

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István és
Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor, Mirkóczki Ádám,
dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	2519
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről.....	2519
Napirenden kívüli felszólalók:	
Áder János köztársasági elnök.....	2519
Bánki Erik (Fidesz).....	2525
Kabibulla Dzsakupov, a kazah parlament elnökének és kíséretének köszöntése.....	2526
Tóbiás József (MSZP).....	2527
Dr. Aradszki András (KDNP)	2528
Kepli Lajos (Jobbik).....	2529
Schmuck Erzsébet (LMP)	2532
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	2533
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	2535
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	2537
Farkas Gergely (Jobbik).....	2539
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	2541
Dr. Schiffer András (LMP).....	2543
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	2545
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	2547
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	2548
Rogán Antal (Fidesz)	2550
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	2552
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	2554
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkári kinevezésről: /Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár/	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	2554
Bejelentés képviselői mandátumról történő lemondásról: dr. Botka László (MSZP)	2554
Az ülés napirendjének elfogadása.....	2555
A Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormány között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Manamában, 2014. február 24. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	2555
A Magyarország Kormánya és a Szaúd-Arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, Rijádban, 2014. március 23. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	2555
Magyarország Kormánya és Jersey Kormánya között az adóügyi információcseréről szóló, Londonban, 2014. január 28-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2555
A tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	2556

A Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között, a magyar-román államhá- táron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló tör- vényjavaslat zárószavazása	2556
Az áruknak TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó, Genfben, 1975. november 14-én kelt vámegyezmény módosításának kihirdetéséről szóló tör- vényjavaslat zárószavazása	2556
Az áruk ideiglenes behozataláról, Isztambulban, 1990. június 26-án kelt Egyezmény és mellékletei módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	2556
Bejelentés kérdés visszautasításáról	2557

Interpellációk

Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Mikor vezetik be az új rendészeti életpályamodell?” címmel	2557
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	2558
Viszontválasz:	
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	2560
Határozathozatal	2560
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor kerül parlagfű kezelésére az a pénz, amit az adófizetők arra szántak?” címmel.....	2560
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	2562
Viszontválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	2563
Határozathozatal	2563
Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Magyar érdek-e a szabad kereskedelem?” címmel.....	2563
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	2564
Viszontválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	2566
Határozathozatal	2566
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az IMF is elismeri, működik a magyar modell” címmel.....	2566
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	2567
Viszontválasz:	
Bánki Erik (Fidesz).....	2569
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A tisztességes munka világnapja” címmel	2569
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	2570
Viszontválasz:	
Gúr Nándor (MSZP).....	2572
Határozathozatal	2573
Szilágyi György (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „A közlekedésrendészet elégtelen működése vezetett az élet- és balesetveszélyes helyzethez?” címmel	2573
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	2574
Viszontválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	2575
Határozathozatal	2576

Földi László (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A munkavédelmi akcióterv javította-e a pályakezdők, az 55 év feletti, a tartós álláskereső és a kisgyermekes munkavállalók foglalkoztatását?” címmel	2576
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	2577
Viszonzás:	
Földi László (KDNP)	2578
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mindenki érti, csak önök nem” címmel.....	2578
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	2579
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	2581
Határozathozatal	2582
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	2582
Felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	2582
Szelényi Zsuzsanna (független).....	2583
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	2584
Kepli Lajos (Jobbik)	2585
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	2585
Burány Sándor (MSZP)	2586
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2588
Sallai R. Benedek (LMP)	2588
Dr. Szakács László (MSZP).....	2589
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	2590
Burány Sándor (MSZP)	2590
Vágó Sebestyén (Jobbik)	2591
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	2592
Dr. Schiffer András (LMP).....	2593
Vágó Sebestyén (Jobbik)	2594
Határozathozatalok	2595

Azonnali kérdések és válaszok órája

Lukács Zoltán (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kiknek falaznak önök kitiltás-ügyben?” címmel	2595
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	2596
Viszonzás:	
Lukács Zoltán (MSZP)	2597
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	2597
Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért kap Martonyi János után egy újabb III/II-es múltú személy szerepet a kormányzatában?” címmel	2598
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	2599
Viszonzás:	
Novák Előd (Jobbik).....	2599
Orbán Viktor miniszterelnök	2600
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor tesznek már az ellen, hogy Magyarország ne legyen unokák nélküli ország?” címmel	2600
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	2601
Viszonzás:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	2602
Orbán Viktor miniszterelnök	2603

Manninger Jenő (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Milyen energiahatékonysági segítségre számíthatnak idén a háztartások?” címmel	2603
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	2604
Viszonzválasz:	
Manninger Jenő (Fidesz).....	2604
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	2605
Demeter Márta (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ez így normális?” címmel	2605
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	2606
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP)	2607
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	2607
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	2608
Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Elindult-e már a bankok elszámoltatása az egykori SZDSZ által felvett, de vissza nem fizetett, közpénzből származó hitelek ügyében?” címmel.....	2608
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	2609
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	2610
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	2611
Móring József Attila (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A kormány 2014-ben is segíti a felsőoktatásban tanuló kiemelkedő sportolókat?” címmel	2611
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	2612
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	2613
Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Fejleszti-e a Fejlesztési Minisztérium a kistélepülések életminőségét?” címmel.....	2613
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	2614
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	2615
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	2615
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen eredménnyel zárult a kötelezően felajánlandó HPV elleni védőoltás őszi bevezetése?” címmel	2616
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	2617
Viszonzválasz:	
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	2618
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	2618
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	2618
Kiss László (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Újabb pazarlás a Magyar Nemzeti Banknál” címmel	2619
Dr. Balog Ádám , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza	2620
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	2620
Dr. Balog Ádám , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	2621
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Elszámolás vagy leszámolás készül a károsultakkal?” címmel	2621
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	2622
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2623
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	2623

Kérdések

- Teleki László** (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hajlandóak-e intézkedéseket hozni a területi nemzetiségi önkormányzatok megerősítése érdekében?” címmel2624
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza2625
- Ander Balázs** (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Baljós árnyak a rész-önkormányzatiság fölött” címmel2625
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza2626
- Ikotiy István** (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor rendezik végre a pedagógusok munkáját segítő munkatársak helyzetét? Mikor kapnak végre béremelést 2008 után ismét?” címmel2627
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza2628
- Manninger Jenő** (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikorra és milyen műszaki paraméterekkel készülhet el a dél-balatoni vasútvonal felújítása?” címmel.....2629
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....2630
- Farkas Gergely** (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit tesz a kormány a gépjárművezetői vizsgák körül tapasztalható korrupció felszámolása érdekében?” címmel2630
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 2631
- Novák Előd** (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A politikusi álláshalmaz tiltásának jobbikos követelése már majdnem teljesen megvalósult” címmel.....2632
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter válasza2633
- Az autópályák, autótutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája2633**
Felszólalók:
- Csizi Péter**, a Törvényalkotási bizottság előadója2634
 - Dr. Fónagy János** nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....2635
 - Dr. Völner Pál** (Fidesz).....2635
 - Dr. Józsa István** (MSZP).....2636
 - Varju László** (független)2638
 - Sallai R. Benedek** (LMP)2638
 - Schmuck Erzsébet** (LMP)2639
 - Kiss László** (MSZP) 2640
 - Szilágyi György** (Jobbik)..... 2640
- A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája2642**
Dr. Völner Pál (Fidesz), a napirendi pont előadója2642
Felszólalók:
- Dr. Fónagy János** nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....2644
 - Dr. Mengyi Roland**, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....2646
 - Dr. Józsa István**, az MSZP képviselőcsoportja részéről2647
 - Dr. Gyüre Csaba**, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....2649
 - Varju László** (független) 2651
 - Ander Balázs** (Jobbik) 2651

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a gyermekek és kiszolgáltattak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat	
általános vitája.....	2652
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a napirendi pont előadója	2652
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	2653
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2655
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	2657
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2662
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	2666
Szelényi Zsuzsanna (független).....	2668
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	2670
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	2671
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	2674
Kiss László (MSZP)	2678
Korózs Lajos (MSZP).....	2679
Szilágyi György (Jobbik).....	2683
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	2687
Sallai R. Benedek (LMP)	2689
Szilágyi György (Jobbik).....	2691
Kiss László (MSZP)	2692
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	2693
Gúr Nándor (MSZP).....	2696
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) előterjesztői válasza.....	2700
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat	
általános vitája	2701
Csőbör Katalin (Fidesz), a napirendi pont előadója	2702
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	2704
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2705
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	2707
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2711
Z. Kárpát Dániel a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2714
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	2716
Dr. Varga László (MSZP)	2721
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	2722
Dr. Schiffer András (LMP).....	2722
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	2723
Gúr Nándor (MSZP).....	2726
Kiss László (MSZP)	2730
Csőbör Katalin (Fidesz) előterjesztői válasza.....	2733
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat	
általános vitája.....	2734
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előadója.....	2734
Felszólalók:	
Halász János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2736
Lukács Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	2737
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2741
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	2745
Dunai Mónika (Fidesz).....	2747
Ikotity István (LMP)	2750
Lukács Zoltán (MSZP)	2751
Halász János (Fidesz).....	2752
Kiss László (MSZP)	2752

Lukács Zoltán (MSZP)	2756
Gúr Nándor (MSZP).....	2757
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadójának válasza.....	2760

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló

törvényjavaslat általános vitája	2761
---	------

Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előadója.....	2761
---	------

Felszólalók:

Halász János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	2762
---	------

Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2763
---	------

Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2767
---	------

Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadójának válasza.....	2770
---	------

Napirenden kívüli felszólalók:

Varju László (független)	2771
---------------------------------------	------

Kiss László (MSZP)	2772
---------------------------------	------

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	2774
---	------

Novák Előd (Jobbik).....	2775
---------------------------------	------

Ander Balázs (Jobbik)	2777
------------------------------------	------

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	2780
--	------

Az ülés bezárása	2780
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ÁDER JÁNOS köztársasági elnök, ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN és ZSIGÓ RÓBERT államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENECÉ és DR. SIMICSKÓ ISTVÁN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
7. ülésnapja
2014. október 20-án, hétfőn
(13.15 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Mirkóczki Ádám és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 7. ülésnapját megnyitom.

Engedjék meg, hogy tisztelettel külön is köszöntsem Áder János köztársasági elnök urat. (A páholyban helyet foglaló Áder János feláll. - Taps.)

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Ismételten szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom önöket **két volt képviselőtársunk haláláról**.

Veér Miklós az 1994. évi országgyűlési választásokon Zala megye 3. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. Az Országgyűlés Foglalkoztatási és munkaügyi bizottságának tagja, az Ellenőrzési albizottság elnöke volt. Az MSZP frakciójában is ezen a területen dolgozott. Szűkebb lakókörnyezetében sokat tett azért, hogy műemléki terület legyen Keszthely történelmi városközpontja.

Tisztelt Ház! Pichler Imre volt képviselőtársunk a tegnapi napon tragikus baleset következtében elhunyt. A 2002. évi országgyűlési választásokon egyéni mandátumot szerzett az MDF színeiben Baranya megye 7. számú választókerületében, Szigetváron. Az Oktatási és tudományos, valamint a Szociális és családügyi bizottság tagja volt. 2004 novemberében kivált az MDF frakciójából, majd 2005 májusától a Fidesz-KDNP képviselőcsoportjában folytatta munkáját. A 2010. évi országgyűlési választásokon ismét egyéni választókerületben szerzett mandátumot. Tanárként, iskolaigazgatóként nemzedékek sorát tanította.

Kérem a jelenlévőket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársaink emléke előtt. (A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunytak emlékének.) Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr bejelentette, hogy a mai napon **napirend előtt** kíván szólni. Felszólalásának címe: „Gondolkodjunk globálisan, cselekedjünk lokálisan - közös jövőnk kérdései”. Felkérem Áder János köztársasági elnök urat, fáradjon a szónoki emelvényre, és mondja el napirend előtti felszólalását.

ÁDER JÁNOS köztársasági elnök: Miniszterelnök Úr! Házelnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Három ok készítetett arra, hogy Magyarország köztársasági elnökeként, a házszabályban biztosított lehetőséggel élve napirend előtti felszólalásra jelentkezzem.

Az első: alig egy hónappal ezelőtt én képviselhettem Magyarországot az ENSZ Közgyűlésén New

Yorkban és az azt megelőző klímakonferencián, ahol olyan kérdések kerültek terítékre, amelyek mindannyiunk életét hosszú időre befolyásolják.

A második: túl vagyunk három választáson; a magyar választók eldöntötték, kikre bízzák a kormányzás felelősségét, európai uniós képviselőtűnk és a helyi ügyeik intézését. A kampányzaj elültével olyan pillanathoz érkeztünk, amikor eszmét cserélhetünk olyan kérdésekről is, amelyek választási ciklusokon átívelő jelentőséggel bírnak, minden magyar család jövőjét érintik, és hitem szerint felül állnak az aktuálpolitikai pártvitákon.

A harmadik ok: Magyarország polgáraként, négygyermekes családapaként, közös jövőnkért felelősséget érző politikusként a legszemélyesebb közügyként tekintek arra a kérdésre, hogy milyen állapotban hagyjuk földjeinket, vizeinket, erdeinket, az éltető levegőt gyermekeinkre, unokáinkra.

Két és fél éve, amikor elnöki ciklusom első klímakonferenciájára készültem, az öt parlamenti párt vezetőjével egyetértettünk abban, hogy Rióban a víz kérdését állítsuk középpontba, ugyanakkor a pártok vezetőitől biztatást is kaptam, hogy a környezeti fenntarthatóság kérdését folyamatosan tartsam napirenden.

Az elmúlt két és fél évben sokszor - legutóbb New Yorkban - képviseltem Magyarországot és fejtettem ki álláspontomat, egy esztendővel ezelőtt pedig az önkéntől kapott támogatással élve megszerveztük a budapesti víz-világtalálkozót, ahol politikai döntéshozók, a vízügyi szakma jelesei, környezetvédő szervezetek képviselői, a tudomány művelői és a gazdasági élet szereplői együtt gondolkodtak a vízgazdálkodás, vízellátás, vízbázisvédelem, víztisztítás, árvízi védekezés és a közös vízgyűjtők használatával kapcsolatos kérdésekről.

Minden ilyen típusú beszélgetés, vita kezdetén érdemes feltenni néhány egyszerű, elsőnek talán banálisnak tűnő kérdést. Meg akarjuk-e óvni vizeinket, földjeinket, természeti értékeinket gyermekeink számára? Közös-e ebben a felelősségünk? Parlamenti, politikai ciklusokon átnyúló feladatról van-e szó? Várhatjuk-e tétlenül az egyre szélsőségesebb és egyre elkerülhetlenebb természeti katasztrófákat? Tanulhatunk-e mások hibáiból? Okulhatunk-e saját tapasztalatunkból?

(13.20)

A mai találkozóra készülve átnéztem a parlamenti pártok programját. A környezeti fenntarthatóság vonatkozásában nagy különbséget nem találtam, ami jó alap lehet arra, hogy megtaláljuk a közös nevezőt. A kérdésről való diskurzus kapcsán két veszély leselkedik ránk: az egyik, hogy az általánosságok szintjén közhelyeket ismételve, a kisszerű, rövidlátó napi politikai viták mocsarába süllyedve beszélünk a problémáról; a másik - és ez a fontosabb -, hogy nem vesszük észre természeti környezetünk figyelmeztéseit, nem értünk azokból az intésekből, amelyek

hétről hétre, hónapról hónapra, évről évre érkeznek, pedig...

Pedig a természeti katasztrófák száma az elmúlt negyven évben az ötszörösére nőtt. Pedig a tizennégy legmelegebb évből tizenhárom az ezredforduló óta következett be. Pedig az utóbbi három évtized mindegyike melegebb volt a megelőzőnél. Pedig az elmúlt években megtapasztalhattuk, hogy mit is jelent az időjárási blokk. Ez egy új fogalom, maga a jelenség is új, lényege, hogy egy-egy nagyobb földrajzi területet a korábbiakhoz képest sokkal hosszabb időn keresztül képes uralni egy forró vagy nedves időjárási blokk. 2003-ban a nyugat-európai forráság 30 ezer áldozatot követelt, a négy évvel ezelőtti oroszországi hőség pedig 50 ezer ember halálát okozta.

Tudósok százai figyelmeztetnek minket - legutóbb az ENSZ Éghajlat-változási Kormányközi Testülete - a jégtakaró elolvadására, a tengervízszint emelkedésére, az egyre pusztítóbb aszályokra egy helyütt, özönvízszerű áradásokra másutt, elsüllyedő szigetekre, víz alá kerülő tengerparti városokra, a megfelelő mennyiségű és minőségű víz nélkül maradó emberek milliárdjaira, a világ számos pontján az élelmiszer-termelés ellehetetlenülésére és a biztonságosabb területek felé előbb-utóbb elinduló óriási migrációs hullámra. Egyelőre úgy tűnik, Martin Wolf angol újságírónak van igaza, aki azt írta, hogy az emberiség óriási, irányíthatatlan és minden bizonynyal visszafordíthatatlan klímakísérletet folytat az egyetlen hellyel, ami otthonául szolgál.

Önök kérdezhetik, érint-e mindez minket. Van-e jó földjeink, van elég vizünk, messze vagyunk az óceánoktól, a klímaváltozás nem a mi gondunk. A magabiztos hitetlenkedőket szeretném egy kicsit elbizonytalanítani. Egy hónappal ezelőtt mindannyian láthattuk a képeket a dunántúli árvizekről: Vas, Győr-Moson-Sopron, Veszprém, Fejér, Zala megye, minden korábbi rekordot megdöntő vízszintek, elöntött földek, elpusztított termés, lakhatatlanná vált házak, megrongált utak, hidak, vasúti töltések, volt olyan terület, ahol az átlagos szeptemberi csapadék három-négyszerese esett le néhány nap alatt. A kár 3 milliárd forint.

De utalhatnék a tavalyi dunai árvízre is, és most nem a minden tiszteletet megérdemlő, heroikus védekezésre gondolok. Egyetlen adatot szeretnék az önök figyelmébe ajánlani: 1945 előtt a Duna vízszintje Budapesten soha nem haladta meg a nyolc métert; az elmúlt tíz esztendőben már ez négyszer bekövetkezett. A legutóbbi, a tavalyi már közel volt a kilenc méterhez, és mindössze néhány centiméter választott el bennünket attól, hogy akár a Parlament épületét, akár a Tudományos Akadémiát is homokzsákokkal kelljen megvédeni. Vagy gondoljunk a tizenhárom évvel ezelőtti tiszai árvízre, amikor egyetlen nap alatt, huszonnégy óra leforgása alatt hat métert emelkedett a folyó vízszintje.

Magyarországon is egyre gyakrabban láthatjuk, hogy míg nyár elején a rengeteg eső tesz kárt a termésben, néhány hét múlva pedig már a hőség és az

aszály. És még egyetlen adatot szeretnék az önök figyelmébe ajánlani: tavalyelőtt körülbelül kétezer illegális bevándorló kért menekültstátust Magyarországon; tavaly ez a szám a tízszeresére nőtt. Magyarország kétezer embert még csak be tud fogadni, kétezer emberről még csak tud gondoskodni - de húszezerről? Ez már komolyabb gondokat jelent. És ha ez a szám jelentősen nőni fog? Milyen gondot jelent ez majd a mindenkori kormányok és mindannyiunk számára?

A klímaváltozásnak nemcsak a föld, a víz, a levegő minőségére lehetnek közvetlen hatásai, egy-egy természeti katasztrófa súlyos gazdasági, költségvetési következményekkel is jár. Két példát hadd említsek önöknek! Az egyik a szomszédos Szerbia. Mindannyian láthatták a májusi képeket, és amikor Nikolics elnök úrral, Szerbia elnökével találkoztam, a következőt mondta nekem: „Ez az árvíz nagyobb kárt okozott Szerbiának, mint a '90-es évek eleji balkáni háború bombázásai. Körülbelül húsz évvel vetette vissza Szerbia gazdaságát.”

A másik példa a tengerentúlról való: a New York-i főpolgármester mondta a klímakonferencián - ennek a képeit is láthatták önök, két évvel ezelőtti a történet -, hogy a Sandy hurrikán 20 milliárd dolláros kárt okozott New York városának. A város vezetői azóta is - elnézést, hogy ezt a kifejezést használom - a falba verik a fejüket, hogy nem hallgattak az okos szóra; hogy nem hallgatták meg a szakértők intését, akik azt mondták, hogy néhány száz millió dolláros beruházással mindezt el lehetett volna kerülni. Még egyszer mondom, a kár 20 milliárd dollár volt.

Érdemes megfontolnunk tehát Nicholas Stern angol közgazdász-professzornak és az Európai Uniónak a számításait, miszerint egy euró mai, a klímaváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást elősegítő beruházással hat euró kárt tudunk megtakarítani.

(13.30)

Joggal tehetik fel a kérdést, hogy mit tehetünk, hiszen a megelőző évtizedek elmulasztott lehetőségei nem térnek vissza, az elpazarolt időt nem tudjuk pótolni. Ugyanakkor biztosak lehetünk abban, hogy a természeti katasztrófák egyre több áldozattal járnak, és egyre növekvő számban keserítik meg majd az életünket.

És most itt engedjenek meg két kitérőt. A későbbi félreértések elkerülése végett szeretném rögzíteni, hogy bár beszédemben a klímaváltozás következményeivel foglalkozom, mindenkit övnek az egydimenziós nézőponttól. Jó, ha tudjuk, a klímaváltozáshoz való alkalmazkodásnak nemcsak környezetvédelmi, hanem egészségügyi, szociális, gazdasági növekedést és versenyképességet érintő, a munkahelyek védelmével összefüggő, migrációs és nemzetbiztonsági következményei is vannak. E helyütt ma, azt gondolom, erről nem fogunk még beszélni.

A másik kitérő arról szól, hogy van-e értelme az összefogásnak, van-e értelme a közös cselekvésnek. Egy néhány héttel ezelőtti hírt szeretnék az önök figyelmébe ajánlani. A hír így szólt: 35 év után az ózonréteg ismét elkezdett vastagodni. Mindannyian hallottak az ózonlyukról, mindannyian hallottak ennek következményeiről, egészségügyi következményeiről is. De ezt a problémát mi okoztuk a klórgázok intenzív használatával. 25 év alatt tettük tönkre az ózonréteget, 25 év alatt tettük tönkre azt a védőpajzst, amely évmilliárdokon keresztül jelentett megfelelő védelmet, s nemcsak nekünk, embereknek, hanem a növény- és állatvilágnak. És még újabb 15 év kellett ahhoz, hogy eljussunk a közös cselekvés gondolatáig. 15 évig még politikusok, vállalati szereplők, nagyvállalatok képviselői próbálták a szőnyeg alá söpörni a problémát; Ronald Reagan belügyminisztere például azt mondta, hogy úgy kell védekezni az ózonpajzs sérülésének károsító hatásával szemben, hogy nagy karimájú kalapot és napszemüveget kell viselni. De amikor érkeztek az egyre nyilvánvalóbb jelzések, hogy néhány országban, így például Nagy-Britanniában a bőrrákos megbetegedések száma a hatszorosára nőtt, akkor elérkezett a cselekvés ideje. És aztán Montrealban az ENSZ égisze alatt sikerült megállapodásra jutni, sikerült ezeket a gázokat betiltani, és 35 év után most a tudósok jelzik már az ózonréteg gyógyulását.

Az utolsó kérdés, amivel érdemes foglalkoznunk, hogy mit tehetünk mi, magyarok. Törekednünk kell a kedvezőtlen folyamatok lassítására, visszafordítására. Fel kell készülnünk nekünk is az egyre szélsőségesebb természeti katasztrófákra. És olyan megoldásokat kell találnunk, hogy ha a kellő körülményekkel elvégzett munka ellenére is egy természeti katasztrófa bekövetkezik, a lehető leggyorsabban tudjuk orvosolni a kárt.

Ez így talán még túl általánosan hangzik, úgy-hogy nézzük meg a dolgot egy kicsit konkrétan! Az előbb említett természeti katasztrófák közül Magyarországot leginkább áradások, árvizek, az aszály, ezen belül is bizonyos területek elsivatagosodása és az időjárási blokkhatások veszélyeztetik. Az imént utaltam a 13 évvel ezelőtti tiszai árvízre. Annak a kára több mint 32 milliárd forint volt. Ezután fogadtuk el a Vásárhelyi-tervet, ennek keretében létesült már négy víztározó, további kettő építése folyamatban van, jövő év közepén ez a kettő is elkészül. Mi volt a cél? A cél az volt, hogy másfél milliárd köbméter víz visszatartásáról gondoskodjunk, és ennek révén egy méterrel tudjuk csökkenteni a Tisza vízszintjét anélkül, hogy gátakat magasítanánk. Ennek a célnak a felét jövőre elérjük. De a következő években még további öt tározót kell építenünk, hogy a Tisza mentén élő másfél millió ember biztonságban érezhesse magát. Ez túlnyúlik ezen a választási cikluson, és arra kérem az Országgyűlés valamennyi pártját és annak valamennyi képviselőjét, hogy támogassák ezt a programot, és ne legyenek olyan megtorpanások, mint amelyek voltak a Vásárhelyi-terv kezdetén.

Az elmúlt évek árvizei a Dunán, de más folyókon is minden korábbi rekordot megdöntötték. Elkerülhetetlennek látszik több száz kilométeren a töltések magasítása és a vízügyi nagymeder tisztítása, bármilyen érdekeket sért is, hogy az árvizek gyorsabban levonulhassanak. Vízügyi szakembereink megfelelő tudással rendelkeznek, hát okosan használjuk ezt a tudást, okosan sáfarkodjunk vele! És miért nem kovácsolunk a szükségből erényt? Az árvízi védekezés kényszeréből visszatartott vizet érdemes lenne jobban hasznosítanunk öntözésre, haltermelésre vagy turizmusra.

Végül: több kormány is szerepeltette már a programjában, de komoly áttörést eddig nem sikerült elérni, ez pedig az erdőtelepítés. Megfelelő erdőmérnöki tudással, évek, évtizedek óta kiváló szakemberekkel rendelkezünk. Miért ne üthetnénk több legyet egy csapásra? Hiszen az erdőtelepítés révén kevesebb szén-dioxid lesz a levegőben, ugyanakkor az oxigén mennyisége nőni fog. Lehetőséget biztosít ez arra, hogy közmunkát adjunk az embereknek, hiszen meglehetősen komoly erőfeszítést igénylő tevékenységről van szó, néhány év múltán pedig komoly megújuló energiaforráshoz jutunk, a nagyvárosok köré telepített erdők pedig komoly segítséget jelenthetnek a nagy nyári hőségek elviselésében.

A klímaváltozás okozta gondok megoldásához kormánynak és ellenzéknek, nagyvárosoknak és kicsi falvakkal, nagyipari vállalatoknak és civil szervezeteknek, fiatal és idősebb generációknak az összefogására lesz szükség, és ennek az összefogásnak regionális, európai uniós, nemzetközi összefogássá kell válnia. Mert nemhogy Magyarország nem tudja a klímaváltozás gondját megoldani, de az Európai Unió 28 országa együtt sem képes erre. Hiába csökkenti az Európai Unió 40 százalékkal a szén-dioxid kibocsátását, ha Kína ugyanazt a mennyiségű szén-dioxidot, amit az Európai Unió megspórolt, néhány év alatt a légkörbe juttatja. 14 éve Kiotóban arról állapodtunk meg, hogy 1990-hez képest 5 százalékkal csökkentjük a légkör szén-dioxid-mennyiségét. Ehhez képest 30 százalékkal nőtt. Nem Magyarország hibájából.

Párizsban jövőre, egy év múlva új megállapodást kell kötnünk, ambiciózusabbat, felelősebbet. Érdemes megfontolnunk Barack Obama amerikai elnök gondolatát, aki a New York-i konferencián a következőt mondta: mi vagyunk az első generáció, amelyik érzi a klímaváltozás hatásait, és mi vagyunk az utolsó generáció, amelyik még tehet valamit ellene.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Érdemes megfontolnunk ezeket a szavakat, és érdemes egymásra ebben a munkában szövetségesként tekintenünk, mert a múlt csatáit ugyan elvesztettük, de a jövő csatáit még megnyerhetjük. Gyermekünkért, unokáinkért, a következő nemzedékért. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Nagy taps.)*

ELNÖK: Megköszönöm köztársasági elnök úr felszólalását. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a

Házbizottság múlt heti ülésén a frakciók megállapodtak abban, hogy a köztársasági elnök úr által elmondottakra válaszolni kívánnak, majd ezt követően a kormány ismerteti álláspontját, végül pedig a köztársasági elnök úr választásának függvényében viszonzásra kerül sor.

Miután a köztársasági elnök úr felszólalása a 20 percet nem haladta meg, ezért a Hárszabály vonatkozó rendelkezése értelmében a képviselőcsoportoknak 5-5 perces időkeret áll rendelkezésükre a véleményük elmondására.

Elsőként Bánki Erik képviselő úrnak adom meg a szót a Fidesz részéről. Parancsoljon!

(13.40)

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Köztársasági Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a Fidesz-frakció nevében megköszönjem Áder János köztársasági elnök úrnak, hogy egy ilyen fontos kérdést hozott a tisztelt Ház elé. Hiszen ha mi magunk vagyunk valóban az az első generáció, akik érezzük a klímaváltozás kártékony hatásainak első hullámát, azt gondolom, ez kellő erő ad ahhoz, hogy a változást összefogássá kovácsoljuk, és megtegyük a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy ennek a hatásai a későbbiekben ne erősödjenek, hanem tompuljanak. Elnök úr nagyon fontos kérdéseket vetett föl, amelyekre mindenképpen válaszolnunk kell, hiszen a magyar társadalom azt várja tőlünk, hogy minden fontos kérdésben olyan választ adjunk, olyan lépéseket tegyünk, amelyek valamennyiünk életét jobbá, szebbé teszik.

Sajnos, az elmúlt tíz év során számtalan jelét adta annak a természet, hogy nem tűri, ha az ember folyamatosan rossz irányban avatkozik be, folyamatosan szennyezi a környezetét, levegőnk, földünk és vizünk tisztaságát nem tekintjük kiemelt kérdésnek. Sajnos az elmúlt évek, az elmúlt évtizedek árvizei, környezeti katasztrófái megmutatták azt, hogy valóban, összefogás nélkül egyes országok, sőt egyes kontinensek sem tudnak elérni érdemi eredményeket. De hogy van biztató jövő, azt az Európai Parlament korábbi döntései már bizonyították, hiszen, ahogy elnök úr is említette, az ózonréteg vékonyodását sikerült közös összefogással megakadályozni, és mára eljutottunk odáig, hogy újra vastagodik az ózonréteg, újra szűkül az ózonrétegen keletkezett lyuk. Ennek következtében reális esély van arra, hogy ez az egyébként valamennyi, a Földünkön élő embert súlyosan befolyásoló környezeti tényező idővel akár meg is szűnjön.

Azt gondolom, az utolsó pillanatban vagyunk, amikor cselekedhetünk. Az Európai Parlament az idei év során elfogadott egy olyan határozatot, amelynek következtében 2015. január 1-jétől csökkenni fog az F-gázok kibocsátásának mennyisége. Ahogy a klórgázok feleltek annak idején az ózonlyuk

kialakulásáért és az ózonréteg vékonyodásáért, ezek az F-gázok felelnek most a felmelegedésért. Azok az F-gázok, amelyek elsősorban a hűtőrendszerekben, a klímaberendezések feltöltésével, az onnan való szivárgással, ezen berendezések megsemmisítése során pedig a levegőbe kerülve okoznak borzalmas hatásokat. Azok a technológiai fejlesztések, amelyek az elmúlt években történtek, éppen azt a célt szolgálják, hogy a káros berendezéseket mihamarabb le lehessen cserélni, és olyan új technológiát lehessen alkalmazni, amelynek gyakorlatilag nincs ilyen károsanyag-kibocsátása.

De hiába lép hatályba 2015. január 1-jétől az Európai Unió döntése értelmében ez az új szabályozás, ha más kontinensek, nálunk sokkal nagyobb felhasználók, illetve kibocsátók, mint például Kína, India vagy éppen az Egyesült Államok nem követik a jó példát. Elnök úr jelezte, hogy az Európai Unió mindent megtett a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése érdekében is. Hiába vagyunk élenjárók a világon, ha csupán a teljes kibocsátásmennyiség 12 százalékáért felelős Európa. Ezért nagyon fontos az, hogy Párizsban olyan konkrét döntések szülessenek, amelyekre nemcsak az európai államok tekintenek követendő példaként, saját magukra nézve kötelező erejű döntésként, hanem a nagy szennyező országok: Kína, India és az Egyesült Államok is hajlandóak legyenek arra, hogy rövid távú, a gazdaságukat rövid távon költségekkel sújtó és adott esetben a gazdasági fejlődést rövid távon visszafogó döntéseket hozzanak meg annak érdekében, hogy a klímánkat meg tudjuk védeni; hogy gyermekeink és unokáink számára egy élő világot, egy élő Földet hagyhassunk meg, és esélyt adjunk arra a következő generációknak, hogy azt a folyamatot, amit most elkezdünk, ők folytathassák, és ezáltal az a károkozás, ami az elmúlt évtizedekben történt, ne veszélyeztesse Földünk jövőjét.

Valóban az utolsó pillanatban vagyunk, ezért azt gondolom, a magyar parlamentnek és a magyar kormányknak is meg kell tennie mindent annak érdekében, hogy Párizsban megszülethessen az a pozitív döntés, amely mindannyiunk érdekét szolgálja. Azt gondolom, hogy ebben minden, a magyar politikában szereplő képviselő elkötelezettségére szükség van. Nagyon kérek arra mindenkit ezért, hogy egységesen támogassanak egy olyan javaslatot, amelyet aztán elnök úr is képviselhet.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem a díszpáholyban helyet foglaló **Kabibulla Dzsakupov urat, a kazah parlament elnökét** és kíséretét, akik meghívásomra hivatalos látogatáson tartózkodnak Magyarországon. *(Taps.)* További tárgyalásaikhoz sok sikert és élményekben gazdag magyarországi tartózkodást kívánok.

Most pedig Tóbiás József úrnak, a Szocialista Párt képviselőcsoportja vezetőjének adom meg a szót.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köztársasági Elnök Úr! Házelnök Úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Furcsa volt, hogy egy olyan kérdésben, ami az elmúlt negyedszázadban, már a riói konferenciát követően megfogalmazódott mind a világban, mind Magyarországon, mind az Országgyűlés épületében, köztársasági elnök úr egy magasabb horizontot üzent mind Magyarországnak, mind pedig Európának és a világnak. Elnök úr arról beszélt, hogy globális és lokális cselekvési lehetőség és jó értelemben vett kényszer is van. Az elmúlt évtizedben nagyon sokan sokszor beszélgettek az éghajlatváltozás okozta átalakulásról, hogyan és miképpen alkalmazkodhat hozzá mind a környezet, mind a társadalom, mind a gazdaság. Eddig, azt kell mondjam, hogy nagyon sok esetben írott malaszt volt. Sokszor, sok helyütt beszélünk róla, és talán azokból az intő jelekből, amelyeket az elmúlt évtizedben Magyarországon környezeti károkként, aszályokként, viharokként, áradásokként elemzünk, még mindig nem ébredtünk rá, hogy mást és máshogyan kell tegyünk.

Ha azt nézzük, hogy az elmúlt évtizedek cselekvési tervei mennyire voltak sikeresek és mennyire voltak sikertelenek, akkor egy picit remény, hogy mindaz, ami most a New York-i konferencián történt, ugyan nem nagy, talán kicsi, de bátor és konkrét lépéseket tett a változás irányába. Ilyen a városok, az erdők védelme, a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének konkrét területei és határértékei, a határ-idők megnevezése, az élelmiszer-biztonság kérdése, vagy pedig olyan fontos konkrét, végrehajtható megoldások, amelyek a 2015-ös párizsi konferenciára készülnek, úgymond reményt adnak. Fontos volt továbbá, hogy a résztvevők egyértelműen kimondták, hogy a globális felmelegedés 2 Celsius-fokot meghaladó, az alatt tartó célját, tehát, hogy 2 Celsius-foknál magasabban nem növekedhet az átlaghőmérséklet a világon, mindenki magára nézve kötelezőnek tartotta.

Ha Európát nézzük, akkor azt látjuk, hogy Európa példaértékűen válaszol a világban zajló kihívásoknak ezen területére, hiszen nem a század végére vállalja, hanem már 2030-ig vállalja, hogy a szén-dioxid-kibocsátású gázok határértékét, mértékét az 1990-es szinthez képest 40 százalékkal kívánja csökkenteni. Mindemellert volt egy nagyon fontos döntés is. Egy világméretű összefogás lehetősége bontakozódik ki, ahol nemzetközi szakemberek, pénzügyi-gazdasági szervezetek és nem utolsósorban civil szervezetek fognak össze azért, hogy olyan forrásokat hozzanak létre, amelyek a világon azoknak a technológiáknak a meghonosítását és fejlesztését szolgálják, amelyek úgymond hatással lehetnek a hagyományos gazdasági struktúrákra és eszközökre.

Én külön köszönöm köztársasági elnök úrnak, hogy ebben ön nagyon hatékonyan és példaértékűen vesz részt. Ha megengedi, akkor jelezném is, hogy általában egy szándéknak konkrét intézményi vagy pedig cselekvési formáit is ki kell alakítania. Nem biztos, hogy az a megfelelő, hogy a parlamentben egy felszólalását követően elmondjuk álláspontunkat.

Hol vannak azok a parlamenten kívüli olyan intézmények, a gazdaság, a szakértelem, a tudás és a civil világ hármában, ahol be tud kapcsolódni a politika? Ahol megvitatható, ahol úgymond a köz formáló-it is formálja a valóság, hogy ők is mást és máshogyan tegyenek? De nem állhatunk meg pusztán ennél a kérdéskörnél, hiszen azt mondhatnánk akkor, hogy minden rendben van. Meg kell nézni, hogy lokálisan hogyan állunk.

Hogyan állunk a társadalom, a gazdaság és az őt körülvevő környezet biztonságának kérdésében? Hiszen egy új gondolkodásmód kell hogy teret nyerjen Magyarországon, ennek a gondolkodásmódnak nem lehet csak gazdasági vagy csak társadalmi megítélése. A kérdéseket, úgymond be kell illeszteni, hogyan és miképpen reagál erre a környezet.

(13.50)

S végezetül, köztársasági elnök úr, Magyarországon nem lehet fenntartható növekedési pályára állítani a közös jövőnket, ha abban ma *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* a többség nem tud kapcsolódni ahhoz a jövőhöz, amit kínálni kívánunk számukra.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból, szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, Aradszki András úr következik. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köztársasági Elnök úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Ház! Kereszténydemokrata politikusként megszólalni abban a témakörben, amit a köztársasági elnök úr elmondott, egyszerre könnyű, másrészt nagyon felelősségteljes is. Könnyű azért, mert alapvetéseink szerint minden embernek kötelessége a teremtett világ megvédése. A Teremtés könyvének tanító üzenete, története szerint az Úr arra adott az embernek felhatalmazást, hogy hajtsa uralma alá a Földet, de azért mondom, hogy ez egy tanító történet, mert ez felelősséget is jelent, felelősséget is követel az emberiség számára, így számunkra is, magyaroknak, európaiaknak és a Földön máshol élő polgároknak is.

Büszke tudok lenni arra, hogy 2011-ben két jelentős jogalkotási aktus történt ebben a Házban, amely a klímavédelmet, a természetvédelmet, a fenntarthatóságot szolgálta. Az egyik az Alaptörvény elfogadása volt, azon Alaptörvényé, amely sok fontos értéke mellett, sok fontos keresztény alapvetése mellett az egyik olyan alaptörvény a világon, amely a leginkább beszél a jövőről, a jövő kultúrájáról, a fenntarthatóságról, a környezetvédelemről, az emberi lét feltételeinek megőrzéséről - azaz a teremtett világ védelméről. Fontos volt, hogy még ugyanebben az évben elfogadtuk a magyar energiastратégiát,

amelynek a fenntarthatóság volt a szeme előtt, de emellett arról is gondoskodott, hogy a megújuló energiák is adaptálódjanak az energiafelhasználásba, az ország adottságaihoz igazodva biztosítsuk társadalmunk számára az energiafelhasználást. Fontos eleme volt ennek az energiastratégiának, hogy előtérbe helyezte a fenntartható fejlődést a képzések területén, azaz az oktatás megerősítését, és a később kialakítandó oktatáspolitikánk is nagy hangsúlyt helyez arra, hogy gondoskodjunk a teremtett világ védelmének tudatos, átélt és biztató megalapozásáról.

Nagyon fontosnak tartom elmondani azt is, ahogy a köztársasági elnök úr is említette, hogy ez nem helyi kérdés. Nemcsak helyi kérdés, mi csak a magunk erejét, a magunk tudását, a magunk szándékait tudjuk biztosítani a globális megoldáshoz, hanem bizony ez globális kérdés. Globális kérdés és az emberi lét alapvető kérdése. Alapvető kérdése abból a szempontból, hogy képesek leszünk-e globális szinten a szeretet, a megértés és a szolidaritás kapcsán annak mentén gondolkodni arról, hogy miként állíthatjuk meg azokat a kedvezőtlen folyamatokat, amelyeket az elnök úr is nagyon szépen és képletesen vázolt.

Úgy gondolom, ennek egy útja van: globális értelemben szeretettel és egymás iránt felelősségteljesen kell gondolkodni. Gondolni kell arra, hogy például Afrikában megtagadható-e az ott élő népességtől egy magasabb életszínvonal biztosítása. A válaszuk belső készletéből fakadóan az lehet, hogy nem tagadható meg. De gondolunk-e arra, hogy ennek lehet olyan következménye, hogy ez együtt jár az afrikai őserdők kiirtásával, az afrikai természeti források elszennyeződésével, amely az egyébként nemes emberi szándékot sokkal rosszabb következményeket hozóan hajtja végre? Úgy gondolom, nagy felelőssége lesz a politikának a jövőben, hogy ezeket a kérdéseket globális szinten kezelje, a Kiotó utáni helyben járást megszüntesse, és kellő politikai akarral és a közvélemény részletes, szabatos és a szociális kérdéseket is átölelő tájékoztatásával készítsen fel ezekre a változásokra.

A Kereszténydemokrata Néppárt ebben támogatólag fog fellépni, és ezúton üdvözlö (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.), megköszöni az elnök úr eddigi tevékenységét. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a Jobbik képviselőjében Kepli Lajos képviselő úr következik.

Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Tisztelt Köztársasági Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is engedjék meg, hogy a köztársasági elnök úr beszédének első mondataira utaljak. Azt mondta, átnézte valamennyi párt választási programját és összehasonlította azok környezetvédelemmel, klímapolitikával kapcsolatos érveit. Arra kérem mély tisz-

telettel a köztársasági elnök urat, úgy is mint a Fidesz egykori frakcióvezetőjét, hogy ezt a programot, mármint a Fidesz választási programját így, három választási kampány után, amennyiben ismeri, nekünk is legyen szíves eljuttatni, hisz mind ez idáig mi ilyennel nem találkoztunk. (Szórványos taps az LMP padsoraiból.)

Tisztelt Köztársasági Elnök Úr! Az ön által elmondottak fontosságához nem férhet kétség. Le kell szögezni már a mondandóm elején, hogy tisztelet illeti önt a téma nemzetközi szintén történő képviseletéért. Az éghajlatváltozásnak nevezett jelenség és az azt kísérő globális folyamatok napjaink és a jövő emberiségének legfontosabb problémái. Ne ámítsuk hát magunkat, és ne folytassunk hitvitákat most arról, hogy ki vagy mi az okozója ezen drasztikus változásoknak! Ennek az ideje ugyanis nem most van itt. A legfontosabb kérdés számunkra, magyar országgyűlési képviselők számára, hogy mit kell tennünk a hazánkat érő hatások enyhítése, avagy kiküszöbölése érdekében.

Azonban mielőtt rátérnék erre, tisztelt képviselőtársaim, ne legyünk restek és ne dugjuk homokba fejünket, nézzünk szembe a múlttal, vagyis a múltnak az elmúlt 25 évvel fémjelzett úgynevezett demokratikus részével. Valljuk meg, köztársasági elnök úr a New York-i ENSZ-klímacsúcson elmondott beszédében indokolatlanul rózsaszínűre, vagy ha úgy jobban tetszik, narancsszínűre festette az elmúlt évtizedeket. Mert mit is mondott Áder János New Yorkban? Magyarország Kiotóban azt vállalta, hogy 6 százalékkal fogja csökkenteni a szén-dioxid-kibocsátást. Ehhez képest az elmúlt 25 esztendőben 40 százalékos csökkentést értünk el, mindezt úgy, hogy az elmúlt 25 évben Magyarország gazdasága, GDP-je nőtt, és úgy, hogy Magyarország sem tudta függetleníteni magát a különböző válságoktól. A fenti mondat akár a viccbeli jereváni rádióban is elhangozhatott volna, hisz a hír igaz, sőt a hír egyes elemei is igazak, azonban így egymás mellé rakva alkalmassak arra, hogy a hallgatóságot félrevezessék.

Itt ragadnám meg az alkalmat, és megkérdezném az elmúlt 25 év kormánypártjai közül jelen lévő Fidesz és MSZP képviselőit, mit tudnak felmutatni negyed évszázad után. Mert önmagában az, hogy a szén-dioxid-kibocsátás az elmúlt 25 évben 40 százalékkal csökkent, egy szép szám, de semmit nem jelent. Az már sokkal árulkodóbb, hogy önök alig negyed évszázad alatt lerombolták és kiárusították a teljes magyar ipart és mezőgazdaságot. Nemzeti vagyonunkat piacra dobták, elkótyavetyélték, miközben szimpla gyarmatot, összeszerelő országot csináltak hazánkból. Így könnyű eredményt felmutatni: ha nincs ipar, nincs szén-dioxid-kibocsátás. Teljesen logikus! Csak hogy közben mi történik a háttérben, azt is érdemes megnézni. Önök semmit nem tettek azért, hogy hazánk a klímaváltozás hatásaira felkészülve megfelelő vízkészleteket tartalékoljon a vízhiányos időszakokra. Avagy hogy az árvízkérdést hogyan kezeljük, mert ugye a gátakat nem lehet a vég-

telenségig magasítani. Önök azért sem tettek semmit, hogy termőföldjeink, melyek a jövő magyarságának élelmezése szempontjából kulcsfontosságúak, magyar kézben maradjanak. *(Közbekialtás a Fidesz padsoraiból: Nem igaz!)* Önök padlóra tették a hazai környezetvédelmet, tisztelt képviselőtársaim, ma már nincs önálló kormányzati képviselőd az ennek a területnek és így a klímavédelemnek sem.

A szén-dioxid-kvótakereskedelem pedig olyan, pusztán gazdasági szempontokat követő művelet *(Közbekialtás a Fidesz padsoraiból: Szégyen!)*, amelyet az Európai Unió tett azzá, amelyet egyébként európai szinten is maximum néhány tucatnyian látnak át a maga teljes egészében, hiszen olyan bonyolult szabályozással rendelkezik. Nyilván ez sem véletlen.

Az elnök úr a GDP emelkedésével példálózik, holott százszor bebizonyosodott már, hogy a környezeti állapotunk változása és a társadalom szociális helyzete szempontjából a GDP egy teljesen érzéketlen mutatószám. A GDP a profit, amelyet a multinacionális vállalkozás az éhbérért foglalkoztatott munkavállalón megkeres, és azonnali kivisz az országból. De mit mond a GDP a természeti katasztrófákról, több millió szegénységben élő emberről, a magyar társadalom egészségi és mentális állapotáról? Ugye, hogy semmit!

(14.00)

Elnök úr egy tévéinterjúban arról beszél, hogy az éghajlatváltozás és a túlnépesedés folyamánként fellépő ivóvízhiány óriási népvándorlást indít el a vízben gazdagabb területek felé - mint amilyen a Kárpát-medence is, teszem hozzá. Ennek kapcsán beszél közbiztonsági, szociális, egészségügyi és honvédelmi krízisről is. Kérdelem én, hogy ezek közül melyekre vagyunk jelen pillanatban felkészülve. Honvédelmünk maximum egy Monaco nagyságrendű állam hadseregével lenne partiban, de felszereltségét tekintve, gyanítom, azzal sem. *(Dr. Hende Csaba ingatja a fejét.)* Egy migrációs hullámot milyen eszközökkel tudnánk kordában tartani? Egészségügyi, szociális intézményrendszerünk alkalmas-e a krízishelyzet kezelésére? A válasz már a jelenlegi menekültproblémák alapján megadható: nem alkalmas.

Azt javaslom tehát, hogy a múlt és a jelen fenyezése helyett a jövő jobbá tételével legyünk elfoglalva. Ebben, minden ilyen erőfeszítésben a Jobbik Magyarországért Mozgalom partnere lesz a kormány, és hogy köztársasági elnök úr *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* szavaival fejezzem be beszédemet: a múlt, a felelőtlenség évtizedei után végre a felelőtlenség évtizedeinek kell következnie.

Ebben maximálisan egyetértünk, és ebben maximálisan partnerei leszünk minden politikai erőnek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most pedig a frakciók sorában utolsóként Schmuck Erzsébet frakcióvezető-helyettes asszony következik, az LMP képviselőjében, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönettel tartozunk a köztársasági elnök úrnak, hogy idehozta a Magyar Országgyűlés elé a klímaváltozás kérdését, és hogy a fenntartható fejlődés ügyében rendre megszólal nemzetközi és hazai fórumokon. *(Lázár János: Így van.)* Sajnos a mindennapi problémáink közepette ritkán nézünk szembe a globális kihívásokkal, mert azt gondoljuk, hogy azok távol vannak tőlünk, bennünket nem érintenek, pedig itt vannak, már a mi életünket is befolyásolják.

Az éghajlatváltozás tényné vált. Az éghajlatváltozással kapcsolatos keretegyezményt 1992-ben Rióban, a Környezet és Fejlődés Világkonferencián fogadták el, de sajnos mindvégig hiányzott a politikai akarat, hogy az egyes országok - mint például USA, Oroszország, Kína - felelősségükkel és lehetőségeikkel arányosan felvállalják a szükséges lépések megtételét. *(Lázár János: Így van. Éljen Amerika!)* Bár Magyarországon teljesültek a csökkentési kötelezettségek, de ez a nehézipar bedőlésének és gazdasági struktúra átalakulásának volt köszönhető.

Globális szinten az elmúlt évek törekvései nem hoztak számottevő eredményt, mindösszesen a kiadott jegyzőkönyv keretében vállalt, 2012. év végén lejárt kötelezettségek érvényének 2020-ig tartó meghosszabbítása történt meg. Éppen ezért nem véletlen, hogy a New York-i ENSZ-rendezvény fő célja az volt, hogy politikai elkötelezettséget ébresszen a 2015-ben Párizsban megkötendő újabb, globális méretű megállapodáshoz, és ehhez kapcsolódva ösztönözze mind az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését, mind az éghajlatváltozáshoz történő alkalmazkodás nemzeti és regionális szintű kezdeményezéseit.

A tét nagy. A világ országainak megállapodásra kell jutniuk abban, hogy mekkora részt vállalnak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséből, és hogy a fejlett ipari országok mennyi forrást biztosítanak a klímaváltozás hatásainak kitett országok számára a várható hatásokhoz való alkalmazkodásra, mint például a mezőgazdasági termelésünknek a változó éghajlati viszonyokhoz történő igazítása érdekében a környezetkímélőbb energiahordozókra való átálláshoz, kárai csökkentéséhez. Az alkalmazkodásra Magyarországnak is fel kell készülnie. Javasoljuk, hogy az ezzel kapcsolatos feladatokat az Országgyűlés időre tekintse át.

Tisztelt Elnök Úr! Az éghajlatváltozás azonban csak egyetlen a számos környezeti változás között, amelyek a jövő generációk életlehetőségeit veszélyeztetik. Az ENSZ Környezet és Fejlődés Bizottságának „Közös jövőnk” jelentése 1987-ben arra hívta fel a világ vezetőinek figyelmét, hogy a gazdasági, társadalmi és környezeti problémák egy rendszerben léteznek, és éppen ezért csak egy rendszerben oldha-

tók meg és nem külön-külön. Vagyis együtt, az összes problémára kellene megfelelő választ találni, és nem úgy, ahogy általában elkülönítve keressük a választ gondjainkra.

A „Közös jövőnk” jelentésnél maradva szükséges megemlíteni, hogy a dokumentum rendet tesz a gazdaság, a társadalom és a környezet viszonyában, amikor megfogalmazza a fenntartható fejlődés fogalmát. A fenntartható fejlődés többet jelent egyszerű gazdasági növekedésnél. A növekedést tartalmában kell megváltoztatni: kevésbé anyag- és energiaigényessé kell formálni úgy, hogy hatása igazságosabban érvényesüljön. Vagyis a fenntartható fejlődés nem a gazdasági növekedés fenntartását jelenti, hanem olyan gazdasági növekedést, amelyben a GDP bővülése abszolút értelemben szétválik a környezeti terhek növekedésétől, és a megtermelt javak igazságosan terülnék szét a társadalomban.

Szép elvárás, ám jelenleg semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy lehetséges-e abszolút értelemben elválasztani a gazdasági növekedést a környezeti terhek növekedésétől. Ez a tény elvezet bennünket odáig, hogy felismerjük azt a nagyon kellemetlen összefüggést, hogy a jelenlegi makrogazdasági modell alkalmatlan a fenntarthatósági célkitűzések megvalósítására.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha nem keressük meg egy baj végső okát, ha csak a jelenségeket kezeljük, akkor a baj mindaddig bővítetten termelődik újra, amíg az ok fennáll. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: A kormány nevében Fazekas Sándor miniszter úr kíván reagálni, parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Köztársasági Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a köztársasági elnök úrnak, hogy lehetőséget teremtett ennek a kormány számára is igen fontos témának a napirend előtti megvitatására. A klímaváltozás elleni küzdelem korunk meghatározó kihívása, amelyet egyetlen felelős kormányzat sem hagyhat figyelmen kívül. A kormány megfelelő intézményrendszerrel rendelkezik ennek a problémának a kezeléséhez: a környezetvédelmi, természetvédelmi feladatokat a Földművelésügyi Minisztérium látja el; valamennyi területnek megvan a tárcavezetője, a háttérintézménye, és mindazok az eszközök, pénzügyi eszközök is rendelkezésre állnak, melyeket a magyar állam, Magyarország ezekre a területekre rá tud fordítani.

Tisztelt Országgyűlés! Jól látható az, hogy az éghajlatváltozás hatásai elértek bennünket a hétköznapiakban: a mezőgazdasági termelésben, a közlekedésben folyamatos kihívást jelentenek. Az elmúlt harminc évben a középhőmérséklet összességében majdnem 2 fokkal emelkedett, a csapadékmennyiség csökkent, egyenetlenül érkezik. Ez veszélyezteti az

élelmezés biztonságát is, hiszen előfordul, hogy egy esztendőn belül ugyanazon a területen aszály, áradás és belvíz is van. Ehhez képest rendkívül nagy eredmény, hogy a magyar mezőgazdaság - alkalmazkodva a megváltozott időjáráshoz - négy év alatt mintegy 30 százalékkal volt képes növelni a termelést, úgy, hogy közben az öntözött területek - amelyekre még visszatérek - alig változtak.

A kormány a környezeti adottságokat figyelembe véve alakította ki a 2014-2020-as időszak vidékfejlesztési programját, és emellett valamennyi kormányzati programban hangsúlyosan megjelentek a klímapolitikai szempontok is, tehát az uniós és belső forrásokat ezekre a célokra föl tudjuk használni több jogcímen, több projekt keretében.

A jelenleg is zajló stratégiaalkotási tevékenységek közül pedig a negyedik nemzeti környezetvédelmi program az, melyet ki szeretnék említeni. Ez hozzájárul a fenntartható fejlődés környezeti feltételeinek biztosításához, és a környezetügynek is azt a felelősségét jeleníti meg, hogy elősegítsük az ország gazdasági-társadalmi fejlődését, ugyanakkor tudatosan lépünk fel a társadalmi és környezeti értékek rombolása ellen.

Kiemelt célunk a személy- és vagyónbiztonság, a vagyonvédelem fenntartása az árvíz- és belvízvédelem vonatkozásában. A fejlesztések, gátépítések több száz kilométeren valósultak meg, víztárolók épültek, és ezt a munkát folytatjuk is.

Az öntözés vonatkozásában pedig: köztudott, hogy jelenleg mintegy 200 ezer hektárra van öntözési engedély, ebből ténylegesen 80-100 ezer hektár, amelyen gyakorlatban öntözés zajlik. Itt az öntöző-belvíz-csatorna rendszer - amelynek hossza mintegy 30 ezer kilométer - kétharmada újult meg az elmúlt négy évben, zömmel Start-munkával, uniós források felhasználásával.

Fölmérte az Országos Vízügyi Igazgatóság a távlati öntözési vízigényeket is. Ezek mintegy negyedmillió hektár öntözendő területre vonatkoznak. Ezt a célt, hogy bevonjuk az öntözés körébe ezeket a területeket, el tudjuk érni. Ehhez a feltételek adottak, és így a termelés biztonsága kiegyensúlyozottabb lesz.

(14.10)

Sorsdöntő jelentőségűnek ítéljük hatékony részvételünket a nemzetközi és európai uniós klímatalálkozásokon a következő években. Hazánknak jól kell megválasztania a klíma- és energiapolitikai célokat, hogy az abból létrejövő európai keret a versenyképes gazdaság és a környezeti értékeink megővésének ügyét megfelelően kezelje. Az uniós bizottság a 2021-2030-as időszakra vonatkozóan lefektette, hogy az Unión belül '90-hez képest 2030-ra 40 százalékkal kell csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, legalább 27 százalékra nőjön a megújuló energia részaránya, és a javuló energiahatékonyság érdekében 30 százalékos energiahatékonysági cél is megfo-

galmazódott. A megújuló energiánál a biomassza hasznosítása, a közintézmények átállítása aprítékra, fatüzelésre folyamatosan történik.

És jónak mondható a helyzetünk - itt volt kritika a GDP-vel kapcsolatban is -, hiszen a magyar GDP azért négyszeresére nőtt 1990 óta, miközben a kibocsátásaink, üvegházhatású gázkibocsátásaink 40 százalékra csökkentek. A magyar ipar más szerkezetben, versenyképesen, az ország újraparaszításának jegyében jelentősen növekedett az elmúlt időszakban. Ez egy kiemelkedő példa arra, hogy meg lehet valósítani úgy egy fenntartható fejlődést, egy növekedést (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy közben kíméljük a környezetet.

Ez kell, hogy a jövőben is célunk legyen. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köztársasági elnök úr jelzi, hogy nem kíván élni a viszonzás lehetőségével, így megköszönöm köztársasági elnök úrnak és kedves vendégeinek a részvételét.

Most pedig a további napirend előtti felszólalásokra kerül sor, ezzel folytatjuk a munkánkat. Ezt a vitát pedig nemcsak a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsában, amely egyébként - az MSZP frakcióvezetőjének mondom - éppen az önök kormányzati ciklusában jött létre, ott tudjuk folytatni a társadalmi szereplők bevonásával, feltéve, ha komolyan is veszik ezt a fórumot úgy a pártok, mint a társadalom különböző szereplői, vagy komolyabban, mint eddig. Hasonlóképpen a parlament szaktanácsaiban is, nemcsak a Fenntartható Fejlődési Bizottságban, hanem egyéb bizottságokban is folytathatjuk, sőt folytathatunk is kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harangozó Tamás Attila képviselő úr, az MSZP részéről: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Képviselő úré a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban rengeteg érdekes, szinte sci-fibe illő dolog történt napjainkban. A minap például intergalaktikus találkozóra került sor, megtudhattuk, hogy a birodalmunk erősebb és sikesebb, mint valaha. A nagyúr beszéde alatt szinte a szemünkkel láthattuk, ahogy egyik kezével csökkenti a rezsit, a másikkal mindenkinek munkát ad, elúzi a gonosz cinizmust az egész birodalom területéről. Egyéb fontosat sajnos nem tudhattunk meg.

Míndeközben egy távoli galaxisban a Föld bolygón, a Magyarország nevű kis büszke országban kiderült, hogy a kormánypártokhoz közeli vállalkozókat, a hírek szerint kormányzati tisztviselőket tiltották ki az Egyesült Államokból korrupciós ügyek miatt. A miniszterelnök hallgat, a külügyminiszter nem tud semmit, sőt már az országban sincs, a kormánypárti frakcióvezető pedig nem tudja eldönteni, hogy ez a dolog most vicces vagy nem; miközben az emberek sem értik pontosan, hogy mi történik, és találgatják, hogy vajon kik lehetnek az

érintettek, és vajon milyen korrupciós ügyekről lehet szó. Talán a magánnyugdíjügyről? Esetleg a Paksi Atomerőmű beruházásáról? Netán a Közgépbirodalom sok száz milliárdos állami megrendeléséről? Vagy az e-útdíjrendszerről, az online pénztárgépekről, a trafikügyről, a szerencsejátékügyről, a földügyről, a takarékszövetkezet-ügyről, a NAV-botrányról? Ki tudja, ugye? A lista igen hosszú, lehet róla válogatni.

A miniszterelnök hallgat, pedig amíg nem tisztázódnak a vádak, az egész kormányon és a Fideszen is rajta marad a korrupció bélyege. Orbán Viktor ugyanis miniszterelnökként és pártelnökként is egy személyben felel ezért a kérdésért. Meg is oldhatná egy személyben, nem kell mást tennie, csak lefolytatni egy olyan belső vizsgálatot, ahol megkérdezi párttársait és beosztottait, nyilatkozzanak: személy szerint ki érintett az ügyben. Aztán már csak meg kellene mondania és eldöntenie, hogy mi lesz ennek a következménye. Várjuk a választát.

Aztán itt van a sebtében előkerült költségvetés ügye is. Bár múlt héten még novemberi benyújtásról beszélt a kormány, szintén valami kozmikus erő hatására ez az esemény, úgy tűnik, hogy felgyorsul. Jó lenne itt is néhány őszinte mondatot hallani a mellébeszélés és az emberek ámitása helyett. Orbán Viktor korábban itt, a parlamentben azt mondta, idézem: „Az állam több felelősséget vállaljon, ne kevesebbet; több pénzt költson az egészségügyre és az oktatásra, és ne kevesebbet.” Ehhez képest az elmúlt években közel 300 milliárd forintot kivontak az egészségügy területéről. Mindennapos az orvos- és nővér-létszámihiány, a várólisták egyre növekszenek. Lassan ott tartunk, hogy a gyógyszerek mellett már az orvosokról is a betegeknek kell gondoskodniuk, ha ellátást szeretnének kapni. Míndeközben önök magánkórházat avatnak, és lopakodik be a fizetős egészségügy. Világos lesz a helyzet, itt is ketté fogják szakítani az országot: magyarok millióinak a kivézetett közokórházak, az uralkodó elitnek pedig sci-fibe illő magánkórházak jutnak majd. Önök becsapták az embereket.

Ugyanígy becsapták az embereket az oktatás területén is, gyakorlatilag bevezették a fizetős felsőoktatást, szétverték a közoktatást. A KLIK mára egyet jelent a káosszal és a szakmai hozzá nem értéssel. Szétverték a tankönyvpiacot, és szintén százmilliárdokat vontak ki erről a területről. De önök becsapták az embereket a szociális biztonság területén is. Segély helyett munkát ígértek, de mondják meg, milyen munka az, amiért a létminimumhoz szükséges bért sem kapják meg az emberek. Önök egymillió új munkahelyet ígértek, de a közmunkaprogramon kívül semmilyen más eredményt nem tudnak fölmutatni. Ezt mutatja leginkább az a közel félmillió honfitársunk, aki külföldre kényszerült menni, hogy magáról és családjáról egyáltalán gondoskodni tudjon. Önök csúnyán becsapták ezeket az embereket.

Lehet azt mondani, hölgyeim és uraim, hogy önök sci-fibe illő választási győzelmeket arattak az

idei évben. Valóban, sci-fibe illő eszközökkel és sci-fibe illő hazugságokkal nyerték meg. És bármennyire is magabiztosak és önteltek, el fog jönni az ideje, amikor az emberek kikapcsolják ezt a rossz, ZS-kategóriás sci-fi filmet. Fel fognak állni a kanapéről és a maguk szemével fognak meggyőződni arról, hogy mennyire is becsapták őket.

El fog jönni az ideje, képviselőtársaim, ez mindig jusson eszükbe, mielőtt mondanak vagy tesznek bármit is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: A kormány nevében Lázár János miniszter úr fog válaszolni.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Harangozó képviselőtársamnak mindannyian hálásak lehetünk, mert az MSZP belső vívódásait és frusztrált helyzetét szépen mutatta be és demonstrálta itt nekünk az előbb, amikor fölszólalásában eklektikus formában jó néhány napi aktualitással próbálkozott. Ezekből néhányat a kormány nevében, tekintettel arra, hogy az MSZP belügyeiről van szó, csak kellő visszafogottsággal igyekszem kommentálni.

Magyarországon a politikai korrupció a választók szemében egyet jelent az MSZP-vel. (*Zaj, felzúdulás, közbeszólások az MSZP soraiból. - Lukács Zoltán: Régebben ennél jobb voltál.*) Tehát, ha valakinek politikai korrupció jut az eszébe, az jelen pillanatban a Magyar Szocialista Pártot jelenti. (*Zaj.*) Ebben az összefüggésben önnek nagy igazsága van... (*Közbecskáltások az MSZP soraiból.*) Ha megengedi, elmondom, ebben az összefüggésben önnek nagy igazsága van, hogy a Magyar Szocialista Párt korrupciójának lett politikai következménye, mert ha önök nem lettek volna olyan korrupctak, amilyenek, nem nyertünk volna kétszer ilyen arányban választást. Tehát igazából a mi választási győzelmünkhöz az önök korrupciójának nagymértékben járult hozzá. Ez természetesen senkinek nem ad fölhatalmazást, sem önöknek, sem másnak, csak lássunk világosan, amikor önök korrupcióról beszélnek és korrupcióval való megbélyegzésről, azt részben tapasztalatból teszik, részben pedig a legkorruptabb politikai párt a rendszerváltozás óta, az a Magyar Szocialista Párt volt. (*Felzúdulás, közbeszólások az MSZP soraiból.*)

A másik megjegyzés, ami a költségvetésre vonatkozik, a magyar kormány két alkalommal az elmúlt héten áttekintette a gazdasági miniszter költségvetési javaslatát, és a költségvetési javaslatot a törvényeknek megfelelően a Költségvetési Tanácsnak és az Országgyűlésnek benyújtja a 2015-ös évre vonatkozóan, de már 2016-os kitekintésekkel is. Önöknek mindenről mindig a megszorítás jut az eszébe. Nem lesz megszorítás a '15-ös és a '16-os költségvetésben sem. (*Zaj, közbecskáltások az MSZP soraiból, köztük dr. Harangozó Tamás Attila: Nem, mert már volt.*) Nem lesz forráskivonás sem a '15-ös és

'16-os költségvetésben, sőt a '15-ös költségvetésben amellet, hogy jó néhány társadalmi rendszer a jelenlegi szinten fog üzemelni, és ezt a színvonal-emelkedést meg fogjuk őrizni (*Zaj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.*), a következő években a devizahitelek támogatására és a bankok elszámoltatására kiemelt figyelmet fogunk fordítani.

Mondandójának talán a legaktuálisabb része, tekintettel arra, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság nemrégben fejezte be az ülését, az az Amerikai Egyesült Államok és Magyarország viszonyát a kormány szerint komolyan, érdemben és mélyrehatóan befolyásoló, jelenleg a sajtó és az ország közvéleménye előtt heverő ügy. Először is azzal szeretném kezdeni, amit annak idején George Bush amerikai elnök itt mondott Budapesten 2006. június 23-án, mégpedig az '56-os forradalomról való megemlékezés kapcsán: „Magyarország Európa szívében van, Magyarország a szabadság diadalát jelenti a zsarnokság felett, és Amerika büszke arra, hogy Magyarországot barátjának nevezheti. (*Zaj, közbecskáltások, derűltég az MSZP soraiban: Az mikor volt már? - Az már jó rég volt.*)

(14.20)

Azt tudom önöknek mondani, hogy Magyarország számára ebben és minden más, Amerikát illető vitában a legfontosabb tétel az, hogy az amerikai nép és a magyar nép hosszú idő óta kiemelkedő barátságot és meghatározó, önzetlen barátságot ápol egymással. Így volt ez a háború után, így volt '56 után, amikor emberek százezreit mentették meg az amerikaiak, és így volt akkor is, amikor a '90-es években mindent megtettek annak érdekében, hogy Magyarországgal szövetségben Közép-Európában kialakuljanak a demokratikus intézményrendszer jogállami föltételei. És így volt ez akkor is, amikor együtt szövetségesként harcoltunk adott esetben a NATO-misszióban, vagy próbáltunk közösen a délszláv háborúknak véget vetni, és a Balkánon békét teremteni. Magyarország megbízható és jó szövetségese volt részben hivatalosan, részben pedig a két nép közötti baráti tisztelet és barátság okán is az Amerikai Egyesült Államoknak. A magyar kormány a jövőben is tiszteletben fogja tartani a két nép barátságát, sőt ezt tartja a legfontosabbnak, és a mai ügyet is úgy tekinti, hogy hogyan érintheti ez a két ország és a két nép barátságát, a magyar kormány számára pedig stratégiai szövetséges az Amerikai Egyesült Államok.

Ezeréves államiségünk története ellenére mi egy kis ország és kis nép vagyunk, ezért szükségünk van nagy barátokra, és ebben a helyzetben a helyzet megértéséhez szükségünk van az Amerikai Egyesült Államok segítségére. Tudomásul vesszük azt, hogy az Amerikai Egyesült Államok ideiglenes ügyvivője szerint több magyar állampolgárral szemben az Amerikai Egyesült Államok jogi eljárásának teljes mértékben megfelelő jogi korlátozásokat, belépési korlátozásokat alkalmaz az USA területére, de barátként, olyan barátként, ahol a két nép igazi barát és

szövetséges, segítségért fordul a magyar kormány az Amerikai Egyesült Államok kormányához annak érdekében, hogy igazi barátként tájékoztassa a magyar kormányt az Amerikai Egyesült Államok kormánya arról, hogy mindez miért történik.

Hivatkozva arra az állításra, amely szerint az Amerikai Egyesült Államok kormányának hivatalos és megbízható, hiteles információja van arról, hogy ezen személyek milyen ügyekbe keveredtek, sem a személyeket, sem az ügyeket a magyar kormány semmilyen formában nem ismeri. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely, a Jobbik képviselője: „Mikor vallja be végre a kormány, hogy nagy a baj?” címmel.

Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Az elmúlt időszakban számtalan alkalommal próbáltunk már itt az elvándorlás témaköréről érdemi vitát folytatni, de sajnálatos módon ahelyett, hogy az érdemi lépéseket tudnánk itt megbeszélni, még mindig arról kell beszélni, hogy a kormány mikor fogja bevallani, hogy milyen súlyos a probléma, mekkora, milyen krízishelyzetről is beszélünk.

Mindig csak a kifogások, magyarázatok jöttek eddig. Ugye, három kategóriába lehet sorolni, hogy miket is hallhattunk önöktől. Volt, amikor a motivációkat kérdőjelezték meg, és nyilatkozták önök, hogy itt kalandvágyról van szó, ezeket a fiatalokat és kevésbé fiatalokat elsősorban ez motiválja, úgy gondolom, ez volt a leginkább felháborító a kormány részéről. Második lehetőségként önök mindig visszamutogatnak, amelyben annyi igazság van, hogy valóban 2010 előtt kezdődött ez a jelenség, de önök már négy és fél éve kormányoznak, és az elvándorlási tendencia, hajlam az emberekben ezen időszak alatt egyre csak fokozódott és nőtt. Harmadik esetben pedig, amit kifogásként szoktak említeni, pont Czomba államtitkár mondta legutoljára, hogy senki nem tudja megmondani azt, hogy Magyarországról az elmúlt években vagy évtizedekben hány ember emigrált.

Na, ebben történt most változás, ugyanis a múlt héten a KSH, ami ugye, a kormány felügyelete alá tartozó országos szervezet, mutatta ki azt, hogy az ő felméréseik szerint az elmúlt időszakban 350 ezer ember hagyta el Magyarországot, és él jelen pillanatban is külföldön. Ez egy konzervatív becslés, ahogy ők finoman fogalmaznak, mutatván azt, hogy igenis ez egy alulbecslése a számoknak, és úgy gondolom, hogy ezt mindannyian, akik foglalkozunk ezzel a jelenséggel, érzékeljük, és tudjuk azt, hogy ez egy alulbecslése ezeknek a számoknak, már csak azért is, mert másfél éve történt, és csak azokat vették be a számításba, akik már egy évnél hosszabb ideje vannak külföldön. Nem vették bele a szomszédos országokba ingázókat, ugye, tudjuk nagyon jól, hogy csak

Ausztriába több tízezren járnak át. Ez a felmérés egyébként sok riasztó dolgot is mutatott. Az egyik ilyen, hogy a legiskolázottabbak hagyják el hazánkat. Ezt mutatja az az adat, hogy a kivándoroltak 32 százaléka diplomás, az itthon maradtak között csak 18 százaléknál magasabb diplomás található. Ebből is láthatjuk, hogy leginkább a tanultabbak, a nyelveket beszélők hagyják itt sajnós hazánkat, ami igen súlyosbítja ezt a helyzetet.

Önök ugye, kalandvágyról beszélnek, de a felmérés ezt is cáfolja, ugyanis azt is kimutatta a KSH-nak a statisztikája, hogy a kivándorlók 84 százaléka dolgozni ment külföldre. Innentől kezdve, úgy gondolom, hogy az az önök magyarázata sem állja meg a helyét, miszerint ezt nem egy gazdasági motiváltság indokolja, azt, hogy nem találnak itthon tisztességes, jól fizető munkahelyet, igenis ezek az adatok ezt támasztják alá.

A legszomorúbb egyébként, hogy határozott hazatérési szándékról alig 10 százaléka számolt be a megkérdezetteknek, és itt azért hadd álljunk meg egy pillanatra, hogy szembesítsem önöket azzal, hogy azzal szoktak válaszolni erre a felvetésre, hogy az egyik fontos feladatuk, hogy egy olyan országot teremtsenek, ahová szeretnének hazajönni a fiatalok és kevésbé fiatalok.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kint lévők 10 százaléka szeretne az önök által teremtett országba hazajönni. Úgy gondolom, hogy ez mindennél súlyosabb bizonyítvány az önök négy és fél éves teljesítményére. A legnagyobb baj most is az, hogy nem arról beszélünk, hogy önök milyen érdemi lépéseket tettek, nem arról beszélünk, hogy vajon a felsőoktatásban elég állami helyet biztosítanak-e, sikerült-e bővíteni az állami keretszámokat, hogy mindenkinek lehetősége legyen tanulni.

Nem arról beszélünk, hogy mondjuk, a bérletprogram beindítására szánt pénz vajon elegendő nagyságú-e. Nem arról beszélünk, hogy a megalkotott ifjúsági törvény vajon helytálló-e, és megadja-e azt a biztonságot a fiataloknak, amit szeretnének érezni. Nem arról beszélünk most sem, hogy sikerült-e megfelelő mértékben csökkenteni a fiatalok munkanélküliségét, sikerült-e tisztességes állást juttatni ennek a fiatal generációnak. És számtalan olyan kérdéssel beszélhetnénk mi, ami lehet, hogy apróságnak tűnne itt, országgyűlési szinten, de egy nagyon fontos gesztus lenne a fiataloknak, hogy érezzék, hogy a kormány foglalkozik velük, a kormány fontosnak tartja ezt a generációt, és szeretné itthon tartani. Ahelyett, hogy ezekről az érdemi lépésekről beszéljünk, még mindig azt kell önöktől kérdeznem, hogy felfogják-e végre, hogy mekkora a baj, fognak-e érdemben tenni annak érdekében, hogy ezeket a fiatalokat hazacsábítsuk, vagy az éppen elvándorolni hajlamosakat itthon tartsuk. Szeretném tehát, ha ezen már túl tudnánk lépni, és végre az érdemi lépésekről tudnánk beszélni.

Egyik kezdeményezésként szeretnénk ezt elősegíteni, egy elvándorlási parlamenti politikai vitana-

pot szeretnénk kezdeményezni a Jobbik nevében. Én ma a frakcióvezetőket meg fogom keresni ez ügyben, és bízom abban, hogy a kormány is, amellet, hogy bevallja a probléma súlyosságát, nyitott lesz arra, hogy közösen gondolkodjunk, és ezzel is egy jelzést adjunk a fiataloknak és kevésbé fiataloknak, hogy közösen gondolkodunk róluk, fontosak számunkra, és szeretnénk megtenni azokat a lépéseket, amik itthon tudják tartani őket vagy épp haza tudják hozni a már elvándoroltakat.

Bízunk benne, hogy nyitott lesz erre a kormány. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Erről a kérdésről már sokat beszéltünk szerintem itt, a Parlament falai között is, és képviselő úrtól különösebb újdonságot nem hallhattunk ezzel kapcsolatban. Mi azért dolgozunk itt a parlamentben, hogy mindenkinek Magyarországon jobb legyen boldogulni; annak is, aki itt dolgozik, aki itt szeretne dolgozni, vagy aki most éppen külföldön dolgozik, de hazajönne szívesen itthon folytatni az életét.

Amikor erről a külföldi munkavállalásról mint helyzetről beszélünk, akkor azt látnunk kell, hogy ez nem egy magyar specifikum, ez nem egy magyar probléma. Lengyelországtól Szlovákián át Magyarorszáig, Bulgáriáig, Romániáig, Horvátorszáig, minden országban ugyanúgy jelentkezik ez a kérdés. Az, hogy sok fiatal és sok középkorú dolgozik külföldön, ez a 2004. május 1-jei európai uniós csatlakozásunknak volt egy következménye. Fokozatosan építették le a tőlünk nyugatabbra eső országok azokat a gátakat, amelyekkel a munkaerőt csak ideiglenesen hagyták ott megtelepedni, most már semmifajta ilyen gát nincsen, semmifajta kvóta, semmifajta korlátozás, és éppen ezért lengyelek, szlovákok, magyarok indultak el, és vállaltak munkát Nyugat-Európában, nyilvánvalóan azért, hiszen ott a munkabérek jóval magasabbak Magyarországnál, és ilyen szempontból keresték ők a boldogulásukat más országokban.

Ugyanakkor, ha végignézi képviselő úr azokat a százalékos statisztikai arányokat, amelyek azt mutatják, hogy melyik országból hány százaléknyan dolgoznak külföldön, akkor Magyarország egy picivel van magasabb számmal, illetve picivel magasabb azoknak a százaléka - tizedszázalékkal -, akik, mondjuk, Magyarországról mentek külföldre dolgozni, mint akik Olaszországból. Fej fej mellett haladunk Olaszországgal, amelyik mégiscsak egy jobb helyzetben lévő, régebb óta demokratikus körülmények között, piacgazdasági körülmények között fejlődő ország, mint Magyarország, mégis csak tizedszázaléknyi különbség van a külföldön dolgozók arányában, de mondjuk, Ausztriából többen dolgoznak arányaiban külföldön, mint Magyarországról. Nem is

beszélve Szlovákiáról, Romániáról vagy Lengyelországról.

Tehát Magyarország ilyen szempontból nemcsak a közép-európai országok között, hanem még a nyugati országok között is olyan arányt képvisel, hogy viszonylag hozzájuk képest is kevesebben dolgoznak külföldön. Ettől függetlenül számunkra is egy feladat, hogy azoknak a fiataloknak, akik akár egyetemi végzettséggel, akár középfokú végzettséggel... - hiszen azokból a statisztikákból, amikre képviselő úr hivatkozott, nem tudom, hogy miért hagyta ki például a szakmunkásokat, akiknek valamilyen szakképzettsége van, ők is, ha jól emlékszem, legalább 36 százalékkal szerepelnek ebben a kimutatásban.

(14.30)

Rájuk éppen annyira szükség van, mint a diplomásokra. A diplomások jó része ráadásul pályaelhagyóként dolgozik kint, tehát - az orvosokat és a mérnököket leszámítva - a többség nem abban a munkakörben dolgozik, amire itt az adófizetők pénzéből is a végzettségét megszerezte, hanem teljesen olyan munkát végez, amihez képzettségre nem lenne szükség. De ha már megemlítettük a felsőfokú képzettséggel rendelkezőket, Magyarország jövőjében a középfokú végzettséggel rendelkezőknek is ugyanolyan fontos szerepe lesz.

Azt mondja a képviselő úr, hogy mi kifogásokat kerestünk az előző években, ez egyáltalán nem így volt. Csak tudja, mikor meghoztunk egy döntést, ami, úgy gondoljuk, hogy a fiataloknak, családosoknak, munkavállalóknak vagy vállalkozóknak kedvező legyen, akik most itt élnek, és azoknak is, akik ideiglenesen külföldre mentek. Hiszen ön azt elfelejtette azért idézni a statisztikákból - amiket ön is olvasott -, hogy aki frissen ment ki, annak nagyon erős a vágya, hogy visszatérjen Magyarországra, és valaki, aki már mondjuk, tíz éve van kint, akkor folyamatosan, évről évre csökken az a tervezés, hogy Magyarországra jöjjön vissza. És nyilván, hogyha ott alapít családot, és nem magyar a házastársa, akkor kisebb az esélye annak, hogy visszatérjen, mintsem hogyha ketten magyarok kötik össze az életüket, és vállalnak gyermekeket. De az, hogy Magyarországon 3,9 százalékkal nőtt a nemzeti össztermék egy évvel ezelőthöz képest, ez a külföldön dolgozó fiataloknak is jó hír, hiszen kevés helyen bővül a gazdaság Nyugat-Európában, és kevés helyen jönnek éppen ezért létre új munkahelyek.

Az, hogy a munkanélküliségi ráta 11,1 százalékról 8 százalékra csökkent, vonzóbbá tette Magyarországot, hogy visszatérjenek, mint négy évvel ezelőtt. Nemszak az a különbség, hogy nem mondja most már a miniszterelnök Magyarországon, hogy el lehet innen menni - ahogy ezt Gyurcsány Ferenc megtette -, hanem most már Magyarország hazahív minden fiatal, például új munkahelyekkel. Az ifjúsági mun-

kanéüliség, amelyik a külföldön munkát vállaló korosztályt a leginkább érinti, ön is tudja, hogy 2010-ben 25 százalék volt, most már 20 százalék alatti, 19 százalékos volt legutóbb az a mérték, ami ezt a korosztályt jellemezte, miközben mondjuk, Spanyolországban 50 százalék körül van a fiatalok munkanélküliségi rátája. Tehát ilyen szempontból a növekvő gazdaság és a csökkenő munkanélküliség sokak számára jelenthet most már vonzó itthoni lehetőséget.

Ezt nemcsak a szólások nyelvén mondhatjuk, hanem, képviselő úr, ha megnézi a német statisztikai hivatal adatait, 2004-2010 között átlag 14-16 ezer magyar honfitársunk tért vissza csak Németországból (*Az elnök csejget.*), de az utóbbi 2-3 évben viszont ez 36 ezer fölé nőtt, tehát sokkal többen jönnek vissza is, mint a korábbi években. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr az LMP részéről: „A helyzetről” címmel.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten az Egyesült Államok által közölt kitiltási döntések nyomán előállt helyzet Magyarország számára megalázó és szégyenletes. Lehet arról merengeni, hogy az Egyesült Államok döntése mögött mennyiben a közélet tisztasága iránti őszinte aggodalom húzódik - ahogyan ezt Rogán frakcióvezető úr is megtette a hét végén -, a kérdés azonban jelenleg nem ez. Magyarország úgy áll - és ezt tudomásul kell vennünk - egy globális érdekkonfliktus ütközőzónájában, hogy közben elveszítette külpolitikai cselekvőképességét. Magyarország, ahogy az elmúlt évszázadokban annyiszor, ismét tragikusan magára maradt. Hogyan állt elő ez a helyzet? Három okot látunk.

Először is érdemes megnézni, hogy azok az országok a térségben - például Lengyelország, Románia -, amelyek hatékonyan tudnak nemzeti érdeket érvényesíteni, teljesen mindegy, hogy a parlament mennyire tagolt, kétharmados többség van-e a parlamentben vagy kisebbségi kormányzás, a legfőbb nemzetstratégiai kérdésekben, ha nemzeti érdekekről van szó, 3/3-ot, nem közjogi, társadalmi 3/3-ot tudhatnak maguk mögött. Magyarországon nem ez a helyzet. Ahhoz, hogy társadalmi 3/3-ot tudjon maga mögött a kormány, nem csak a parlamenti ellenzék, a hazai kis- és középvállalkozói szektor, illetve a társadalmi önszerveződések támogatására is szükség lehet. Ehhez képest már a '10-es kormányváltás után terjedtek a városi legendák, hogy hazai kis- és középvállalkozókat kormány közeli szereplők keresnek meg azzal, hogy adják át a cégüket. A legutóbbi hónapokban társadalmi önszerveződések érzik úgy, hogy a hatalom fenyegeti őket, és az az üzenet, amiket önök 2010 óta az ellenzéknek küldtek, nagyjából arról szól, hogy ami a kétharmadon túl van, az nincs. Önök legitím módon szereztek kétharmados

többséget, de tudomásul kell venniük, hogy a választópolgárok közül legalább 5 milliónyian soha nem szavaztak a Fideszre.

Akkor lehet hatékonyan nemzeti érdeket érvényesíteni, hogyha a legfőbb nemzetstratégiai kérdésekben a kormány egy erős háttörzset tud maga mögött, ami túlnyúlik a saját szavazótáborán. Erre azért is szükség van, hogy ha Magyarország érdekeit sértő lépésekre kerül sor, akkor egységesen minden politikai erő, minden gazdasági szereplő ott legyen a mindenkori kormány mögött. Mi ebben partnerek vagyunk, ehhez a jelenlegi helyzetben az első lépésben viszont a miniszterelnöknek kell megtennie, hogy a Kehin keresztül megtudja azt, hogy kik azok a kormányzati személyek, akiket a kitiltás sújt, és milyen indokolást kaptak az Egyesült Államok nagykövetségéről; ehhez Orbán Viktornak a teljes felhatalmazása megvan.

A második kérdés pedig az, hogy önök 2010 után és főként a jelenlegi választás után úgy gondolták, hogy önöknek mindent lehet. Meg lehet úszni a földaralásokat, a trafikmutyit, röhögve szabtak személyekre meg cégekre törvényeket, meg lehet úszni a NAV-botrányt - jóllehet az, ami ott feltárásra került, nem csak az önök kormányzati ciklusát érinti -, el lehet sikálni az offshore-lovagok kiséprűzésére vonatkozó javaslatokat, nem kell magyarázatot adni a megmagyarázhatatlan vagyonnövekedésekre, nem kell magyarázatot adni arra, hogy a kiemelt stratégiai partnerek milyen adókedvezményeket kapnak, hiszen a kétharmad mindent igazol. Én erre csak azt tudom önöknek mondani, hogy ég óvja ezt az országot attól, hogy esetleg kiderüljön, hogy esetleg külső szereplők, külhatalmak többet tudnak ezekről az ügyekről, mint amit mondjuk, a magyar ellenzék vagy a magyar állampolgárok.

Egy olyan ország, amelynek a vezetése kívülről zsarolható, nem rendelkezik cselekvőképességgel, és egy olyan ország, amelynek a vezetése kívülről zsarolható, maga is zsarolhatóvá válik, és elveszíti cselekvőképességét. A jövő héten éppen ezért be fogunk nyújtani egy antikorrupciós törvénycsomagot, ami tartalmazza azokat a javaslatokat, amiket az elmúlt években beterjesztettünk, és lesöpörtek az asztalról, és újraindítjuk a NAV-vizsgálóbizottsági kezdeményezésünket.

Harmadrészt pedig azt is látni kell, hogy a keleti kapcsolatok erősítésében túllőtt a kormány a célon. A Paks II. bővítéséről megkötött Orbán-Putyin-paktum minden ízében ellentétes Magyarország stratégiai érdekeivel, és a legutóbbi vitanapon felhívtuk a figyelmet arra, hogy a környezeti és államháztartási szempontokon kívül komoly nemzetbiztonsági kockázatokat is rejt. Ha visszagondolunk arra az ügyre, ami a baltás gyilkos körül keletkezett, ha visszagondolunk arra, hogy az olcsó magyar munkaerőt a magyar miniszterelnök Szaúd-Arábiában árulja, háta mögött Kóka Jánossal, ha visszagondolunk arra, hogy Nazarbajevet hogyan dicsóíti a magyar kormányzat, akkor azt látjuk, hogy olyan ország-

csoportba manőverezik Magyarországot, ahol garantált a tartós leszakadás.

Első lépésben továbbra is azt követeljük, hogy a kormány *(Az elnök csenget.)* haladéktalanul vizsgálja felül az Orbán-Putyin-paktumot. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Lázár János miniszter úr következik, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Volt némi igazság a megállapításaiban, de próbált dolgokat összemosni, amelyeknek egymáshoz semmi köze nincsen. Abban van igaza, hogy egy kormányban a nemzeti érdek érvényesítése kapcsán törekednie kell arra, hogy valóban a 3/3-ot képviselje. Ezért van az, hogy Magyarországnak az elmúlt négy évben és a következő négy évre is - mondhatom nyugodt lelkiismerettel és jó szívvvel - nem érzelmi kérdés egy kapcsolat, hanem alapvetően értelmi és érdek kérdés. Ön felülvizsgálhat bármilyen együttműködést Oroszországgal, amely nem szerelmi viszony a mi esetünkben, praktikus arról szól, hogy 3 millió 600 ezer háztartásban 2014 novemberétől 2015 áprilisáig hogy lesz gáz. Ön vállalhatja a felülvizsgálatát, hogy ne gázzal fűtsön ez a 3 millió 600 ezer háztartás, de ezek bizony gázzal fűtenek, és ennek a gáznak a 80 százaléka Oroszországból származik. Ez az adottság, ez a determináció, ehhez kell hogy viszonyunk legyen, és ebben próbálunk a legpraktikusabban, a leghatékonyabban, eszünknek megfelelően eljárva, teljesen - idézőjelbe téve - az ország hasznát és boldogulását keresve eljárni.

Ön összekavar egy konkrét jogi aktust és egy politikai vitát arról, hogy Magyarország külkapcsolatai helyes vagy helytelen irányba mennek. Remélem, nem azt akarja mondani, képviselő úr, vagy nem azt akarja elhitetni a parlamenttel, hogy Amerikában, a demokrácia fellegvárában és a jogállamiság fellegvárában létezik az, hogy ha valami nem tetszik az amerikaiaknak egy országban, akkor ezért cserébe kitiltanak embereket, az adott állam állampolgárait. Szerintem ez elképzelhetetlen. *(Moraj a kormánypárti sorokban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez vice!)* Őszintén mondom, hogy...- ez nem vice, képviselőtársaim, ez halálosan komoly dolog, ez nagyon is komoly dolog.

(14.40)

Szerintem az elképzelhetetlen, hogy politikai nemtetszésnek magyar állampolgárok kitiltása, indok nélküli kitiltása legyen netán a retorziója. A magyar kormány álláspontja, hogy ez, ami történt az elmúlt héten, egy konkrét kitiltási ügy, és nincs köze a magyar-amerikai politikai viszonyhoz, amelynek vannak vitái természetesen.

Szijjártó Pétert azért küldte most Orbán Viktor Washingtonba, hogy részben tájékozódjon azokról a kritikákról, amelyek alap nélkül vagy alappal megfogalmazódtak az amerikai-magyar viszonyban, különös tekintettel az ukrán-orosz konfliktusra. Kétségtelen, hogy el kell magyaráznunk minden szövetségeseinknek. Engem is elküldött Berlinbe Merkel kancellár kancelláriaminiszteréhez a miniszterelnök, annak érdekében, hogy próbáljam megvilágítani, hogy Magyarországnak milyen viszonya van, milyen pragmatikus és praktikus viszonya van és kell legyen Oroszországgal a Déli Áramlat megépítése kapcsán, a gázszállítás és az olcsó energia miatt. De ez nem jelenti azt, hogy nem vagyunk elkötelezett NATO-szövetségesek, természetesen anyagi és adófizetői teherbírásunk függvényében, és nem jelenti azt, hogy ne lennénk az Európai Unió megfelelő szövetségesei.

Ha arra a politikai vitára gondol, ami Amerikában megfogalmazódik, a jogállamiság, az értékvalasztás kérdése, akkor az Amerikai Egyesült Államok kormányát kénytelenek vagyunk Brüsszelbe elküldeni, ugyanis Magyarország az Európai Unió tagjaként átesett egy soha nem látott alaposágú vizsgálaton az elmúlt négy esztendőben. Az Európai Bizottság és a Velencei Bizottság minden egyes jogállamiságot érintő kérdést - ön ezt jól tudja, hiszen részt vett a vitában - alaposan megvizsgálta. Az Európai Bizottság, egyedül Magyarországról az Európai Unió tagjai közül, bizonyítványt állított arról ki, hogy van, ami jó volt az Alaptörvény koncepciójában, van, amit módosítani kellett, és van, amit bíróság elé vittünk. Ott volt, amit megnyertünk, és volt, amit elvesztettünk, ezért természetesen módosítani kellett a különböző törvényeken. Ugyanez történt a Velencei Bizottság esetében. Az Európai Bizottság a Magyarországgal szemben folytatott jogállamisági vizsgálatokat lezárta, és a magyar jogállamiságot az európai rendnek megfelelőnek találta. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez nem igaz!) Dehogynem igaz! (Dr. Bárándy Gergely: Egyszerűen nem igaz!)* Képviselőtársam, belekiálthat, de a valóság az az...

ELNÖK: Legyen szíves visszafogni magát, képviselő úr, ha szabad kérem!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A valóság az, hogy az Európai Bizottság négyéves vizsgálat után - Barroso elnök bejelentette itt Budapesten, szeptember elején - minden vizsgálatot lezárta, ami a jogállamiság bizottsági vizsgálatát illeti, a Velencei Bizottsághoz hasonlóan.

A konkrét ügyben, képviselő úr. Nekünk, a magyar kormányban arra van szükségünk, hogy az Amerikai Egyesült Államok segítséget nyújtson ahhoz, hogy megtudjuk, kik azok, akik hiteles információk szerint valamit elkövettek, lehet, hogy bűncselekményt követtek el. Sem a gazdasági miniszternek, sem a miniszterelnöknek nincs hiteles információja, nincs bűncselekmény alapos gyanúját megalapozó információja arra, hogy bármely magyar kormány-

tisztviselő bármilyen bűncselekményt elkövetett volna vagy annak a gyanúja felmerülne. Ha lenne, akkor régen megtett volna már mindent a vizsgálat érdekében és a felelősség megállapításában. Az Amerikai Egyesült Államok kormánya tud nekünk segíteni - akik bizonyára egy konkrét ügyben konkrét információkkal rendelkeznek -, hogy átadják azokat az információkat, amelyek alapján szigorú és következetes vizsgálatot fogunk indítani.

Nem tudunk 900 ezer közalkalmazottat, köztisztviselőt levizsgálni, hogy hányan kaptak az amerikaiaktól értesítést. Ráadásul az amerikai kormány nem köteles közölni a kitiltás indokát sem. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP részéről: „Ünnepeink és iskoláink” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Mint ahogy mindannyian tudjuk, két héttel ezelőtt október 6-át írtunk, három nap múlva október 23-a lesz. Ezt a két dátumot az köti össze, hogy mindegyik jeles napunk a magyar történelem megrázó mozzanataihoz köt bennünket.

Hallottuk, hogy már ma és holnap elkezdődnek nagyvárosainkban a készülődések; útlezárások és színpadépítések jelzik az ünnepségek, az ünneplésnek, a megemlékezésnek a külsőséges jeleit.

Évek óta megszoktuk, hogy ezeken a megemlékezéseken, lett légyen szó akár október 23-áról, akár más nemzeti ünnepről, zömmel idősebb, felnőtt emberek vesznek részt. És hol vannak a fiataljaink? És hogyan ünnepelnek ők? Erről szeretnék én itt röviden szólni, kissé összekapcsolva az iskolák, pedagógusok, igazgatók munkájával mindezt: hogyan tudjuk elérni a fiataloknál, hogy ismerjék a tényeket, hogy tudják az eseményeket, tudják az okokat, hogy mi vezetett október 6-ához és október 23-ához; hogy emlékezzenek is ezekre, és el tudják mondani, tovább tudják adni majdan fiaiknak; hogy érzelmekkel is viszonyuljanak ezekhez az ünnepekhez, mert érzelem nélkül az ünnep nem igazán ünnep, mint ahogy tudjuk. És mi célt szolgálnak ezek az ünnepek a fiataljainknál és a felnőtteknél? Nyilván nem más, mint azt, hogy kialakuljon bennünk az a nemzeti azonosságtudat, az a hazaszeretet, az a magyarságtudat, amelyről itt az előttem elhangzott napirend előtti felszólalásokban is voltaképpen szó volt; amely megtanít bennünket összefogni, amely megtanít bennünket arra, hogy tiszteljük, becsüljük az értékeinket, ezekre méltán legyünk büszkék a nagyvilág előtt, hogy tudjunk háromharmados módon viselkedni akkor, amikor a magyarság sorskérdéseiről van szó.

Nos, hogy lehet ezt elérni? Nem hallgatható el a családok felelőssége. Pedagógiai kutatások sokasága igazolja, hogy a családok, a szülők, a felnőttek na-

gyon-nagyon keveset beszélnek a gyerekeikkel. Nincs témájuk, mondják néha a kutató kérdéseire, megkérdezik tőlük, hogy hányast kaptál az iskolában, a gyerek azt mondja, hogy semmit vagy éppen hármast, el van intézve. Miért ne lehetne napokon keresztül arról beszélgetni velük, hogy miért lyukas a magyar zászló október 23-án; hogy miről emlékezünk meg október 6-án, miért megyünk ki a Fiumei úti temetőbe - nemcsak azért, hogy szép katonazenét hallgassunk, hanem ennek valami előzménye van. A kicsi gyerek is megérti, már az óvodás is, az alsó tagozatos is. Amit a gyerek a családban magába szív, azt magával viszi, és képes lesz arra, hogy az iskolában a társaival is beszéljen róla.

Nos, a család mellett természetesen az iskolának mással nem helyettesíthető dolga van abban, hogy a gyerekeink az ünnepeket megéljék. Már az óvodában, ahogy említettem. Talán mindannyian láttunk már olyan jeleneteket, amikor március 15-én leszűrik a kis nemzeti színű zászlókat a kis óvodások; még nem értenek az egészből semmit, de az élmény ott marad bennük, erre visszaemlékeznek, és az éveken keresztül ismételt ünneplések elérik a maguk hatását.

Bevett szokás, hogy ilyenkor az ünnepeknél elmennek múzeumba, elmennek valamilyen filmet megnézni a gyerekek, és sok minden egyéb szokás van az iskolákban. Ezek néha egy kicsit kiüresednek, előfordulhat, hogy az iskolai ünnepségek szürkék lesznek, ezért azok az ünneplések, azok a megemlékezések jók, ahol a gyerekek feladatot kapnak. Nemrég arról értesültem, hogy október 6-ára emlékezvén egy cserkészcsapat katonasírokat tett rendbe. Tavaly arról értesültem, hogy itt október 23-a előtt budapesti középiskolások '56-os sírokat tettek rendbe. Mindezt a középiskolás közösségi munka keretén belül. És lám, az is tudomásomra jutott, hogy ugyanezek a gyerekek egy év múlva ismét jelentkeztek, hogy meg akarják ezt tenni. Ez nem más, mint amit úgy hívunk, hogy cselekvő szeretet. És ha erre neveljük a gyerekeket, ha ezeket az ünnepeket tartalommal, érzellemmel töltjük meg, akkor talán joggal remélhetjük azt, hogy egy újabb nemzedék majd itt a Parlament falai között nemcsak képmutató módon fog beszélni a háromharmados magyarságkérdésekről, hanem valóban megéli ezt érzellemmel, tudattal, és úgy fog cselekedni a nagyvilágban, hogy a magyarság visszanyerje a becsületét.

Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezek az ünnepségek valóban egy közös, kollektív identitásképzésnek a fontos elemei, hiszen a gyermekek többsége itt gyűjti be azokat a nemzet-tudathoz fontos impulzusokat, nemcsak tárgyi ismereteket, hanem érzelmeket is.

retanyagban, hanem érzelmekben is, ami utána az egész életében meghatározza a jövőképét. Az, hogy kinek-kinek milyen történelemtanára volt, és az hogyan tanította a XIX-XX. század eseményeit, az egész világszemléletét nagymértékben tudja befolyásolni. Ezért fontos, a nemzeti összetartozás miatt is, a közös múlt, a közös hősök tisztelete miatt is, hogy minél több iskolában minél több színes megemlékezés legyen, valóban, ahogy ön is mondta, nem pusztán letudva ezt a fajta ünnepséget, hanem átélve, megélve és a fiatalokat is bevonva.

Ma már akár Budapesten, akár vidéken nagyon sok helyre el is tudnak menni, akár '56-os emlékhelyekre, különböző szobrokhoz, emlékművekhez, akár mondjuk, a pengefallal a környezetéből ki is választott Terror Házába, és ott is megnézhetik, hogyan működött az a Rákosi-rendszer, beszolgáltatásokkal, padlás-söpérésekkel, internálásokkal, amelyek ellen az emberek egy emberként mozdultak meg és lázadtak föl.

Azért is lehetséges ez, hogy egy mai fiatal számára is az '56-os forradalommal való azonosulás, az ott végbement események jobban követhetők legyenek, mert ez a forradalom elsősorban az utca emberének a forradalma volt, a pesti srácoknak a forradalma volt.

(14.50)

Nem egy nagy karizmatikus alak vagy alakok közé csoportosultak akkor a magyarok, mint akik a Rákóczi-szabadságharc esetében vagy az 1848-49-es forradalom és szabadságharc esetében, ahol Kossuth, Széchenyi, Vasvári, Petőfi és még sorolhatnánk, hogy ki mások voltak, akik élére álltak az akkori szabadságvágyó magyar tömegeknek, hanem itt maga a tömeg emelt a saját maga élére embereket, adott esetben Nagy Imrét vagy másokat. Nem Nagy Imre mondta az ott levő tömegnek, hogy kövessetek, hanem a tömeg követelte, hogy álljon az élükre, és Magyarországon a szabadságot és a demokráciát minél szélesebb körben valósítsák meg.

Ezért fontos, hogy olyan környékbeli helyeket is felkeressenek a diákok, ahol a forradalom hétköznapi hősei, a pesti srácok nyugszanak, vagy ahol életüket veszítették, vagy ahol laktak és emléktáblájuk van, ezeket koszorúzzák meg. Sokszor nyilvánvalóan egy fiatal számára sokkal átélhetőbb élmény, ha egy négy-öt házzal odébb lévő épületben egy forradalmi szereplő táblájánál koszorúznak, tartanak műsort, beszélnek róla, mintsem ha nagy állami vezetőkről, hadvezérekről beszélnének, hiszen ez mutatja meg számukra, hogy ez a forradalom itt zajlott a pesti utcákon, ennek a forradalomnak a fő vívói ugyanolyan fiatalok voltak, mint akik most ők maguk, járhatnak iskolába vagy egyetemre, vagy lehetnek fiatal munkavállalók. Nemcsak október 23-a az az időpont, amikor emlékezhetünk a kommunista diktatúra ezen áldozataira, hanem ne feledjük el, hogy éppen magyar kezdeményezésre egy másik 23-át, augusztus

23-át a XX. századi diktatúrák áldozatainak emléknapjává nem csupán Magyarország, hanem az egész Európai Unió nyilvánított magyar-lengyel-litván közös kezdeményezésre, a soros magyar EU-elnökség ideje alatt fogadta el ezt az Európai Tanács. Éppen ezért elmondhatjuk, hogy van egy másik időpont, igaz, a nyár közepén, amikor minden magyar hősré emlékezhetünk, minden magyar áldozatra emlékezhetünk, akik a kommunista időszak alatt veszítették életüket, szabadságukat, vagyonukat, és ezt nem csupán Magyarországon ismerjük el, hanem az első európai szintű emléknapja is a kommunista diktatúra áldozatainak.

Fontos szerintem nekünk, magyaroknak, akik mind a barna, mind a vörös diktatúrától nagyon sokat szenvedtünk, és mindkettőnek a sebeit még a mai napig is magunkkal hordozzuk, és mai napig is meghatározza akár a politikai közbeszédet is, hogy európai szinten is, ha tetszik, emancipálódtak a magyar forradalmi áldozatok, és rájuk is minden országban, az Európai Unió mind a 28 tagállamában emlékezni kell, mert emlékezni illik, hiszen ahogy az alaptörvényünk is fogalmaz, a mostani szabadságunk az '56-os forradalomból gyökerezik.

Mi valljuk azt, hogy nemhiába lett az 1957-es Time magazine címlapján az év embere a pesti magyar srác, a pesti magyar forradalmár, hiszen ez a forradalom volt az, ami lerántotta a leplet sok nyugat-európai gondolkodó ember és mások szemében is a kommunizmus valódi arcáról, hogy ez nem egy olyan rendszer, amivel az emberek többsége egyetért, ez nem egy olyan rendszer, amit az emberek többsége kíván, hanem ez egy olyan diktatórikus rendszer volt, amit az emberek akarata ellenére tettek meg. Akkor is az akkori szovjet propaganda nagyon sok helyen tudta a baloldali értelmiségiek között elhinteni azt, hogy igenis itt jólét van, egyenlőség van, és az emberek számára szabadság van Közép-Európában, de az '56-os forradalom Nyugat-Európában is ezt a fajta ártatlanságát még az utolsó naiv gondolkodók előtt is elvette a kommunista rendszernek, több országban kettészakadtak az akkori kommunista pártok, hiszen sokaknak felnyílt a szeme. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Ezért tartozunk tisztelettel az iskolákban is az '56-os forradalmároknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások végén Rogán Antal frakcióvezető úr következik: „Közös dolgainkról” címmel. A Fidesz nevében mondja el felszólalását.

Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon az Európai Parlamentben a Demokratikus Koalíció, Gyurcsány Ferenc pártjának két képviselője, Niedermüller és Molnár képviselő urak úgy-

nevezett meghallgatást szerveznek, melynek célja Magyarország ellen egy újabb támadás a nemzetközi közösségben, az Európai Parlamentben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Eddig legalább megpróbálták mások mögé elbújni. Most először fordul elő, hogy Gyurcsány Ferenc képviselőtársai saját nevükre veszik a Magyarország ellen elindított támadást. Eddig legalább minden alkalommal az történt, hogy elbújtak Tavares mögé vagy éppen más, az Európai Parlamentben lévő baloldali képviselők mögé. Most első alkalommal láthatjuk azt, hogy Gyurcsány Ferenc képviselőtársai saját maguk küldik ki a meghívót, és saját maguk szervezik azt a meghallgatást, melynek célja Magyarország megtámadása, Magyarországnak a holnapi Európai Parlament vagy éppen szerdán az Európai Bizottság tagjainak megválasztása kapcsán rossz hírbe hozása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt esztendőben már nem egy alkalommal megszoktuk, hogy azok a baloldali pártok és képviselők, akik idehaza nemegyszer csúnyán elveszítették a parlamenti vagy éppen az európai parlamenti választásokat, azt követően a nemzetközi életben bírt pozícióikat, pártpolitikai pozícióikat arra használják fel, hogy el nem fogadva a választási eredményt, csúnyán megtámadják saját hazájukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ez most azért is különösen fájó, és azért is teljes egészében indokolatlan, mert mindannyian nagyon jól tudjuk, hogy ez az egész semmi másról nem szól, csak arról, hogy amikor szerdán az Európai Bizottság tagjairól voksolni fog az Európai Parlament, azelőtt nyilvánvalóan megtámadják Magyarországot, és támadást indítsanak természetesen a megválasztásra kerülő biztosok közül a magyar delegált, Navracsics Tibor személye ellen is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy felettébb szokatlan, Európában nem elfogadott eljárás. Én nem nagyon tudok olyasmiről, hogy egyébként valamely európai ország európai parlamenti képviselői csak azért, mert ellenzékben vannak, saját hazájukkal szemben szerveznek meghallgatásokat, vagy éppen indítanak el támadásokat, ráadásul mindannyian nagyon jól tudjuk, hogy olyan témákban, amelyekben mind az Európai Parlamentnek, mind az Európai Bizottságnak megvannak a jól bevált vitarendezési eljárásai, amelyekben végigmentünk az elmúlt években is, melyekre Lázár miniszter úr itt az előbbiekben utalt, amikor hozzászólt és reagált Schiffer képviselő úrra. Ezeket a vitarendezési eljárásokat Magyarország minden alkalommal tiszteletben tartja, végigmegy rajtuk, és ha a vitás kérdésekben más döntés születik, azt minden alkalommal elfogadta, és egyébként a hazai jogszabályokon átvezette.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy valami hasonlót láthatunk most is akkor, amikor annak a bizonyos kitiltási ügynek a részleteiről beszélünk itt a parlamentben, hiszen azt látom, hogy egyes képviselőtársaim próbálnak pápábbak lenni a pápánál. Én arra szeretném kérni önöket, hogy ne

rohanjanak előre ennyire. Nem tudhatjuk, hogy egészen pontosan miről van szó, hiszen, tisztelt képviselőtársaim, néhány nappal ezelőtt még megalapozott bizonyítékokat hallhattunk az amerikai ügyvivőtől arra vonatkozóan, hogy akiket kitiltanak, azok úgymond korrupcióból húznak hasznot. De én magam voltam tegnap egy tévéműsorban az amerikai ügyvivővel, ma már egyáltalán nem ezt mondta, hanem azt mondta, hogy ennek semmi köze, a kitiltásoknak semmilyen konkrét korrupciós cselekményhez, ott általában beszélt korrupcióról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Innentől kezdve, azt gondolom, mindenkinek az a közös érdeke, hogy két szövetséges, két baráti ország viszonylatában konkrétan tisztázzuk, hogy milyen ügyekről beszélünk, milyen bizonyítékok vannak, és arra kérjük az Amerikai Egyesült Államokat, hogy olyan ügyekben, amelyeket egyébként a magyar törvények is üldöznek, például a korrupció ügyében segítsenek nekünk, hogy közösen tudjuk üldözni ezt, ahhoz a bizonyítékaikat tárják elő. Erre megvannak a magyar-amerikai kapcsolatok között is az együttműködés formái. De attól tartok, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ellenzéki képviselők vagy volt politikusok közül többen ezt ugyanarra akarják felhasználni, mint az Európai Parlamentben elindított támadásokat, hogy egy újabb nemzetközi színteret nyissanak Magyarország ellen. Például ez is szóba került már az úgynevezett világ demokráciáinak közösségéről szóló nemzetközi szervezetnél, ahol már eljárást lebegtetnek Magyarországgal szemben. És mit ad Isten, ha az ember ennek a szervezetnek a honlapját megkeresi, és megnézi, hogy ott az állandó titkárság tagjai közül ki az, aki senior advisor, tisztelt képviselőtársaim, dr. Eörsi Mátyást találjuk meg a főmunkatársak között (*Moraj a kormánypartí padsorokban.*), aki már nem egy alkalommal személyesen is szervezett ilyen meghallgatásokat és indított el támadásokat.

Én arra szeretném kérni a Gyurcsány-kormány volt tagjait és a Gyurcsány-koalíció képviselőit, ne szervezzenek újabb és újabb támadásokat Magyarország ellen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), fogadják el a parlamenti, az európai parlamenti és a helyhatósági választások eredményét. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartí padsorokban.*)

ELNÖK: A kormány nevében válaszára Magyar Levente államtitkár úrnak adom meg a szót.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A mai napon immár többször kerül szóba a magyar-amerikai kitiltási ügy, amivel kapcsolatban szeretnénk leszögezni néhány rendkívül fontos tételt a magyar-amerikai kapcsolatrendszer egészét illetően, ugyanis ez az a kontextus, amin belül értelmezni tudjuk a történeteket, és amelyek alapján el tudjuk helyezni, hogy pontosan mi is történik.

(15.00)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Van néhány nagyon fontos tény, ami ezt a kapcsolatrendszer jellemzi és rendkívül szilárdá teszi. Az egyik ezek közül, és talán a legelső, amit alaptételként említhetünk, hogy az Amerikai Egyesült Államok Magyarország politikai és katonai szövetségese. Ez egy meghaladhatatlan axióma, ami egész kapcsolatrendszerünket áthatja és rendkívül szilárd alapokra helyezi.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelettel kérdezem, hogy két ország együttműködésének mely más formája adhatna erősebb köteleket és feltételezhetne nagyobb bizalmat, mint azon önként vállalt kötelezettség, hogy ha kell, fegyverrel védjük meg egymást. Ennek nyomán, tisztelt Ház, a magyar-amerikai katonai-biztonságpolitikai együttműködés soha nem látott intenzitást ér el. Magyarország az elmúlt években több ízben is véráldozatot hozott ezen együttműködés keretében, amit amerikai partnereink messzemenően elismernek és messzemenően méltányolnak.

A következő fontos tétel, amit ki kell jelentenünk a magyar-amerikai kapcsolatrendszer kapcsán, az a gazdasági együttműködésünk sikeressége. Magyarország és Amerika között a kereskedelmi forgalom majdnem megnégyszereződött a magyar többség tekintetében, miután az idei év első hét hónapjában több mint 40 százalékkal nőtt Magyarország kivitele az Egyesült Államok irányába. Ezen felül az Amerikai Egyesült Államok az első helyen áll Magyarország külföldi befektetőinek listáján, ha az Európán kívüli viszonylatokat nézzük. Tovább sorolhatnám a számokat: több mint 80 ezer magyar állampolgárnak adnak amerikai vállalatok közvetlenül munkát Magyarországon. Ezt a számot sem tudja egyetlen más Európán kívüli befektető sem magáénak.

Ami pedig, tisztelt hölgyeim és uraim, a jelenlegi biztonságpolitikai helyzetet illeti a térségben: Magyarország szerepe rendkívüli módon felértékelődött annak nyomán, hogy Ukrajnában gyakorlatilag háború van, tizenöt év elteltével ismét fegyveres konfliktus zajlik Magyarország szomszédságában. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a politikai párbeszédőtől függetlenül ez egy olyan körülmény, ami Magyarországot visszahelyezte Amerika és a NATO fókuszpontjába.

Mindezek alapján, tisztelt Ház, tisztelt frakcióvezető úr, szeretném hangsúlyozni, hogy a kormányának a kitiltási ügyel kapcsolatban nincs más kérése az amerikai fél felé, mint hogy hozza nyilvánosságra azon állítólag hiteles információkat és értesítéseket, amelyek alapján meghozta ezt a döntést. Jelenleg ugyanis semmilyen hiteles, konkrét és használható információt nem kapott a magyar kormányzat arról, hogy pontosan mi áll ennek az ügynek a hátterében.

Tisztelt Ház! Ami pedig a brüsszeli eseményeket illeti: ahogyan azt ma már hallhattuk, Magyarországot az elmúlt években kívülről-belülről átvilágították. Azt gondolom, hogy nincs még egy olyan ország ma Európában, amelyről írásos bizonyíték, bizonyítvány volna, hogy gyakorlatilag minden szempontból megfelel a közösségi jognak.

Még egy szó erejéig visszatérve az amerikai ügyre: azt szeretném a tisztelt Ház figyelmébe ajánlani, hogy ez egy olyan rendkívüli jelentőségű ügy, ami bizony politikai konszenzust igényel, legalábbis igényt tart politikai konszenzusra. Azt gondolom, az ellenzéki hozzászólásokat hallgatva, hogy ettől nem is állunk messze. Mindannyiunk eminens közös érdeke, és legfőképpen a magyar nemzet érdekei kívánják azt meg, hogy minél hamarabb teljes tisztasággal lássuk azt, hogy pontosan mi történt, és akkor fogunk tudni további lépéseket foganatosítani, ha az amerikai partnereink végre-valahára előjönnek az állítólagos bizonyítékokkal, és konkrétumokról tudunk beszélgetni. Mindaddig megalapozatlannak kell tekintenünk ezeket a lépéseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Mai **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Varju László, független; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Novák Előd, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr új **államtitkár kinevezéséről szóló átiratát** megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse azt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján 2014. október 16-ai hatállyal Kara Ákost a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2014. október 15. Üdvözléssel: Áder János.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében eredményes munkát és sok sikert kívánjak a munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Botka László képviselő úr 2014. október 16-án arról tájékoztattott, hogy polgármesterré történő választására figyelemmel **képviselői mandátumáról lemondott**. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében eredményes munkát és sok sikert kívánjak a munkájához.

vánjak polgármester úrnak. Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma jelenleg 197 fő.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről, a vezérszónoki felszólalásokról az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most nemzetközi egyezmények zárószavazására kerül sor. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslatához kapcsolódó bizottság nem jelentkezett és módosító javaslat sem érkezett, így a házszabály 102. § (6) bekezdése alapján a zárószavazás megtartható.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Bahreini Királyság Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Manamában, 2014. február 24. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztés T/61. számon a honlapon elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/61. számú törvényjavaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 155 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szaúd-arábiai Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, a jövedelem- és vagyonadók területén, Rijádban, 2014. március 23. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztés T/62. számon a honlapon elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/62. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 157 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Jersey Kormánya között az adóügyi információcseréről szóló, Londonban, 2014. január 28-án aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat**

zárószavazása. Az előterjesztés T/63. számon a honlapon elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/63. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 156 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a magyarországi Tajpej Képviselői Iroda között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztés T/803. számon a honlapon elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/803. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 157 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(15.10)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a magyar-román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztés T/1275. számon a honlapon elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1275. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 157 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **árúknak TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó, Genfben, 1975. november 14-én kelt vámegegyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztés T/1505. számon a honlapon elérhető. Az előterjesztő T/1505/2. számon kiigazítást nyújtott be.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1505. számú törvényjavaslatot a nyelvtani pontosítást tartalmazó kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 159 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **árúk ideiglenes behozataláról Isztambulban, 1990. június 26-án kelt egyezmény és mellékletei módosításának kihirdetéséről szóló tör-**

vénnyajavaslat zárószavazása. Az előterjesztés T/1506. számon a honlapon elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1506. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 159 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most az interpellációkkal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt az interpellációk tárgyalására rátérnénk, tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házsabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve Szakács László képviselő úr I/1588. számú interpellációját és K/1616. számon benyújtott **szóbeli kérdését visszautasította** *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)*, mivel az indítványok nem tartoznak a címzett Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Most **interpellációkkal** folytatjuk munkánkat.

Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Mikor vezetik be az új rendészeti életpályamodellt?”** címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP):
Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2010 tavaszán Orbán Viktor kormányprogramjában jó fizetséget és olyan karrierpályát ígért a rendőröknek, idézem: „amelybe a kiszámítható és biztos jövedelemmel járó előmenetel vagy a lakáshelyzet megoldása egyformán beletartozik.” A kormányváltást követően meg is kezdték a tárgyalásokat egy új hivatásos életpályamodell bevezetéséről. Azonban ezek a tárgyalások néhány hónapon belül megszakadtak, és a jó fizetés helyett illetménybefagyasztás, kiszámítható előmenetel helyett a szolgálati nyugdíj megszüntetése következett.

Most, négy évvel később ismét a hivatásos életpályamodell ígéretével álltak elő. Újra egyeztetnek a szakszervezetekkel, van a feladatra kinevezett kormánybiztosuk, sőt egy komplett minisztériumi főosztályt is létrehozta. Meg persze ott van az ezerszer elkoptatott ígéret, hogy majd minden rendészeti dolgozóknak sokkal jobb lesz.

A konkrétumok azonban továbbra is hiányoznak. Így nem ismert, hogy ismét bevezetnek-e egyfajta szolgálati nyugdíjrendszert, vagy továbbra is azt várják, hogy rendőrök, vonulós tűzoltók vagy a bv-felügyelők 60 éves korukig aktív szolgálatot teljesítsenek. Bár csak napok vannak hátra a jövő évi költ-

ségvetés benyújtásáig, nem ismert az sem, szának-e többletforrásokat az új illetményrendszer bevezetésére.

Az MSZP álláspontja jól ismert ezekben a kérdésekben. Nincs új előmeneteli rendszer ésszerűen szabályozott szolgálati nyugdíjrendszer nélkül, sem érdemi illetményfejlesztés jelentős költségvetési többletforrások nélkül. Négy év kormányzás és ígéret után még az életpályamodell bevezetésének menetrendje sem látszik. Ezekre a konkrétumokra még az Országgyűlés szakbizottságának sincs rálátása, holott miniszter úr kinevezése előtti meghallgatásán ígéretet tett a bizottság előzetes tájékoztatására és bevonására.

Ezért kérem államtitkár urat, adjon tájékoztatást az életpályamodell kidolgozásának és bevezetésének menetrendjéről. Mikorra készíti el a Belügyminisztérium a tervezetet? Mikor kerülhet sor annak közigazgatási egyeztetésére? Ígéretükhöz híven be fogják-e mutatni a terveket a Honvédelmi és Rendészeti bizottságnak, és ha igen, mikor kerül erre sor? Mi az életpályamodell bevezetésének konkrét céldátuma? Mennyi többletforrást biztosítanak az életpályamodell bevezetésével együtt járó illetményemelésre?

Itt a lehetőség, hogy a konkrét menetrend ismertetésével bizonyítsák az irányításuk alatt álló több tízezres hivatásos állományuknak, hogy ezúttal valóban komolyan gondolják az új életpályamodell bevezetését; itt a lehetőség, hogy bemutassák, mennyi pénzt sikerült kiharcolniuk a kormánytól a rendészeti dolgozók illetményének rendezésére. Várom válaszát, államtitkár úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mi az első Orbán-kormány alatt, 2002. január 1-jétől bevezettük a hivatásosokra is vonatkozó életpályát, ennek keretében lakhatási támogatást biztosítottunk, elősegítettük a lakáshoz jutást, megfelelő illetményt, előmenetelt biztosítottunk, létrehoztuk a központi tisztai állományt. Önök ezt kormányra kerülésük után egy tollvonással eltörölték.

Ráadásul a hivatásos tűzoltóknak sem fizették ki a 2004. május 1-jétől 2007. december 31-éig terjedő időszakra szolgáló túlmunkadíjat. Ez az a túlmunkadíj, ami egyébként az uniós tagság után jogszerűen járt a tűzoltóknak, és a szocialista kormányok nem voltak hajlandók kifizetni. Mi ezt is kifizettük, ez 7 milliárd forintba került. Ha akkor önök kifizették volna határidőben, akkor 2 milliárd forinttal megúszhatta volna a költségvetés. Tehát 5 milliárd forint közpénzzel kellett többet fizetnünk az önök hanyagsága miatt, tisztelt képviselő úr.

A 2010 előtti szocialista kormányzás összeomlása a közbiztonságot és a hivatásos szolgálat egészségét is maga alá temette. Az önök kormányzása alatt több tízezer hivatásos élete legaktívabb szakaszában, a 40-es évei elején hagyta el a személyi állományt az önök rossz politikája következtében. Ráadásul a 2010-es kormányváltás után tízmilliárdos nagyságrendű hiánnyal vettük át a rendőrséget.

A kormányprogramban négy évvel ezelőtt azt ígértük, hogy helyreállítjuk a rendőrség iránti bizalmat, visszaállítjuk a rendőri munka megbecsülését. Ennek érdekében a tiszthelyettesek és zászlósok pótlékát az elmúlt ciklusban két alkalommal, 2012. január 1-jétől 12 ezer forinttal, 2014. január 1-jétől pedig havi 10 ezer forinttal emeltük, tisztelt képviselő úr. 3500 fővel növeltük a rendőrség létszámát, új rendőrőrsöket hoztunk létre, új rendőrkapitányságokat avattunk, adtunk át, építettünk, legutóbb Balatonalmádban, ezt megelőzően Hajdúnánáson. Jelenleg is három építése folyik.

Most, ígéretünkhöz híven életpályamodell kidolgozásán dolgozunk. Olyan életpályát szeretnénk a hivatásos állomány számára biztosítani, amely vonzó, kiszámítható, és amely a hivatásos pályára irányítja és ott is tartja a hivatásos állományúakat. Az új program célkitűzéseinek és irányainak meghatározása rendkívül széles körű társadalmi és szakmai egyeztetési folyamatot igényel, amelyet a Belügyminisztérium lefolytatott.

(15.20)

Ennek során az érdekvédelmi szervezetekkel, a szakmai kamarákkal, a rendvédelmi és közigazgatási szervezetekkel történt egyeztetés keretében kerül sor az új közszolgálati életpályamodell bevezetésével összefüggő elvárások felmérésére azért, hogy ez a lehető legnagyobb mértékben tükrözze a rendvédelmi és közigazgatási alkalmazottak legszélesebb körét; ők egy kérdőív keretében is kifejthették a véleményüket. Tisztelt képviselő úr, ennek a kérdőívnek a kiértékelése megtörtént. *(Dr. Harangozó Tamás: Mi az eredménye?)* Megkezdődtek és jelenleg is zajlanak a szakpolitikai és szakértői egyeztetések.

Az életpályamodell bevezetéséhez szükséges költségvetési források megteremtése érdekében a hatásvizsgálatok jelenleg is folynak. A pontos forrásigényről a kormányzati intézkedések meghozatalát és a véglegesnek tekinthető koncepció megalkotását követően tájékoztatást fogunk adni. Alapvető célkitűzésünk, hogy ezt követően az új életpályát érintő egyes jogszabályi rendelkezések mielőbb hatályba lépjenek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha önnek valóban fontos a közszolgálati életpályán belül a rendvédelmi, rendészeti életpálya, akkor kérem, fogadja el a választomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, tényleg nem értem, hogy ez most mi volt. Két konkrét számot tudott itt elmondani, ez a 2002 meg a 2004; ez legalább szám volt, ez tény és való.

A következő kérdéseket tettem föl. Mikor fogják bevezetni az új életpályamodell? Mennyi pénzt sikerült a költségvetésben kialakítani erre? Mikor kapja meg az Országgyűlés bizottsága ezeket az anyagokat? Ön egyikre sem válaszolt semmit. Mondhatnám, a válasza az én számomra azt jelentette, hogy nem lesz új életpályamodell ebben a ciklusban sem. Természetesen sem ezt, sem a konkrét választ elfogadni nem lehet.

Annyit engedjen meg, mert 2004-ből a tűzoltókat emlegette: valóban van ebben felelőssége az akkori kormánynak, de önnel ellentétben én azt gondolom, hogy az az ötmilliárd forint jó helyre ment a tűzoltókhoz, és nem pénzkidobás volt, ahogy ön ezt érzékeltette.

Válaszát ilyen tekintetben elfogadni nem lehet, és nagyon sajnálom *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy ismét nem tudott semmi megnyugtatót mondani ennek a több tízezer embernek. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 96 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Mikor kerül parlagra a pénz, amit az adófizetők arra szántak?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mélyszélesen felháborító az a hír, hogy az állampolgárok személyi jövedelemadójának parlagrafűirtásra befolyt összegeit a felajánlók megkérdése nélkül, nemes egyszerűséggel átcsoportosították más kiadásokra. Itt a Ház falai között is nemegyszer beszélünk arról, hogy az állampolgárok bizalmát növelni kellene az 1 százalékos felajánlások irányában, hogy többen tegyék meg ezt a nem csak gesztusértékű lépést, hiszen az összeg is mutatja, hogy több mint egymilliárd forintról van szó, tehát nagyon komoly segítségek lehetnének ezek a befizetések egy-egy célzott programnak.

Csak gratulálni tudok önöknek, újra tönkretették évekre a bizalmat. Sokan éppen a nyomon követhetőség hiánya miatt nem ajánlották fel eddig sem az 1 százalékkukat, erre most kiderül, hogy maga az állam veri át őket, maga az állam az, aki visszaél az ő bizalmukkal.

Egy bírói döntés eredményeként ma már világosan látható az a mélységesen elszomorító, egyben felháborító tény, hogy a minisztérium felélte a több mint 1,1 milliárd forint kétharmadát működési költségekre, a maradék egyharmadát pedig átcsoportosította.

A bíróság által elrendelt beszámolóból kiderült - egyáltalán azért volt szükség erre a beszámolóra, mert önök sunnyogtak, és nem vallották be az első kérdésekre azt, hogy mire is költötték a parlagrafűirtás helyett ezt az összeget -, hogy önök többek között végkielégítésekre, sütikre, konferenciákra költötték ezt a pénzt.

Hogyan gondolja a kormány, hogy szembemegy 177 ezer ember jóhiszemű akaratával? Miért nézik le azokat, akik önöket egyébként a hatalomra juttatták? Egyébként azzal is törvénysértést követtek el, hogy a zárszámadási törvényben elfelejtettek beszámolni a pénz elköltésének módjáról - nyilván nem véletlenül -, de a Vidékfejlesztési Minisztérium nemcsak a törvényt sértette meg, hanem saját rendeleteit is, egész sorát ezen rendeleteknek. Az még nem derült ki, hogy szándékosan, cinkosságból vagy mulasztás miatt, de az adóhivatal sem ellenőrizte eddig ezt a költést.

Természetesen én az ügy napvilágra kerülését követően azonnal feljelentést tettem különösen nagy vagyoni hátrányt okozó sikkasztás miatt, de úgy gondolom, hogy ellenzéki képviselőként nem feltétlenül az én feladatomban lett volna ezt az ügyet felgöngyölíteni vagy ennek az ügynek a felgöngyölítését elindítani.

Csak megjegyezném, hogy csekély három évet kaphat az is, aki az előírt elszámolási, számadási vagy tájékoztatási kötelezettségnek nem vagy csak hiányosan tesz eleget, így úgy gondolom, hogy elég súlyos ez az ügy, és érdemes lenne itt a parlament falai között is tisztázni.

Néhány kérdés, amire most azonnali és őszinte választ várok államtitkár úrtól. Mikorra várható az, hogy helyükre kerülnek ezek az adóforintok, és valóban parlagrafűirtásra lesznek elkötve, amit arra szántak az állampolgárok? Hogyan próbálják ezt a megrendült bizalmat helyreállítani? Mikor indul a Kehi-vizsgálat? Mert gondolom, egy normális országban ezt egy Kehi-vizsgálat kell hogy kövesse. Illetve a legfontosabb: ki viseli az azonnali politikai felelőséget? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

Öné a szó, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kellő tisztelettel jelzem önnek, hogy az írásban leadott interpellációjához képest némi eltérés volt abban, amit elmondott, és az írásban leadott interpellációjában több számot, történet és összeget is összekevert, éppen ezért engedje meg, hogy tájékoztassam önt a tényekről.

A parlagrafű elleni akciótervet a kormány 2012. július 6-án fogadta el. Az akcióterv tartalmazza a parlagrafű elleni védekezés célkitűzéseit, valamint az elvégzendő feladatokat és felelősöket; az érintett tárcák a feladatok végrehajtásáról évente beszámolókat készítenek, amelynek alapján kormányjelentés kerül összeállításra.

A parlagrafű elleni állami szerepvállalás fő iránya a prevenció, a megelőzést elősegítő kommunikáció, az érintett társadalmi szervezetekkel együttműködve. Az eddig megtett intézkedések eredményeként a 2010. évi legmagasabb pollenkoncentrációhoz képest a mért adatok 2011-ben 20,5 százalékkal, 2012-ben 48 százalékkal, 2013-ban 63,4 százalékkal csökkentek. A parlagrafű-érintettség hatósági eljárások aktuális állása szerint több mint 3,5 millió hektár mezőgazdasági terület ellenőrzése mára megtörtént, a kiszabott növényvédelmi bírság összege meghaladja az 50 millió forintot, a végleges adatokról az ellenőrzések befejezésekor tudok beszámolni.

Tisztelt Országgyűlés! A Gyurcsány-, Bajnai-kormányok idején, 2006 és 2009 között a parlagrafű elleni védekezésre közvetlen és közvetett módon nagyságrendileg 3,5 milliárd forint jutott. Ezzel szemben a jelenlegi kormány időszakában 2011 és 2014 között a parlagrafű-mentesítésre fordított összeg körülbelül 52 milliárd, még egyszer mondom, körülbelül 52 milliárd forint, ami az előző összeg 14-szerese. Megállapítható tehát, hogy közvetlen és közvetett módon a jelenlegi kormány idején nagyobb pénzt, sokkal nagyobb pénzt költünk erre. A kormányzat folyamatosan kiemelt figyelmet fordít a parlagrafűpollen-koncentráció csökkentésére, különösen a közfoglalkoztatási programokban, ahol közvetlenül és közvetve is szerepet kap a gyommentesítés és a parlagrafűirtás.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azt is kiemelni, hogy 2014-ben a tervezett háromszori kaszálást követően az erős parlagrafű-fertőzöttség miatt sor került a negyedik kaszálási ütem elrendelésére is. Az elvégzett négy ütemben 70 662 fő bevonásával 13 536 hektár parlagrafű-mentesítése történt meg. Ezt az emberi erőforrást és a ráfordított munkát pénzben kifejezni nem lehetséges. A parlagrafű-fertőzöttség visszaszorítását elsősorban a földhasználók jogkövető magatartása eredményezheti, de a folyamatos társadalmi szemléletformálás mellett fontos cél a hatósági eljárás erősítése, valamint a hatósági rendszer hatékonyságának növelése is.

Képviselő urat biztosíthatom arról, hogy a kormány továbbra is mindent megtesz annak érdeké-

ben, hogy Magyarország parlagfű-fertőzöttsége csökkenjen, ezáltal az allergiás és asztmás megbetegedésekben szenvedők életminősége javuljon.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen nem tudom elfogadni a választ, mivel egyetlen szó sem hangzott el a kérdéssel kapcsolatban; nemhogy válaszként, de még csak a téma környékén sem jártunk.

Köszönöm szépen, hogy beszámolt arról, hogy mi mindent tett a kormány a parlagfűirtással kapcsolatban, és arról is, hogy ez több volt, mint amit a szocialista kormányok alatt megélhettünk, ugyanakkor egyetlen szó nem hangzott el azzal kapcsolatban, hogy mi történt ezzel az 1,1 milliárd forinttal, amit az adófizetők - még egyszer mondom - parlagfűirtásra szántak, és önök valami teljesen más célra költöttek el. Erre ön nem válaszolt, és arra sem válaszolt, hogy a politikai felelősséget ki fogja ezek után viselni ebben az ügyben. Úgy gondolom, hogy Fazekas miniszter úr felelősége nem megkerülhető, hiszen ő vezette akkor a tárcát, ahogy jelenleg is a szakmai irányításért ő a felelős.

Úgyhogy természetesen - ahogy mondtam - a választ nem tudom elfogadni, és elképesztőnek tartom, hogy egy ilyen egyszerű kérdésre sem kaphattunk ma az Országgyűlésben választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az interpellációra adott államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Magyar érdek-e a szabad kereskedelem?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Orbán-kormány idehaza állandóan a magyar érdekekről, a multik megregulázásáról beszél, miközben lelkes támogatója a TTIP-nak, a világ eddigi legátfogóbb szabad kereskedelmi megállapodásának.

A TTIP pontos tartalma nem ismert, mert azt az Európai Bizottság és az USA képviselői a közvélemény teljes kizárásával, de a legnagyobb multinacionális cégek és a vállalati lobbicsoportok közvetlen részvételével készítik elő. Annyi azonban a kiszivárgott információkból tudható, hogy például az Egyesült Államok tárgyalói számára az egyik nagyon fontos cél a szigorú európai GMO-szabályozás feloldása és a génmanipulált összetevőt tartalmazó élelmiszerek, takarmányok kötelező jelölésének eltörlése. Továbbá tudható, hogy az egyezmény lazítana a növényvédő szerek használatának korlátozásain.

Idén májusban - megerősített sajtóinformációk szerint - többek között a klórral és peroxisavval fertőtlenített csirkék, a nem terápiás célú antibiotikumokkal takarmányozott marhák hújának európai engedélyezéséről tárgyaltak, hogy Európa itt is átvegye a lazább amerikai előírásokat.

Az LMP szerint a magyar kormány nem asszisztálhat egy olyan szabad kereskedelmi megállapodáshoz, amely leépíti a meglévő európai környezet- és egészségvédelmi, illetve munkajogi garanciákat, de nem fogadható el az egyezmény a transzparencia teljes hiánya miatt sem.

A magyar kormány az eddigi deklarációk szerint általánosságban támogatja az egyezményt, aminek oka a várt gazdasági növekedés, miközben a kormány által a Corvinus Egyetemről megrendelt hatástanulmány szerint jó esetben 0,3-0,5 százalékpontos GDP-növekedés várható az egyezménytől, és az is nagyrészt az ipar meg a kereskedelem nemzetközi szereplőinél fog lecsapódni.

Az LMP véleménye egyértelmű: szerintünk a magyar élelmiszerpiac, a meglévő élelmiszerbiztonsági, környezetvédelmi és munkajogi garanciák megőrzése a nemzeti érdek, nem pedig a szabad kereskedelem. A kormány képviselőitől pedig azt kérdezzük, hogy tudnak-e olyan magyar érdeket említeni, amely indokoltá teszi, hogy mindezt kockára tegyék a már eddig is túlságosan szabadjára engedett világkereskedelem további felszabadításáért.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak, aki az interpellációra válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Ha röviden és tömören szeretnék válaszolni azon kérdésére, hogy magyar érdek-e a szabad kereskedelem, akkor azt mondom, hogy abban az esetben feltétlenül és megszeremenően magyar érdek, ha az figyelembe veszi és azon túl elő is mozdítja a magyar gazdaság érdekeit.

Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány minden erejével azon van, hogy ez így legyen, de most nézzük a számokat! Az Európai Unió a világ legnagyobb gazdasági szereplője, az USA-val együtt pedig a világ bruttó hazai termékének majdnem felét, a világkereskedelem közel egyharmadát adja. Az EU és USA

közötti áru- és szolgáltatásforgalom meghaladja a 2 milliárd eurót naponta. 2013-as adatok szerint az USA-val szemben az EU éves árukereskedelmi többlete 92 milliárd euró feletti, ebből 5,6 milliárd euró a mezőgazdaságból származik. Megjegyzendő, hogy a magyar-USA-kereskedelemben is számottevő és növekvő magyar aktívum jelentkezik, ez ebben az esztendőben, az év első hónapjában több mint 41 százalékos jelentett.

E tények fényében legalábbis eltűzöttnek véljük azt az aggodalmat, hogy főleg az USA profitálna a tárgyalás alatt álló megállapodásból. A kutatók által becsült és ön által bagatellizált 0,3 százalékos európai GDP-növekedésről azért érdemes megemlíteni, hogy ez nem egyszeri, hanem évenként ismétlődően jelentkező növekedési többletet jelent. Szeretném megjegyezni, hogy a magyar kormány által 2013-ban elkészített előzetes hatásvizsgálat - akár 0,5 százalékos éves GDP-bővülés mellett - a magyar-amerikai kétoldalú kereskedelemben középtávon 15-20 százalékos exportnövekedést és 20-30 ezer munkahely teremtését jelzi előre.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nem tartjuk szerencsésnek, hogy interpellációja vélelmeket, félelmeket, állítólagos amerikai szándékokat próbál úgy tálalni, mintha ezekről már megegyezés született volna, és ezt kívánja számon kérni a kormányon, ráadásul úgy teszi ezt, hogy közben azt állítja, hogy semmit sem lehet tudni a tárgyalási folyamatról. Ön szerint „A TTIP nem kívánságműsor, és nem lehet belőle válogatni, mint egy étlapról.” - ezt idéztem. Ez bizony tévedés, a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások ugyanis éppen azzal indulnak, hogy a felek válogatnak és megfogalmazzák a tartalomra vonatkozó kívánságaikat, hogy mit szeretnének a közös étlapon látni és mi az, amit nem.

Mindazonáltal örömmel látom, hogy az LMP is osztja a magyar kormány azon törekvését, hogy a szabad kereskedelmi megállapodás a lehető legteljesebb mértékben megfeleljen a magyar érdekeknek. Az Európai Bizottságnak adott tárgyalási mandátum - a magyar kormány igényének is megfelelően - rögzíti, hogy az emberi életet és egészséget, az állategészségügyet és állatjólétet, valamint a környezetet, élelmiszer-biztonságot és a fogyasztók érdekeit védő EU- és nemzeti jogszabályok nem képezhetik alku tárgyát, a szabad kereskedelmi megállapodás nem vezethet azok fellazításához. Szó sincs tehát arról, hogy az egyezmény célja vagy eredménye az európai vagy magyar szabályozási vívmányok és jogosítványok ön által tévesen előrevetített feladása lehetne.

Tisztelt Képviselő Asszony! Biztosíthatom, hogy a magyar kormány aktív fellépéssel a tárgyalások teljes ideje alatt kész és képes lesz a magyar gazdasági és társadalmi érdekek, érzékenységek hatékony képviselésére, a közpolitikai célok eléréséhez szükséges nemzeti szabályozási mozgástér megőrzésére. Erre a végső garanciát az jelenti, hogy a várhatóan még hosszú tárgyalásokat igénylő megállapodás

megkötése a magyar kormány egyetértését és a Magyar Országgyűlés megerősítését is igényli majd, erre pedig csak megfelelő tartalmú megállapodás esetén kerülhet sor.

Köszönöm szépen a figyelmet. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Ön a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem. Tisztelt Államtitkár Úr! Reméljük, hogy tudatában vannak annak, hogy egy olyan egyezmény van előkészítés alatt, amelyet ha aláírunk, és utána jövünk rá, hogy nem éri meg, hogy annak komoly negatív gazdasági következményei vannak a magyar gazdaságra, akkor abból nincs kiszállás, ugyanis a jelenlegi elképzelések szerint, ha egy ország rájön, hogy nem jó benne lenni, és ki akar szállni, csak akkor tud kiszállni, ha azzal minden aláíró részt vevő ország egyetért. Ki hinné azt, hogy ha itt néhány országnak komoly előnye származik belőle, akkor majd Magyarországot ki fogják engedni ebből az egyezményből? Az LMP szerint ekkora kockázatot a társadalomnak a kárára nem vállalhatunk. Nem tudjuk elfogadni a választát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Az IMF is elismeri, működik a magyar modell**” címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó.

(15.40)

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára ön is, a Házban ülő képviselők is emlékeznek azokra az időkre, újabb képviselőknek feleleveníteném a 2002 és 2010 közötti időszakot, amikor szocialista kormányok irányították a magyar gazdaságpolitikát, amikor a gazdaságpolitikának egyetlen csodafegyvere volt, a megszorítások eszköztára. Sokáig az volt a természetes, hogy ha a gáz- vagy áramár emelkedéséről beszéltek, vagy éppen tisztességtelenül számoltak fel kamatokat a bankok, akkor a kormánypárti képviselők csak feltették a kezüket és azt mondták, hogy nem tudnak beavatkozni a piaci mechanizmusokba. Miközben a végtelemségig adóztatták a magyar cégeket és állampolgárokat, eközben sorra szűntek meg a vállalkozások és csökkentek a munkahelyek.

Ezzel a gazdaságpolitikával szakított 2010-ben az Orbán-kormány, amikor elkezdett kiépíteni egy új magyar gazdaságpolitikai modellt. A nemzeti együttműködés kormánya volt az első Európában, amely a közteherviselés jegyében meg merte adóztatni a bankokat. Ez nemcsak jelképes összeget jelentett, hanem érdemi hozzájárulást a magyar költségvetéshez. Emlékezzünk csak vissza, tisztelt képviselőtársaim, hogy a bankadó bevezetése után micsoda óriási nyomás érte a magyar kormányt Európából és belföldön egyaránt. Mára érdekes módon Európa több országában átvették ezt a modellt, és ott is bevezették a bankadót a közteherviselés jegyében.

Az új modell részei voltak azok az ágazati különadók is, amelyeket az energetikai cégeknek, a telekommunikációval foglalkozó, valamint a kiskereskedelmi tevékenységet végző társaságoknak kellett fizetniük azért, hogy ők is kivegyék a részüket a közteherviselésből. Eközben a kis- és közepes vállalkozók adóztatása jelentősen csökkent, és Európa legalacsonyabb szintű társaságiadó-mértékét dolgoztuk ki. Az új modell fontos eleme a foglalkoztatás bővítése és az eddig segélyből élők számára a közmunka lehetőségének biztosítása annak érdekében, hogy idővel a versenyszférában is munkába tudjanak állni.

A magyar modell nem szokványos lépései meghozták az általunk várt eredményeket. Sikertült megállítani, majd csökkenteni az államadósság növekedését, az utolsó fillérig visszafizettük a Gyurcsány-kormány által felvett IMF-hitelt, és az ország 2013-ban, 9 év után kikerült a költségvetési túlzottdeficit-eljárás alól. Eközben bővült a foglalkoztatás, és elindult a nagy elosztórendszerek átalakítása. Hangsúlyozom: mindezt a pénzt nem a bérből és fizetésből élők további terhelésével teremtette elő a kormány. Sereghajtóból így Európa éltanulói lettünk. Most már az IMF is kénytelen elismerni, amely még néhány éve megszorításokat követelt a magyar kormánytól, hogy igen, a magyar gazdasági modell működőképes, hiszen az idei évre 2 százalékra prognosztizált GDP-növekedést 3 százalékra módosították még ők is.

A fentiekre való tekintettel kérdezem az államtitkár urat, mire számíthatunk a jövőben, a magyar gazdasági modell hogyan működik majd a következő évek során. Köszönöm szépen. Várom a megtisztelő választát. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol.

Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Amint arra ön is helyesen rámutatott, a 2010-ben hivatalba lépett kormány gyökeres gazdaságpolitikai fordulatot hajtott végre, szakítottunk a megszorításokra épülő, az ország önállóságát korlátozó politikával, és saját

gazdaságpolitikát alakítottunk ki. Emlékezzünk vissza, hogy a 2010-es bajok mekkorák voltak, hiszen a költségvetés hiánya, ha nincs kormányváltás, 7 százalék fölötti lett volna, a munkanélküliek aránya megközelítette a 12 százalékot, több mint 450 ezer embernek nem volt munkája, az adósság soha nem látott magasságokba szökött, a GDP 80 százaléka fölött volt, több mint 20 000 milliárd forint.

Valóban így van, a magyar modellt először rengeteg kritika érte, sok esetben nagyon erős hazai és külföldi ellenszéllel szemben kellett meghozni a döntéseket, bízva annak hatásában. Mint ahogy ön is elmondta, a magyar gazdaság valóban ennek hatására kiegyensúlyozott lett, és fenntartható növekedési pályára állt, olyannyira, hogy 2014. második negyedévében az Európai Unióban a leggyorsabban a magyar gazdaság nőtt, mintegy 3,9 százalékkal. De eredményeket tudunk felmutatni a külső egyensúly javításában is. A gazdaságpolitikánk iránti bizalom biztos jele az is, hogy 2014 első és második negyedévében 20 százalék felett emelkedtek a beruházások.

Csökkent az országgockázati mutató, valamint mérséklődtek a hozamszintek, aminek köszönhetően az államháztartás finanszírozása már a piacról volt biztosítható. Így van, ahogy ön elmondta, gazdaságpolitikánk eredményeit nemcsak a piac vagy az Európai Unió, de most már maga az IMF is elismeri, hiszen az új tanulmány szerint a bruttó hazai termék, a GDP-hez reálértéken mért hazai termék növekedése 2014-ben szerintünk 2,8 százalék lesz, 2015-ben pedig 2,3 százalék. Jelzem, hogy ezelőtt még 2 százalékos és 1,7 százalékos növekedést vártak. De a belföldi kereslet is ugyanígy van. Előrejelzésük szerint ez évben 3,8, jövőre 2,5 százalék, több mint 2 százalékos növekedést várnak tehát. Az exportnövekedés is dinamikus, hiszen 6,3 százalék és 5,3 százalék lesz ez évben és a következő években. Itt is jóval alacsonyabb mértéket jeleztek előre.

A lakossági fogyasztásban is nagyon komoly eredményeket várnak, jelentős bővülést és javulást. Ezt éppen az IMF mondja. De el kell mondani, hogy más külső, Magyarországtól független szereplők is pozitívan értékelik Magyarország teljesítményét. Például londoni elemzők azt mondják: ha a magyar gazdaságpolitikai folyamatok így folytatódnak, akkor Magyarországot jövőre, 2015 nyarán fel kell minősíteni.

Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány előtt csak egy dolog áll a gazdaságpolitika szempontjából: a magyar embereknek és a magyar családoknak legyen jobb a helyzetük. Ezt pedig úgy lehet elérni, ha gazdasági növekedés lesz és további munkahelyteremtés. A gazdaságpolitikánk középpontjában ezek a célkitűzések állnak, és ezeket, mint ahogy eddig is, a jövőben is teljesíteni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Örömmre szolgál, hogy az államtitkár úr is egy sor olyan adattal tudott szolgálni, amely megnyugtatja a teljes magyar társadalmat a tekintetben, hogy a magyar gazdaság fenntartható fejlődése a továbbiakban is hasonló szintet fog mutatni.

Engedje meg, államtitkár úr és engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy csak három rövid adattal erősítsem és támasszam alá az államtitkár úr által elmondottakat. Az államtitkár úr említette, hogy a GDP a második negyedév alapján 3,9 százalékos növekedést mutatott, amivel Európában az elsők vagyunk az európai uniós tagországok között. El kell mondanom, hogy Finnország, Görögország és Olaszország ugyanebben az időszakban visszaesett, tehát a GDP náluk csökkent. A foglalkoztatottak számát tekintve az elmúlt 20 évben nem volt ilyen jó statisztika. A foglalkoztatottak száma 340 ezer fővel nőtt, míg Portugáliában 380 ezerrel, Romániában 560 ezerrel, Görögországban 1 millió 371 ezerrel csökkent. Tehát azt gondolom, hogy valóban jó pályán vagyunk.

Elfogadom az államtitkár úr válaszát és köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A tisztességes munka világnapja**” címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Magyar Szakszervezetek Szövetsége úgy két héttel ezelőtt tüntetést tartott a Nemzetgazdasági Minisztérium épülete előtt. Közben Orbán a parlament falai között papolt a munka világról. Most már látom, Bánki Erik is tudja követni őt, hogy a statisztikák hogyan és miként alakulnak. Igen, Bánki úr, a statisztikák rendben vannak. Csak a statisztika és a valóság nagyon messze van egymástól! Tudja, a szakszervezetek nem véletlenül tiltakoznak, mondjuk, azzal kapcsolatban, hogy a kollektív szerződések hogyan érvényesülnek ebben az országban, hogy olyan munka törvénykönyvet szültek, amelynek keretei között gyakorlatilag a kollektív szerződések az állami cégek esetén nem téríthetők el pozitívabban a munka törvénykönyve alapszabályaitól. Azt gondolom, a kollektív szerződésnek nem ez a lényege.

(15.50)

Ráadásul önök a közalkalmazottak tekintetében a kollektív szerződés működését sem biztosítják. De nem akarok csak a kollektív szerződéssel foglalkozni, hogy miért tiltakoznak a szakszervezetek.

A figyelmüket is megpróbálják felhívni, de ezzel együtt az emlékezőtehetségüket is megpróbálják erősíteni, például arra, hogy a munkaadóknak és a kormánynak együttesen állni kell a szavát. Azt a szavát, amelyet a korábbiakban adott a munkavállalói jogok érvényesülése érdekében. És tudják, miért fontos ez? Egyszerűen azért, hogy munkabéke legyen ebben az országban. Azért, hogy az emberek tisztességes jövedelemhez jussanak, és a normális megélhetésük adott legyen. No, ez hiányzik az elmúlt négy esztendőből nagyon sok ember esetében! Nem tíz-, nem százezer ember esetében; milliós nagyságrendben az emberek esetében.

És persze, hozzáteszem, hogy az emlékezésen túl nyilván figyelmeztetnek; figyelmeztetnek arra, hogy például a korengedményes nyugdíjazás, a korengedményes nyugdíjazás vagy épp a közalkalmazotti bértábla, de nézhetjük a köztisztviselői illetményalap kérdését, hogyan és miképpen alakul. Tudják, önök azoktól az emberektől veszik el az engedményeket, akik akár melegüzeni, akár sugárveszély keretei között és a bányákban és sok egyéb más ilyen típusú tevékenységet folytatva élnek a mindennapjaikat.

Tudják, önök azoknak nem adják meg a lehetőséget, akik helyett a munkaadók átvállalják a többletterheket, és egy összegben kifizetik előre, ami egyszerűen nonszensz, elfogadhatatlan, érthetetlen, hogy csak azért teszik, hogy az emberek biztonsága ne legyen meg. Nem értem, miért csinálják mindezt. El kellene gondolkodni ezen, hogyan és miképpen kell ezen változtatni.

És mindazt, amit a szakszervezetek e tekintetben mondanak, azt, hogy ha mi az ellenzéki oldalról egy országgyűlési határozattervezet keretei között visszük be a parlament falai közé vagy akarjuk behozni a parlament falai közé, akkor zsigerből elutálják. Szóval a kérdés igazából az: miért csinálják mindezt?

Miért nem akarják azt, hogy a 38 650 forintos, lassan öt éve befagyasztott, önök által működtetett köztisztviselői illetményalap változzon és nőjön? Miért nem akarják azt, hogy a kollektív szerződések normálisan az emberek érdekeit szolgálják? Miért nem akarják azt, hogy a kedvezmények - korengedmény, korengedmény - működőképesek legyenek? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ezekre adjon választ, államtitkár úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Czomba Sándor államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár *(Hangosítás nélkül)*: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hadd kezdjem úgy a mondatot... *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Nem halljuk! Feljebb a mikrofont! - Egy hang az MSZP padsoraiból: Bátrabban!)*

ELNÖK: Technikai segítséget kérek az államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. *(Közbekialtások: Még mindig nem hallani!)*

ELNÖK: Egy pillanat türelmet kérek, államtitkár úr, azonnal. Egy másik mikrofonnal tökéletesebb lesz. Az időt kérem visszaállítani! Öné a szó.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hadd kezdjem úgy a mondatomat, hogy ha csak a statisztika javult volna, akkor most a Fidesz-KDNP nem ülne itt kétharmaddal 2014 után is. Kormányra lépésünk óta a legfőbb célunk, hogy tisztességes munkát, értékálló fizetéseket és nyugdíjakat biztosítsunk a magyar embereknek.

Gazdaságpolitikánk sikerének köszönhetően mára elmondhatjuk, hogy ma Magyarországon több embernek van munkája, mint 22 éve bármikor. *(Közbekialtás az MSZP padsoraiból: Nem igaz!)* Jobban teljesítünk a bérek és a nyugdíjak értékének megőrzésében is, mint korábban, és mint más európai országok általában.

A nyugdíjrendszer fenntartható és stabil, szemben a 2010 előtti időszakokkal, amikor 3 millió ember nyugellátása volt veszélyben. Magyarország azon kevesek közé tartozik, ahol az elmúlt években sikerült megőrizni, sőt növelni a nyugdíjak és a fizetések értékét, csökkenteni a családok terheit és Európában a legnagyobb mértékben mérsékelni a munkanélküliséget.

Tisztelt Képviselő Úr! Mielőtt konkrét kérdéseire válaszolnék, engedje meg, hogy helyesbítsem állítását. A tény ugyanis az, hogy a közalkalmazottak jelentős részének van kollektív szerződése. Sőt, tavaly sikerült elérni azt is, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ és a közoktatásban érintett szakszervezetek többsége is megkötötte a kollektív szerződést. Ez mintegy 130 ezer közalkalmazottat érint. Tehát azt, amiről a korábbi szocialista kormányok csak álmodtak, mi megvalósítottuk. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Egészségügyi hozzájárulás!)*

Ami a kordedvezményes nyugdíjazás rendszerét illeti, természetesen fontosnak tartjuk az érintett munkavállalók helyzetének rendezését. Ezt támasztja alá például az is, hogy az év elején olyan javaslatot terjesztettünk az Országgyűlés elé, amely extrakedvezményt nyújt a fokozott igénybevétellel járó munkakörben dolgozó bányászoknak. Ennek köszönhetően ők az általános szabályoknál kedvezőbbben élhetnek a kordedvezményes nyugdíjba vonulás lehetőségével.

Felhívom a figyelmét arra is, hogy a jelenlegi szabályozás több évtizeddel ezelőtti szemléletet és technikai színvonalat tükröz. Az a rendszer, amelyhez ön is ragaszkodik, nem a munkavállalók egész-

ségvédelmét szolgálja, hanem az elszegedett ártalmakat vagy egészségromlást próbálja ellentételezni a korábbi visszavonulás lehetőségével. Jelenleg egyébként folyamatban van az erre vonatkozó szakszervezeti javaslatok értékelése. Változatlanul fontosnak tartjuk a kordedvezménnyel összefüggő kérdéseket, de erről csak az egyeztetéseket követően születik majd döntés.

Nézzük a tényeket a közsféra állítólagos bérfagyasztásáról! Önök a minimálbér és a garantált bérminimum kivételével valóban nem emelték a közsféra egyetlen ágazatában sem a béreket 2010-ben, sőt 2010-ben csökkentették is a 13. havi bér elvételével. Ezzel szemben mi, amint sikerült leszorítani a költségvetési hiányt, változatlan illetményalapok és közalkalmazotti bértábla mellett is számos intézkedést tettünk a közszférában foglalkoztatottak jövedelmi helyzetének javításáért.

Az egészségügyi ágazatban két ütemben - '12-ben és '13-ban - jelentős illetményemelést hajtottunk végre. A pedagógusok is kimagasló illetménynövekedésben részesültek '13-ban, ami négy éven át tovább folytatódik 2017-ig. 2014-től kezdődően a szociális ágazatban dolgozók is részesültek bérpótlékban.

Ezek a százazreket érintő illetményemeléseken túl számos intézkedés - minimálbér, garantált bérminimum évenkénti emelése, a családi kedvezmény bevezetése, a rezsicsökkentés, a devizahitelek terheinek mérséklése - javította a közszférában dolgozók jövedelmi helyzetét. A kormány tehát nem a saját tisztviselőinek béremelését helyezte előtérbe, mint ahogy azt képviselő úr állítani szeretné. Lépésről lépésre kívánunk előre haladni a bérek emelésével, ahogy azt a gazdaság teljesítőképessége *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és a költségvetés egyensúlyi helyzete lehetővé teszi.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, alelnök úr. Nyilvánvaló, hogy nem, mert egy csomó badarság is elhangzik. Időszakosan becsaphatók az emberek. A kiszolgáltatottság viszont nő Magyarországon. Ha csak a béreket nézzük, az átlagosan, az átlag alatt keresők, a minimálbéresek, a közfoglalkoztatottak kevesebb értékű pénzhez jutnak hozzá, mint korábban. A közfoglalkoztatottaktól példaként ez a kétharmados kormány az egyharmadát elvette a pénzük vásárlóerő-értékének.

Eltagadott, torzított, szembe hazudott statisztikákkal mennek előre. Ez persze jobb, mint a valóság, nyilvánvaló. *(Zaj.)* A minimálbér és a létminimum között nyílik az olló. Nagy volt ez 2010-ben is, akkor 17-18 ezer forinttal volt több a létminimum egy főre esője, mint a minimálbér összegének a nettója. Most

viszont 36 ezer forinttal több a közfoglalkoztatottak esetében.

Tudja, mit jelent ez, államtitkár úr? Azt, hogy 18 ezer forintot elvettek ezektől az emberektől. S közben 4,5 millió ember a létminimum alatt él, 770 ezer gyermek szegénységben. Mit mondjak még? Kell ehhez még több statisztikai adat? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ébredjenek már fel! Csinálják már azt, ami a dolguk!

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Közbeküldés az MSZP padsoraiból: Így van! - Dr. Fónagy János: Elfogadod vagy nem fogadod el?)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**A közlekedésrendészet elégtelen működése vezetett az élet- és balesetveszélyes helyzethez?**” címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A közelmúltban a népligeti teniszakadémián történt tragikus haláleset nemcsak a sportemberek számára volt letaglózó, hanem a teljes közvélemény felháborodását vonta maga után. Még inkább felháborító volt azonban olvasni azokat a nyilatkozatokat, amelyek az esettel kapcsolatos megütközéseket és megnyilatkozásokat alantas politikai támadásnak kívánták beállítani.

Ugyanis itt éppen nem erről van szó. Sokkal inkább arról, vajon például az önök felelősségi körébe sorolt közlekedésrendészet mennyiben állt a helyzet magaslatán akkor, amikor hagyták, hogy egy igen nagy bázissal rendelkező, sportolóközönséget kiszolgáló sporttelepet különböző fizikai útkadályokkal úgy vegyenek körül, hogy azt mentőautóval se lehessen megközelíteni. Jóllehet, az üzemeltető több tucat írásos levél keretében éveken át hívta fel az illetékesek figyelmét a helyzet tarthatatlanságára, balesetveszélyes mivoltára, az esetleges mentés lehetetlenségére, önök a fülük botját sem mozgatták.

(16.00)

Most, hogy a veszélyhelyzet halálos tragédiához vezetett, György István, Budapest főváros kormány megbízottja, Budapest egykori városüzemeltetésért felelős főpolgármester-helyettese nyílt levélben mindössze annyival intézi el az ügyet: „Az ominózus betonelemek az illegális behajtók elől a Népligetet és

a Népligetben pihenni vágyókat védtek, nem politikusokat.”

A tagadás inkább beismerés. Széles körben ismert ugyanis, hogy a fizikai akadályok létesítésére éppen a szomszédos Taraliget-lakópark érdekében került sor, nem a Népligetben pihenni vágyókról van tehát szó, hanem valószínűleg *(Révész Máriusz közbeküld.)* a lakóparkról, leginkább annak is politikus lakóiról. Az egyes ingatlanok tulajdoni lapjait ugyanis, ha megnézzük, arról tesznek tanúbizonyságot, hogy éppen itt szerzett magának lakást Kovács Róbert, Kőbánya fideszes polgármestere, továbbá az imént említett György István élettársa, de még a Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt. gazdasági igazgatója, Vida István is. Az impozáns névsor láttán gyomorforgatónak tartom - és azt gondolom, ezzel nem vagyok egyedül - a Népligetben pihenni vágyókra történő hivatkozást.

Eltekintve azonban mindettől, kérdezem öntől, hogy ha valóban cél a Népliget zöldterületként történő megőrzése és ennek érdekében a gépjárműforgalom kizárása, akkor a betonelemekkel történő hermetikus lezárás helyett közlekedésrendészeti szempontból nem lett volna-e helyesebb például sorompó alkalmazása. A Népliget nyugati oldala miért nem élvez hasonló védelmet, mint a lakópark és környéke? Az ottani gépjárműforgalom nem zavarja a pihenni vágyókat? Hány olyan közlekedésrendészeti szempontból elfogadhatatlan, lezárt területről van tudomása, amelyek jelenleg is súlyosan balesetveszélyes kockázatot hordoznak magukban? A konkrét esettel kapcsolatosan sor került-e vizsgálat elrendelésére a közlekedésrendészetnél a mulasztásért felelős személyek kiténének megállapítása végett, és amennyiben nem, úgy várható-e az eset teljes körű kivizsgálása?

Itt nem arról van szó, hogy kampány van vagy nincs kampány, vége van a kampánynak, egy ember meghalt *(Révész Máriusz közbeszól.)*, szeretnénk megtudni az okokat, és szeretnénk megtudni az önök választ erre. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. *(Révész Máriusz közbeküld.) - Az elnök csengtet.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném tájékoztatni önt és a nyilvánosságot, a tisztelt Országgyűlést, hogy az ügyben büntetőeljárás van folyamatban, ezért annak részleteiről most nem tudok tájékoztatást adni. Az a körülmény, hogy egy adott terület megközelíthető-e vagy sem, nem tartozik rendőrségi hatáskörbe. Határozottan leszögezem, hogy a rendőrség és a katasztrófavédelmi hatóság az ügyben a jogszabályok által ráruházott feladatainak maradéktalanul eleget tett, ezért egyik szervet sem terheli felelősség.

A konkrét ügyben a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság Közép-pesti Katasztrófavédelmi Kirendeltsége három alkalommal adott ki hatósági felhívást és közlést, miután megállapítást nyert, hogy a Népligetben működő sportközpont-létesítmény tűzoltógépjárművel nem megközelíthető. A hatóság mindhárom hatósági felhívásban és kötelezésben úgy rendelkezett, hogy a végzés kézhezvételét követően haladéktalanul kerüljön sor a Népliget szilárd útburkolatú útjain telepített betonterelő elemek, valamint műkö virágedények áthelyezésére, ezáltal a sportközpont-létesítményhez a tűzoltóság vonulása és működése érdekében olyan út legyen biztosítva, amely alkalmas a tűzoltógépjárművek nem rendszeres közlekedésére és működtetésére.

A Fővárosi Főügyészség tájékoztatást kért a katasztrófavédelmi hatóság által megtett intézkedésekről, amely kérésnek a hatóság az eljárások megismertetésével és az iratok megküldésével eleget is tett.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A hatóság az ügyészség részére adott tájékoztatást követően az érintettek előzetes értesítése mellett tűzvédelmi hatósági ellenőrzést tartott, amelynek során megállapítást nyert, hogy a Vajda Péter utca irányából a sportközpont megközelíthető tűzoltógépjárművel, tehát az út átjárható volt. Az ellenőrzés tapasztalatairól az ügyészség is tájékoztatást kapott.

Tisztelt Képviselő Úr! Az elmondott tények alapján megállapítható, hogy a rendőrség és a katasztrófavédelmi hatóság egyaránt a jogszabályok által ráruházott feladatainak maradéktalanul eleget tett. Kérem önt, hogy fogadja el a válaszomat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Az a baj, államtitkár úr, hogy körülbelül olyan arrogáns válasz volt, mint ahogy itt Révész Máriusztól bekiabálást lehetett hallani, ugyanúgy, ahogy Kovács Róbert azt mondja, és idézem, mit mondott Kovács Róbert az eset után, azt mondta, hogy „a polgármester szerint kreált ügyről van szó, ami a kampány közeledtével pattant ki”. Itt egy emberletről volt szó és nem kreált ügyről.

Az, hogy ön most azt mondja, hogy megtettek mindent, államtitkár úr, két éven át több tucat hivatalos levélben hívták fel az illetékes szervek figyelmét arra, hogy a népligeti helyszínen tragédiabekövetkezés fenyeget, mégsem tettek semmit. Most, hogy a tragédia valóban bekövetkezett, ön továbbra is arra törekszik, hogy az ügyet a szőnyeg alá söpörje, és azt mondja, hogy önök mindent megtettek. Nem tettek meg! Odament egy mentőautó, és nem tudott bemenni a területre. Odament, sajnos oda kellett menni a hullaszállítónak, és nem tudtak bemenni a területre. Sőt, most ön azt mondja, hogy a többi helyre be lehetett menni. Nem lehetett, mert azt

pedig illegálisan lezárták a Tara-lakópark tulajdonosai. Tehát ne mondják azt, hogy itt nincs felelős.

Keressék meg a felelősöket, és találják is meg, és legyen végre következménye ennek az esetnek! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen, 37 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„A munkavédelmi akcióterv javította-e a pályakezdeket, az 55 év feletti, a tartós állás keresők és a kisgyermekes munkavállalók foglalkoztatását?”** címmel.

Földi László képviselő urat illeti a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2013. év januárjában indult munkahelyvédelmi akcióterv fő célja a munkahelyek megvédése, megőrzése volt oly módon, hogy a munkáltatók adókedvezmények révén megtartsák alkalmazottaikat, és új munkavállalókat foglalkoztassanak.

A munkahelyvédelmi akcióterv által megvalósuló kedvezmények és lehetőségek elősegítik és elősegítették, hogy a foglalkoztatásban az európai uniós átlagnál alacsonyabb aktivitással rendelkező 25 év alattiak, az 55 év feletti, a szakképzetlenek, a tartós állás keresők és a kisgyermekes munkavállalók részesüljenek előnyben. A nemrégiben közzétett adatok azt mutatják, hogy az akcióterv beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Eddig több mint 890 ezer munkahelyet sikerült megerősíteni, melyek a támogatott csoportokat tekintve: 360 ezer 55 év feletti, minden harmadik munkavállaló alacsony iskolázottságú, minden ötödik munkavállaló, mintegy 170 ezer fő 25 év alatti pályakezde és 40 ezer kisgyermekes édesanyát sikerült támogatni.

Fontos kiemelni, hogy az akcióterv bevezetése 205 milliárd forinttal csökkentette a munkáltatók terheit. A terv közvetett eredményeként a gazdaság fehéredett, a vállalkozások pedig egyszerűbben vállalhatják be jövedelmüket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A munkahelyvédelmi akcióterv mennyiben járult hozzá a munkanélküliség visszaszorításához, illetve várható-e a támogatottak számának további növekedése? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, Magyarországon különösen 2013 második féléve óta látványos javulás következett be mind a foglalkoztatás, mind a munkanélküliség terén. Felálltunk a szegénypadról mindkét területen, és azt mondhatom, hogy messze nem tartunk még természetesen ott, ahol szeretnénk, de ha ez a tendencia folytatódik, akkor azok a vérmes reményeink, amelyek mind a foglalkoztatásban, mind a munkanélküliségben megfogalmazódtak, reális esélyünk van, hogy ne csak remények legyenek, hanem teljesüljenek is.

Ami a munkahelyvédelmi akciótervet illeti, nem véletlenül született meg ez az akció, hiszen nemcsak általánosságban van baj Magyarországon a munkanélküliséggel és az alacsony foglalkoztatással, hanem óriási területi különbségek vannak az ország egyes részei között, másrészt pedig a jól szakképzett, diplomás fiatalok vagy idősebbek elhelyezkedési rátája sokkal jobb, mint a szakképzetleneké, és a legnagyobb veszélyben a fiatalok, különösen a pályakezdő fiatalok, a 25 év alattiak vannak; a nyugdíj előtt, a nyugdíjkorhatár betöltése előtt álló 55 év feletiek - hiszen ha ott vesztek el a munkahelyüket, szinte biztosra vehető, hogy esélyük sem lesz újra elhelyezkedni - és a szakképzetlenek azok, akik a leginkább veszélyeztetettek.

(16.10)

Az akcióterv nem szól másról, mint ezeknek az embereknek a „védelméről”, idézőjelben. Tehát egyrésztől, akik jelenleg is dolgoznak, azok után tudják igénybe venni. Nem jelentéktelen összeget egyébként, mert ez azért, ha összeadjuk a félszochokezdményt, ez nagyságrendileg 700-750 ezer forint körüli összeget jelent három évre vetítve, és ugye nem szabjuk meg a munkáltatónak, hogy ezt az összeget mire költi. Tehát magyarul érdekeltté tesszük abban, hogy ha esetleg egy létszámleépítés van, ne ezek az emberek jussanak eszükbe, hiszen az ő elhelyezkedésük sokkal nehezebb lenne.

De a védelem mellett van ennek egy másik nagyon fontos lába, a tartósan munkanélküliek, a gyestről, gyedről visszatérő édesanyák és a pályakezdő fiatalok esetében, mert ott ugye 2 plusz 1 évig jár a kedvezmény, 2 évig kvázi járulégmentesség, a harmadik évben félszocho. Ezt is, ha összeadom, 840-850 ezer forint/fő a három évre, úgy, hogy egyetlenegy pályázatot nem kellett beadni, hanem tulajdonképpen automatizmusként vissza tudja tartani a munkáltató ezt az összeget.

Úgyhogy azt gondolom, számszerűsíteni, határozottan nem lehet megmondani, hogy az akciótervnek mekkora hatása volt, de hogy nagyon jelentős hatása volt, ebben egészen biztos vagyok. Azért nem tudjuk megmondani, mert emellett a kormány számos egyéb olyan foglalkoztatáspolitikai eszközrend-

szert is működtetett, mondjuk, a fiatalok esetében az „első munkahely” garanciaprogram, ahol most is 16 ezren dolgoznak ennek keretében, diákmunkában a nyáron 20 ezer fő dolgozott, fiatalok vállalkozóvá válását segítettük több mint 1600 fiatalnak, és sorolhatnám még azokat az intézkedéseket, amelyeket az elmúlt időszakban megtettünk.

Tehát szeretnénk, de nemcsak szeretnénk, hanem folytatni is fogjuk a munkahelyvédelmi akciótervvel kapcsolatos kedvezmények igénybevételének lehetőségeit. Mi több, vizsgáljuk annak lehetőségét is, hogy lehet-e bővíteni, szükséges-e és indokolt-e bővíteni, hogy még több embernek nyújtson a következő években nagyobb biztonságot.

Köszönöm szépen. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm államtitkár úr válaszát. El fogom fogadni a választ, természetesen. Hadd említsem meg azt azért, hogy Cegléd környéke, ahonnan én jöttem, ott a munkanélküliségi ráta 14-15 százalék körül volt, és ma már 8 százalék körül van. Ez a 6-7 százalékos munkanélküliségcsökkenés abban a térségben óriási léptéket jelentett. Ugyanakkor nagyon sok a szakképzetlen munkaerő, és nagyon bízom abban, hogy ha az új szakképzési rendszer beindul, akkor komoly szakemberek fognak kijönni az iskolákból, és talán azt a szakemberhiányt, ami például ma ott a fémiparban, vasiparban van, azt tudják majd pótolni.

Összességében nagyon örülök annak, hogy Cegléd környékén is több ezer ember talált munkát az új akcióterv keretében, és bízom abban, hogy továbbra is ilyen jó módon fog haladni ez a térség ilyen szempontból is. Köszönöm, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Min-denki érti, csak önök nem**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A napokban derült ki, hogy a KSH nem hozza nyilvánosságra a szokott időben a szegénységi adatokat. Az Unió statisztikai hivatala azonban már nyilvánosságra hozta az előzetes adatokat, amiket egyébként feltehetően a magyar Statisztikai Hivaltól kell megkapnia. Az Eurostat szerint egy év alatt 2013-ra százezerrel nőtt a szegénységben és kirekesztésben élők száma, és a magyarok harmadának havi 65 ezer forintja sincs.

A KSH késlekedésével kapcsolatos kérdésekre, miszerint vajon mi lehet az oka annak, hogy a választások előtt nem jelenteti meg a szegénységi adatokat, Németh Szilárd rezsibiztos így reagált: szerintem ez nem valós szám, én itt élek ebben a világban, és abszolút nem valós számokról beszélünk. Márpedig a magyar emberek saját szemükkel is látják, hogy milyen helyzetben vannak ma a családok, és milyen nélkülözésben élnek a gyerekek, miközben egyesek megmagyarázhatatlan vagyokra tesznek szert.

Hiába titkolóznak, más hazai intézetek és nemzetközi kutatások is segítenek abban, hogy tisztán lássanak az emberek. A Tárkitól, az UNICEF-től és a Galluptól is tudjuk, hogy a gyerekekkel rendelkező családok majdnem felében fordult már elő az elmúlt egy évben, hogy nem tudták a szükséges élelmiszert megvásárolni maguknak és családjuknak. Az OECD-től tudjuk: annak ellenére nőtt a szegénység, hogy csökkentek a szociális kiadások. Az OECD által készített felmérés szerint Magyarország volt a legkeményebb a szociális kiadások megnyirbálásában, 2009 és '13 között a GDP-hez viszonyítva 10 százalékkal csökkentette a kabinet ezen költségvetési kiadásokat, miközben azok az országok, ahol a gazdaság még nem állt helyre, inkább növelték azokat.

Az egyik legfrissebb jelentés is lesújtó képet ad az országról. Magyarországgal kapcsolatban kiemelték, hogy aggasztóan negatív trendek érvényesülnek. A gyerekek és a fiatalok 43 százalékát fenyegeti a szegénység és a társadalmi kirekesztés, és minden harmadik gyerek súlyos anyagi nélkülözés közepette él.

A hírek szerint egy, a múlt héten történt kormányülésen tárgyaltak a szociális ellátórendszer átalakításáról, a sajtó információi szerint kormánypárti politikusok úgy nyilatkoztak, hogy Orbán Viktor célja az állami transzferek átalakítása, a szociális kiadások mérséklése.

Emiatt kérdezem miniszter urat: tudott-e arról a kormány, hogy a KSH nem szándékozik a szokásos időben megjeleníteni a szegénységgel kapcsolatos adatokat? Ön szerint valósak-e az Eurostat adatai? Jól tudom-e, hogy az Eurostat a KSH-tól kapja az adatokat? Mit kívánnak tenni a magyarországi elszegényedés megállításáért és az elviselhetetlen mértékű gyermekszegénység felszámolásáért?

Kérem, ne áltasson azzal minket, hogy a közmunkaprogram és a szociális kiadások csökkentése lesz erre a megoldás. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni képviselő asszonynak a kérdését, amely, azt hiszem, hogy két részre osztható. Az egyik részben a képviselő

asszony egy konkrét ügyre kérdez, ami a Központi Statisztikai Hivatal gyakorlatával kapcsolatos, és a kérdésével nem kevesebbet vélelmez, mint hogy a Központi Statisztikai Hivatal sem a választások előtt, sem a parlamenti választások után, sem az önkormányzati választások előtt nem akart nyilvánosságra hozni adatokat, vagy el akart bármit is titkolni. Ezt határozottan szeretném cáfolni olyan kormánytagként, aki felelősséget visel a Központi Statisztikai Hivatalért *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Is!)* - is, így van. Amennyire már megismerhettek képviselőtársaim, én egyáltalán nem lennék annak a híve, és nem is támogatom, ha ilyen törekvés lenne bárhol is, de meg kell valljam, a Központi Statisztikai Hivatalnál soha ilyen nem tapasztaltam, hogy bármilyen adatot vagy bármilyen információt vagy bármilyen elemzést bárki eltitkolhasson *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Á, dehogy!)* egy probléma megoldása, elszabotálása vagy egyáltalán negligálása miatt.

Ha megengedi, azzal kezdeném, hogy először is az összes, ön által kért anyagot a Központi Statisztikai Hivatal az Eurostatnak kiküldött 2013 decemberében, 2014 tavaszától ezek korlátlanul hozzáférhetőek mindenki számára Európában és Magyarországon. Ha a KSH el akarta volna titkolni az adatokat, akkor nem küldte volna ki az európai információs rendszerbe, tehát a KSH képviselőjében, illetve felügyeletét ellátva vagy legalábbis a kormányzati felelősséget viselve vissza kell utasítanom ezt a néhány megjegyzését. Bár tudom, hogy önt nem alapvetően ez a szándék vezérli, hogy kétségbe vonja a KSH adatait, hanem inkább a szegénység terjedésére és annak a nehézségeire kívánta a mondandójának második részében felhívni a figyelmet.

Pontosan azért, mert ideje annak, három választás után ideje annak, hogy mindenki lehiggadjon, pontosan azért, hogy tisztán lásson az Országgyűlés, a végrehajtó hatalom és a törvényhozás, mindazok, akikre a választópolgárok Magyarországot bízták, kiemelt fontos érdeke fűződik mindenkinek ahhoz, hogy statisztikai ügyekben tisztán lássunk. Négy olyan vizsgálat lesz, amelyet a Központi Statisztikai Hivatal a kormány tudtával és támogatásával összevon, és a szegénységi kutatásokat sokkal jobban elmélyíti - ezek 20 ezres mintán, nem néhány karitatív szervezet 1500-as vagy 1000-es mintáján, hanem 20 ezres mintán végzett kutatások -: társadalmi kirekesztődés nemzetközi összehasonlítása, fogyasztási szokások, jövedelmi viszonyok, és még jó néhány olyan adat és információ, amely a szegénység kutatására, elemzésére, értelmezésére és a nehézségek feltárására alkalmas.

Ezt egyébként a Központi Statisztikai Hivatal teljes egészében az európai szabványoknak és előírásoknak megfelelően végzi, sőt az európai statisztikusokkal egyeztetett módon teszi. Tehát az, hogy most novemberben lát ez a négy tanulmány egyszerre napvilágot, ez egyeztetett formában történik az európai statisztikai hivatallal, ők is pontosan tudják, hogy milyen munkát végzünk. Nem az a célunk te-

hát, hogy az adatok nyilvánosságát megkerüljük, olyan adatbiztonságot szeretnénk, amelyre valós szociálpolitikát lehet alkalmazni és lehet építeni.

Nem ragadom meg az alkalmat idő híján, hogy a szocialisták nyolcéves szociálpolitikájának a lényegét felvázoljam, bár kedvem és gusztusom lenne hozzá.

(16.20)

Inkább azt mondanám, hogy nekünk kell a következményeket viselnünk. Szeretném azt elmondani önnek, hogy a 2015-ös esztendő legfontosabb célja az, hogy a szociálisan hátrányos helyzetűeket, például a devizahiteleseket vagy a gyermeket nevelőket folyamatosan megpróbáljuk megsegíteni. Igenis a kormány, amikor meghallgatta a költségvetés vitája kapcsán az illetékes államtitkárt, a legfontosabb fókusz azon volt, hogy a leghátrányosabb helyzetűeknek hogyan és mi módon tudunk segíteni, ezt fogjuk megtenni a következő időszakban.

A '15-ös költségvetés számos pozitív kezdeményezést tartalmaz majd, amely munkát teremt, lehetőséget teremt, az oktatás keretében ingyenes étkeztetést fog biztosítani a gyermekek számára, és számos szociális feszültség oldására, nem a végleges megoldásra, de a szociális problémák oldására lesz alkalmas, és egy olyan társadalmi lehetőség, egy olyan fölzárkóztatás és integráció lehetősége nyílik meg, amely a legszegényebb sorsúak számára nem zárja le a középosztályba való följutás lehetőségét. Kérem válasznak a méltánylását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem tudom elfogadni, és miniszter úr, idézném miniszterelnök urat: „Egy kicsit alázatosabban, alázatosabban, ha kérhetném!” Egy most napvilágot látott kutatást, amit önök is támogattak, a kormány is támogatott, idéznék ebből a kutatásból: „A kutatók által végzett jogszabáylelemzés egyértelművé tette, hogy az állami intézkedések zöme a hangoztatott szövegek ellenére szinte minden esetben gátolja a társadalmi egyenlőtlenségek, a szegénység és a kirekesztés csökkentését, az egyéni jogok érvényesülését.” Még egy mondatot idéznék: „A válság óta a jövedelmi egyenlőtlenségek nőttek, a szegénységben élők aránya a teljes népességben 14 százalékkal, a gyerekek körében 20 százalékkal emelkedett.”

Én azt gondolom, hogy ezeket a számokat nem lehet meghazudtolni, és megint csak idézném miniszterelnök urat, több szerénységet várnék el a kormánytagoktól. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el a miniszteri választ.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 110 igen szavazattal, 45 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 23 perc van, az interpellációk végéhez értünk.

Most **előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének** tárgyalása következik. A döntésekre a tárgyalásokat követően, majd később kerül sor.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntson a Paksi Atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokk létesítése előkészítésének és megvalósításának országgyűlési felügyeletét ellátó eseti bizottság létrehozását kezdeményező H/283. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak az előterjesztők nevében, 5 perces időkeretben.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon nagyon sokat hallhattunk a nyilvánosságról, főleg kormánypárti képviselők kérték számon az Egyesült Államokon, illetve az Egyesült Államok ügyvivőin, hogy bizonyos információkat nem hoznak nyilvánosságra, így önök ezt a kezdeményezést, azaz hogy egyes magánszemélyek beutazását megtiltották az Egyesült Államokba, ezt nem tudják komolyan venni, megalapozatlannak tartják. Sőt, az egyik képviselőjük, frakcióvezetőjük egy tévéműsorban - ahogy itt ma is elhangzott - azt mondta, hogy mindaddig, amíg nincsenek információk, addig ő nem tud másra gondolni, mint hogy ez egy vicc, nehéz komolyan venni ezt a kezdeményezést.

Itt van a Paksi Atomerőmű - visszautalva erre a kijelentésre -, azt tudom mondani, hogy viccnek egy kicsit erős, ahogy viccnek az is erős, hogy a Paksi Atomerőmű bővítésével és új erőművi blokkok építésével kapcsolatban önök nem tájékoztatták teljeskörűen a nyilvánosságot, hiszen titkos paktum, titkos alku született Moszkvában, utólag kerültek ide a részletek a parlament elé. Önök fölrukták a 2009-es országgyűlési határozatot, amely konszenzust tartalmazott, ami arról szólt, hogy mind az előkészítés folyamatát, mind a teljes beruházást a teljes nyilvánosság bevonásával, a nyilvánosság előtt fogják lebonyolítani, illetve hogy bevonják azokat a civil szervezeteket is, akik ebben véleményt tudnak nyilvánítani, illetve hivatkozni olyan hatástanulmányokra, amelyeket nem hoztak nyilvánosságra, sőt egy bírósági ítélet alapján ezek a hatástanulmányok nem is léteznek.

Most ehhez képest a mi indítványunk, törvényjavaslatunk arról szól, hogy ha már az előkészület, a döntés meghozatalában kizárták a nyilvánosságot, legalább a beruházás megvalósítása során biztosítsák

azt, jöjjön létre egy eseti bizottság. Ezt a határozati javaslatot úgy fogalmaztuk meg, hogy ez önök számára is elfogadható legyen, és ez a bizottság kísérelje figyelemmel és kísérelje végig azt a folyamatot, amely alapján a Paksi Atomerőmű bővítése, az új erőművi blokkok megépítése megtörténik.

A bizottság feladatait ebben a határozati javaslatban úgy határoztuk meg, ahogy fogalmaztam: az előkészítéssel kapcsolatos jogi, műszaki, gazdasági elemzések, engedélyezési, biztonsági, környezetvédelmi, hulladékkezelési és -tárolási feladatokat kövesse nyomon. Az új atomerőművi blokkok létesítésének előkészítésével kapcsolatos határozatok végrehajtását vizsgálja, az új atomerőművi blokk létesítésének előkészítésével kapcsolatos finanszírozási hátteret vizsgálja a bizottság, s ennek a teljesülését kövesse nyomon. Vizsgálja a bizottság a kormányzati kommunikációban ígért 40 százalékos hazai beszállítói és kivitelezői részvételi arány teljesülését, hogy a térségfejlesztési és képzési feltételek megvalósulnak-e a beruházás során. Vizsgálja a beszállítói tendert, a magyar kis- és középvállalkozói részvételt kövesse nyomon, a társadalmi elfogadást és kommunikációt segítse elő, a hatóságokkal és az érintett civil, érdekvédelmi és szakmai szervezetekkel pedig tartson kapcsolatot.

Tehát ennek a bizottságnak ez lenne a feladata. Ahogy említettem már, úgy fogalmaztuk meg, hogy az önök számára is elfogadható legyen. Ha már követelték a nyilvánosságot az Amerikai Egyesült Államokkal kapcsolatban, akkor mi is követeljük a nyilvánosságot a Paksi Atomerőmű-beruházás kapcsán. Kérem, hogy támogassák ezt a kezdeményezésünket, és fogadják el az országgyűlési határozati javaslatunkat, jöjjön létre ez az eseti bizottság, és kísérelje figyelemmel, kövesse nyomon a teljes beruházási folyamatot az alapok letételétől egészen az üzembe helyezésig, ha egyáltalán ez a beruházás megvalósul. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőként megadom a szót Szelényi Zsuzsanna független képviselőnek, aki írásban előre jelezte felszólalási szándékát. Ön a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Már több alkalommal elmondtam itt önök előtt, sokakkal együtt, hogy a paksi paktum Viktor kormányzásának egyik legrosszabb döntése volt. Már a megalkotásának pillanatában világosan látszott, hogy történelmi hiba, drága, és évtizedekre meghatározza Magyarország sorsát. A paksi paktum nem született volna meg, ha Magyarország energiaellátásának kérdését a nevezett környezeti vizsgálatok, árampiaci előrejelzések birtokában megvitatta volna a szakmai közvélemény és a

politikum. Mindez nem történt meg, a paksi paktum ezért csak arról szól, hogy Putyin atomerőművet akart exportálni Európába, és ehhez a Fidesz-kormány asszisztál. Ez a döntés drága, ez a döntés káros.

Pillanatnyilag az a helyzet, hogy érvényben van ez a megállapodás, de nem nagyon tudunk semmit róla, úgynevezett Paks-vakságban szenvedünk. Nagyon veszélyes ez a kór, mert nem látjuk, hogy hova vezet, merre tart, az orrunknál fogva vezet bennünket valaki. Amennyiben ez a bizonyos eseti bizottság feláll, valamennyit lehet talán a Paks-vakságon enyhíteni, ezért az Együtt-PM képviselőcsoportja nevében mindenképpen támogatjuk a felállítását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót kettőperces időkeretben.

(16.30)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az LMP támogatja a Magyar Szocialista Párt frakciójának a kezdeményezését, mert minden olyan kezdeményezést támogatni tudunk, ami a paksi botrányos bővítéssel kapcsolatban a tisztánlátást szorgalmazza. Az LMP-nek továbbra is az a véleménye, hogy ez egy teljes mértékben elhibázott bővítés. A koncepcióját már ismerjük, de a terveket nem ismerjük, mint ahogy senki más sem ismeri ebben az országban. Ebbe tartozik az Orbán-Putyin-paktum, amit január 14-én írtak alá, és maga a hitel-szerződés is. Mind a kettőt szégyentelen aktussal a parlamentben is megszavaztatták.

A mai napig perről perre járok azért, hogy megtudjam, önöknek az ötleten túl van-e valamifajta koncepciójuk arra vonatkozóan, hogy hogyan költsenek el százmilliárdokat az adófizetők pénzéből, de teljes mértékben átláthatatlan az egész projekt. Azt tudjuk, hogy nemrég, a múlt héten került át az MVM-től Lázár Jánoshoz maga az egész bővítési koncepció. Ez nyilván a kormány belső harcainak az eredménye, amit feltehetően Simicskával vívnak. Mindazonáltal teljes mértékben átláthatatlan az, hogy pontosan ki milyen döntések fölött diszponál.

Azt is tudjuk, hogy jelenleg Aszódi Attila az, aki kormánybiztosként a 40 fős stábjával celebrálja a megvalósítási megállapodásokat - úgy tudom, közvetlenül Oroszországgal tárgyal -, s ez azt jelenti, hogy három olyan kérdésben is a színpadok mögött megy a játék, amiben minden egyes vonatkozásban a magyar parlamentnek kellene hogy döntő szava legyen. Az egyik az, hogy milyen lesz ez a kulcsrakész atomerőmű - hogy a kormányt védő ügyvédet idézem a tárgyalásokról -, a másik az üzemeltetés kérdése, a harmadik pedig a fűtőelemek sorsa, úgy az ellátási, mint a kiegészítő fűtőelemek kezelésének a jövője.

Azt gondolom, a legalapvetőbb lenne az, hogy mindhárom megvalósítási megállapodást, mivel korántsem részletkérdéseket szabályoznak, ide hozzák a magyar parlament elé, hogy érdemben tárgyalhassunk róla. A másik pedig az, hogy a mostani botrány fényében érdemes lenne egyszer s mindenkorra újra felülvizsgálni az Orbán-Putyin-paktumot. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A jelen határozati javaslatot a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója támogatni tudja, mégpedig azért is, mert már az előző ciklus végén volt egy hasonló kezdeményezésünk, aztán ebben a ciklusban is többször felszólaltunk az ügyben, hogy egy eseti bizottságnak kell felügyelnie a teljes beruházást, hiszen annak az anyagi vonzatai meglehetősen nagyok, és egy ilyen összegű beruházásnál teljesen természetes, hogy egy parlamenti eseti bizottság álljon fel.

Azt is megmondtuk már annak idején, 2010-ben, amikor a Jobbik a parlamentbe került, hogy minden javaslatot az alapján fogunk elbírálni, hogy mi annak a tartalma, nem pedig az alapján, hogy ki nyújtotta be. Ezek alapján ez a javaslat számunkra támogatható. Bár meg kell jegyezzem, meglehetősen furcsának találtuk, hogy a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja úgy ad be egy, a Paksi Atomerőmű bővítésének ellenőrzésére vonatkozó határozati javaslatot, hogy az eseti bizottság elnöki székét a kormánypártnak ítéli oda vagy juttatná ezen határozati javaslat alapján, vagyis kecskére bízna a káposztát. Ezen mindenestre mi változtatni szeretnénk, ha a tárgysorozatba vétel megtörténik, és amennyiben napirendre kerül az Országgyűlésben ez a határozati javaslat.

Tehát összefoglalva azt tudom mondani, hogy a szavazás során mi támogatni fogjuk, hiszen azt gondolom, hogy a parlament, a Magyar Országgyűlés mint legfőbb népképviselési szerv hivatott arra, hogy egy, Magyarország energiastratégiáját és Magyarország jövőjét ilyen módon befolyásoló beruházást ellenőrizzen és figyelemmel kísérjen egészen az utolsó csavar meghúzásáig, vagy a próbaüzem elindításáig. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a frakciók részéről kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, aki jelezte, hogy reagálni kíván a vitában elhangzottakra. Megadom a szót kettőperces időkeretben.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képvi-

selőtársaim! Először is köszönöm a frakciók támogató hozzászólását. Mivel a Fidesz részéről ilyen nem hallottunk, szeretném felhívni a figyelmüket, hogy önök sokszor hivatkoznak a választási eredményekre. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy Pakson 78:22 százalékarányban nem az önök jelöltjei nyertek.

Ez is mutatja azt, hogy bizonyos kérdésekben jobb lenne őszintének és egyenesebbnek lenni. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Köszönöm, elnök úr. Illetve ha nem akarják, hogy a Paksi Atomerőmű-beruházás a Fidesz gazdasági holdudvarának magánügye legyen, kérem, szavazzák meg ezt az előterjesztést, és álljon föl, jöjjön létre az eseti bizottság, amely felügyeli a Paksi Atomerőmű-beruházást, nehogy aztán ennek is az legyen a vége, hogy néhány embert kitalanak az Egyesült Államokból. Köszönöm szépen. *(Derültség és taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásának rendkívüli ellenőrzését kezdeményező H/1241. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az előterjesztők nevében, 5 perces időkeretben. Öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Néhány hónappal ezelőtt a Magyar Nemzeti Bank új vezetése valóságos ámokfutásba kezdett. Miközben elsősorban az lenne a dolga, hogy őrizze a forint értékét, kiderült, hogy ezt a feladatát nem tudja vagy nem hajlandó ellátni, a forint jóval gyengébb, mint évekkkel ezelőtt, és mindeközben ahelyett, hogy ezt az alapfeladatát ellátná, olyan tevékenységekbe kezdett, ami nem dolga a mindenkori jegybanknak. Ráadásul a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény értelmében a Magyar Nemzeti Bank társadalmi felelősségvállalásra a befolyt bírságokból fordíthat összegeket, de a Magyar Nemzeti Bank esetében nem ez történt.

Csak kapkodtuk a fejünket! Az első felháborító hír az volt, hogy a Magyar Nemzeti Bank jól fizetett és megfáradt vezetőinek jár egy luxus-kastélyszálló azért, hogy a napi munka után legyen hol megpihenniük. Erre nem sajnálták a pénzt, és egyfajta ingatlanbizniszt élénkítő tevékenység keretében megvásárolták a tiszaroffi kastélyszállót.

De ez nem volt elég, számos más ingatlan mellett az i-re a pontot Budapest legdrágább irodaházának megvásárlásával tették fel. Ennek az ingatlanak a megvásárlása botrányos körülmények között zajlott. Nem egyszerűen az botrányos, bár az is, hogy milyen horribilis áron, hány milliárd forintért vásárolta meg ezt az ingatlant a Magyar Nemzeti Bank, hanem az is külön botrány tárgyát képezi, hogy egy

honlapon talált árhoz képest jóval drágábban vette meg ezt az ingatlant. Ehhez egy külön értébecslőt alkalmaztak, ez másként nyilván nem jöhetett volna létre.

Az is botrányos, hogy az adásvételi szerződést az egyik kormánytag, nevezetesen Trócsányi igazságügy-miniszter úr volt ügyvédi irodája, pontosabban, mostani ügyvédi irodája végezte el. Jobb helyeken a miniszter azonnal távozik, ha egy ilyen kiderül.

De még ez sem volt elég. Matolcsy György úgy döntött, hogy sajátos és a világon sehol nem akceptált közgazdasági nézeteit oktatni fogják Magyarországon, és ehhez nem sajnálta 200 milliárd forint elkülönítését sem. Ez a 200 milliárd forint több, mint a teljes hazai felsőoktatás éves állami támogatásának a másfélszerese. Ez a teljes támogatás másfélszerese, egy különös, sehol nem akceptált és Magyarországon egyébként tragikus eredményt hozó gazdasági nézetsokor népszerűsítésére. S mindezt úgy, hogy a Magyar Nemzeti Bank a függetlenségre hivatkozva semmilyen módon nem kíván válaszolni ezekre a kérdésekre. Matolcsy György itt az Országgyűlésben az azonnali kérdések órájában lehetőséget kapott arra, hogy mindezeket tisztázza, de ehelyett csak a jegybanki függetlenségre tudott hivatkozni. Márpedig a jegybanki függetlenség senkinek nem ad felmentést arra, hogy felelőtlenül szórja a közpénzt.

A Magyar Nemzeti Bank esetleges veszteségét a mindenkori költségvetés téríti meg, ezért szerencsés években a Magyar Nemzeti Banknak eredménytartálékot illik képeznie a nyereségéből, pontosan azért, hogy a veszteséges években ne kelljen a magyar adófizetők pénzéből ezt kompenzálni.

(16.40)

Ehelyett több száz milliárd forintot herdált el közpénzből a Magyar Nemzeti Bank. A függetlenséget mi is tiszteletben tartjuk, azonban az Állami Számvevőszék jogosult ellenőrizni a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodását. Az éves keretben ezt a vizsgálatot kevésnek tartjuk, külön vizsgálatot szorgalmazunk. Ilyen példátlan pénzpazarlás, a közpénzek ilyen elherdálása azonnali célvizsgálatot igényel.

Mindezt magától egy fideszes pártpolitikus által irányított Állami Számvevőszék, úgy látszik, nem kívánta megtenni, ezért szorgalmazzuk, hogy az Országgyűlés határozatban szólítsa fel az Állami Számvevőszéket, hogy ezt a munkát végezze el, és derüljön ki, hogy miért pazarolják a közpénzt a Magyar Nemzeti Banknál. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a frakciók felszólalásai következnek, és a független képviselői felszólalás. Elsőként megadom a szót Szelényi Zsuzsa... *(Jelzésre:)* Képviselő asszony, jelezte a monitorom, tehát képviselő asszony nem kíván felszólalni. Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-

képviselőcsoport. Megadom a szót kétperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondjuk, hogy az MNB portfóliókezelése legalábbis nem szokványos a tekintetben, hogy most már sajtóhírekből kell értesülnünk arról, hogy milyen milliárdos és milyen luxustípusú beruházások következnek be ezen intézmény kapcsán. De van egy még nagyobb probléma, aminek egy kis szeletét képezi az, ami előttünk van, amellet, hogy valóban a milliárdok sorsát, szórásának módját szeretnénk látni és nagyon mélyrehatóan látni. Tehát támogatjuk azt, hogy határozatban szólítsuk fel az Állami Számvevőszéket a vizsgálódásra e tekintetben.

De látnunk kell azt is, hogy miközben a prudenciális felügyelet és a monetáris hatóság lényegében összeolvadt, tehát elmondható az, hogy felelősségi körök összegereblyézése történt meg, a Fidesz-KDNP kormányzása alatt évről évre elmulasztották azt a lehetőséget, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenységéről szóló beszámolók egyáltalán idekerüljenek a plenáris ülésre, és megvitassuk ezeket. Tehát egy olyan sajtóságos helyzetbe kerültünk, hogy a Magyar Országgyűlés és annak képviselői, a kétharmados többsége, jelen pillanatban a kormányzó pártok nem is kívánják ellenőrizni azt az intézményt, amelynek függetlensége nem lehet öncél. A nemzetgazdaság sikeres működése is csak egy eszköz, és ennek az eszköznek egy részeszköze az, amiről beszélünk.

Tehát ellenőrző jogkört igenis gyakorolnia kell a Magyar Országgyűlésnek is. Az MNB beszámolóit, tevékenységéről szóló jelentései minden évben igenis ide kell hogy kerüljenek a parlament elé; nemcsak azért, hogy a szükséges információtömeg birtokában lehessünk, hanem azért, hogy adott esetben igenis a nemzetgazdasági folyamatok tudatos irányításával néminemű ráhatásunk legyen arra, hogy egy ilyen függetlennek mondott intézmény valóban a nemzetgazdaság érdekében és azért valamelyest ellenőrzött módon működjön.

Éppen ezért a Jobbik határozottan támogatja azt, hogy igen, vizsgálódjon az Állami Számvevőszék is, de ide, a parlament elé minden egyes esztendőben kerüljön el az, amit a Magyar Nemzeti Bank csinál, illetve az is, amit nem csinál. Köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó kétperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP megvitatta ezt az indítványt, és az MSZP javaslatát támogatja. Ugyanis elfogadhatatlannak ítéljük meg azt a jegybanki hozzáállást, ami úgy ítéli meg, hogy a jegybank költségei nem minősülnek közpénznek. El-

fogadhatatlan az, hogy miközben a kormány folyamatosan arról beszél, hogy bölcsen és felelősen gazdálkodik, a jegybankja felelőtlenül költekezik úgy, hogy minden kontroll nélkül, a parlament felügyelete és ellenőrzése nélkül olyan luxus- és fölösleges befektetéseket tesz, amelyek nem szolgálják az ország érdekeit.

Mindebből adódóan az LMP minimumnak tartja, hogy a Kehi ne csak ártatlan civileket vagy független civileket vizsgáljon, hanem a lehető legteljesebb ellenőrzés terjedjen ki a jegybank tevékenységére is. Hiszen addig, amíg a különböző helyeken a kormányzat néhány milliós költségek miatt jelentős ellenőrzéseket végez, a jegybanknál milliárdos költségek, teljesen nemzetellenesen, a közpénzek felhasználásának legminimálisabb elvárását sem betartva kerültek felhasználásra.

Ebből adódóan támogatjuk a tárgysorozatba vett, és kérjük a parlamentet, hogy támogassa hasonlóan. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A Gazdasági bizottság előtt is igyekeztünk érvelni azért, hogy támogassák ezt a javaslatunkat. Hiszen semmifajta ellenőrzése nincs a most már lassan önmagától és a kormánytól is független intézménynek. Nem hangzott el ma még, de úgy gondolom, fontos információ, hogy a Magyar Nemzeti Banknak május 5-e óta nem működik a felügyelőbizottsága sem. Így a tulajdonosi ellenőrzést, a tulajdonosi jogok gyakorlását, illetve a célszerűségi és eredményességi ellenőrzési feladatok ellátását, az igazgatótanács és az igazgató működését, úgy gondolom, pillanatnyilag nem ellenőrzi senki. Így lehet szó arról, hogy a matolcsyzmus oktatásra kerül.

Hallottuk mi azt már, hogy fogják ezt oktatni majd, nem gondoltuk volna, hogy az MNB pénzből, az MNB iskoláiban, de mégis úgy gondoljuk, hogy ha már a kormány és az állam mint tulajdonos nem akar részt venni a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzésében, akkor nagyon fontos, hogy mi magunk azokon a szerveken keresztül indítványozzuk a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodása célszerűségének, eredményességének ellenőrzését, amire lehetőségünk van. Nincs felügyelőbizottság, és ez nem elegendő indok, amiről engem tájékoztattak a Gazdasági bizottság ülésén, hogy lehet, hogy majd el is jön egyébként a Magyar Nemzeti Bank elnöke a Gazdasági bizottság ülésére.

Nagyon örülök, ha most már részt vesz majd egy parlamenti bizottság ülésén, de nem gondolom, hogy ez tudja helyettesíteni azt a célszerűségi és eredményességi vizsgálatot, amit az Állami Számvevőszék le tudna folytatni. Mindaddig, ameddig ez a folyamat le

nem zárul, és mindaddig, amíg ebben nem látunk tisztán, és mindaddig, ameddig a kormány nem kívánja gyakorolni jogait, kérjük az igazgatótanácsot, hogy függesse föl ezeknek a tranzakcióknak a végrehajtását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Cseresnyés Péter képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Szakács képviselőtársam gondolataira szeretnék visszautalni, mert azt tartjuk mi jó megoldásnak, amit a Gazdasági bizottságban is kértünk önöktől. Miután Matolcsy György meghallgatását a Gazdasági bizottság szeptember 25-én elfogadott munkaterv alapján novemberben meg kívánjuk tartani, az lenne a javaslatom, hogy arra minden érdeklődő jöjjön el, és a Gazdasági bizottság tagjai minden egyes kérdésükre ott megkaphatják a választ.

Úgyhogy azt javaslom, e helyett a beadvány helyett az Országgyűlés azt a bizonyos gazdasági bizottsági meghallgatást támogassa. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra, kétperces időkeretben. Öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Szeretném először is leszögezni, hogy egy bizottsági meghallgatás egészen más műfaj, mint egy ellenőrzés. A bizottsági meghallgatás jó esetben sok kérdésből és sok válaszból áll, de ismerjük a kormánypárti többségű bizottságok gyakorlatát, hogy a legtöbb esetben lényegében csak az előterjesztő tud szót kapni, utána frakciónként egy-egy kérdést még fel lehet tenni, és utána a bizottsági ülést berekesztik. De ha még alaposan ki is tudnánk tárgyalni egy bizottsági ülésen belül, ez akkor sem helyettesíti az erre szakosodott és erre jogosult állami szervek ellenőrző tevékenységét. A Magyar Nemzeti Bank függetlenségét pont az garantálja, hogy sok ilyen szerv nem létezik. Az Állami Számvevőszék viszont ilyen szerv, végzi is a Magyar Nemzeti Bank vizsgálatát évről évre, általános keretek között.

A mi kérésünk és indítványunk arra irányul, hogy ezeket a pazarlásokat külön célvizsgálat keretében vizsgálja meg az Állami Számvevőszék. Ez olyan horderejű és olyan szerteágazó tevékenységet jelent és olyan mértékű pazarlást, amit egy félnapos vagy akár egész napos bizottsági üléssel sem lehet helyettesíteni. Ott legfeljebb politikai következtetéseket kell levonni, de itt valószínűleg meg kell állapítani a felelősséget, a jogi felelősséget is.

Ezt várjuk az Állami Számvevőszéktől, hogy saját hatáskörben rendeljen el ilyen vizsgálatot, és azt várjuk el a tisztelt Háztól, hogy a határozati javaslat

támogatásával, a tárgysorozatba vétellel adjon kellő impulzust az Állami Számvevőszéknek arra nézve, hogy ne várjon a sült galambra, kezdje el az ellenőrzést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a hivatalos és közfeladatot ellátó, valamint az őket támogató személyek hathatósabb védelme érdekében szükséges módosítását kezdeményező T/550. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről.

(16.50)

A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, ötperces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szomorú tény az, hogy nem telik el szinte úgy nap, hogy a híradásokban vagy a médián keresztül ne halljunk arról, hogy közfeladatot ellátó személyt ért támadás. Legsúlyosabb esetben egyébként ez az egészségügyi dolgozóknál fordul elő, mentőápolókat támadnak meg. Nem is olyan régen volt egy olyan eset, amikor egy éjszaka alatt három ilyen támadásnak is ki voltak téve ezek a dolgozók. Nagyon jól tudjuk, hogy azon kívül, hogy az ő testi épségük is veszélybe került, közvetve és közvetlenül akár emberéleteket is kockáztatnak azok, akik ilyen cselekményt követnek el. Éppen ezért élünk indítványunkkal, ami arról szól, hogy ezen személyek elleni támadásnak a büntetési tétele emelkedjen föl, legyen magasabb, éppen ezért fokozottabb elrettentő hatása legyen, ami fokozottabb védelmet nyújt ezen dolgozók számára is, illetve fokozottabb védelmet nyújt azoknak az embereknek a számára, akik ezeknek a közfeladatot ellátó vagy hivatalos személyeknek a segítségére vagy akár életmentésére szorulnak.

Aktualitást ad egyébként indítványunknak az is, amit akár ma tárgyalni fog a parlament: kormánypárti indítványra a Btk. módosul, a pedofil bűncselekmények elkövetőivel szemben kívánnak szigorúbban fellépni. Ennek a törvénynek a tárgysorozatba vételénél bizottságokban elhangzott az az indok, hogy nem elég egyetlenegy dologgal befolyásolni ezeket a negatív tendenciákat, nem elég egyetlenegy csapásvonalon védeni akár gyermekeinket a pedofil bűncselekmények elkövetőivel szemben, hanem komplexebben kell kezelni ezt a kérdést.

Ebbe a komplex kérdéskezelésbe beletartozik ez az indítványunk is, amit most kérünk, hogy a parlament vegye tárgysorozatba, ugyanis a gyermekeink védelmében egy nagyon fontos eszköz, egy nagyon fontos rendszer a gyermekvédelmi jelzőrendszer rendszere, annak a felépítése. Ennek a rendszernek a

résztevői között vannak közfeladatot ellátó és hivatalos személyek is, akiknél nagyon sok esetben azért akad meg a történet, és azért nem élnek a jelzés lehetőségével kiskorúak védelme érdekében, mert megfélemlítve érzik magukat.

Amíg ezen a helyzeten nem változtatunk, és keményebben nem sújtunk oda azoknak, akik ezen személyek ellen erőszakos bűncselekményt követnek el, addig nem várhatjuk el azt, hogy százszázalékosan ellássák ezt a feladatukat; addig nem várhatjuk el azt százszázalékosan, hogy ők mindent kockáztatva, minden lehetőségüket kihasználva fellépjenek akár a gyermekek védelmében is. Éppen ezért szükség van arra, hogy őket akár a Btk. szintjén is egy fokozottabb védelem illesse meg, az őket megtámadni szándékozóknak pedig egy fokozottabb veszélyt jelentsen az, hogy egy magasabb büntetési tétellel, még azt is mondhatnám, hogy egy egyértelműen letöltendő szabadságvesztéssel sújtandó cselekménnyel minősüljön ez. Így talán meg tudjuk azt akadályozni, hogy akár a közfeladatuk ellátása közben ne legyenek veszélynek kitéve - nagyon sokszor egyébként azonos lakóhelyek, illetve azonos városrészek, településrészek környékén -, illetve a fokozottabb védelemnek azt is kell szolgálnia, hogy a hivatásukat teljesen, százszázalékosan akár lelkiismeretüknek, akár szakmai hitvallásuknak megfelelően tudják és akarják is gyakorolni.

Éppen ezért kérem azt, hogy bírálják felül döntésüket - főleg a kormánypárti többség -, amit az Igazságügyi bizottság ülésén hoztak, és igenis vegyék tárgysorozatba ezt a kérdést, tárgyaljunk róla, és nyújtsunk fokozottabb védelmet mind a közfeladatot ellátó személyek, mind az ellátottjaik számára. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a frakciók, illetve a független képviselők felszólalásai következnek. Megadom a szót elsőként Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, kettőperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csatlakozva, illetve folytatva a gondolat-sort, amit képviselőtársam elmondott: ez a törvényjavaslat kifejezetten azért fontos, mert tudjuk, hogy minden problémának több megoldási kerete van, és erre megoldás lehetne akár az egészségügyben is, hogy valamilyen eszközt találjunk, de megoldás jelenleg a Btk.-ban és a Btk. szigorításában áll.

Hogy mi indokolja a szigorítást? Azoknak a cselekményeknek az elszaporodottsága. Nagyon sokat halljuk, hogy maga a bíróság, illetve a jogalkotó is azzal példálódzik, hogy bizonyos cselekmények elszaporodottak. No, ezek a cselekmények legfőképp elszaporodottak, mondhatjuk úgy, hogy a mentődolgozókat majdnem minden második nap támadás éri.

A másik, amit mindenképpen szükséges, hogy figyelembe vegyünk, az a társadalomra veszélyesség.

A társadalomra veszélyessége az ilyen közbizalmi tevékenységet végző emberekkel szembeni támadásnál szinte megkérdőjelezhetetlen, nincs is okunk gondolkodni azon, hogy ezek a cselekmények talán a legveszélyesebbek a társadalmi normákra.

Ami pedig a szigorítást támasztja alá, az pedig az, hogy ez a szigorítás egy olyan büntetéssel fenyegetné az elkövetőt, aminek az elkerülhetetlensége elvitatathatatlan. Felemelnénk 2-8 évre a büntetési tételt, ami azt eredményezné, hogy nem lennének kiskapuk, nem lennének első, második, harmadik lehetőségek, hogy elkerülje a büntetést az elkövető. Így tehát az elkerülhetetlenség, az elszaporodottság és a társadalomra veszélyesség pontosan elegendő lehet ahhoz, hogy ezt a szigorítást keresztülvigyük, hiszen a közbizalmat ezek a cselekmények ássák alá a legjobban.

A Jobbik ezen javaslata természetesen nemcsak a mentődolgozókat és nemcsak ezen a téren dolgozókat védi, hanem az összes többi hivatalos személyt, illetve azokat a közfeladatot ellátó személyeket, akiket a társadalomnak meg kell becsülnie. A Jobbik ezzel a szigorítással ezeket a személyeket kívánja megvédeni, és ez azt jelenti, hogy a Jobbik kiemelten és nagyon fontosnak tartva megbecsüli ezeket a személyeket, így hát kérem a tárgysorozatba vétel támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, LMP-képviselőcsoport.

Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években több büntető törvénykönyvi módosításnál a hivatalos személyek, a közfeladatot ellátó személyek körét a parlament bővítette, tehát ezzel is jelezte azt, hogy az ilyen feladatokat ellátó személyek fokozott védelmet élveznek, illetve az ő sérelmükre elkövetett erőszakos bűncselekmények különös súllyal esnek latba. Ugyanakkor az elmúlt években az LMP minden egyes esetben ellene szavazott minden olyan javaslataknak, ami tisztán a büntetési tételek emelésével kívánt szociális válsághelyzeteket kezelni.

Elutasítjuk azt a büntetőpolitikát, amelyik úgy gondolja, hogy attól, merthogy az eddig 1-5 évig terjedő büntetési tételt 2-8 évig büntetési tételre emeljük, az adott cselekmények elszaporodottsága csökkenni fog. Mire alapítják ezt, képviselőtársaim? Miért gondolja bárki, ha mondjuk, a minősített eset nem 2-8 év lesz, hanem mondjuk, 5-10 év, akkor az ilyen jellegű cselekmények gyakorisága csökkenni fog?

Nem jó út ez, nem pártoljuk az elnyomó jellegű büntetőpolitikát, sokkal szükségesebb lenne azokat az ellátórendszereket megerősíteni, részint az igazságügyi tárca körül, illetve azt a szociális ellátórendszert, amelyik alkalmas arra, hogy azokat a fiatalo-

kat, akik adott esetben ilyen erőszakos cselekményekre ragadtatják magukat, integrálják, illetve megerősíteni azt a pártfogó felügyelői hálózatot, amelyik adott esetben alkalmas arra, hogy a krónikus normaszegőket jobb útra térítse.

Nem látjuk a hasznát az ilyen jellegű elnyomó büntető politikának, semmiféle alátámasztását nem látjuk annak, hogy ha adott esetben ennek a cselekménynek a büntetési tételét megduplázzák, ettől ezeknek a cselekményeknek az elszaporodottsága csökkenne. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a frakciók képviselőit, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra, kétperces időkeretben. Öné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Abban egyetértek Schiffer András képviselőtársammal, hogy komplexen kell kezelni ezeket a kérdéseket, és csak egy ilyen intézkedés nem oldja meg a problémát. De úgy gondolom, hogy egy ilyen Btk.-szigorítás nélkül az összes többi probléma kezelése sem érhet célba.

Persze, itt elmondhatnám azt is, hogy ha a bírák élnének azzal a lehetőségükkel, a bírói függetlenség által nyújtott lehetőségükkel, hogy az ilyen esetekben a lehető legszigorúbb ítéleteket hozzák, a lehető legszigorúbban járjanak el, akkor annak már lehetne egy olyan visszatartó ereje, ami a komplex rendszer része lehetne, akár a szociális ellátórendszer megváltoztatása, akár a pártfogó felügyelői kompetenciák emelése mellett, ami kiküszöbölhetné ezeket a problémákat, illetve csökkenthetné ezeket a problémákat, mert sajnos valószínűleg arról nem beszélhetünk, hogy teljesen megszűnhetne, teljesen eltűnhetne az országból ez a jelenség.

(17.00)

Ilyen szempontból is kérem, hogy mérlegelje, és ez alapján hozza meg akár az LMP-frakció a döntését. A támogató hozzászólást köszönöm. A régi magyar mondással élve pedig azt gondolom, abban bízom, hogy az, hogy a kormánypárti többség nem szólt hozzá ehhez a kérdéshez, azt jelenti, hogy a hallgatás beleegyezés *(dr. Rétvári Bence: Mindjárt kiderül.)*, tehát felülbírálták korábbi igazságügyi bizottsági döntésüket, és támogatni fogják azt, hogy erről a komoly kérdésről akár egy ilyen Btk.-módosítás kapcsán is tárgyalhasson a parlament. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az imént tárgyalt előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan és más képviselők által a Paksi Atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokkok létesítése előkészítésének és megvalósításának országgyűlési felügyeletét ellátó eseti bizottság létrehozásáról címmel, H/283. számon előterjesztett határozati javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 41 igen szavazattal, 100 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Burány Sándor és más képviselők által a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásának rendkívüli ellenőrzéséről szóló H/1241. számon előterjesztett határozati javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 43 igen szavazattal, 100 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Mirkóczki Ádám és Vágó Sebestyén képviselők által a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a hivatalos és közfeladatot ellátó, valamint az őket támogató személyek hathatósabb védelme érdekében *(Zaj. - Az elnök csenget.)* szükséges módosításáról címmel, T/550. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 18 igen szavazattal, 104 nem szavazat ellenében, 20 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk.

Most az azonnali kérdések és válaszok órája következik. Köszönöm együttműködésüket. Az ülés vezetését átadom Hiller István alelnök úrnak. *(Rövid szünet.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Földi László váltja fel.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket! Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. **Azonnali kérdések** következnek.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács Zoltán, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Kiknek falaznak önök kilitásügyben?**” címmel. Képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Napok óta az egyik legfontosabb nemzetközi és belpolitikai hír Magyarországon annak a hat, kormányzati kapcsolatokkal rendelkező, illetve kormányzati tisztségviselőnek az ügye, akinek a beutazását megtiltották az Egyesült Államokba. Ma már beszélhetünk arról, hogy hat emberről van szó, és arról is beszélhetünk,

hogy kormányzati alkalmazottakról van szó, ugyanis a mai napon ezt megerősítették az Egyesült Államok nagykövetsége részéről.

Azt is halljuk, hogy azért tiltották meg a beutazásukat az Egyesült Államokba, mert korrupciógyanús ügyekbe keveredtek, sőt a sajtó a mai napon már konkrét cégeket és ügyeket említett meg. Ehhez képest a mai napon a kormányzati szereplők még mindig arról beszélnek, hogy fogalmuk sincs, hogy kikről van szó, fogalmuk sincs, hogy mi történt, és egyáltalán nem tudják megnevezni a felelősöket, sem azokat, hogy kiről van szó. Azt egy ilyen ügyben elég nehéz elhinni, hogy egy online hírportálnak nagyobb befolyása van arra, hogy megtudja, hogy mi történik, mint a magyar kormánynak, ezért azt gondoljuk, hogy önkö tudnak arról, hogy mi történt, és azt is tudják, hogy kik az érintettek.

Azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy az önök minisztériumában van-e érintett, annál is inkább, mert a Nemzeti Adó- és Vámhivatal is megnevezésre került ebben az ügyben. Van-e érintett? Ha most nem tud erre válaszolni, akkor hajlandóak-e legalább a vezetői, tisztségviselői szinten kérni nyilatkozatokat arról, hogy a minisztériumokban van-e érintett ebben az ügyben, és ha van érintett ebben az ügyben, akkor megteszik-e a megfelelő lépéseket. Egyébiránt azt gondoljuk, hogy ezt minden minisztériumban meg kéne tenni, nem kéne az amerikaiakra várni és mutogatni.

Ezt a kormány egy egészen egyszerű vizsgálattal ki tudná deríteni, ha akarná. Várom a válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ha jól értem, képviselő úr, elfogadja államtitkár urat mint válaszadót. Hahó, képviselő úr *(Derültség.)*, ha jól értem... *(Jelzésre:)* Elfogadja. Ebben az esetben Tállai államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megtisztelő, hogy elfogadja képviselő úr a válaszomat *(Lukács Zoltán: Meghiszem azt!)*, csak egyet nem értek. Ha ön többet tud, mint a kormányzat vagy a minisztérium, akkor miért kérdez *(Derültség. - dr. Bárándy Gergely: Hú, de frapáns! - Lukács Zoltán: Ügyes, csak pont ilyet nem mondtam.)*, hiszen ön olyan konkrét számokat, adatokat mondott el, amelyekről sem a kormányzatnak, sem a Nemzetgazdasági Minisztériumnak, sem a miniszter úrnak, sem pedig a válaszadó államtitkárnak nincs tudomása.

Egyben viszont megnyugtathatom önt: ma és a tegnapi napon is, akik kormányzati szereplők ebben a kérdésben megszólaltak, Sziijártó Péter miniszter úr, Lázár János miniszter úr, Nagy Levente államtitkár úr *(Lázár János: Magyar!)* - bocsánat, Magyar Levente államtitkár úr -, arról biztosították a nyilvánosságot, hogy a magyar kormány, a magyar közvélemény érdeke az, hogy kiderüljön, hogy ha megtör-

tént, miért történt meg, kiderüljön és nyilvánosságra kerüljön, hogy mi ennek az oka, ha egyáltalán van oka, és hogy ez mielőbb nyilvánosságra kerüljön. Ezért is ült össze és vett részt például a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén Lázár János miniszter úr, aki szintén megerősítette, hogy a két ország között van olyan jó kapcsolat, barátság, hogy ezt joggal várja el Magyarország, joggal várja el a magyar kormány, hogy tájékoztassák arról, hogyha magyar emberekkel szemben ilyen jogi lépésekre szánták el magukat.

Tehát érdekünk az, hogy mielőbb az ügy teljes nyilvánosságot kapjon és az okok kiderüljenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úrnak van egy perce. Parancsoljon!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön pontosan tudja, és erre alapozzák az egész kommunikációt, hogy az amerikai törvények alapján nem nevezhetnek meg személyeket, de önöknek pontosan tudniuk kell, és biztosan pontosan tudják, mert éppen Lázár miniszter úr nyilatkozta délelőtt, hogy biztos - és megerősítette a sajtónak -, hogy miniszterek, államtitkárok és helyettes államtitkárok nem érintettek az ügyben. Na most, ha önök csak azt tudják, hogy kik nem érintettek az ügyben, de azt nem tudják, hogy kik érintettek, akkor nem tudom, honnan tudják, hogy kik nem érintettek. *(Derültség.)* Nyilvánvalóan tudniuk kéne. Tehát ha ön azt mondja, hogy ön tudja, hogy ki nem érintett, akkor logikailag az következik, hogy azt is tudja, hogy ki érintett *(Moraj a kormánypárti padsorokból.)*, mert ha ez nem így van, akkor valószínűleg lehetnek mégis az államtitkárok között érintettek.

Értem, hogy nem értik *(Derültség és moraj a kormánypárti padsorokból.)*, de egyébként önökön kívül ezt a világon mindenki érti. Itt arról van szó, hogy önök tiszta erőből sumákolnak ebben a kérdésben. Én csak azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy nem tenné-e meg, hogy előveszi a telefonját és felhívja a NAV-elnököt, hogy érintett-e ebben a kérdésben vagy nem, és ha befejezte ezt a beszélgetést, akkor mindjárt közölhetné is itt. Jó? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Viszónválasz illeti államtitkár urat. Parancsoljon!

(17.10)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Megint többet tud, mint mi, hiszen ha jól számolom, akkor miniszter, államtitkár, helyettes államtitkár száz körüli fő van, és magyar állampolgár még 9 millió 900 ezer, tehát azért azt megtudni, hogy kiket érint...

Ha ön azt mondja, hogy Amerikában személyiségi jogok vannak, akkor képzelje el, Magyarorszá-

gon is vannak személyiségi jogok. *(Derültség a kormánypártok soraiban. - Lukács Zoltán: Ebben nem értünk egyet.)* Nem értünk egyet ebben, ezt hangsúlyozzuk, hogy a képviselő úr ebben nem ért egyet. *(Derültség a kormánypártok soraiban.)*

Tehát még egyszer hangsúlyozom: a kormány érdeke, a minisztérium érdeke, a Nemzetgazdasági Minisztérium érdeke, hogy mielőbb nyilvánosságra kerüljön az, hogy ha ez a jogi lépés megtörtént az Amerikai Egyesült Államokban *(Közbeszólások az MSZP soraiban: Vegye elő a telefonját! - Hívd fel a NAV elnökét! Megadjuk a számát!)*, derüljön ki, hogy mi ennek az oka, ennek korrupciós oka van, politikai oka van, vagy más egyéb oka van.

Higgye el, nekünk sokkal jobban érdekünk, hogy kiderüljön az igazság, mint önöknek, mert önök addig tudják lebegtetni ezt politikai szempontból, mi pedig szeretnénk ezt lezárni mielőbb. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Akkor rajta!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Miért kap Martonyi János után egy újabb III/II-es múltú személy szerepet a kormányzatában?**” címmel. Novák Előd képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az ön kormánya sajnos tovább folytatja az átmentett állambiztonsági múlt rehabilitációját, az egykori hivatásos állomány és az ügynökhálózat egyes tagjainak pozícióba helyezését. Kormányzati funkciót is kaphatnak, megbecsülik és kitüntetik őket.

Már az első Orbán-kormány kinevezéseinél, személyzeti politikájában, káderfejlesztési terveiben versenyelőnyt jelentett az állambiztonsági múlt. Ezt bizonyítja Martonyi János, Boros Imre, Nógrádi László, Járai Zsigmond, Kopátsy Sándor vagy Szita Károly esete. Ön máig megkülönböztetett kapcsolatokat ápol Bátorfi és Lawrence fedőnevű ügynökökkel, az előbbi egy református, az utóbbi egy katolikus püspök.

A D-209-es ügynök, Medgyessy Péter egykori kollégája, a Marosvásárhelyi, majd Magasdi fedőnéven beszervezett III/II-es ügynök után a Nagy Imre újratemetése állambiztonsági megfigyelését is irányító Tasnádi László egykori III/II-es főtisztet, Pintér Sándor kabinetfőnökét nevezték ki belügyi-rendészeti államtitkárrá, ami még a fideszesek körében is kiverte a biztosítékot. Megjegyzem, Pintér Sándor nemzetbiztonsági főtanácsadójának nevezte ki Kocsis Kálmán vezérőrnagyot, a III/I. csoportfőnök helyettesét is.

Gyáva módon megpróbálták önök áthárítani a felelősséget a Nemzeti Emlékezet Bizottságára, ami csak időhúzást és maszatolást szolgál mind a mai napig.

Végül szeretném álláspontját megtudakolni Lázár János elhíresült tanácsadója, az egykori munkásőr Zoltai Gusztáv ügyében is, hiszen róla még Gulyás Gergely, az Országgyűlés fideszes alelnöke is úgy nyilatkozott: „egy volt kommunista munkásőr kormány-tanácsadói kinevezése kibékíthetetlen elletétben áll mindazzal, amit a totalitárius diktatúrákhoz való viszonyulásunkról sokszor és sokan elmondunk, ahogy az Alaptörvény értékrendjével is összeegyeztethetetlen.” – mondja ezt az Országgyűlés fideszes alelnöke. Kérdés: mit mond Orbán Viktor? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Amire tudok, arra válaszolok. Martonyi miniszter úr ügyét egyszer már megvitattuk itt a Házban, az álláspontomat ki is fejthettem, nem kívánom megismételni, csak jelzem, hogy fönntartom.

Ami Tasnádi László államtitkár urat illeti, őt a parlamentben helyet foglaló képviselők jelentős része régóta ismeri. 1990-et követően jelentős szakmai karriert futott be kezdetben az Információs Hivatalnál, azután a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatánál, majd az APEH bűnügyi igazgatójaként. A Belügyminisztérium kabinetfőnökeként 2010-től több mint 70 alkalommal képviselte a tárcát bizottsági nyilvános üléseken.

Tasnádi László munkáját eddig közmegelegedéssel végezte, ezért is kapott lehetőséget az előrelépésre. Kinevezéséig sem a Jobbik, sem más párt nem támadta vagy kritizálta Tasnádi úrnak sem a munkáját, sem a személyét. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Képviselő úr, egy perce van, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Sajnálom, hogy a miniszterelnökünk még e lassú beszédtempójában is tulajdonképpen csak a rendelkezésre álló időkeret felét próbálta még a mellébeszélésre is felhasználni. Nem Tasnádi Lászlónak a rendszerváltás óta végzett tevékenységével van bajunk, vagy éppen azzal, hogy ilyen karriert futhatott be, ahogy ön fogalmazott. A kisiklatott rendszerváltással van bajunk, melynek sajnos ön is az egyik elkövetője, és azt szeretném, ha ezzel végre szembenézne, és elmondaná őszintén a véleményét arról, hogy elfogadhatónak tartja-e, akár az Alaptörvény szellemével összeegyeztethetőnek tartja-e azt, hogy egy III/II-es tisztt, egy főtitkár az ön kormányzatában helyet kaphat.

Egyetért-e Gulyás Gergővel, vagy pedig a Fidesz liberálisabbjainak platformját is vezethetné akár azzal a hozzáállásával, amit Lázár János is képvisel egy egykori munkásőr, egy exmunkásőr, egy kommunista funkcionárius tanácsadói kinevezésével?

Várom érdemi válaszát, és őszintét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A miniszterelnök urat illeti a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Nem szeretem az összevissza beszédet. Nem lehet egyszerre beszélni nyolc különböző dologról. Ha gondolja, a kisiklatott rendszerváltás című témát is valamikor megvitathatjuk, én most egyszerre egy dologgal tudok foglalkozni - ez egy fontos kérdés -, Tasnádi László államtitkár úr kérdésével. Megismétlem: egészen államtitkári kinevezéséig, bár közszereplője volt a politikai életnek Tasnádi úr, sem a Jobbik, sem más párt nem támadta vagy kritizálta Tasnádi úrnak sem a személyét, sem a munkáját.

Ezek után azonban, önnek igaza van, előáll az a kérdés, hogy szabad-e kinevezni egy ilyen személyt államtitkárnak. Ha jó volt APEH-osnak, rendvédelmisnek, és jó volt Információs Hivatalban dolgozónak, akkor vajon nem lehet-e jó államtitkárnak? Erre én azt a választ adtam, hogy szerintem lehet. Ezt az álláspontomat sokan kritizálják. Ön is kritizálta, a Fideszben is kritizálták. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Én elfogadom, föltéve, de nem megengedve, hogy ez hiba volt. De miután az államtitkár úr személyével kapcsolatban semmilyen kifogás nem merül fel, hibát nem tudok egy másik hibával kijavítani, mert ilyenkor a hibákat nem kivonják egymásból, hanem összeadják.

Ezért, még ha hibának is tűnik ez a döntés, vállalom a következményeit, és az államtitkár úr marad, mert hibát hibával nem tudok kijavítani. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelettel kérem miniszterelnök urat, hogy a házszabály szerint ez esetben az egy percet tartsa be.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Mikor tesznek már az ellen, hogy Magyarország ne legyen unokák nélküli ország?**” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Most már évek óta azt találgatjuk, hogy hány százezer magyar állampolgár menekült külföldre azért, mert Magyarországon nem tud egyről a kettőre jutni. A legújabb statisztikák 2013 elejéről származnak, és azt mondják, hogy már akkor körülbelül 350 ezer magyar állampolgár, többségében fiatal állampolgár ment külföldre. Azóta is tízezrek mentek el ebből az országból. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy mintha komplett magyar kisvárosok ürülnének ki és mennének el külföldre.

Ha megkérdezzük ezeket az embereket, hogy mégis miért hagyják el a hazájukat, a válaszok kísértetiesen egybecsengenek. Olyan válaszok érkeznek, hogy nincs megélhetésük, nem látják a jövőjüket, nem tudják, hogy hogyan tudnak egyről a kettőre jutni, nem tudnak családot alapítani, míg nincs lakásuk, és önerő nélkül nem tudnak lakáshoz jutni. Elmondják azt is, hogy méltatlannak érzik azt, hogy ha vállalkozni kezdenének, akkor nem tudnak kicsiben kezdeni, hogy aztán a vállalkozásuk nagyra válhasson, egész egyszerűen a lendületet megöli a bürokrácia a vállalkozásokban.

Szóval, számos olyan problémát sorolnak föl, amit mi itt ellenzékben - és az LMP kiemelten - mondunk önöknek hétről hétre, önök azonban folyamatosan rezsicsökkentésről beszélnek, meg olcsó áramról, meg egyéb kormányzati propagandáról, és egész egyszerűen nem válaszolnak ezekre a felvetésekre, amelyeket ha egymás mellé teszünk, mind megmutatják azt, hogy miért mennek el a magyar fiatalok ebből az országból.

Egy olyan országban élünk jelenleg, ahol az érettségiző fiataloknak immár a fele abban gondolkodik, hogy el kell menni ebből az országból, ha karriert akar magának, ha családot akar magának, vagy egész egyszerűen, ha csak meg akar élni.

Én kérdezem öntől, tisztelt miniszter úr: hány százezer magyar embernek kell elhagyni ezt az országot, hogy végre önök lépjenek, és végre komolyan vegyék ezeket az aggályokat, hogy ne csak a kormányzati propagandát halljuk folyamatosan?

(17.20)

És mit reméljük önöktől, ha még az ifjúsági garanciaprogramot sem tudták bevezetni, ami már év elejétől mehetne, és biztos megélhetést biztosítana (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) a 18-25 éves fiataloknak?

Köszönöm. (*Taps az LMP padsoraiban. - Közbeszólás ugyanonnan.*) Orbán Viktor?!

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön a miniszterelnökhöz intézte azonnali kérdését, aki jól láthatóan jelen van, így aztán ő fog választ adni önnek. (*Szórványos derűlttség.*) Miniszterelnök úr, parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen a kérdését, mert lehetőséget ad, hogy egy szintén meglehetősen zavaros beszédmóddal összekuszált kérdésben mondhasam el az álláspontomat.

Ilyen szavakat hallunk nemcsak öntől, hanem általában ezzel a kérdéssel kapcsolatban: menekül külföldre, kivándorol és így tovább. El kellene döntünk, hogy végül is mit szeretnénk. Én jól emlékszem, hogy amikor az Európai Unióhoz csatlakoztunk, akkor volt egy vita arról, hogy csatlakozunk-e

vagy ne, erről volt egy népszavazás. Tudomásul kell vennünk, hogy az Európai Unió egy egységes munkaerőpiac, ahol az emberek szabadon mozoghatnak.

Amit ön mond, az abba a logikába vág, amit Cameron miniszterelnök úr képvisel, aki haza akarja toloncolni a magyarokat Londonból. Ezt akarja? Ön valóban azoknak a miniszterelnököknek és országoknak a malmára akarja hajtani a vizet, akik ma azért dolgoznak Európában, hogy megvonják a közép-európaiak munkavállalási lehetőségét a saját hazájukon kívül? Miért van ön a magyar emberek ellen? Ezek az emberek vendégmunkások, kimentek dolgozni, vagy kint maradnak, vagy hazajönnek. Egy dolgot biztosan tudunk: hazaküldenek a becslések szerint körülbelül kettőmilliárd eurót évente, ezzel támogatják a családjukat, támogatják a hazájukat. Ezeket az embereket nem kitaloncoltatni kell, ahogy ön szeretné, hanem ki kell mellettük állni, meg kell őket védeni; ezek becsületes, rendes emberek, akik munkából akarnak megélni, de úgy látják különböző okokból - ennek az okairól lehet vitatkozni -, hogy ma többet tudnak keresni külföldön, mint itthon. Miért akarja tőlük elvenni ezt a lehetőséget? (*Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Csak ott tudnak keresni!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő aszszonyt illeti a szó, egy perce van. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a választ, miniszterelnök úr, de sajnálatos módon ön engem félreértett, mint ahogy, azt gondolom, azokat az embereket is félreérti, akik ezt az országot elhagyták. Világosan látszik, hogy ezek az emberek nem azért mentek el Magyarországról, mert kalandot keresnek, vagy mert meg akarják kóstolni ott az ételeket, vagy azért, mert ott szeretnék felnevelni a gyermeküket, vagy pedig a beteg édesanyjukat, édesapjukat itt akarják hagyni az országban, hogy ne tudjanak róla öreg éveiben gondoskodni; ezért beszélék én unokák nélküli országról.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ezek az emberek azért mennek el ebből az országból, mert itt nem jutnak egyről a kettőre; mert nincs nekik semmi kilátásuk, és az a szörnyű, hogy amióta a Fidesz vezeti ezt az országot, azóta ez a helyzet drámaian fokozódik. Én egyvalamit elismerek: ez a rosszabbodás 2008-ban kezdődött el, de azóta, amióta ön ezt az országot vezeti, 2010 óta, drámaian megnőtt ez a probléma.

És én azt gondolom, miniszterelnök úr, hogy egy ilyen helyzetben nem az ellenzéki képviselőnek a szavait (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) kellene kiforgatni, hanem sokkal inkább őszintén válaszolni arra a kérdésre, hogy mi lesz ezekkel az emberekkel, mikor jöhetnek ők haza. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Viszonzásról van szó, a miniszterelnök urat. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Természetesen bármikor hazajöhetnek, részben azért, mert ezt a jog nem tiltja, másfelől szívesen látjuk őket, harmadrészt azért, mert nyilván oka van, hogy hazaküldték eddig is a pénzüket.

Szeretném tehát megismételni: azt a kérdést, hogy amióta a Fidesz vezeti az országot, mi történt Magyarországon, rossz dolgok vagy jó dolgok, ezt a választópolgárok eldöntötték, ebben az évben háromszor. Tartsa tiszteletben, legyen kedves, a véleményüket!

Ami azt a kérdést illeti, hogy miért vannak kint vendégmunkásként az emberek, mikor akarnak hazajönni és milyen körülmények között, azt meg bízunk rájuk, el fogják dönteni. Örüljünk, hogy kiharcoltunk egy egységes európai munkaerőpiacot. Szeretném jelezni, hogy ön azoknak az európai állami vezetőknél a malmára hajtja a vizet, akik ma el akarják venni ezt a jogot. A mai nap egyik legfontosabb összetűzése Európában éppen Barroso elnök úr és Cameron miniszterelnök úr között volt: el akarják venni a közép-európaiaknak ezt a jogát. Ne hagyjuk, hogy elvegyék! És kérem önt, ne forduljon szembe a magyar emberek érdekével (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és ne szolgáljon olyan miniszterelnököket, akik ki akarják szorítani a magyarokat a munkaerőpiacokról. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Milyen energiahatékonysági segítségre számíthatnak idén a háztartások?”** címmel. (*Orbán Viktor távozik az ülésteremből.*) A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt választásra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Azt kérdezem a képviselő úrtól, hogy elfogadja-e az államtitkár úr személyét. (*Manninger Jenő jelzésére.*) Ebben az esetben a képviselő urat illeti a szó.

Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A 2014-es lakossági energiahatékonysági barométer szerint idén nyáron a háztartások egyötöde tervezte, hogy a közeljövőben valamilyen energetikai célú felújításba fog, akiknek majdnem fele a rezsijük csökkentése érdekében vágna bele a munkálatokba. (*A kormánypartok soraiból többen kimennek az ülésteremből. - Zaj.*) A leggyakrabban a nyílászárók cseréjét és a homlokzati hőszigetelést említették terveik között. Azokban a háztartásokban, ahol az elmúlt években sikerült homlokzati hőszigetelést végezni (*Az elnök csenget.*), a fenntartási költségek a legnagyobb arányban átlagosan mintegy 24 százalékkal csökkentek. (*Lukács Zoltán: Mi van? Element a főnök? Jenő meg beszél feleslegesen.*) A pályázati támogatásban a felújítók 7 százaléka részesült már az elmúlt tíz évben, a jövőben felújítani szándékozóknak viszont már 12 százaléka számít pályázati

támogatásra. (*Zaj.*) A kormány szeptemberben meghirdetette az új lakossági energiahatékonysági pályázatait (*Lukács Zoltán: Figyeljünk az előadóra!*), melynek keretében támogatja a fűtőberendezések, a háztartási gépek, illetve a nyílászárók cseréjét és korszerűsítését.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor számíthatnak a háztartások a pályázatok megnyitására? Mikorra várhatók a pályázati eredmények, illetve a nyertes pályázóknak a kifizetések? Mekkora támogatásra számíthat egy háztartás? Várom választát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány a lakóépületek energiahatékonyságának fejlesztésére hétéves, minden korábbinál kiterjedtebb programozatot indít el, amelynek első lépéseként idén szeptemberben a fejlesztési tárca meghirdette az „Otthon melege” programot. Szeptemberben három új pályázati konstrukciót nyitottunk meg, amelyek vissza nem térítendő támogatást nyújtanak a magyarországi lakóhellyel rendelkező magánszemélyek részére. A meghirdetett pályázatokkal a kormány egymilliárd forinttal támogatja a legfeljebb négy lakásból álló, nem iparosított technológiával épített lakóépületek részét képező, önálló fűtési rendszerrel rendelkező lakások fűtés korszerűsítését, ugyancsak további egymilliárd forinttal pedig a nyílászárók cseréjét.

A háztartásigépcseré alprogramban több mint 600 millió forint támogatási keret áll rendelkezésre az elavult, energiapazarló gépek cseréjére, elsősorban a nyugdíjas és nagycsaládos pályázók, illetve további magyarországi lakóhellyel rendelkező magánszemélyek részére.

A pályázatok benyújtására a felhívások megjelenését követő 30. naptári nap után nyílik lehetőség. A program iránti nagy érdeklődésre való tekintettel, valamint a pályázatok zavartalan benyújtása érdekében a tárca régióként eltérő beadási határidőket jelölt meg a pályázati útmutatóban részletezettek szerint. A támogatások kifizetése várhatóan 2015 januárjától indul meg, a beruházások megvalósításától függően.

A pályázatok révén a háztartások nemcsak beruházási támogatásban részesülnek, de a fejlesztések a családok rezsiköltség-csökkentéséhez is jelentős mértékben hozzájárulnak. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, tessék!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Valóban tudjuk azt, hogy a magyarországi épületállomány hőszigetelése és fűtési rendszere még a környező országokhoz képest is, a nyugati országokhoz képest rendkívül el-

avult, így a fűtési rendszereknél 41-45 százalékot is meg lehet takarítani, és a hőszigeteléssel is jelentős összegek takaríthatók meg.

Nagyon nagy szükség volt már erre a pályázatra. Bízom benne, és abban reménykedem, hogy - a nemzeti épületenergetikai stratégia elkészült, ahogy hallottuk - ennek kapcsán is újabb pályázatok kerülnek kiírásra. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, egy perce van. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. A kormány még ebben az évben tervezi összetett energiamegtakarítást eredményező felújítási program elindítását a társasházak részére 10 milliárd forint összegű keretösszeggel. A pályázatok a lakosság széles körének biztosítanak lehetőséget az energiahatékonyság növelésére és a költségek csökkentésére. A még idén meghirdetni tervezett pályázatokat figyelembe véve - így összesen mintegy 13 milliárd forint támogatásnak köszönhetően - további 44 ezer család otthonában valósulhat meg új, energiamegtakarítást eredményező beruházás a közeljövőben.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(17.30)

ELNÖK: Nagyon köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Ez így normális?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Azt kérdezem a képviselő asszonytól, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Demeter Márta jelzésére:)* Elfogadja. Ebben az esetben önt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, minthogy önök felügyelik a NAV-ot, ha másként nem, a sajtóból bizonyára értesült a Rogán Antal vagyonosodásával, illetve annak adóhatósági ellenőrzésével összefüggő vitatott kérdésekről. Mint az közismert, tavasszal Rogán Antal kétszer is javította vagyonyilatkozatát, miután kiderült, hogy a lakástulajdonára vonatkozóan megadott adatok nem a teljes valóságot tükrözik. A kormánypárti politikus egyúttal azt is bejelentette, hogy adóhivatali vizsgálatot kezdeményezett saját magával szemben.

Rogán Antal az önkormányzati választásokat követően jelentette be, hogy a NAV 30-40 napig vizsgálta ingatlanvásárlásának fedezetét, és mindent rendben talált. Ezzel szemben szakértők mutattak

arra rá, hogy a vagyonosodás eredetét ténylegesen, érdemben vizsgáló eljárás időtartama jóval meghaladja az említett 30-40 napot. Ugyanis ez alatt az idő alatt legfeljebb az egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló ellenőrzést lehet lefolytatni. Ebben a formai eljárásban a meglévő iratok alapján csupán azt ellenőrzik, hogy a vizsgált személy eleget tett-e adóbevallási kötelezettségének, illetve azt iratokkal megfelelően alá tudja-e támasztani. A vagyonosodás eredetét feltáró, átfogó ellenőrzés ennél jóval időigényesebb, és több hónapot vesz igénybe. Tehát feltételezhető, hogy ilyen vizsgálat elvégzésére nem került sor. És erre a vizsgálatra tekintettel tartja egyébként a Fidesz frakcióvezetője lezártak ezt az ügyet, miközben a NAV mélyen hallgat, és minden erre irányuló újságírói kérdést is államtitkár urat, hogy a vélhetően csak formai szempontokat vizsgáló eljárást követően hivatalból indítottak-e a vagyonosodás eredetét ténylegesen feltáró eljárást. Milyen intézkedést tesz annak a látszatnak az elkerülése érdekében, miszerint egyes, politikailag kényes ügyekben a NAV nem pártatlan és objektív hatóságként jár el? *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

Ezért kérdezem az államtitkár urat, hogy a vélhetően csak formai szempontokat vizsgáló eljárást követően hivatalból indítottak-e a vagyonosodás eredetét ténylegesen feltáró eljárást. Milyen intézkedést tesz annak a látszatnak az elkerülése érdekében, miszerint egyes, politikailag kényes ügyekben a NAV nem pártatlan és objektív hatóságként jár el? *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! A kérdésének az a címe, hogy „Ez így normális?”. A válaszom az, hogy nem. *(Derűltség a kormánypartok padsoraiból.)*

Mégpedig azért nem, mert a házszabály 125. §-ának (3) bekezdése azt mondja, hogy az azonnali kérdés tárgyát címszerűen meg kell határozni. Ön ezt elmulasztotta. Az „Ez így normális?” kérdés nem felel meg a házszabálynak. Mi jó szándékúak voltunk, megpróbáltuk öntől...

ELNÖK: Azt majd én döntöm el!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: ...öntől megtudni...

ELNÖK: Államtitkár úr, a házszabály szerint az ülésvezetést ön nem bírálhatja, a házszabályt itt nem elemezheti. *(Dr. Répássy Róbert: Képviselőt bírál! - Zaj a kormánypartok padsoraiból.)* Válaszoljon a kérdésre! *(Zaj a kormánypartok padsoraiból.)* Ne bírálják a házvezetést! Forduljanak a bizottsághoz, ha kell! Itt az a házszabály, hogy én mondom ki, hogy mit lehet és mit nem.

Államtitkár úr, válaszoljon a kérdésre! Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Folytathatom? Megengedi? *(Derűltség a kormánypartok padsoraiból.)* Köszönöm szépen.

Tehát mi jó szándékúak voltunk, és megkérdeztük önt, hogy miről szól ez a kérdés. Ön nem volt hajlandó válaszolni, sőt egyetlen szakértője sem.

Nézze meg a többi 13 azonnali kérdést! Minden képviselő tudja, hogy mit akar kérdezni. Ön nem azért kérdezte ezt, hogy választ kapjon, hanem valószínűleg azért, hogy szerepeljen, vagy hogy *(Nagy zaj az MSZP padsoraiból. - Közbeszólások: Válaszolja már! - Nem tud válaszolni!)* kormánypartit politikust próbáljon, ki tudja, igaz vagy nem igaz vádakkal illetni. *(Harangozó Gábor István: Tudod vagy nem?)*

Én egyet tudok önnek mondani: a Nemzeti Adó- és Vámhivatal törvényesen működik. *(Lukács Zoltán: Felhívtad az elnököt?)* És minden ügyben, a feltett kérdésben is pártatlanul, jogszerűen *(Harangozó Gábor István: Ne személyeskedj!)*, a törvények alapján, a törvények szellemében járt el.

Tisztelettel kérem, hogy a jövőben a kérdését hárszabályszerűen tegye fel *(Dr. Bárándy Gergely: Ezért nem engedik Amerikába!)*, és akkor konkrét választ tud kapni a kérdésére. *(Dr. Bárándy Gergely: Szóval nem tud válaszolni! Jaj, de gyenge! - Taps a kormánypartit padsorokból.)* Köszönöm.

ELNÖK: A képviselő asszonyt illeti a szó. Köszönjük szépen, hogy ilyen kimerítő választ adott. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Úgy gondolom, államtitkár úr, hogy a kérdésem teljesen egyértelmű volt, és arra vonatkozott, hogy normálisnak tartja-e, hogy az utóbbi hónapokban több olyan ügy is van itt említve - akár Horváth András volt NAV-alkalmazott ügye, akár Rogán Antal vagyonosodási ügye, az ezekkel kapcsolatban felmerült kérdések -, amelyeknél érdeemben kell tudni, hogy normális-e az, normálisnak tartja-e, hogy olyan esetek történhetnek, az ügyek kezelésének olyan módja történik, ami érdeemben ingathatja meg a magyar állampolgárok bizalmát a NAV működésének objektivitásában és megfelelőségében.

Arra vonatkozott a kérdésem, és nyilván érthető volt, hogy jóhiszeműen teszem, hogy hogyan, milyen lépésekkel kívánják ezt a fajta bizalmatlanságot elhárítani és visszaállítani a NAV működésének objektivitását és az ilyen formán történő működését a jövőben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* Köszönöm. *(Dr. Bárándy Gergely: Na, most próbálj meg erre válaszolni!)*

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Ha ön tudja, hogy mit szeretne kérdezni, akkor a címét is meg kell tudni annak határozni. *(Dr. Bárándy Gergely: Mindenki érti, csak te nem!)* Biztosíthatom önt, hogy a NAV mindkét, ön által konkrétan felvetett kérdésben a vizsgálatot elvégezte, a vizsgálat

eredménye nyilvános. Törvénytelenység sem az egyik, sem a másik ügyben nem történt.

Azt tudom önnek mondani, hogy lehet, hogy önnek ez nem tetszik vagy nem fogadja el, de a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a törvények szerint, a törvények szellemében, pártatlanul végzi munkáját, és ebben az ön által említett két konkrét ügyben is így végezte el a munkáját, és ezek alapján hozta meg a határozatát. *(Dr. Schiffer András: Mi van a zöld dossziéval?)* Ha elfogadja, ha nem. *(Dr. Bárándy Gergely: A válasz egészen kontráti magasságokban járt!)*

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartit padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Azt javaslom önöknek, hogy duettben ne lépjenek fel.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „Keleti nyitás vagy inkább keleti bankszámlanyitás a miniszter úr célja?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Magyar Levente államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a tisztelt képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ahogy Simon Gábor, úgy Szijjártó Péter mesés meggazdagodása ügyében is csak az érintett tudhatja az igazságot, így megvárnám személyes beismerő vallomását. Ha nem tekinti túlzott naivitásnak ezt, elnök úr. Köszönöm szépen. *(Derűtség, taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Nem tekintem túlzott naivitásnak, csak túlságosan sok szövegnek. Értjük azt is, ha igen, meg nem. *(Derűtség.)* A miniszter úrnak... *(Rövid szünetet tart.)* Rövid technikai egyeztetés... A miniszter úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolni. De mivel a képviselő úr nem fogadta el, ezért egy másik jobbikos képviselő urat illeti az azonnali kérdés joga.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Elindult-e már a bankok elszámoltatása az egykori SZDSZ által felvett, de vissza nem fizetett, közpénzből származó hitelek ügyében?**” A miniszterelnök halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Lázár János miniszter urat jelölte ki. Azt kérdezem a tisztelt képviselő úrtól, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Igen, elfogadom, ha az időm is nem menne. Köszönöm szépen.

Az év elején jelentős sajtóvisszhangot kapott az egykori Szabad Demokraták Szövetségének gazdálkodásáról szóló, Állami Számvevőszék által készített jelentés, ami szerint a nemzetellenességéről és a

kormányzati panamáiról elhíresült liberális párt az általa felvett hiteleket nem fizette vissza. A liberálisok adóssága a számvevői jelentés és az azóta nyilvánosságot látott sajtóinformációk szerint összesen mintegy 2 milliárd forint is lehet. A kérdéses hiteleket a párt a száz százalékban állami tulajdonú Magyar Fejlesztési Banktól vette fel az állami vagyronról szóló törvény alapján. A felvett hitelek tehát az adófizetők pénzéből származó források voltak, amit az adófizetők pénzéből fenntartott állami tulajdonú pénzintézet technikai segédletével fordított a liberális párt ingatlanok vásárlására.

(17.40)

Az ügyben több törvénytelenység gyanúja is felmerült, melyekkel kapcsolatosan büntetőfeljelentést is tettem: költségvetési csalás, tartozás fedezetének elvonása és hűtlen kezelés bűncselekmények alapos gyanúja miatt. A nyomozás azóta is folyamatban van.

A liberálisok bűncselekménygyanús üzelmeitől függetlenül azonban a Magyar Fejlesztési Bank felelőssége is fennáll abban a tekintetben, hogy az immár négy éve nemfizetés miatt lejárt követelés behajtása iránt intézkedett-e már, ezért a bank tulajdonosi felügyeletét ellátó Németh Lászlóné miniszter aszszonyhoz, majd később Lázár János miniszter úrhoz fordultam írásbeli kérdéssel. Mindkét megkérdezett arra való hivatkozással utasította el az érdemi választ, hogy az banktitkot érintene.

Kérdezem a tisztelt miniszter urat: hogyan beszélhetünk banktitokról olyan esetben, amikor közpénzek kerülnek elköltésre? Hogyan lehetséges az, hogy a mintegy négy éve nemfizetés miatt felmondott, egyébként ingatlanzálogjoggal biztosított követelés behajtása felől a Magyar Fejlesztési Bank nem intézkedik? El kívánja-e számoltatni, tisztelt miniszter úr, a 100 százalékban állami tulajdonban álló bankot is a nyilvánvaló mulasztásért, amely mulasztás az adófizetőknek okoz anyagi kárt, vagy ezen elszámoltatási szándék is csak egy hangzatos kampányszlogen marad, mint oly sok szép ígéret korábban?

Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Lázár János miniszter urat illeti a szó, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Az alábbiakról szeretném tájékoztatni. Az én válaszomat két dolog határozza meg: egyrészt a vagyontörvény, a 2007. évi CVI. törvény, amely ezt a konstrukciót kidolgozta és lehetővé tette a parlamenti képviselőkkel rendelkező pártok számára; s ezen kívül meghatározza a mozgástermet a választ illetően a 2013. évi CCXXXVII. törvény is, amely a hitelintézetéről, a

pénzügyi vállalkozásokról, különösen a 161. § pedig a banktitokról szól.

Ezzel együtt úgy gondolom, hogy a banktitokhoz kisebb társadalmi érdek fűződik, mint ahhoz, hogy a képviselő úrnak válaszoljak, ezért megragadom az alkalmat, hogy bizonyos dolgokra a figyelmet főlhívjam.

415 millió forint hitelről van szó, amit a Magyar Fejlesztési Banktól állami kezességvállalás mellett fölvelt az SZDSZ. A hitelt 2010. december 27-én a Magyar Fejlesztési Bank - miután a Szabad Demokraták Szövetsége nem fizetett - fölmondta, és 2011. március 2-a óta végrehajtási joggal rendelkezik az ingatlanfedezetek vonatkozásában. Tehát a prudens banki szabályoknak megfelelően járt el a Magyar Fejlesztési Bank abban a pillanatban, amikor fizetési kötelelenné vált az ügyfele, akit egyébként törvény hatalmazott fel a konstrukció igénybevételére, a bankot pedig törvény kötelezte, hogy ezt a szükséges hitelt biztosítani képes legyen.

408,7 millió forintot nem fizetett meg az SZDSZ. Ebben az esetben a Magyar Fejlesztési Bank szintén a prudens banki szabályoknak és ügymenetnek megfelelően az állami kezességvállalást próbálta érvényesíteni. A NAV azonban azt mondta, hogy a kölcsön nyújtása során súlyos hibák kerültek elkövetésre, ezért az állam nem vállal kezességet a hitel fölött, tehát az állam nem vállalt kezességet a Szabad Demokraták Szövetségének hitele fölött, nem fizetett az állam. Ez most a Magyar Fejlesztési Banknál van, amely megpróbál kísérletet tenni arra, hogy a biztosítékból megtérülő összeget behajtsa, illetve a biztosítékban a fél jogait próbálja érvényesíteni.

Itt szeretném megjegyezni, hogy arra az elhatározásra jutottam, hogy betekintési jogot biztosítok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a képviselő úrnak, személyes betekintési jogot biztosítok a képviselő úrnak a hitelszerződésbe. Amennyiben élni kíván vele, akkor meg kell teremtenem a szükséges jogi föltételeket ehhez. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A képviselő úrnak van egy perce, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Azt nem értem, hogy ha én most már több mint fél éve próbálok megtudni adatokat, és megkérdezem Németh Lászlónétól és öntől is, miért nem lehetett akkor ezt a választ adni, amiben ön megírta volna nekem, hogy mik ezek a dolgok. Ön akkor is tudta volna mérlegelni, hogy vajon a banktitok vagy pedig az a fontosabb, hogy az emberek is tudomást szerezzenek ezekről a dolgokról, és fölajánlotta volna, hogy esetleg megnézzem. Mindjárt előrébb lennénk, nem telt volna el ez a fél év.

Hiszen a kérdésem arra viszont irányult - és erre nem kaptam öntől választ -, hogy ha 2011 óta - ahogy ön is mondta - végrehajtási jog van a bank kezében, akkor mit tett 2011 óta - most már lassan azt lehet

mondani, hogy ötödik éve - azért, hogy ez a pénz végre visszakerüljön az államkasszába, és ne lehessen az, hogy az SZDSZ még mindig ezzel az összeggel tartozik. És nem fordulhatott volna elő, önöknek lehetőségük lett volna arra is, hogy támogassák azon törvényjavaslatunkat, amiben kizártuk volna az SZDSZ volt vezetőit addig a politikából, amíg tartásuk van, nem ülhetne itt most a liberálisok nevében az az ember (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), aki ebben a tartásban nagy szerepet játszott az SZDSZ-nél. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon, egy perce van.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Képviselő Úr! Először is szerettem volna önnek biztosítani a siker lehetőségét az ügyben, ezért mindenféleképpen bölcs dolog, hogy most a parlament előtt kap arra lehetőséget, hogy az iratbetekintést megtegye.

Minden kollégám, aki a bankban dolgozik, azt tanácsolta, hogy ezt semmiféleképpen ne engedélyezzem. Mint miniszter, aki tulajdonosi jogokkal él, azért gondolom mégis, mert a közérdek ebben az esetben fölülírja - az én meggyőződésem és megítélésem szerint, tulajdonosi jog gyakorlójaként ez az álláspontom - azt a magánérdeket, ami a banktitok védelmével kapcsolatos. Ennek jegyében szeretném, ha befáradna a bankba és az iratokba betekintene.

Egyébként pedig a veszteség akkor áll be, ha az ingatlan értékesítése kapcsán képtelenek leszünk behajtani a követelésünket. Ez a folyamat még ebben az értelemben nem zárult le. Szeretném megtartani a törvényességnek azt a vékony mezsgyéjét, amin most járok, a banktitok, a vagyontörvény és a hitelintézeti törvény vonatkozásában. Ezért ajánlom önnek, hogy legyen szíves a bankba befáradni, az iratokba betekinteni és a kollégáim referátumát meghallgatni.

Köszönöm. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**A kormány 2014-ben is segíti a felsőoktatásban tanuló kiemelkedő sportolókat?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Simicskó István államtitkár urat jelölte ki. Azt kérdezem a tisztelt képviselő úrtól, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Móring József Attila jelzésére.*) Elfogadja. Öné a szó, parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Igen, köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha már az imént a sikerről esett szó, mindannyian jól tudjuk, hogy az olimpiai, világbajnoki vagy Európa-bajnoki aranyérmeket nem adják ingyen a sportolóknak. Ahhoz, hogy valaki a világ élvonalába tartozzon, éveket kell áldozzon a felkészülésre az életéből,

nem is beszélve a családja által vállalt terhekről. A rengeteg edzés, verseny rendkívül megnehezíti a sportolók iskolai tanulmányainak teljesítését is, ennek ellenére is sportolók sokasága vállalja a nehézségeket, s jut fel a csúcsra, ezzel hírnevet szerezve a magyar sportnak és dicsőséget az országnak.

2013-ban 107, felsőoktatásban tanuló élsportoló részesült a Magyar Sportszallagok-ösztöndíjban. A Magyar Sportszallagok-ösztöndíjat a kormány alapította. Célja a magyarországi felsőoktatási intézményekben aktív hallgatói jogviszonnyal rendelkező, olimpiai vagy paralimpiai versenyszámban Európa-bajnoki, világbajnoki vagy olimpiai, paralimpiai érmet szerezzenek. A tavaly első alkalommal kiírt pályázatra 25 sportág 193 versenyzője jelentkezett. Az ösztöndíjprogram díjazottjai kategóriánként jelentős támogatásban részesültek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, hogy a kormány 2014-ben hogyan segíti a felsőoktatásban tanuló sportszallagokat az első felsőfokú végzettség megszerzése érdekében. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon fontos kérdést tett föl, hiszen nem szól másról az ön kérdése, mint arról, hogy a kormány látja-e, tudja-e, ismeri-e a magyar fiatalok tehetségét a sportban, segíti-e őket annak érdekében, hogy a kettős karrier vonatkozásában is sikereket érjenek el, hiszen a felsőoktatásban tanulhatnak és emellett kiváló sportteljesítményeket érhetnek el. A megbecsülésről, az eredményességről, a versenyképességről és a magyar sport megtartó képességéről szól az ön fontos kérdése.

Szeretném Széchenyi Ferencet idézni, aki 1817-ben fiának, gróf Széchenyi Istvánnak a következő útmutató sorokat hagyta örökül. Így szól pontosan: „...nagyobb gonddal ápolj tested épségét is, hogy az méltó lakása legyen lelkednek és könnyebben cselekedhesd a jót...”.

Szerintem egy egészséges társadalomhoz hozzátartozik az, hogy odafigyeljünk a fiatalok testi, lelki, fizikai, morális, mentális fejlődésére. A sportot használjuk eszközként erre, hiszen a sport egy óriási ajándék ehhez, hogy egészséges nemzedékeket tudjunk felnevelni.

Az is biztos, hogy a házi orvosok ha receptre írhatnák a megfelelő gyógymódot, ebben mindenképpen ott kellene hogy szerepeljen a rendszeres testmozgás, testedzés igényessége, szükségessége számos betegség megelőzése érdekében. Úgyhogy a sportot csak ajánlani tudjuk mindenkinek, és a kormány, egy

sportbarát kormány tesz is annak érdekében, hogy a fiataljaink sportoljanak.

A versenysportot is támogatjuk. Pontosan egy olyan hiánypótló lehetőséget vettünk elő - ez pedig a sportcsillagok ösztöndíja -, amellyel itthon tudjuk tartani a fiatal, tehetséges sportolóinkat. Az elmúlt időszakban mintegy 119 fiatal sportoló hallgató vett részt ebben a programban. Ebből 49 fő világbajnokságon, Európa-bajnokságon érmet szerzett, 12 fő világbajnokságon, Európa-bajnokságon 37 fő összesen.

(17.50)

Mi lehet a folytatás? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Egy sikeres program folytatására csak egy lehet a válasz: igenis folytatjuk, és várjuk a jelentkezéseket a továbbiakban is. Október 31-éig van a jelentkezés határideje. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Megnyugtató, hogy a kormány nemcsak a sportlétesítmények felújításának, hanem az egyetemi tanulmányokat folytató élsportolók támogatásának eszközrendszerét is fontosnak tartja. Nagyon fontos, hogy az élsportot befejező, az országnak olimpián vagy paralimpián, világ-, Európa-bajnokságon érmet és ezzel elismerést szerzett sportolók civil végzettségének, a későbbi boldogulásának, diplomájának megszerzését is támogatja a kormány, ezzel is elismerve az átlagon felüli, rendkívüli teljesítményeket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Fejleszti-e a Fejlesztési Minisztérium a kistelepülések életminőségét?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelt képviselő úr, kérdezem, elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Több esetben több miniszter urat volt alkalmam megkérdezni a vidékfejlesztés irányáról, a kistelepülések lehetőségeiről, és az elmúlt hetekben több országgyűlési képviselőhöz hasonlóan én is szerte az országban jártam önkormányzati kampányokba besegítve, és nagyon sok helyen tapasztaltam azt, hogy sajnos nemcsak az, amit én a Közép-Tisza-vidéken otthon tapasztalok, hanem szerte az országban mindenhol nagyon-nagyon lesújtó a helyzete a kistelepüléseknek.

Seszták Miklós miniszter úr a szakbizottságunknál történt meghallgatása során arról biztosított, hogy a fejlesztéspolitikai irányok egyértelműen a kistelepülések irányába fognak menni. Ugyanakkor nagyon komoly aggályaim vannak azzal kapcsolatban, hogy ez meg tud-e valósulni. Azért van aggályom, mert a magyar utak fele megbukott egy közelmúltbéli szakmai megmértetésen. A burkolt utak állapota az Országos Közúti Adatbank szerint rossz minősítést kapott. Az útburkolatok állapota csak az országos közutak 8,2 százalékán, 2553 kilométeren nevezhető jónak; megfelelőnek 6,5 százalékán, vagyis 2009 kilométeren; míg tűrhetőnek 20 százalékán, 6433 kilométeren. A fennmaradó 64 százalék, majdnem 20 ezer kilométer minőségéről teljesen lesújtó vélemény jött vissza. 1000 milliárd forintba volna szükség, hogy a 31 ezer kilométeres országos közúthálózat állagromlását megállítsuk.

Magyarországon gyakorlatilag tény az, hogy az autópályáktól való távolság, az egy számjegyű főutaktól való távolság, a két számjegyű főutaktól való távolság meghatározza a fejlesztési lehetőségeket, az ipar odatelepülését és a munkahelyek lehetőségét. Nagyon komoly mulasztása van ebben a magyar kormányoknak az elmúlt tíz évben, és összességében nem nyugtat meg az a tény, hogy néhány kiemelt beruházással próbálja a kormány ezt elfedni. A miniszter úr mondta, hogy ő is Kisvárdáról jár be és tapasztalja ezeket.

Most örömmel láttam, hogy kiemelt jelentőségű beruházás lett Kisvárdai stadionjának megépítése 920 millió forintból. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Összességében ez nem elegendő a vidék felzárkóztatására, és többet kellene tenni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban így van, 131 ezer kilométer közút van, ebből 31 ezer az állami, több mint 100 ezer az önkormányzati. Ön azt mondta, hogy az elmúlt tíz évben maradtak el munkák. Nem, az elmúlt hatvan évben maradtak el munkák. Ezeknek az utaknak a jelentős része szekérútnak épült, amely még a személykocsiforgalmat valahogy kibírta, a 20, 40, 60 tonnás kamionokat nem. Tehát nem a felületi kezelés, hanem ennek az egyébként örvendetesen nagy kilométer-számú közútvonalnak az alapos felújítása a célunk.

Azzal együtt az elmúlt években, tehát az elmúlt uniós ciklusban mintegy 2 ezer projekt keretében több mint 200 milliárd forintot meghaladó összegű fejlesztés indult el és fejeződik be, kifejezetten a kistelepülések életkörülményeinek javítására.

Ami az infrastruktúrát illeti, hiszen a kérdése lényegében az utakra vonatkozott: az elmúlt

időszakban kifejezetten a vasutakra utalva, ott újraindítottuk a bezárt vonalakat, 11 vonalon 385 kilométer úthosszban indítottuk el, és további vonalakat szeretnénk indítani. Az utakat illetően pedig 157 útszakaszon közel 1000 kilométer hosszban 102 milliárd forintnyi összegben valósultak meg fejlesztések.

Ha az a kérdése, hogy ez elegendő-e, akkor nem. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Az elmúlt években ennyire volt lehetőségünk. Köszönöm. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Képviselő úr, egy perce van.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Azért fogadom nehezen ezeket a számokat, amelyeket el tetszik mondani mind a vasúthálózatra, mind pedig a közúthálózatra, mert ez - mint ahogy ön is megállapította - teljes mértékben elégtelen. Ez nem tud így megvalósulni. Nemrég a Mezőgazdasági bizottság ülésén hallgattuk Kiss Miklós Zsolt államtitkár urat, hogy milyen ezermilliárdos fejlesztésekre van lehetőség az európai uniós forrásokból a magyar vidéken, ugyanakkor, ha a megközelíthetőség, az elérés lehetősége sem a turisztikának, sem az iparnak nem kedvez, akkor ezek a törekvések elégtelenek, és ez kevés.

Az irányba kell elmozdulni, hogy ez hogyan változzon. Sajnos, Magyarországon egyre inkább a parlamentben rendszeresen nagyon sok hátrányos csoportról esik szó, párttársaim, országgyűlési képviselők felemelik szavukat különböző csoportokért, akik valamilyen hátrányt szenvednek. Egyszerűen tudomásul kell venni, hogy Magyarországon a hátrányos megkülönböztetés egyre inkább regionalitásból adódik, és minél távolabb vannak a központtól, a centrumtól, minél távolabb a közutaktól, egyre nagyobb a hátrány és a lemaradás.

Ezt kellene felszámolni, és ezt kellene megszüntetni, amihez az eddigi törekvések nem voltak elegendők. Köszönöm szépen. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Képviselő úr, viszont a demagógia sem elég ehhez. Magam is 36 évig éltem gömöri kistelepüléseken, tisztában vagyok azzal, hogy mit jelent a közút és mit jelent a mellékút. Egyébként az ön ideológiai elődei szüntették meg a mellékutakat. Ennyit a ki mit szeretne megjegyzésekhez.

Képviselő úr, az uniós pénzek elsősorban az európai útvonalakra, tehát a folyósókra vonatkoznak és a 11,5 tonnás teherbíró képességre. Hiába szeretnénk mind a ketten, nem lehet európai pénzeket fordítani, csak arra, amire ott azok a

szabályok engedik. A hazai három, négy, öt számjegyű mellékút vonalak felújítása döntően hazai forrásból szükséges.

Én is szeretném, hogy öt év alatt csodát tegyünk, ön is szeretné, ebben egyetértünk, egyikünk sem képes rá. Köszönöm a figyelmét. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó képviselő asszony, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen eredménnyel zárult a kötelezően felajánlandó HPV elleni védőoltás őszi bevezetése?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a tisztelt képviselő asszonyt, elfogadja-e. (Jelzésre:) Öné a szó, parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánkban évente átlagosan 1500 új méhnyakrákos megbetegedést diagnosztizálnak. A betegség, ha időben felfedezik, gyakorlatilag teljesen meggyógyítható. Ami sajnálatos tény, hogy Magyarországon évente akár 400-nál is több nő hal meg méhnyakrák következtében.

Hazánkban a méhnyakrák a 15-44 éves nők körében a második leggyakoribb daganattípus, mindazok ellenére, hogy ma Magyarországon biztosított a 25-65 év közötti hölgyek rendszeres szűrése, ennek ellenére a szűrési hajlandóság rendkívül alacsony. Az elvégzett epidemiológiai vizsgálatok kimutatták, hogy a méhnyakrák kialakulása több mint 90 százalékban összefügg a humán papillomavírus-fertőzéssel. Magyarországon 2009-től kezdődően helyi kezdeményezésekre önkormányzatok által támogatott HPV elleni kampányoltások indultak el, amelyek keretében az önkormányzatok a 13-14 éves lányok oltásához nyújtottak anyagi segítséget. Közel 300 önkormányzat döntött úgy, hogy száz százalékban vagy részben finanszírozza a településen élők méhnyakrák elleni védelmét.

Öröndetes, hogy a kormányzat döntése alapján 2014-től a HPV elleni védőoltás belekerült a védőoltási programba. Első alkalommal azok a lányok kaphatják meg iskolai kampányoltás keretében, akik betöltötték a 12. életévüket, és az általános iskola hetedik osztályát a 2014-15-ös tanévben végzik. Rendkívül fontos, hogy az oltásra való felhíváshoz a szűrések fontosságát hangsúlyozó felvilágosító program is társul.

(18.00)

Az oltásra első alkalommal 2014. szeptember 15-ig várták a jelentkezést. Kiemelt fontosságúak a szűrési

seket népszerűsítő programok, a kötelezően felajánlandó HPV-védőoltás bevezetése. Rendkívüli jelentőségű, hogy növekedjen a szűrővizsgálatokon a részvételi arány.

Államtitkár Úr! Hogyan értékelik a HPV elleni védőoltás országos bevezetésének első tapasztalatait? Hogyan éltek a lehetőséggel a szülők, és milyen további tervek, programok vannak a szűrési aktivitás növelése érdekében?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Államtitkár úr, tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azért értékeljük rendkívül sikeresnek ezt a programot, hiszen a korábban kitűzött 80 százalékos oltási arányt sikerült 83 százalékon teljesítenünk, tehát messze afölött, mint amit terveztünk. Az eredeti szám is igen magas volt, hiszen azon oltások esetében, amelyek nem kötelezőek, nem volt soha még ilyen magas arány, de azt hiszem, hogy az utóbbi öt évben, amióta az önkormányzatok több helyen is felkínálták ennek a lehetőségét, elterjedt annyira ennek a hasznossága, a kockázatok kiiktatásának a fontossága a közvéleményben, hogy sok szülő gondolta úgy, hogy a gyermekének erre igenis szüksége van.

A beszerzéseket úgy folytattuk le, hogy mind a teljes ideai oltási körben ez megvalósítható legyen, sőt az oltóanyag 24 hónapig jó, tehát a jövő évi oltóanyagot is be tudtuk szerezni. Az idén 45 ezer lányt érintett az oltás lehetősége, és ahogy mondtam, a 83 százalékkuk élt is ezzel.

Azért fontos ebben a korban, 12 és 14 év között beadni ezt az oltást, mert ilyenkor még csak kettő oltásra van szükség, egymástól körülbelül fél éves eltéréssel. Októberben voltak az első oltások, első körben; aki valamiért kimaradt, mert nem volt ott az iskolában vagy valami más indok volt, azoknak novemberben történik meg az oltása; és erre hat hónappal, majd jövő tavasszal, április-májusban kapják meg a második oltást is. Azzal, hogy ezt meg tesszük 12-14 éves korban ingyenesen, mindenki számára biztosítva, költségeket is csökkentünk, hiszen ha valaki ezt csak 20, 25 vagy 30 éves korában kapná meg, akkor sokkal több költségbe is kerülne a három oltás beadása.

Ezen túlmenően még fontos elmondanunk, hogy - ahogy a képviselő asszony is említette - ez a második leggyakoribb rákfajta. 40-45 éves korban jelentkezhetnének ezek a megbetegedések, de így sikerül már hetedikés korban a lányoknál ezt megelőzni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Államtitkár úrnak is jobbulást kívánunk. Képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Valóban, a 83 százalékos átoltottság egy nagyon komoly szám, és első alkalommal is egy rendkívül fontos teljesítmény.

Azt gondolom, hogy az elmúlt évben, években az a nagyon sok népegészségügyi célú intézkedés, amit a kormány meghozott, és ehhez szorosan kapcsolódva, ha belegondolunk, akár a népegészségügyi termékadó, akár a transzsavak bevitelének a csökkentése, akár az, hogy 58 FI-iroda kezdte meg a működését a háziorvosokkal, civil szervezetekkel, az, hogy ha a védőnői szűrés bevezetésre kerül, ezek mind-mind nagyon komoly és nagyon fontos lépések, s ehhez nagyon szorosan kapcsolódik a HPV elleni védőoltás bevezetése. Viszont még egyszer nagyon komolyan fel kell hívni a figyelmet arra, hogy sajnos a szűrési hajlandóság Magyarországon nagyon alacsony, minél többet kell tennünk azért, hogy a hölgyek elmenjenek.

Úgy gondolom, hogy megfelelő időben, megfelelő együttgondolkodással és további programokkal komolyabban tudjuk majd ezeket az eredményeket képviselni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Itt is láthatjuk, hogy igencsak hosszú távú a kormány ez a megelőző tevékenysége, hiszen a mostani hetedikés lányok 40-45 éves korukban szembe-sülnek ezzel. Ahogy arra utaltunk, 1000-1300 hölgy jelentkezik ezzel a megbetegedéssel 40-50 éves korában évente. Tehát amit most ezzel a védőoltással mintegy védettséggé megadunk a mostani fiatal lányoknak, az igazából majd a 25 évvel ez utáni orvosi költségeket csökkenti. Muszáj ezen a területen ennyire előrelátóan gondolkoznunk. Ez a kormány az ilyesfajta megelőzésre, a szűrővizsgálatokra az előző négy évben sem sajnálta a forrásokat és a következő időszakban is meg fogja tenni, mert úgy gondoljuk, hogy a háziorvosi ellátás megerősítésével, a szűrőprogramoknak, az ilyesfajta védőoltásoknak a megerősítésével, ahogy ön is mondta, az oltási hajlandóság növelésével tudjuk a jövő időszak egészségét megőrizni, amely egyrészt boldogabb életet jelent az állampolgárok számára, az e-kasszának pedig kisebb kiadásokat jelent majd húsz-harminc év múlva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „Tervez-e vizsgálatot, miniszter úr?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő úrtól, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Kontrát államtitkár úr nem akart vagy nem

tudott válaszolni, államtitkár úr pedig önkormányzati államtitkár. Tekintettel arra, hogy ez egy rendészeti kérdés, megvárom a miniszter urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megértettük volna igennel vagy nemmel is. Ebben az esetben a miniszter úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ez esetben azonban a Szocialista Párt frakciójának egy másik tagja, Kiss László képviselő úr következik. Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: **„Újabb pazarlás a Magyar Nemzeti Banknál”** címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Balog Ádám alelnök urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Igen.

ELNÖK: Öné a szó, parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A nyár folyamán írásbeli kérdéssel fordultam Matolcsy jegybankelnök úrhoz, amelyben azt firtattam, igaz-e, hogy a jegybank külföldi irodákat nyit New Yorkban, Párizsban, Hamburgban, Rómában, Buenos Airesben és Bejrútban. Válaszként azt kaptam, hogy a hír igaz, az irodák fő feladata a kapcsolattartás, az adott ország gazdasági folyamatainak figyelemmel kísérése, kutatás és monetáris elemző tevékenység. Azóta bombaként robbant a hír, hogy miközben közpénzből felesleges külföldi irodákat nyitnak meg a jegybanknál, bezár hazánk észti és ciprusi nagykövetsége, anyagi okokra hivatkozva.

Tisztelt Ház! Az előző héten, amikor kérdést kapott Matolcsy úr a szocialista frakciótól, folyamatosan azt hangoztatta: a Magyar Nemzeti Bank legfontosabb célja a magyar monetáris politika biztosítása. Felmerül a kérdés, miként biztosítja a magyar monetáris politikát az újabb államcsőd felé masírozó Argentína fővárosában nyitandó külföldi iroda. Talán az a szerepe, hogy ne érje a kormányt váratlanul, ha ez Magyarországon is bekövetkezik? És Bejrútban mi dolga lesz a drágán fenntartott intézménynek? Az eddig is méltán híres és elképesztő volumenű, nagy jelentőségű magyar-libanoni jegybanki kapcsolatok továbbfejlesztése a cél? Vagy esetleg jók a strandok? Első látásra érthetetlen Hamburg is, tekintettel arra, hogy az Európai Központi Bank, valamint a legjelentősebb német cégek központja Frankfurtban van. Talán elnézték a címet?

Tisztelt Ház! Kérdésem a következő: újabb pazarlás a Magyar Nemzeti Banknál? Mi célt szolgálnak a megnyitandó külföldi irodák? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megadom a szót Balog Ádám alelnök úrnak. Két perce van. Parancsoljon!

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Belátom, hogy a Magyar Nemzeti Bank mostanában sokkal több mindent csinál, mint tette azt az elmúlt sok-sok évben, és ez esetleg szokatlan lehet az önök számára, mert korábban ezek a dolgok nem történtek meg, s nem értik, hogy most miért történnek meg, és magyarázatot kérnek ezekre. Úgy gondolom, a magyar jegybanknak kötelessége a megfelelő tájékoztatást megadni az Országgyűlés képviselőjének, az Országgyűlésnek ezekben a kérdésekben, ugyanakkor úgy érzem, hogy ezek a kérdések, ezek a kérdésfelvetések egy picit túl vannak erőltetve, hiszen közel sem történik például ebben az esetben akkora lépés, mint amekkorát a képviselő úr kérdése sejtetni vélt.

A kérdése úgy hangozott, hogy a jegybanknak honnan, a világ melyik részéről és milyen módon vannak információi az ott zajló cselekményekről, és ezeket hogyan tudja beépíteni a saját mindennapi monetáris politikai tevékenységébe. A világgazdaság - ezt talán nem kell mondanom - jelen pillanatban meglehetősen feldúlt, és nagyon-nagyon sok új kérdés, sok új probléma merül fel, amelyekről nekünk azonnal tudnunk kell, hiszen a magyar parlamentnek, Magyarországnak, a magyar gazdaságnak elvárása felénk, hogy képben legyünk a nemzetközi világban zajló gazdasági folyamatokkal.

Frankfurtba, jelentem, rendszeresen eljárunk, ezért ott nem kell irodát létesítenünk, hiszen ott vagyunk, elnök úr vagy jómagam rendszeresen, havonta, kéthavonta, de a kollégák akár még gyakrabban is ott vannak, egyeztetnek, beszélnek. Ugyanez megtörténik Washingtonban, Londonban vagy még Tokióban is, ahol a pénzügyi folyamatok jelentős része zajlik. Ott nekünk további irodákra, további kapcsolatokra nincs szükségünk, hiszen ott jelen vagyunk, nagyon gyakran ott van számos kollégánk.

(18.10)

Ugyanakkor a világon vannak olyan jelentős gazdasági helyek, például Hamburg óriási kereskedelemmel bíró város, ott is meg kell jelennünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, egy perce van.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, számítottam hasonló válaszra. Ezért megnéztem azt, hogy korábban, amikor a jegybanknak valóban voltak külföldi irodái, mi volt a jegybank feladata. Arra jutottam, hogy jelenleg a jegybank töredékét végzi el azoknak a feladatoknak, mint amikor a külföldi irodákat fenntartotta. És pontosan azért zárta be korábban a jegybank ezeket a külföldi irodákat, mert ezeket a feladatokat már az Eximbank, illetve az Államadósság Kezelő Központ látja el.

Tehát amíg korábban az volt a helyzet, hogy akár a külkereskedelemben, akár pedig az állam-

adósság kapcsán voltak a jegybanknak külföldi tevékenységei, amikor az Eximbank 1994-ben, illetve az Államadósság Kezelő Központ létrehozása sorra került, akkor ezek a feladatok megszűntek. Jelen pillanat tehát vagy monetáris, vagy pedig a pénzügyi szektort felügyelő szerepe van a jegybanknak. Kérdem, mind a monetáris, mind a pénzügyi szektor felügyelete kapcsán mi célt szolgálnak ezek az irodák.

ELNÖK: Alelnök úr, egy perce van. Parancsoljon!

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alnöke: Látom, félreértett, képviselő úr. Ezekben az irodákban nem Eximbank jellegű tevékenységet végzünk. Itt egy-egy kapcsolattartó személy van, aki a helyi gazdaság működéséről, a helyi gazdaságpolitikai fejleményekről ad tájékoztatást a jegybanknak. Ez nem egy többfős iroda, jellemzően egyetlen személy, aki akár néha félállásban, néha teljes állásban, de alacsony költséggel tájékoztat minket arról, hogy ezekben a városokban mi történik, milyen gazdasági folyamatok zajlanak le.

Szerintem összekeverünk itt valamit valamilyen korábbi, teljesen másfajta tevékenységgel. Még egyszer jelzem, úgy gondolom, ez a kérdés túl lett erőltetve, ez nem ekkora nagyságrendű dolog, mint ahogy ezt képviselő úr gondolni véli.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Elszámolás vagy leszámolás készül a károsultakkal?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdem, hogy elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Öné a szó, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az óriásplakátokon rendre visszaköszön a kormányzat bankokat elszámoltatni kívánó szándéka, és jellemzően rendre a devizahitelesekről szoktunk tárgyalni a Ház falain belül is. Én most kicsit kibővíteném ezt a kört, hiszen az a pénzügyi botrány, ami az utóbbi másfél évben elharapózott, minden magyar állampolgárt érint, aki fizetést kap, nyugdíjat kap, bankszámlával rendelkezik. Hiszen a legfrissebb adatok szerint szeptember elejéig több mint 186 milliárd forint folyt be a költségvetésbe az úgynevezett tranzakciós illetékből. Ezzel kapcsolatban elmondható, hogy a Statisztikai Hivatal kimutatása szerint egyrészt másfél év alatt emiatt 55 százalékkal nőttek a bankhasználók költségei, és előfordult az is, hogy a pénzügyi rezsiszökkenés szándékának kinyilvánítása mellett kimondták a pénzintézetek és a felügyeleti szervek is, hogy ezt a százmilliárdos nagyságrendű összeget teljes egészében áthárították a magyar polgárokra, a magyar ügyfelekre. És az önök által meghozott törvény szerint a bankok

átháríthatják ezt az új adót, csak, idézem, „bizonyos szabályok betartásával”.

Tehát egészen elképesztő módon, a jogalkotó szándéka szerinti százmilliárdos terhet nem azok a kivételezett, csókos bankok és pénzintézetek fizették, akiket egyébként az óriásplakátjaik szerint önök elszámoltatnának, hanem szinte kizárólag a magyar állampolgárok, de az MKB esetében is havi 2300 és 2900 forint közötti bankszámladíjtétel-emelkedést kénytelenek elszenvedni több típusú ügyfelek. És az is látható, hogy miközben egyes bankok növelik az éves kártyadíjakat, mások a havi számlavezetési díjakat, egy újabb, áttételes és másodfokú adózási forma sújtja a magyar állampolgárokat, amellyel szemben sem a felügyeleti rendszer, sem a kormányzat nem tesz semmit. Eközben a felügyelet egy részét beolvasztotta abba a Magyar Nemzeti Bankba, amelynek jelentését szintén ez a kormányzat nem engedi ide, a parlament elé, a plenáris ülésre kerülni.

Adódik tehát a kérdés: leszámolás készül a banki károsultak ellen, vagy valóban várható az, hogy az elszámoltatás legalább csírájában megkezdődik? Várom érdemi válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Államtitkár urat illeti a szó.

Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A bankokkal kapcsolatosan az elmúlt négy évben a Fidesz-KDNP-kormány nagyon határozott lépéseket tett, hiszen az extraprofitot begyűjtő bankszektort elsőként egy különadóval, a bankadóval adóztatta. Majd elkezdte az elszámolást, ugye, a devizahitelesek kapcsán, ami több mint egymillió embert, családot érintett Magyarországon. Ezen túl egy Európában is különleges, egyedi adóztatási formát vezetett be lényegében, a tranzakciós illetéket. Való igaz, hogy ez a bankokat jelentősen megterhelte, különösen a devizahitelesek elszámolása, ami ugyan még hátravan; ez számítások szerint mintegy ezermilliárd forinttal terheli majd a bankszektort.

Egyszerűen ez a kormány eldöntötte azt, hogy a bankok nem vettek részt a válságkezelésben, és ezért nekik is részt kell venniük, illetve az igazságtalanul osztogatott devizahiteleket pedig, amelyekkel átverték a károsultakat, vissza kell számukra adni. Ez történik Magyarországon, ezt szeretné a parlamenti többség a kétharmaddal, amihez a törvényeket meg is hozta az elmúlt időben.

Nem igaz az, hogy a tranzakciós illeték a magyar állampolgárokat sújtja, mivel nem is a magyar állampolgárok fizetik, hanem alapvetően az állam az Államkincstár révén, illetve a jogi személyek. Az állampolgárok pedig az alapvető készpénzfelvételi mozgást tekintve illetékmentesek.

Tehát nem igaz a kérdezőnek az az állítása, hogy a bankokkal a kormány nem fog elszámolni. Igenis,

nagyon is folyamatban van. Erről egyébként inkább a bankokat kell megkérdezni, ha tudni akarjuk a véleményüket.

ELNÖK: Képviselő úr, egy perce van. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én államtitkár úr véleményére lettem volna kíváncsi, de hát eléggé süketek párbeszédére emlékeztet az, hogy ha egy bank, egy pénzintézet beismeri, hogy ő áthárította az ügyfelekre a tranzakciós illetéket, ön feláll, és azt mondja, hogy ez nincs így. Kivel szeretne vitatkozni? A valósággal? Mit mond akkor azokra a banki levelekre, amelyeket magyar egyéni vállalkozók kaptak a tavalyi évben, ahol januárig visszamenőlegesen egy pluszsarcot tettek a bankszámlájukra, vették le az összegeiket, mondván az indoklásban, hogy a tranzakciós illeték kivetése miatt az év első 5 vagy 7 hónapjára visszamenőlegesen behajtották rajtuk azt a terhet, amit a pénzintézeteknek kellett volna fizetni.

Önök kivetettek egy bankadót? Hát arról is kiderült, hogy áthárították a bankok, beillesztve a kártyadíjakban, a havi számlavezetési díjakba. Erről önök is tudnak, a felügyeleti rendszer is tud. Erre feláll itt, és azt mondja, hogy ez nem igaz?! Legalább bennünket és a mögöttünk álló választókat tiszteljen meg azzal, hogy elismeri, hogy Magyarországon, bár az óriásplakátokon az van, hogy önök elszámoltatják a bankokat, valójában tárgyalgatnak a Bankszövetséggel, ezt is elismerték (*Az elnök csenget.*), paktumot kötöttek velük, és igenis a Bankszövetség érdekeit helyezik az ügyfelek érdekei elé. Ismerjék el! (*Az elnök ismét csenget.*) Ez sokkal egyszerűbb lenne, és nem rabolnánk egymás idejét feleslegesen. Köszönöm. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha jól értem, akkor én bíróság előtt állok, és most be kell nekem ismernem azt, ami nem a valóság.

Roppant érdekes a Jobbik politikálása, hiszen amikor arról van szó, hogy egy nagy társadalmi kérdést, a devizahitelesek kérdését kell megoldani, akkor minden törvényt megszavaz a parlamentben, elfogadja személy szerint ön is, képviselő úr. Ez ezermilliárd terhet ró a bankszektorra, és teljes egészében elszámoltatja ezt a szektort ennek kapcsán. Ekkor előhúz, előránt hajánál fogva egy teljesen másikat témát, egy sokkal korábbi témát, amely egyébként önök által is támogatott volt, a tranzakciós illeték bevezetése, és azt állítja, hogy a magyar állampolgároknak most ez a legnagyobb terhe.

Azt gondolom, hogy a bankok elszámoltatása a kormány részéről jogszerű, tényszerű és igazságos. Kérem, ezt ön is fogadja el. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdéseket a mai alkalomra befejeztük, most jönnek a **kérdések**.

Teleki László képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hajlandóak-e intézkedéseket hozni a területi nemzetiségi önkormányzatok megerősítése érdekében?”** Parancsoljon! Két perce van.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-kormány korábban többször ígéretet tett a nemzeti önkormányzatok támogatásának megerősítésére. Ezzel szemben az elmúlt időszakban nemhogy a finanszírozás tekintetében nem történt előrelépés, de a helyi szintű együttműködések koordinálásában sem vállaltak semmilyen szerepet.

(18.20)

Különösen elszomorítónak tartom a helyi települési és területi szintű nemzetiségi önkormányzatok helyzetét. Meggyőződésem, hogy át kell gondolni a helyi települési önkormányzat és a helyi kisebbségi önkormányzat közötti feladatmegosztást, aminek eredményeként növelni kell a nemzetiségi önkormányzatok szerepét. Azért kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy a jövőben hajlandóak-e több figyelmet fordítani a helyi és a megyei szintű nemzetiségi önkormányzatokra.

A nemzetiségi önkormányzatok elhelyezése, infrastruktúrájának kialakítása, működési feltételei a megyében ma sem megoldottak, holott a területi nemzetiségi önkormányzatoknak kiemelten fontos feladata lenne abban, hogy a kulturális és nyelvi önazonosság-fejlődés megvalósításra kerüljön. Ehhez azonban elengedhetetlen a működési feltételek maradéktalan biztosítása.

A romák esetében kulturális és a nyelvi önazonosság-tudat mellett a megyei szint is azért fontos, mert a területi nemzetiségi önkormányzatok feladata az oktatási, foglalkoztatási esélyegyenlőség biztosítása is. Ma már az is látható, hogy a területi nemzetiségi önkormányzatoknak az egészségügyi prevencióban is szerepet kell vállalniuk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezném, hogy ezek a kérdésekkel mikor akarnak konkrétan foglalkozni. Arra is szeretnék választ kapni államtitkár úrtól, hogy a feladat alapú támogatás finanszírozási elvét hogy akarják megváltoztatni, mert jelen pillanatban a feladatfinanszírozás nem megoldott a települési helyi kisebbségi önkormányzatok számára, és a területi önkormányzatok számára főleg nem megoldott, ezért kérném ebben is a választát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr ad választ. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, hogy az Országgyűlés 2011 decemberében fogadta el a nemzetiségek jogairól szóló törvényt, amely bővítette a nemzetiségi önkormányzatokat megillető jogosítványok körét, amelyet ön is érintett a felszólalásában.

A korábbi kisebbségi törvény szerint a kisebbségi önkormányzatok csak a szorosan vett kisebbségi kulturális autonómia, tehát a kisebbségi oktatás és nevelés, a helyi írott, elektronikus sajtó, hagyományápolás és közművelődés területén láthattak el feladatot. Ezzel szemben az új szabályozás szerint már lehetőség van az előbb felsoroltakon túlmenően a társadalmi felzárkózás, a szociális, ifjúsági, a közfoglalkoztatás területén, valamint a településüzemeltetési és településrendezési feladatok körében történő feladatellátásra is.

Megjegyzem, ezek az új feladatok kifejezetten a roma nemzetiségi önkormányzatok kérésére kerültek be a szabályozásba, azzal a céllal, hogy a település a helyi önkormányzattal együttműködve, és a roma nemzetiség érdekeit képviselve részt vehessen a településen jelentkező ezen kibővített feladatok ellátásában is. Ebből következően a lehetőség adott, hogy a helyi közösségek és természetesen ezek összefogásában és segítségével a megyei szinteken is tevőlegesen kivehessék részüket a fentebb említett feladatok megoldásában, és ehhez a kormánytól minden segítséget megkaptak.

Ezen a területen az aktivitást jelzi, hogy a nemzetiségek jogairól szóló törvényi rendelkezésnek köszönhetően már az eddigiekben is lényegesen tovább bővült az egyes közösségek kulturális autonómiáit megjelenítő intézmények köre, az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények száma elérte a 70-et, továbbá növekszik a helyi nemzetiségi önkormányzatok által működtetett intézmények száma is, ez jelenleg 7 darab.

Mivel az időm lassan a végére jár, csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy direkt pályázatot is meghirdettünk a nemzetiségi önkormányzatoknak programokra, nyári táborokra, kiadványokra, nemzetközi kapcsolattartásra, ez 314 millió forint összeg volt (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.*), feladatalapú támogatásra pedig két év alatt a roma önkormányzatok 346 millió forintot kaptak a korábbi 316 helyett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Baljós árnyak a rész-önkormányzatiság fölött”** címmel. A képviselő urat illeti a szó.

Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A Jobbik mindig kiállt a valódi települési ön-

kormányzatiság mellett, és mindig tiltakoztunk az önkormányzati feladatrendszer kiüresítése ellen. Támogattuk és támogatni is fogjuk a települési rész-önkormányzatok létrejöttét, azok megerősítését.

A Jobbik számára mind a 3200 hazai település egyben egy magyar végvár is a nemzeti megmaradásért folytatott küzdelemben, és ebben a küzdelemben a részönkormányzatokat - akkor maradványok így a középkori hasonlatnál - mi amolyan tarisznyavárnak tekintjük.

Most viszont több esetben is hallani - noha kormánypárti uraktól tudjuk jól, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó -, hogy forráshiányra hivatkozva meg akarják szüntetni a részönkormányzatokat. A stadionépítések és az extraprofitot eredményező kartellező vasútépítések, amelyek ugye, aztán majd csodás luxuspalotákat eredményeznek, illetve a mintegy kétmilliárdba kerülő 400 méteres elkerülő utak, melyeket természetesen a Középépít, ezek fényében azt kell mondani, nagyon vissza-pénzhiányra hivatkozni, mégis sok esetben ez történik. Kérdezem tehát, garantálja-e a kormány a részönkormányzatokat, illetve az azok léteéhez szükséges forrásokat, megvan-e a kormányzati akarat.

Így van ez például választókerületemben, Somogytarnócan is, ami 35 éve, Barcs '79-es várossá válásakor vesztette el a függetlenségét, viszont múltja, fizikálisan is meglévő különállása, hagyományai alapján mi úgy tekintünk rá, mint a 247. Somogy megyei településre. Sorsa sajnos nem egyedi, a maga szomorúságában azonban jól szimbolizálja a vidéki Magyarország magárahagyatottságát, és a kormányokon átívelő vidékpusztítást.

Vagy pedig fölvetődik itt egy kérdés, hogy nem is pénzhiány az oka a részönkormányzat megszüntetésének, illetve az arra irányuló szándékoknak (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.*), hanem a választópolgárok úgymond hibás október 12-ei döntése, amely a Jobbikot hozta ki a tavaszi eredményekhez hasonlóan itt is győztesként. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hahaha!*) Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Pogácsás Tibor államtitkár urat illeti a szó. Két perce van. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A településrészi önkormányzatok vagy részönkormányzatok fontos elemei az önkormányzatiságnak. Bár tény az, hogy ritkán kerülnek reflektorfénybe, talán ennek egyik oka az, hogy azokon a településeken gyakoriak, ahol a település maga több, egymástól elkülönülő településrészből áll.

A településrészi önkormányzatok feladata fontos abban, hogy az anyatelepüléstől távolabb élők is a megfelelő figyelemben részesülhessenek. Jómagam is polgármesterként Monoron egy olyan településsel és településrészrel, részönkormányzattal, Monorier-

dóvel dolgoztam, amely segítette a településrész fejlődését.

Őn azt mondja, hogy sok helyen hallható, hogy ezeket a részönkormányzatokat a kormányzat meg kívánná szüntetni. Azt mondhatom önnek, hogy olyanokat kell meghallgatni, akiknek erre van ráhatása, mert az Möt. egyértelműen lehetővé teszi a településrészi részönkormányzatok létrehozását, és ennek módosítására nem is készülünk.

A település, az önkormányzat maga dönti el, hogy létrehoz-e részönkormányzatot, és maga dönt arról, hogy ki lesz annak a vezetője, és milyen feladatokat ruház át a településrészi részönkormányzatra. Az önkormányzati források, az önkormányzatok anyagi helyzete az elmúlt években stabilizálódott, a hitelátvállalással, a feladatfinanszírozással, a feladatok átgondolásával biztosított az, hogy a települések működni tudjanak és a részönkormányzatokat is működtetni tudják.

Azon kijelentése képviselő úrnak, hogy a részönkormányzatot azért kívánná bárki megszüntetni Somogytarnóca esetében, mert ott a Jobbik győzött: én megnéztem a választási eredményeket, ott mind a polgármester-választáson, mind az önkormányzati képviselők választásán a Fidesz szerezte meg a legtöbb (Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) szavazatot. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mikor rendezik végre a pedagógusok munkáját segítő munkatársak helyzetét? Mikor kapnak végre béremelést 2008 után ismét?**” címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A második Orbán-kormány nem tudta megtartani eredeti ígérését, tavaly csupán a tervezett béremelés 60 százalékát biztosították a pedagógusok számára. Az eredeti vállalat csak négy év alatt teljesíti a Fidesz-KDNP-vezetés, ezért az aktuálisan esedékes 10 százalékot idén októbertől kapják csak meg a pedagógusok.

Ugyanakkor súlyos hiányosság, hogy a nem pedagógus végzettségű, nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő munkatársak most is kimaradnak a béremelésből. A dajkák, pedagógiai asszisztensek, óvoda- és iskolatitkárok, könyvtárosok, rendszergazdák egy fillér béremelést nem kaptak központilag 2008 óta. Hat év alatt a keresetük jelentősen vesztett értékéből. Sőt, az iskolákban dolgozó munkatársak közül sokan a fenntartóváltás és az átszervezések miatt bérpótlékaikat is elvesztették. Van olyan intézmény, ahol a gyógypedagógiai asszisztensek bruttó fizetése 20 százalékkal csökken az önkormányzati választások után.

Tisztelt Államtitkár Úr! A köznevelési intézményekben dolgozó pedagógusokat segítő munkája

rendkívül fontos, és elengedhetetlen a minőségi oktatás-nevelés garantálásához.

(18.30)

Leveszik a terheket a pedagógusok válláról, segítenek a gyerekeknek a tanulásra koncentrálni. Méltánytalan és igazságtalan, hogy az ő munkájukat nem ismerik el, hat éve nem kaptak semmilyen béremelést. Keresetük ma már mélyen alatta van a létminimumnak, sokan elhagyják a pályát, mert nem tudják eltartani magukat és családjukat. Nem is beszélve arról a komoly munkahelyi feszültségről, hogy a szorosan együtt dolgozók közül valaki kap béremelést, valaki pedig nem kap semmit.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor rendezik végre a nem pedagógus végzettségű, de a pedagógusok munkáját segítő helyzetét, mikor kapnak végre béremelést 2008 után ismét? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy nagyon kellemes vitában vagyunk más országok más parlamentjeihez képest, amikor arról beszélünk, hogy melyik ágazatban mekkora béremelést tudott adni ez a kormány, akkor, amikor előtte több mint tíz évig nem emelkedett a pedagógusok bére egy fillérrel sem; akkor, amikor más országokban leépítésekről, fizetéscsökkentésekről van hír; akkor, amikor a nyugdíjhoz tartozó juttatásoknak a csökkentéséről van hír más országokban; akkor, amikor embereknek a tízezrei vagy százazrei úgy dolgoznak Magyarországon a 2008-as válság után, hogy a piaci munkáltatójuk csak hétfőtől csütörtökig fizeti ki a bérüket, és pénteken kvázi ingyen dolgoznak a munkáltatóiknak.

Ezzel szemben Magyarországon a kormány egy olyan anyagi alapot tudott teremteni, amivel megindult a béremeléseknek, fizetésemeléseknek a folyamata, a politikája. Ebben volt nagyon fontos, hogy az egyik legnagyobb adósságát a magyar államnak, ami a pedagógusok felé áll fenn, hogy 2002 óta nem nőtt a fizetésük, ezt tudjuk több lépésben megvalósítani. Ahogy a képviselő úr is mondta, ha ezt egy tiszteletes tortának képzeljük el, akkor az első hat szeletet megkapták a pedagógusok tavaly, a következő egy szeletet idén, és még további három szeletet kapnak szeptember 1-jén ebből a béremelésből a következő években, és így 4-5 év alatt teljesítjük ki a pedagógusbéremelést.

Azt hiszem, hogy mindenki örülhet, aki itt a parlamentben ennek a döntésnek a részesévé válhatott, hogy a pedagógusoknak sikerült így a fizetését megemelni, azért, mert mi szeretnénk a pedagóguspályának a presztízsét is megemelni. Ön is tudja, hogy milyen problémákkal küzd a pedagógusképzés. Volt

olyan év, hogy fizikatanárnak alig páran jelentkeztek, éppen ezért úgy gondoltuk, hogy először a tanári pálya méltóságát kell megadni. És nyilván vannak az iskolában olyan emberek, akik felsőfokú végzettséggel sem rendelkeznek, adott esetben középfokúval, és segítik a pedagógusok munkáját, de úgy gondoljuk, hogy először a pedagógusoknak a társadalmi tekintélyét kell helyreállítani.

Ennek fontos része a béremelés, fontos a Klebelsberg-ösztöndíj, amit már az egyetem alatt kaphatnak azok, akik pedagóguspályára készülnek, és nyilván a későbbiekben minden más csoport is sorra kerülhet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikorra és milyen műszaki paraméterekkel készülhet el a dél-balatoni vasút-vonal felújítása?”** címmel. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A Balaton déli partján fekvő települések, továbbá Keszthely és Nagykanizsa szempontjából is nagy jelentőséggel bír az idén szeptemberben elindult vasúti pálya felújítása, ami a 30-as vonal Lepsény és Szántód-Köröshegy közötti szakaszát érinti. A vonal ezen szakasza közel 50 éve semmilyen felújításon nem esett át, annak ellenére, hogy a nyári időszakban különösen jelentős forgalmat bonyolít. A pálya állapota napjainkban már annyira leromlott, hogy a vonatok sok szakaszon csak 60 kilométer/órás sebességkorlátozás mellett haladhattak, állandósultak a késések, és a menetidő tekintetében már a száz évvel korábbi állapotokkal sem lehetett felvenni a versenyt, ami egy ilyen forgalmú vonal esetén óriási probléma.

*(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

Fontosnak tartom kiemelni, hogy most elkezdődött egy felújítás, és a most elkezdődött felújítás egy sorozat része, amely az időközben már elkészült Kelenföld-Székesfehérvár közötti 30a jelű vonalszakasz felújításával vette kezdetét, várhatóan a Szántód-Balatszentgyörgy vonalszakasz felújításával folytatódik majd. A hosszú távú cél pedig a horvát határtól egészen Budapestig húzódó korszerű vasúti pálya megvalósítása.

Tisztelt Miniszter Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől: várhatóan mikor és milyen műszaki paraméterekkel fejeződik be a Balaton déli partján a pálya felújítása? Továbbá mitől függ a következő ütem, a pályarekonstrukció Szántód és Balatszentgyörgy közötti folytatása? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Balaton déli partján futó 30-as számú vasútvonal a nyári időszakban valóban Magyarország második legfontosabb vasútvonala. A legutóbbi jelentős pályakorszerűsítés közel 50 éve történt. A jelenlegi fejlesztés keretében a vasúti pálya teljes egészében megújul. Így jövő nyártól 60-80 km helyett újra száz, egyes szakaszon 120 kilométer/órás sebességgel közlekedhetnek majd a vonatok Lepsény és Szántód-Köröshegy között. A vasútfejlesztés mintegy nettó 30 milliárd forint értékben, az Új Széchenyi-terv keretében, a közlekedési operatív program részeként valósul meg a kohéziós alap társfinanszírozásával.

Síófok térségében új, második vágányú szakaszokkal biztosítható a vasúti forgalom zavartalanúsága. Emellett a Balaton-part zajterhelését jelentősen csökkenti majd, hogy a kritikus helyeken összesen mintegy négy kilométer hosszan zajárnyékoló fal, mintegy 17 kilométer hosszon zaj- és rezgéscsillapító sínágyazat készül.

A gyalogosátjárók és útátjárók korszerűsítésével biztonságosabbá válnak a szintbeli átkelési lehetőségek is. Az esélyegyenlőség biztosítása érdekében a peronok több megállóhelyen magasperonná épülnek át, ezáltal kényelmesebbé válik az utasok le- és felszállása.

A Lepsény-Szántód-Köröshegy közötti szakaszon a vágányzár idén szeptember 1-jén vette kezdetét, a mintegy 32 kilométer hosszú szakasz felújítása 2015 nyarára fejeződik be, a Szántód-Köröshegy-Balatszentgyörgy állomások között mintegy 53 kilométeres szakasz átépítésével folytatódik. A Kelenföld-Székesfehérvár közötti rekonstrukció eredményeként 25 perccel várhatóan csökkenni fog a Budapest-Síófok-Zamárdi útvonal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mit tesz a kormány a gépjárművezetői vizsgák körül tapasztalható korrupció felszámolása érdekében?”** címmel.

Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Jó néhány alkalommal bebizonyosodott már, hogy a magyar fiatalság problémáival nem törődik megfelelő módon a kormány, valamint az is, hogy az egyetlen politikai erő, amely felveti ezeket a problémákat a parlamentben, az a Jobbik. Említhetném a diákhitel és a diákmunka visszasságait, a szakmai gyakorlatok vagy épp a nyelvvoktatás körüli problémákat, a fiatalok munkanélküliségét, az otthonteremtés nem megfelelő segítését, és még lehetne hosszan sorolni ezeket a témákat. Most is egy ilyen jelenségre szeretném felhívni a kormány figyelmét,

amely lehet, hogy apróságnak tűnik, de mégis nagyon sok fiatalt érint Magyarországon.

Az elmúlt időszakban több személyes megkeresés érkezett hozzám azzal kapcsolatban, hogy a gépjármű-vezetői engedély, a jogosítvány megszerzéséhez szükséges vizsgák előtt a vizsgázók sok esetben olyan jelzést kapnak, amely szerint a vizsgázót egy bizonyos pénzösszeg megfizetése esetén fogják csak átengedni a vizsgán. Szeretném előre leszögezni, hogy természetesen nem általánosítani szeretnék, hiszen ezek a büncselekmények csak a területen dolgozók egy részét érintik, de ezáltal a tisztességben lévő többségi oktatókat és a vizsgabiztosok hírét is rontják. Ugyanakkor a korrupció már annyira elhárapózódott ezen a területen, hogy sokszor még csak nem is virágnyelven, hanem nyíltan is kimondják, hogy egy sikeres vizsgának mennyi az ára. Sőt, a bukások egy része sem feltétlenül a tanulóvezetők alkalmatlansága miatt történik, hanem amiatt, hogy sokszor az oktatóval is összejátszó vizsgabiztos így próbál magának pluszbevételt teremteni.

Sajnos, a kialakult helyzet miatt fennáll annak a veszélye is, hogy ezek a tapasztalatok sokakat elriasztanak a jogosítvány megszerzésétől, vagy épp jóval több próbálkozás után sikerül csak megszerezni a jogosítványt, ami persze komoly pluszterheket jelent a fiataloknak vagy a családjuknak az egyébként sem olcsó eljárás mellett.

Emellett meglehetősen demoralizáló, hogy egy magyar fiatalnak már a felnőtté válás időszakának elején ilyen korrupciós jelenségekkel kell találkoznia. Szeretném tehát megkérdezni tisztelt államtitkár urat, hogy milyen lépéseket tettek eddig e felháborító gyakorlat megszüntetése érdekében. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A járművezetők képzésében és ezt követően a vizsgáztatásban 2010-től bevezetett elektronikus rendszerek jelentősen növelték a közlekedési hatóság ellenőrzési jogosultságát. Ezzel együtt sajnos az ön kérdésében jogos kérdéseket vitat, hiszen az elmúlt időben felmerült, és a széles nyilvánosság számára is ismertté vált rendőrségi és bírósági eljárások azt bizonyítják, hogy a korrupció e területen megvan.

(18.40)

Ugyanakkor azt is tanúsítják ezek az eljárások, hogy a korrupcióra való ösztönzés a vizsgabiztos tudtán kívül történik, és az oktató az, aki valójában e módszerrel további haszonhoz jut. Éppen ezért fokozott figyelmet kívánunk fordítani az oktatói tevékenység ellenőrzésére és a korrupció kialakulásának

már a megelőzésére is. A járművezetői vizsgabiztosok ellenőrzése - összhangban az erre vonatkozó uniós irányelvvel - évente legalább 8 órában, de valójában ennek többszörösében történik. A járművezetői vizsgabiztosok kizárólag abban az esetben folytathatják tevékenységüket, amennyiben évente továbbképzésen vesznek részt. Ennek egyik célja a vizsgáztatás etikai követelményeinek fejlesztése. Emellett azoknak a járművezetői vizsgabiztosoknak, akik közszolgálati tisztviselők is egyben, kötelező továbbképzésen kell részt venniük, melynek részét képezi a közszolgálati tisztviselői etikával és a korrupció elleni fellépéssel kapcsolatos ismeretek elsajátítása is.

Egyébként a rendelkezésünkre álló statisztikai adatok alapján a vizsgázók száma a korábbi évekhez képest folyamatosan növekszik, nem tapasztalható, hogy a tanulók elriadnának a jogosítvány megszerzésétől. Ezzel együtt az ön által is felhozott korrupciós jelenségek mielőbbi és teljes körű megszüntetése közös feladatunk és érdekünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„A politikusi álláshalmazás tiltásának jobbkos követelése már majdnem teljesen megvalósult”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr fog válaszolni. Novák Előd képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Régi követelése a Jobbik Magyarországgért Mozgalomnak a politikusbűnözés leghatározottabb, sajnos törvényesített formájának, a politikusi álláshalmazásnak az eltörlése, hiszen az nem elfogadható, hogy az elvileg főállásnak tekintett országgyűlési képviselőség mellett más címeken is vesznek fel közpénzt úgy, hogy persze nem is lehet tisztességesen ellátni egyszerre azokat a feladatokat. Ezért a Jobbik, jó példával járva az élen, önkorlátozással élt, sajnos egyedüli párt voltunk, amelynek honatyái nem vállaltak emellett polgármesteri vagy önkormányzati képviselői tisztséget, minden más pártban, még az LMP-ben is volt olyan országgyűlési képviselő, aki utóbb polgármester lett. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Akit nem választanak meg, annak könnyű így tennie.)*

Azonban a Jobbik nyomására 2014-től az országgyűlési képviselők nem lehetnek polgármesterek és önkormányzati képviselők, megyei és járási kormányhivatalok vezetői sem végül, pedig korábban ezeket a javaslatainkat is leszavazta a Fidesz, de idővel csak beérett a vetésünk, azonban még nem minden. Közfelháborodást okozott ugyanis a miniszteri biztosok nyilvánosságra került díjazása, különösen azok esetében, akik egyszerre országgyűlési képviselők is. A politikusi álláshalmazás e megmaradt mód-

ja szerintünk törvényi tiltásra szorul, mivel a kormány nem képes önmérsékletet tanúsítani.

Kérdésem tehát, hogy hajlandóak-e ezeket az állásokat feladni, vagy a választások után ne számítsunk semmi jóra. Kérem, tájékoztasson arról is, hogy jelenleg hány miniszteri biztos van, ezáltal mennyire indokolt ez a felvetésünk, e politikusi álláshalmazás még megmaradt kiskapujának felszámolása, bezárása, hogy teljes körben véget vethessünk a politikusi álláshalmazásnak, akár a miniszteri biztos és az országgyűlési képviselői feladatkör együttes, egyszerre való ellátásának vagy inkább az egyszerre való fizetésfelvételnek. Előre is köszönöm válaszáat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat illeti a szó, parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, igen tisztelt elnök úr. Képviselő úr, a kérdésére válaszolva a hatályos törvény szerint a miniszter normatív utasítással kiemelt fontosságú feladat ellátására miniszteri biztost nevezhet ki. E törvény alapján jelenleg összesen 27 miniszteri biztos működik, akik közül 4 fő országgyűlési képviselő, akik e tevékenységük ellátásáért helyettes államtitkári illetményt kapnak. 5 fő az előbbieken ismertetett felső határ alá nem érő díjazást kap, és 3 fő pedig díjazás nélkül végzi a tevékenységét. Ennyit a tényekről.

De, képviselő úr, igazából nem értem a kérdésnek a lényegét, és akkor nem is beszélek arról, hogy politikusbűnözést emlegetni, azért az mondjuk, retorikailag is irreális túlzás. Azért nem értem, mert - most vegyünk egy fiktív példát! Mondjuk, én vagyok a kulturális miniszter - látom Halász államtitkár urat -, és van, mondjuk egy külföldi, modern művészeti kiállítás, ami nemzeti jelentőségű esemény, én kinevezem erre biztosnak mint szerintem a legalkalmasabb embert, Halász János képviselő urat.

Miért érzi ezt ön politikai bűnözésnek? Ha én kinevezhetem őt miniszterként, mondjuk, helyettes államtitkárnak, akkor miért ne nevezhetném ki miniszteri biztosnak? Ha kinevezhetem a többre, akkor miért nem nevezhetem ki a kevesebbre? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a kérdések befejeződtek, most folytatjuk a munkánkat.

Soron következik **az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/1124. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1124/4. szá-

mon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1124/6. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/1124/7. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Csizi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tisztelettel felhívom a figyelmét, hogy maximum 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mivel a Törvényalkotási bizottságban vita nem volt, így úgy gondolom, hogy a 15 percet nem fogom elérni, és jóval kevesebb lesz az a mondanivalóm, amit egyébként fontosnak éreztünk, hogy itt is elhangozzon, hiszen bízunk abban, hogy az az egyetértés, ami a bizottsági ülésen megmutatkozott a jelen lévő pártok között, az az egyetértés most a vitában is és később majd a szavazásnál és itt a teremben is majd megtörténik. Éppen ezért az október 16-ai ülésünkön nemcsak a módosító javaslatot, a törvénymódosítást, az előttünk fekvő törvényt, hanem annak összegző módosító javaslatát és összegző jelentését is teljes egyhangúsággal fogadtuk el. Tettük ezt azért, mert a cél, amiről a törvény most szól, az méltányos és igazságos, hiszen köztudott, 2013. július 1-jével az új útdíj megváltoztatta a közúti fuvarozásban az úthasználatot, magát az útdíj befizetésének a módját, és természetesen az ezzel kapcsolatos díjszedési eljárásokat, illetve ennek ellenőrzését is.

A díj befizetésére 2013 júliusa óta két lehetőség, két mód van, az egyik egy fedélzeti eszköz, a másik pedig a viszonylati jegynek a megvásárlása. Az utóbbi hátránya, hogy kizárólag a benne meghatározott útvonalon használható, illetve kizárólag a megváltását követő időponttól. Azt gondolom, hogy a gond valahol itt keletkezett, hiszen a korábbi rendszerben az úthasználók nem a megtett úttal arányosan, hanem egy adott időszakra váltottak meg úthasználati jogosultságot, ezért sokan az elmúlt egy-másfél évben, a korábbi rossz gyakorlatnak megfelelően rosszul használták az új viszonylati jegyet, és sokszor - lehet, hogy egyébként ésszerű magyarázattal, de - eltértek a viszonylati jegyben meghatározott útvonaltól. Gyakorlatilag az a paradox helyzet állt elő, hogy teljes joggal a bírság kiszabásra került, úgy, hogy valójában a fuvarozók megfizették az útdíjat, ezért a bírságot tulajdonképpen kétszer kellett befizetniük.

(18.50)

Az előttünk fekvő törvényjavaslat gyakorlatilag ezt kívánja orvosolni, és lehetőséget teremtene a fuvarozóknak, hogy utólag a kiszabott bírságokat visszaigényeljék. Ezért mindazok, akik 2013. július 1.

és 2014. március 31. között megsértették a fenti rendelkezést, kérelmet nyújthatnak be a Nemzeti Útdíjfizetési Zrt.-hez, és ez alapján mentesülhetnek a bírság alól. A kérelem benyújtásának legfontosabb feladata, hogy a jogosulatlanul használt útszakaszra a viszonylati jegyet az észleléstől számított nyolc órán belül megfizették, és az így megváltott jogosultságot más alkalommal nem érvényesítették.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sok száz fuvarozó várja ezt a módosítást, ezt a méltányos módosítást, amivel a magyar útdíjhálózatot, a magyar útdíjfizetési gyakorlatot csiszolni tudjuk, és még inkább európaivá, még rugalmasabbá tudjuk tenni. Ebben kérem a támogatásukat. *(Taps a Fidesz soraiból. - Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Dr. Fónagy János jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Fónagy államtitkár urat illeti a szó.

Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság - a Gazdasági bizottság részletes vitáját lezáró bizottsági módosító javaslatára is tekintettel - olyan összegző módosító javaslatot terjesztett elő a törvényjavaslathoz, amely megfogalmazásbeli egyértelműsítést, illetve technikai jellegű pontosítást tartalmaz, jobban elősegítve a törvény majdani alkalmazását.

Mindezek alapján az összegző módosító javaslat megfelel a kormány álláspontjának. Erre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az összegző módosító javaslatot támogatni szíveskedjék. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy 9 perc 20 másodperc áll majd maximum rendelkezésére a zárzó elmondására, hogyha ezt ki akarja használni majd akkor. *(Dr. Fónagy János: Nem, köszönöm szépen.)* Nagyon köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Jelzem, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem kíván előadót állítani.

Tisztelt Országgyűlés! Ezért most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Elsőként Völner Pál képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslat módosító indítványai szinte kizárólag a koherenciát teremtő, szerkesztési pontosításokat tartalmazó vagy jogtechnikai jellegű pontosítások. Egy dolgot érdemes kiemelni, ez pedig az, hogy a

12 ezer forintos kérelmezési díj, amit az úthasználónak kell befizetnie az amnesztiaeljárás megindításáért, módosítás szerint a forgalmi adót is magában foglalja.

A módosító indítvány tartalmával a Törvényalkotási bizottság is egyetértett. Emlékeztetőül szeretném megemlíteni, hogy a törvényjavaslat egyfajta amnesztiát nyújt azoknak az úthasználóknak, akiket nem rendeltetésszerű úthasználat miatt a Nemzeti Útdíjfizetési Zrt. egyébként törvényesen megbírságot.

Két esetben lehet indítványozni a bírság-visszatérítési eljárást. Az első eset az, amikor valaki elmulasztotta előre megváltani a viszonylati jegyet az adott útszakaszra, de utólag ezt megtette. A másik pedig, ha megváltotta a jegyet, de nem az előre kijelölt útszakaszon haladt, hanem költségcsökkentési vagy egyéb okokból letért arról, és mint ilyen, törvényt sértett. Mind a két esetben egyértelmű, hogy az úthasználó célja nem az útdíj elkerülése volt, tehát a jogkövető magatartásra való törekvés nem megkérdőjelezhető.

Mint önök előtt is ismeretes, az e-útdíj bevezetésével megszűnt az a korábbi igazságtalan állapot, hogy aki többet használta az utat, az is ugyanannyit fizetett, mint aki kevesebbet. Az e-útdíj kilométerarányos, így mind a külföldi, mind a hazai fuvarozókkal szemben igazságos: aki többet használja az utat, többet rongálja, így többet fizet. A korábbi időalapú rendszerrel az eurovignette-irányelv a napi 11 eurós összeget nem engedte átlépni az útdíjkiszabásnál, ebben a számítási módban pedig a tényleges útfenntartási és létesítési költségek jelentkeznek mint a kiszabás alapja.

Az új rendszer természetes módon nem volt mentes a gyermekbetegségektől, ezek következményeit korrigálja ez a törvényjavaslat, amely a fenti módosításokkal együtt véleményem szerint érdemes a támogatásra. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Soron következik Józsa István képviselő úr felszólalása, MSZP. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igazán érdekes, hogy egy évvel lassan a bevezetés után hajlandó korrigálni a kormányzat, illetve egyéni képviselő úr azokat a hibákat, amit már a bevezetés előtt többen mondtunk, nem csak mi, a szakmai szervezetek alapvetően. Nagyon tanulságos az a szóhasználat, amit Csizi Péter képviselő úr mondott erre a módosítóra, hogy ez így méltányos és igazságos. Ezek szerint az eredeti törvény - ahogy mi is mondtuk - nem volt méltányos és nem volt igazságos, mert szükség van erre a mintegy kétmilliárdos visszatérítési korrekcióra, ami nagyon sok hazai kis- és középvállalkozásnak a létét jelenti, mert a csőd szélére került ezzel a nem méltányos és nem igazságos beszédével az útarányos útdíjnak.

Ha szabad egy kis kitérőt tenni - elnök úr talán nem ró meg érte -, önök a használatarányos útdíjról beszélnek, én meg itt szeretnék beszélni egy kicsit az IQ-arányos előterjesztésről, merthogy ezt a jó szándékú és általunk is támogatott módosítást olyan szinten sikerült betervezni, hogy aztán még a most napirend tárgyát képező módosításokat is hozzá kellett rakni, mert nem volt egyértelmű, nem volt biztos, hogy használhatóvá válik.

Külön korszakalkotó a fülemnek, amit Völner Pál most már egyéni képviselő úr mondott, korábban államtitkár, hogy nem volt mentes a gyerekbetegségektől ennek a használatarányos útdíjnak a bevezetése. Annyira nem volt mentes, hogy bevezetés előtt egyszerűen elmaradt a tesztüzem. Tehát úgy bevezetni egy ekkora rendszert, amely évente mintegy százmilliárd forint bevételt generál a kasszának, ennyi terhet jelent az úthasználóknak, jó, tudom, több mint felét a külföldiek fizetik be, tehát nem kell a külföldieket annyira sajnálni, de azért legalább egy tesztüzemre időt kellett volna hagyni. Ez nem a gyerekbetegség része, ez az előkészítés hibája.

Aztán a másik, hogy nem épült ki rendesen az ellenőrzési rendszer. Egy ellenőrzési alapra épülőt úgy kiépíteni, hogy nem korrekt az ellenőrzési rendszer, több mint gyerekbetegség, de nagyon örülök, hogy legalább ezt a nagyon finom szót kimondta képviselő úr, hogy gyerekbetegség.

Aztán másik ilyen alapvető probléma volt, hogy a közreműködők auditálása sem tudott megtörténni az indulásig, nem volt felkészülési idő, nem volt elegendő fedélzeti berendezés az országban. Tehát aki be akart ebbe lépni, annak is a bevezetés után kellett kapaszkodnia, hogy hozzájusson ezekhez a berendezésekhez, mert egyszerűen fizikailag nem volt elegendő. Nem lehetett tudni, hogy hogyan lehet vizsonylati jegyet venni. Ilyen jeggyel közlekedhetnek fedélzeti berendezéssel nem rendelkező fuvarozók.

Tehát az első néhány hét tapasztalata, én úgy érzem, hogy kifejezetten kudarcos volt, és ezeket nézve az a teljesnek tekinthető káosz, ami például a mezőgazdasági járművek és az autómotók státusát illeti, ez is idővel alakult ki. Kifejezetten megkésett ez a visszatérítési lehetőségre törvényi alapot teremtő korrekció. Tehát az MSZP korábban is jelezte, hogy a 2013. július 1-jei bevezetéshez képest a szabályozás jelentős késésben volt, így a 3,5 tonnánál nagyobb tehergépkocsikat üzemeltető vállalkozások nem tudtak rendesen felkészülni, nem tudtak tervezni az új útdíj mértékével, és az útdíjköteles útszakaszok ismerete sem volt meg.

Úgyhogy mindezek figyelembevételével természetesen megvan az egyetértés, hogy meg fogjuk szavazni ezt a korrekciós előterjesztést, de visszatérve a kormánypárti hozzászólásokra, hogy ez az előterjesztés méltányos és igazságos, nagyon jó lett volna, hogyha az eredeti előterjesztés is méltányos és igazságos, és nemcsak így utólag kerül az IQ-arányos előterjesztés elfogadásra, hanem meg lehetett volna ezt tenni eredetileg is. Tehát még egyszer gratulá-

lunk, ezt meg kell lépni. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(19.00)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr a következő, független. Képviselő úr, felhívom a figyelmét, hogy kettő perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, egy olyan előterjesztés van előttünk, amely mindenképpen támogatandó, hiszen azt a lehetőséget teremti meg, hogy a bevezetéssel kapcsolatosan előállt anomáliákat korrigálja, és a gazdálkodásban, a gazdaságban részt vevő szereplők számára e visszatérítés feltételeit megteremtse. Ezt ennek megfelelően meg is kell tenni. Én lényegében örülök annak, hogy végiggondolták önök, hogy mindazt a körülményt, amely a bevezetéssel együtt járt és annak az első szakaszában hátrányt okozott a gazdálkodók számára, ilyen módon korrigálni akarják.

Ezzel egyidejűleg viszont szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ha tapasztalatként egy ilyen nagy rendszer bevezetése itt van előttünk, akkor azt is meg kell szívelelni, hogy mielőtt ez bevezetésre kerül, milyen anomáliák jellemezték az egészet, miszerint többszöri kivitelezőválasztással, kapkodással történt meg, és így a többszöri időpont-, határidőcsúsztatás miatt is bekövetkezhetett mindaz, ami miatt ezt a módosítást végre kell hajtani.

Ráadásul abban az időszakban is éreztük azt, hogy a kormány irányítottan keresi azt, hogy a nagyon sok milliárd forintért elvégzett bevezető időszakhoz, a kiépítés szakaszához ő magának megfelelő partnert találjon. Úgy tűnik, hogy ez ma akár vissza is köszönhet, hiszen az ehhez szükséges partnert ugyan megtalálták, a hibákat elkövették, de azt korrigálni kell. Ennek megfelelően támogatni fogom az előterjesztésüket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérő képviselők felszólalásai következnek. Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP is támogatja az előterjesztést, ugyanakkor szeretnék felhívni a figyelmet arra, hogy megint egy kapkodott, nem jól átgondolt, nem jól megvalósított rendszer korrekciója történik. Ez azért jelentős probléma, mert a mai nap folyamán kérdeztem a nemzeti fejlesztési miniszter urat, hogy ugyan mi lesz a vidéki kis utakkal, mi lesz a bekötőutakkal, mi lesz a négy számjegyű, három számjegyű utakkal, és rendszeresen visszatérő probléma, hogy nincs elég forrás. Az lenne a jó, ha a közutak... Ami elhangzott válaszként,

hogy az európai uniós forrásokból leginkább a tranzit jellegű utakat lehet fejleszteni... - csökkenne az országban. Az lenne a jó, ha ezek a díjbeszedések szolgálhatnák azt, hogy amire nincs európai uniós forrás, arra érdemi forrásokat lehessen átcsoportosítani. Az lenne a jó, ha ez a szabályozás lehetővé tenné azt, hogy ennek a mértékével legalább a hétvégén a közutakat vissza lehetne adni a családoknak, és a díjszabással lehetne elősegíteni azt, hogy minél inkább minél több forrás jöjjön a vidéki kis- és bekötőutak felújítására, fenntartására.

Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy habár támogatjuk az előterjesztést és egyetértünk a korrekcióval, de ez részben elkerülhető lett volna megalapozottabb döntéshozással, részben pedig fontos lenne, hogy a következő jogszabály-módosító javaslatok azt a célt szolgálják, hogy minél inkább több forrás jöjjön be a költségvetésbe a kis utak fenntartására. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szót kér Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.
Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat is azt példázza, hogy az előzetes társadalmi párbeszédet a törvényalkotásban nem lehet megspórolni. Ha normális előkészítés lett volna, most erre a módosításra nem lenne szükség. Ugyanakkor a törvényalkotás mai gyakorlatát tekintve az is eredmény, hogy a szakmai párbeszédre és ennek alapján a módosításra legalább utólag sor kerül.

Mi is azt gondoljuk, hogy hiba volt, hogy nem volt érdemi tesztidőszak, ugyanis így számos esetben szabtak ki bírságot a jóhiszemű fuvarozókra, jórészt a gyakorlatlanság, a rendszer ismeretének a hiányossága miatt. Természetesen ebben közrejátszik a rendszer bonyolultsága is.

A kiszabott bírságok összege ugyanakkor egyes esetekben a fuvarozó vállalkozások működését is veszélybe sodorhatja, tehát ezért indokoltnak tartjuk a megbírságot, de jóhiszemű fuvarozók esetében lehetőséget biztosítani a bírságok elengedésére, nem ideértve azokat a fuvarozókat, akik esetében az útdíj megfizetésének szándékos elkerülése felismerhető.

Mint ahogy képviselőtársam is mondta, az LMP a jelen törvénymódosítást támogatja, mivel a törvénymódosítás célja az egyes, a rendszer működési hibáiból eredő, jóhiszemű használókat terhelő büntetések elengedése, ám úgy gondoljuk, hogy ezzel a kérdés koránt sincs megoldva, sőt ha már elkezdte, a kormányzatnak folytatnia kell a konzultációkat a szakmai és társadalmi szervezetekkel, és ki kellene dolgoznia egy hatékony és a célok elérését valóban biztosító e-útdíjrendszert. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szólásra következik Kiss László képviselő úr, MSZP. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem szeretnék senkit ismétetni, azonban mindenképpen fontosnak tartom elmondani, hogy ennek a jogszabályelődjeként a hazai fuvarozókra Európa egyik legdrágább útdíját vetette ki a kormány, tehát egy olyan sarcot, amelyet most részlegesen visszavesz. Ez a sarc több millió forint sarc, ezt fogja a kormány most visszavenni.

Azonban, hogy pozitívat is mondjak, azt gondolom, nem baj, hogy ez a jogszabály itt van előttünk. Az a baj, hogy számos más kormányzati hibát nem ismer el a második vagy harmadik Orbán-kormány. Nem az a baj, hogy ez itt van, hiszen végre van egy olyan minisztérium, amely belátta, hogy az általa üzemeltetett rendszer hasonló hibákkal bír, amit az ellenzék, az MSZP is elmondott. Az a baj, hogy számos más ilyen kritikánk miatt ebből önök eddig nem vontak le hasonló konzekvenciát.

Ezért biztatom önöket arra, hogy minden olyan korábbi rossz gyakorlatukat változtassák meg ezen a területen és akár más területen is, minden hibát nyugodtan hozzanak ide, mert szerintem abban konszenzus van ebben a Házban, hogy ha az önök korábbi, rossz gyakorlatait kijavítják, akkor ezt mindenképpen támogatni fogjuk, ahogy támogatjuk most is ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Több jelentkezőt nem látok. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalási lehetőségével élni. *(Jelzésre:)* Szilágyi György képviselő urat illeti a szó, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen támogatja ezt a módosítást, hiszen ahogy itt elhangzott a többi párt részéről is, mi is úgy gondoljuk, és írásbeli kérdésben és sajtótájékoztatón is jeleztük már a kormány felé, hogy gondok vannak a rendszerrel. Kértük, hogy ezzel kapcsolatosan legyenek kormányzati intézkedések az ügyben, és erről már látjuk, hogy akkor merjük remélni, esetleg a Jobbik jelzésére is, de ahogy önök is észrevették, valóban változtatunk ezen.

A törvény alapvetően egy módosító, kiegészítő törvény, amely az útdíjtörvényt egészíti ki átmeneti rendelkezésekkel. A koncepció alapja, hogy 2013. július 1-jétől a korábbi időalapú úthasználati rendszert felváltotta a megtett úttal arányos rendszer. Azóta vagy előre váltott útvonaljeggyel, vagy beépített fedélzeti eszközzel lehet teljesíteni a díjfizetést. A probléma ott volt, hogy részben a régi beidegződések miatt, részben a figyelmetlenségek okán a jegyet vagy csak utólag váltották meg, más esetben pedig valamilyen oknál fogva letértek a jegyen szereplő útról, és így az új rendszerben lényegesebben több bírságolásra került sor, mint a korábbi években. Fokozottan érintette ez a külföldi honos fuvarozókat,

akik nem voltak kellően felkészítve az új fizetési rendszer sajátosságaiból.

Ezért a koncepció lényege, hogy aki 2013. július 1-je és 2014. március 31-e között lett megbírságolva, eltekintenek a bírság összegétől; megfelel a törvényben előírt feltételeknek - tehát itt annak is örülünk, hogy ez nem automatikus, hanem mindenféle olyan papírokat és egyebeket kell benyújtani, és nekik kell kezdeményezni azt, hogy elengedjék ezeket a dolgokat, és akkor mentesülnek a bírságolás alól.

(19.10)

De fölhívtuk a figyelmet - és szeretném most is megismételni, attól függetlenül, hogy mi támogatjuk ezt a törvényt -, szeretnénk azt is, ha kiterjesztenék a megtett úttal arányos rendszert, mégpedig a személyautókra. Ez azért lenne fontos, hiszen - önök is nagyon jól tudják - 2012. január 1-jével megszüntetésre került az autópálya-használók körében meglehetősen népszerű, négynapos jogosultságot biztosító matrica, amelynek akkori ára 1650 forint volt. 2011. január 1-jéig az egynapos jogosultság megváltására is lehetőség volt 1170 forintos áron. Jelenleg a legolcsóbb a 2975 forintba kerülő heti, valójában egyébként tíznapos jogosultság megváltása, amelyre abban az esetben is szükség van, ha akár egyetlen alkalommal történik a díjköteles útszakasz igénybevétele.

Nem nehéz belátni tehát, hogy a díjstruktúra fentiek szerinti átalakítása jelentősen kedvezőtlen mindazokra nézve, akik eseti jelleggel, például családi kirándulások céljából kívánták igénybe venni a díjköteles útszakaszokat. Az intézkedések következtében az alacsonyabb útszakaszok terhelése nagyságrendekkel megnőtt, ami értelemszerűen a baleseti kockázatot is nagyban megnövelte, nem beszélve az ilyen alacsonyabb rendű utak melletti településeken élők komfortérzetének romlásáról, egészségügyi kockázatainak növekedéséről.

Joggal merül fel tehát a kérdés, hogy a díjstruktúra átalakítása folytán tömegesen jelentkező negatív hatások megérik-e a költségvetés vélhető többletbevételeit. Nyilvánvalóan nem, hiszen az egészségügyi-baleseti kockázatok növekedésének lehetőségével anyagi előnyöket szembeállítani egyébként is erkölcsileg helytelen. És az is elképzelhető egyébként, hogy ez nem bevételcsökkenést, hanem pont bevételnövekedést eredményezne, hiszen azok a személyautó-tulajdonosok, akik eddig, mondjuk, elkerülték az autópályákat pont azért, mert egy kisebb útszakaszra kívánták csak igénybe venni, és alacsonyabb rendű útvonalon közlekedtek, ha egy úttal arányos rendszert, természetesen arányos rendszert dolgoznánk ki megfelelő díjfizetéssel, akkor ők innentől kezdve az autópálya-használatot részesítenék előnyben, és ezzel mindenki jobban járna, és elképzelhető, hogy még nagyobb bevételre is tudna szert tenni a kormány.

Tehát még egyszer összegezve: támogatjuk a módosítást, örülünk neki, hogy ilyen gyorsan lépett a

kormány ebben az ügyben, de szeretnénk, ha megfontolnák, hogy kiterjesszük a személyautókra is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Nem. Ez esetben, tisztelt Országgyűlés, a vitát lezárom. Államtitkár úr jelezte, hogy most nem kíván reagálni, következésképpen megállapítom, hogy ezennel ez lezárható.

Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a következő ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. számú törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Völner Pál képviselő úr, Fidesz, önálló indítványa T/1561. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatra azért van szükség, hogy hazánk maradéktalanul megfeleljen a 2004/49/EK tanácsi irányelvnek a vasúti infrastruktúra kezelése terén, az Unió ugyanis néhány jogértelmezési vita miatt kötelezettségességi eljárást indított hazánk ellen.

Mint önök is tudják, az Európai Unió kiemelten kezeli és támogatólag ösztönzi a vasúti közlekedést, ezt egyébként a 2014-2020-as költségvetési periódus közlekedési pályázata is tükrözi. Az integrált közlekedésfejlesztési operatív programon belül hazánk több mint 500 milliárd forintot költött vasútfejlesztésre az évtized végéig. A határokon átívelő, zökkenőmentes vasúti közlekedés biztonsága és biztosítása valóban létkérdés olyan országok esetében, amelyek között fizikai valójában megszűntek a határok, és olyan szoros gazdasági kapcsolat alakult ki, mint az uniós országok esetében.

Az Európai Tanács szinte pontosan egy évvel ezelőtt, 2013. október 11-én fogadta el az új vasútbiztonsági szabályokra vonatkozó, általános megközelítést. A negyedik vasúti csomag néven ismert, felülvizsgált irányelv, amely a 2004-es vasútbiztonsági irányelv átdolgozása, központosított biztonsági tanúsítási rendszert irányoz elő az uniós vasúttársaságok számára. A Tanács ezzel szemben egy olyan kettős tanúsítási rendszert javasolt, amelynek keretében egységes biztonsági tanúsítványt állítanának ki. Az

egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló uniós szabályozás 2015. június 16-ig adott időt arra, hogy a tagállamok átültessék saját jogszabályi környezetükbe, ezért is van szükség a vasutat szabályozó hazai jogszabályok frissítésére is.

A megmaradó elemek mellett olyan újdonságok kerülnek be, mint például a pályahálózat-működtetői alapvető funkció függetlensége, pályahálózat-működtető pénzügyi egyensúlya, a határforgalmi egyezmények bizottsági ellenőrzése és a pályahálózat-működtetői szerződés öt évre történő megkötése. Szem előtt kell tartani, hogy az uniós alapelvektől eltérni nem lehet, de bizonyos koncepcionális elemeket lehet módosítani.

A későbbiekben további feladatot jelent majd a vasúti csomag megalkotása körüli feladat. Ennek főbb elemei az átjárhatósági irányelv és a vasútbiztonsági irányelv módosítása, az Európai Vasúti Ügynevelés szerepvállalása, a személyszállítási liberalizáció, valamint a pályahálózat-működtető és vállalkozó vasúti társaságok szervezeti szétválasztása.

Az uniós jogalkotók és a tagállamok között a csomaggal kapcsolatban már születtek kompromisszumok, de a munka oroslánrésze még hátravan. Mint látható, zajlik egy jogharmonizációs folyamat a tagállamok eltérő, vasutat szabályozó jogrendszerei között, amelynek egy része a fenti irányelv is, amely a vasútbiztonsági hatóság helyét és feladatait taglalja. Az irányelv szerint a tagállamok eddig a nemzeti műszaki és üzemeltetési megközelítések alapján dolgozták ki saját biztonsági szabályait és szabványait, elsősorban a nemzeti iránymutatásaik szerint. Ugyanakkor az elvek, módszerek és kultúrák eltérései megnehezítették a műszaki jellegű akadályok megszüntetését, a nemzetközi szállítási szolgáltatások létrehozását.

A félreértések eloszlására három területen van szükség. Az első vitás pont a vasútbiztonsági felügyelet függetlenségére vonatkozik. Az irányelv 16. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamoknak, hogy egy, a vasúti közlekedést felügyelő biztonsági hatóságot kell létrehozniuk, amelynek mind jogilag és a döntéshozatal szempontjából is függetlennek kell lennie a vasúttársaságoktól, az infrastruktúra működtetőitől és a beszerzőegységektől. Magyarországon a beszerzőegység jogintézménye ismeretlen, de a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium korábbi érvelése szerint a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosított, 2012. augusztus 7. napjától hatályos 4. § (4) bekezdése az úgynevezett beszerzőegységeket is lefedi, tekintettel arra, hogy az irányelv 16. cikk (1) bekezdésében foglaltaknál bővebb kört határoz meg.

Ezt az érvelést azonban a Bizottság nem fogadta el, ezért van szükség konkrétabban is jogszabályi szinten kimondani, hogy a nemzeti vasútbiztonsági hatóság a beszerzőegységektől is független. A rendelkezést Magyarországon abban az esetben kellene alkalmazni, ha Magyarországon létrejönne az állami tulajdonú MÁV szétválasztása nemzeti pályahálózat-

működtetőre, s létrejönne egy holdingstruktúra, amelynek része egy központi szolgáltató szervezet. Ez a szabály azt is kizárná, hogy a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság elláthassa a MÁV beszerzéseit.

A második korrekció tárgya a bizottsági irányelv azon előírása, amely szerint a biztonsági hatóság feladatainak ellátása során bármikor kérheti az infrastruktúra működtetői, vasúttársaságok vagy más minősített testületek technikai segítségnyújtását. A Bizottság szerint a vasúti törvény 81. § (1) bekezdése erről nem rendelkezik kellő pontossággal, mert csak a hatóság ellenőrzési jogköréhez csatoltan írja elő a segítségnyújtási kötelezettséget, holott az irányelv a „bármikor” szót használja. Ezért a javaslat a fenti észrevételeknek megfelelően egészíti ki a vasúti törvényt.

A Bizottság hivatalos felszólításában vizsgált harmadik probléma az irányelv balesetek és váratlan események kivizsgálását szolgáló bejelentési kötelezettségeire vonatkozó előírásának való megfelelést érinti.

(19.20)

A Bizottság álláspontja szerint nem kötelezi a biztonsági hatóságot egy ilyen bejelentés megtételére a törvény, ezáltal a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a magyar biztonsági hatóságokra nem vonatkozik a feladatvégzése vagy felügyeleti tevékenysége során tudomására jutott baleseti információ vizsgálótestületnek történő bejelentésére vonatkozó kötelezettség. A javaslat ezért a Bizottság kérésének megfelelően kiegészíti a törvényt.

Szeretnék emlékeztetni, hogy ebben az esetben nemcsak hazánk, hanem Észtország és Görögország felé is történt az Unió részéről hasonló felszólítás. Véleményem szerint ezzel a törvényjavaslattal egy jogértelmezési félreértést tisztázunk, amely egyébként nekünk is érdekünk, mert számunkra is gazdasági előnyt jelent, ha a külföldi vasútforgalom nem ütközik eltérő szabályozásból fakadó problémákba.

A fentiekre tekintettel kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a javaslatomat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Fónagy államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: A törvényjavaslat célja az uniós vasútbiztonsági irányelv teljes körű jogharmonizációja érdekében szükséges módosítások és kiegészítések átültetése a magyar jogba. A változtatások lehetővé teszik az Európai Bizottság által tavaly indított kötelezettségzegési eljárás lezárását.

A törvényjavaslat két törvény módosítását tartalmazza, mint az előterjesztő is említette. Az elsőt, a vasúti közlekedésről szóló törvény módosítását a Bizottságnak a vasútbiztonsági irányelv 16. cikkének

(1) bekezdésével kapcsolatos álláspontja indokolja: a rendelkezés biztonsági hatóság létrehozatalát írja elő a tagállamoknak, amelynek mind szervezetileg, mind jogilag és döntéshozatala szempontjából is függetlennek kell lennie a vasúttársaságoktól, az infrastruktúra működtetőitől és az úgynevezett beszerzőegységektől.

A mai magyar vasúti szervezetben - mint ahogy az előbb hallottuk - a beszerzőegység nem jelenik meg önálló jogalanyként, ezért a vasúti törvény sem tartalmazza a kifejezetten erre a szervezetre vonatkozó függetlenségi kritériumot. Tekintettel azonban arra, hogy a jövőben önálló jogalanyként megjelenhet a beszerzőegység, ezért a Bizottság által indított jogsértési eljárás eredményes lezárása érdekében szükségessé vált a beszerzőegységtől való függetlenség kritériumának nevesítése is.

A Bizottság ugyancsak kifogásolta az irányelv 17. cikkének (1) bekezdését átültető jogszabályt. Megítélésük szerint a vasúti törvény nem rendelkezik a biztonsági hatóságnak a technikai segítségnyújtás igénybevételére vonatkozó jogáról, mivel az a jelenlegi hazai szabályozásban csak a hatóság ellenőrzési jogkörére terjed ki, míg az irányelv kifejezetten azt mondja ki, hogy a hatóság bármikor kérheti a technikai segítségnyújtást. A bizottsági észrevétel alapján az irányelv elvárás szerinti átültetése érdekében a törvényjavaslat tartalmazza a vasúti törvény 80. §-ának kiegészítését.

A légi, vasúti és vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény módosítása azért szükséges, mert a Bizottság az irányelv 21. cikk (3) bekezdésének nem megfelelő átültetését kifogásolta. Eszerint a baleseteket és a váratlan eseményeket a vasúttársaságok, az infrastruktúra-működtetők és adott esetben a biztonsági hatóság is haladéktalanul köteles jelenteni egy vizsgálótestületnek. A Kbtv. jelenleg valóban nem kötelezi a biztonsági hatóságot egy ilyen bejelentés megtételére, ugyanakkor a hazai hatósági gyakorlat teljes mértékben megfelel az irányelvnek. A jogszabályi átültetés szempontjából azonban az Unió Bizottsága számára ez nem elegendő, ezért a bizottsági észrevételt elfogadó kiegészítést is tartalmazó törvénymódosítást támogatjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem, hogy a törvénymódosító javaslat támogatásával és elfogadtatásával járuljanak hozzá, hogy a Magyarországgal szemben indított kötelezettségsszegési eljárás mielőbb befejeződhessen.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Ház előtt lévő törvényjavaslat - hogy azt Völner Pál képviselőtársam, illetve az államtitkár úr is elmondta - elsősorban jogharmonizációs jellegű, azonban a mostani vita jó alkalmat ad arra, hogy tisztázzunk néhány, a törvényjavaslatban ismertnek vett fogalmat, közelebbről megvizsgáljuk a magyar vasútbiztonság helyzetét.

A vasútbiztonságért a Nemzeti Közlekedési Hatóság felel, tehát ez a szervezet, azon belül is a vasúti főosztály látja el a törvényben a vasútbiztonsági hatóságként hivatkozott szervezet funkcióit. A pályavasúti társaságnak és a vállalkozó vasúti társaságnak olyan biztonságirányítási rendszerrel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi a közös biztonsági célok elérését, megfelel a nemzeti vasútbiztonsági szabályoknak, teljesíti a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tévő műszaki előírásokat, eleget tesz a közös biztonsági módszerek alkalmazására vonatkozó előírásoknak, megfelel a biztonságirányítási rendszerre és annak alapelemeire meghatározott követelményeknek.

A biztonságirányítási rendszereknek lehetővé kell tennie, hogy a pályavasúti társaság és a vállalkozó vasúti társaság a tevékenységéből, a karbantartásból, az anyagbeszerzésekből, valamint a személyek munkavégzésére irányuló egyéb jogviszonyban történő foglalkoztatásból származó összes kockázatot figyelembe vegye. A pályavasúti társaság, valamint az integrált vasúti társaság a biztonságirányítási rendszerét úgy alakítja ki, hogy figyelembe veszi a vállalkozó vasúti társaság és a nemzetközi csoportosulás tevékenységének kockázatait, és lehetővé teszi, hogy ezek tevékenységüket a nemzeti vasútbiztonsági szabályokkal és a vasútbiztonsági tanúsítványban foglaltakkal összhangban végezhessék. A társaság ezenfelül felelős a vasúti közlekedés biztonságával kapcsolatos munkakörökben foglalkoztatottak számára nyújtott képzés színvonaláért is.

Magyarország mintegy 8 ezer kilométer hosszú vasúthálózattal rendelkezik, így az egy négyzetkilométerre jutó pályahosszt tekintve a világ tíz legsűrűbb vasúthálózattal rendelkező országainak egyike; hasonló a vasúthálózat-sűrűsége Németországnak is. Egy vasútbiztonságról 2012-ben készített nemzetközi felmérés alapján viszont a magyar vasút a vizsgált 24 európai ország között - sajnálatos módon - a sereghajtó 22. helyen található. Nálunk rosszabb állapotban csak Portugáliában és Bulgáriában van a kötött-pályás közlekedésnek ez a fajtája.

A vasutakat három szempont szerint rangsorolták: a használat mértéke, a szolgáltatás minősége, valamint a biztonság. Magyarország rosszul teljesített a biztonság szempontjából, bár Lengyelországban, Litvániában, Lettországból és Romániában rosszabb a helyzet. Mindent összevetve: a magyar vasúthálózat műszaki állapota közepes, így a vasútbiztonság területén tehát bőven akad tennivaló, és az az irányelv, amelynek a jelen törvényjavaslat is megfelelni szándékozik, ösztönzőleg hathat ezek fejlesztésére.

Tisztelt Országgyűlés! A MÁV vonalainak, vontatójárműveinek, biztosítóberendezéseinek fejlesztésében több ezermilliárd forintos elmaradás halmozódott fel az elmúlt évtizedekben. Csak ez az adat jól mutatja, hogy miért van szükség mihamarabb a MÁV átfogó reformjára. A MÁV-nál 2013-ban 2500 üzembiztonsági esemény történt, ami 2007 óta örövendetesen csökken. A rendszerváltáskor még 6500-at, 2000-ben 4500-at, 2010-ben 3100-at tett ki ez a szám. Annak érdekében, hogy a fenti számokat tovább tudjuk csökkenteni, meg kell erősíteni a vasútbiztonsági hatóságot, amit a vasúti közlekedésről szóló törvény az EU-s előírásoknak megfelelően már meg is tett.

Most, az EU illetékes szerveivel való egyeztetést követően néhány pontosítást kell átvezetnünk. Ehhez kérem mindannyiuk, a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(19.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Józsa István képviselő úr felszólalása, MSZP. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-frakció partner lesz ezeknek a törvényjavaslatoknak az elfogadásában, már csak azért is, mert egy elég hosszú tanulási folyamat, egy kötelezettségszegési eljárás végére tehet talán pontot. Azt hiszem, valamennyien nagy érdeklődéssel hallgathattuk Fónagy államtitkár úr szakmailag rendkívül megalapozott hozzászólását. Ennek tükrében kevésbé érthető, hogy nem ő, illetve a kormány az előterjesztője ennek a javaslatnak, hanem egyéni képviselőként Völner Pál doktor fideszes országgyűlési képviselő.

Azt, hogy a törvényjavaslat alapvetően jogharmonizációs célú módosításokat hajt végre a vasúti közlekedésről szóló törvényben, és hogy ennek indokoltsága egy pillanatig sem kérdéses, nem ingatja meg Mengyi Roland képviselő úr hozzászólása sem, aki a csökkenő, a nagyon helyesen csökkenő eseményekről szól. Ha mondjuk, tonnakilométerrel elosztaná ezeket a számokat, lehet, hogy egy picit más képp nézne ki, de az abszolút értékben mért negatív események csökkenése is természetesen örövendetes, és reméljük, hogy ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása is hozzá fog járulni ahhoz, hogy biztonságosan tudjon működni a vasút.

Ugyanakkor abban is igazuk van a korábban hozzászólóknak, hogy nemcsak szabályozási kérdés az, hogy a vasút biztonságosan tudjon működni. Ez nagyon jelentősen a műszaki állapottól is függ, e tekintetben tényleg szükség van fejlesztésre, korszerűsítésre. Nehezen érthető, hogy az elmúlt néhány év már kiírt tenderei miért nem jutottak révbe, miért nem tudott elindulni az a biztonságnövelő intézke-

déssorozat, amelynek a szükségessége egyikünk számára sem kétséges.

Hasonlóan fontos - és ez, azt hiszem, a dolgozók anyagi elismerésével is összefügg -, hogy milyen színvonalon áll a vasutasok tudása, hogy egyoldalúan csak vizsgáztatják őket, és - elnézést a vulgáris megfogalmazásért, de ez volt a közbeszédben az elmúlt hetekben - kirúgják őket a vizsgáról nagy számban, vagy pedig meg is tanítják őket, s nemcsak a saját költségükön, hanem megfelelő felkészültséggel bíró oktatókkal és megfelelő óraszámokban, hogy ne csak vizsgázni legyen kötelességük, hanem lehetőségük is legyen a magasabb tudás megszerzésére.

Visszatérve az előttünk fekvő törvényjavaslatra: nehezen érthető, hogy a törvényjavaslatot miért nem a kormány nyújtotta be, annak ellenére, hogy az Európai Bizottság a kötelezettségszegési eljárásban elküldött, indoklással ellátott véleményének címettelje egyértelműen Magyarország kormánya. Ennek indokaira a törvényjavaslat nem tér ki.

A kormány törvényalkotási programjában 2014. októberi benyújtási határidővel szerepel a vasúti törvény nagy terjedelmű, átfogó módosítása. Az ebben felvetett problémákat a kormány megfelelően tudná orvosolni és ezzel elősegíteni a kötelezettségszegési eljárás lezárását is. A kormány ez év október 7-én, tehát az Európai Bizottság indoklással ellátott véleménye kibocsátását követő 12. nappal nyújtotta be az Országgyűlésnek a légitözlekedési törvényt és a Kvv-t. rendelkezéseit érintő, jogharmonizációs célú módosításokból álló törvényjavaslatot, amely jelenleg országgyűlési tárgyalási folyamat alatt áll. A jelen törvényjavaslatban hivatkozott kötelezettségszegési eljárásból eredő problémát a kormány ebben a javaslatban is megfelelően kezelhette volna. Tehát nehezen érthető, hogy miért nem illesztették bele, holott a szakmai felkészültség, mint ahogy a kormány képviselőjének hozzászólásából elhangzott, erre megvan.

Mindezeket figyelembe véve az MSZP a törvényjavaslat elfogadását a jogharmonizációs célú módosítások elvégzése érdekében támogatja. Ugyanakkor szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy a jogharmonizációs célú törvénymódosítások hitelességét, annak a szakmai megalapozottságát és szakmaiságát kifejezetten erősíti, ha az ilyen előterjesztések nem képviselői önálló indítványként kerülnek az Országgyűlés elé, hanem azokat a kormány terjeszti be. Tehát nagyra értékeljük Völner Pál képviselő úr teljesítményét, de jobban örültünk volna, ha szerkesztett változatban, ahogy az a jogalkotási törvényben is szerepel, kerül a Ház elé a vasúti törvény módosítása, és ennek keretében szerkezetében is helyén tudná módosítani ezeket a vasútbiztonsági kérdéseket is.

Ezek természetesen tekinthetők akár szépszerűti kifogásoknak is, de valójában az elmúlt négy év házelnök úr által is kifogásolt helytelen törvényalkotási gyakorlatát folytatja, amikor nem a kormány a megfelelő egyeztetések és szakmai garanciavállalás keretében terjeszti, a jogalkotási törvénynek megfelelően, a Ház elé a szakmai törvényeket, hanem továbbra is

egyéni képviselői indítványok kerülnek ide. Nagyon jó lenne, ha ilyen súlyú szakmai előterjesztéseknél ezt a gyakorlatot elhagynák, és a későbbiekben a kormány előterjesztéseit láthatnánk itt. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Elismerés az elismerő szavaknak. Remélhetőleg nem lesz ebből Völner képviselő úrnak semmilyen kára. Következésképpen most folytatjuk a munkánkat. Megkérdezem, hogy a KDNP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakciója álláspontját. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyen jelentkezőt.

Ebben az esetben megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Legutóbb egy héttel ezelőtt tárgyaltunk egy hasonló változást, amikor is a jogharmonizációra hivatkozva, európai uniós irányelvek, illetve tanácsi döntések alapján került ide jogszabály. A Jobbik kezdettől fogva elmondta, hogy elsősorban nem emiatt szeretünk egy jogszabályt módosítani, illetve nem ez befolyásol bennünket akkor, amikor valamilyen jogszabályról azt fogjuk mondani, hogy támogatjuk vagy nem támogatjuk azt a jogszabályt. Elsősorban nem az európai uniós ajánlásra, hanem hogy Magyarországon jó célt fog-e szolgálni ez a jogszabály, beleillik-e a magyar jogszabályi rendszerbe, harmonizál-e a magyar jogszabályokkal, illetve valóban érdeke-e a magyar társadalomnak azokat a változásokat véghezvinni, amelyek ezekben az ajánlásokban szerepelnek. Tehát mi elsősorban ezek alapján közelítjük meg ezt a kérdést. És amelyek a közlekedésbiztonsággal kapcsolatosak, és valóban ennek a biztonságát fogják erősíteni, arra azt mondjuk, hogy igenis hasznos a magyar társadalom számára, hiszen - mint már annyiszor hangsúlyoztuk itt a parlamenti ülésremben - a Jobbik a rend pártja, és mi valamennyi olyan javaslatot, bárkitől is származzon, amely Magyarországon a rendet, a közrendet, a közbiztonságot, a biztonságot és adott esetben a közlekedés biztonságát is erősíti, minden esetben támogatni szoktuk. Tehát nem az európai uniós irányelvekre, tanácsi irányelvekre vagyunk figyelemmel, amikor ebben kialakítjuk az álláspontunkat.

Jelen esetben egyrészt a vasúti közlekedés szabályai változnak, illetve ez a törvény módosul - tehát maga a közlekedés nem változik -, azonban egy lényeges szakasz, amely a biztonsági hatóság, illetve az igazgatási szervezet működését szabályozza, e tekintetben szorul pontosításra a korábbi jogszabály. Ezzel is teljes mértékben egyetértünk, hiszen alapvető követelmény az, hogy ha valaki biztonsági hatóságként akár ellenőrző munkát végez, akár azt fogja feltárni utólagosan, hogy egy baleset kinek a hibájából következett be, milyen okok juttattak oda, ami

miatt egy baleset bekövetkezett, ami miatt valamilyen hatósági intézkedést kell tenni, akkor nyilván furán jönne ki az, hogy ha ez a hatóság, amely nyomoz, amely feltár, amely megállapításokat tesz, bármilyen összefüggésben is lenne azokkal a szervezetekkel, amelyek tevékenykednek a vasúti forgalomban.

(19.40)

Tehát akár a vasúti közlekedéssel, akár a pályatársasággal, akár a vállalkozó vasúti társasággal, akár a beszerzőegységekkel bármilyen összefüggés lenne, akkor ez nagyon furcsa lenne. Tehát nyilván felmerül egy összeférhetlenség, ami miatt ez a jogszabály változtatásra szorul. Tehát itt az összeférhetlenség látszatát is vagy az esetleges összeférhetlenséget is el kell kerülnünk, és ebben az esetben sem jogi, sem szervezeti, sem döntéshozatali szempontból semmilyen összefüggés nem lehet a biztonsági hatóság, tehát a közlekedésigazgatási szervezet és a többi közreműködő, illetve a vasúton tevékenységet végző más társaságok között, amelyek más feladatokat látnak el. Tehát ebből a szempontból ezt nagyon fontosnak tartjuk.

Ugyanúgy fontos a 2. §-ban megfogalmazott is, hiszen az, hogy műszaki segítségnyújtás tekintetében a közlekedési hatóság fölkérheti a vasúti társaságot, a pályavasúti társaságot, illetve más testületet is, amelyik ezzel foglalkozik, természetesen helyénvaló, ezt is támogatjuk.

A következő jogszabály, ami változott, a légi, vasúti és vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló jogszabály. Ennek módosításával is egyetértünk, de azért itt hadd jegyezzem meg, hogy legutóbb egy héttel ezelőtt tárgyaltuk ugyanennek a jogszabálynak a módosítását. Tehát célszerűbb lenne akkor már, jogalkotói oldalról nézve, ha ezek valóban egy jogszabályban jelennének meg, egyszerre tárgyalná a parlament, nem pedig hetente módosítanánk egy-egy adott jogszabályt, hiszen annak az érvényesülése semmiképpen nem lesz olyan jó. Nyilván, amikor együttesen látjuk a módosítandó jogszabályokat, azok paragrafusait, akkor az ember jobban fel tud belőle készülni, tehát adott esetben a parlament működése is, az elfogadott jogszabály is valószínűleg jobb lesz, ha nem hetente fogjuk tárgyalni, külön-külön, részletekben, hanem egyben lenne célszerű.

Egyebekben a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom ezt támogatja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy az LMP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakció álláspontját. *(Jelzésre:)* Nem. Ez azt jelenti, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megkérdezem, kíván-e ezzel valaki élni. *(Jelzésre:)* Varju képviselő

úr jelzi, hogy igen. Ebben az esetben öné a szó. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Elég sajtószerű helyzetbe hoztuk magunkat, tisztelt elnök úr, tisztelt Ház, mert egy olyan előterjesztés van előttünk, aminek a támogatása az európai uniós jogharmonizáció szempontjából egyértelmű. Ez odáig elvezetett, hogy jobbikos képviselőtársam még mentegetőzni is kénytelen volt, hogy véletlenül van egy olyan törvénytervezet, amit egyébként nekik is támogatni kell. Hiszen ebben a formában az Európai Unió és a Magyarország között meglévő jogviszony, pénzügyi kapcsolatok, az európai uniós fejlesztési források felhasználásának olyan feltételéről beszélünk, amiben egyébként már elég régóta a kormány különböző okokkal húzta az időt, vitatta. De, ha különleges körülmények között is, egyéni képviselői módosítóval, végezetül lezárul.

Így erre a jogharmonizációra sor kerül, és ennek megfelelően a magam részéről támogatom ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, amennyiben valaki ezt igényli. *(Nincs jelentkező.)* Nem igényli. Ebben az esetben tovább folytatódna... *(Jelzésre:)* Aha! Most már látom a képernyőn; elnézést, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, Jobbik, kér szót. Két perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Előrebocsátom, nehogy Völner képviselőtársamnak baja legyen a dologból, igen, támogatjuk az előterjesztését.

Az európai közösségi jog a vasúti közlekedés szabályozására, ugye, négy vasúti csomagot dolgozott ki, viszont a 2004/49-es európai parlamenti és tanácsi irányelv helyes átültetésének és alkalmazásának elmaradása miatt a Bizottság 2013/2267. számmal kötelezettségzegési eljárást indított hazánk ellen. Emiatt vált szükségessé a most tárgyalt törvénymódosítás. Varju képviselőtársamnak mondom, hogy a Jobbik egyébként nem csupán ezért, hanem józan magyar nemzeti érdekek támogatása miatt véli vállalhatónak az előterjesztést.

Fontos közlekedéspolitikai elvárás, hogy a közlekedési munkamegosztásban nőjön az energia- és környezetkímélő szállítási módok aránya, például az alacsony fajlagos negatív externáliákkal bíró vasúti ágazat is, noha a módosítás erre a célra csak közvetett hatást gyakorol, hiszen az 1. pont csupán annyit egyértelműsít, hogy a nemzeti vasútbiztonsági hatóságot minden szinten függetleníteni kell a vasúttársaságoktól, az infrastruktúrát működtetőktől és a beszerzőegységektől.

A 2. pont világosan rendezi, hogy a nemzeti vasútbiztonsági hatóság az ellenőrzési jogkörön túl

bármikor kérheti a technikai segítségnyújtást a vasúttársaságoktól vagy az infrastruktúra működtetőitől.

A 3. pont tulajdonképpen szigorítja a légi-, vasúti, víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005/CLXXXIV. törvényt. Ebben kivetnivalót a Jobbik nem talál, hiszen a versenyképes vasúti szolgáltatás egyik fontos szegmense a közlekedésbiztonság. Hazánkban a közlekedési balesetek összköltsége éves szinten egyébként mintegy 400-500 milliárd forint körül mozog, ami a GDP 1,5 százalékát kitevő összeg, aminél rosszabb arányokkal csak Romániában és Bulgáriában találkozhatunk. Noha a kötőpályás közlekedés biztonsága éppen a szabályozottságából eredően magasabb, egy olyan országban, ahol 7700 kilométer pályahossz van, 5649 szintbéli átjáró, azt tudjuk mondani, hogy éppen ezek miatt az okok miatt támogatni tudjuk a törvénymódosítást.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! További kétperces felszólalásra van lehetőség. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Ebben az esetben további képviselői felszólalások következhetnek. Megkérdezem, hogy kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem Völner Pál képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván válaszolni.

Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, a módosító javaslatok benyújtására, a munkaszüneti napokra figyelemmel, október 27-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a gyermekek és kiszolgáltatottak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Selmeczi Gabriella képviselő asszony és Bánki Erik képviselő úr, Fidesz, önálló indítványa T/1328. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő asszony, parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A nyáron kirobant, a média által kirobantott pedofilügy világitott rá arra, hogy lehetnek még olyan, kiskorúak sérelmére elkövetett szexuális indíttatású bűncselekmények, amelyek elkövetőit nem tudja az igazságszolgáltatás megbüntetni, merthogy a bűncselekmény a hatályos szabályozás miatt elévült. Ennek egyik fő

oka, vagy jellemzői ezeknek a bűncselekményeknek, hogy a sértett sokszor évtizedek múltán kerül olyan állapotba, már bőven a nagykorúsága után kerül olyan lelkiállapotba, hogy beszéljen azokról a tettekről, amiket az ő sérelmére elkövettek.

Már korábban is szigorítottuk a büntető törvénykönyvet, hiszen az elévülési szabályokhoz hozzányúltunk, és azt mondtuk, hogy a sértett, tehát a gyermek 18 éves koráig, illetve egészen pontosan nagykorúságáig ezek a bűncselekmények nyugszanak, tehát az elévülési idő a 18 éves kor betöltése után kezdett el ketyegni.

(19.50)

De ez az eset arra mutatott rá, hogy nem elég ez a szabályozás, ezen szigorítani kell. Ezért ebben az önálló indítványban, amelyet Bánki Erik képviselőtársammal nyújtottunk be, azt vettük figyelembe, hogy a kiskorúak sérelmére elkövetett szexuális indíttatású bűncselekmény tulajdonképpen a legviszszatasítóbbr bűncselekmények egyike. Ha ilyenre fény derül, itt ne legyen elévülés. Tehát azok az emberek, akik ilyet forgatnak a fejükben, a jövőre nézve tudják, hogy ha a tettük kiderül akár 10-20-30-40 év múlva is, akkor is büntethetőek legyenek.

Egyébként Németország is foglalkozott ezzel a kérdéssel most, hogy egy külföldi példát is felhozzak. Szeptemberben, nyár végén olvashattuk, hogy ők is elég komolyan és keményen szigorítanak az elévülési határidőkön. Tehát nemcsak nálunk probléma ez sajnos, hanem más országokban is.

Ezért annak érdekében, hogy a jövőben az elévülés e bűncselekmények elkövetőinek a felelősségre vonását ne akadályozza, ezért az elévülési szabályokat szeretnénk megváltoztatni, és azt mondjuk, hogy ezeknél a bűncselekményeknél nincs elévülés. Köszönöm szépen, elnök úr, hogy meghallgattak, és várjuk a hozzászólásokat. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e államtitkár úr most felszólalni. Igen, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, szeretnék felszólalni. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Kérem, engedjék meg, hogy a törvényjavaslat kapcsán szóljak néhány szót magáról a bűncselekménytípusról és az elmúlt időszakban ehhez kapcsolódóan már lezajlott törekvésekről, törvénymódosításokról.

A gyermekek szexuális bántalmazásához kapcsolódó bűncselekmények a legelítélendőbb bűncselekménytípusokhoz sorolódnak. Meggyőződésem szerint az államnak komoly felelőssége van abban, hogy nagyon hatékonyan, szigorúan, ellentmondást

nem tűrően lépjen fel a legvédtelenebb, leginkább kiszolgáltatott csoportnak, a gyermekeknek a védelmében. A kormány már az előző négyéves ciklusban is több ízben terjesztett be törvényjavaslatot a prevenciót elősegítendő, illetve a büntetést szigorítandó céllal. Röviden áttekintve ezen intézkedések sorát számba vehetjük, hogy először a gyermekbarát igazságszolgáltatás megvalósulásához kapcsolódó törvények módosítása révén terjesztette ki a jogalkotó 2012. júliusi hatállyal az elévülési időt, többek között a személyi szabadság megsértése, a nemi erkölcs elleni bűncselekmények, valamint a három évnél súlyosabban büntetendő szándékos súlyos testi sértés esetében a sértett 23. életévének betöltéséig. Ezt egy újabb törvénymódosítás 2014. július 1-jei hatállyal tovább szigorította, aminek köszönhetően a háromévi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő szándékos súlyos testi sértés, emberrablás, emberkereskedelem, személyi szabadság megsértése, illetve a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények elévülési idejét a sértett 18. életévé betöltéséig nyugvónak tekinti a törvény, ezt követően kezdődik meg az elévülési idő. Ezzel a sértettnek felnőtté válását követően is hosszú évekig lehetősége van még arra, hogy megindítsa az eljárást.

Ahogy a képviselő asszony arra már korábban, néhány héttel ezelőtt egy napirend előtti felszólalásában is utalt, a közelmúlt sajnálatos eseményei azt jelzik számunkra, hogy a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni legviszszatasítóbbr, gyermekek vagy más kiszolgáltatott személyek sérelmére elkövetett bűncselekmények esetében az elkövetést követően több évtizeddel is felszínre kerülhetnek olyan információk, amelyek a tettesek felelősségre vonását lehetővé tennék. Annak érdekében, hogy a jövőben az elévülés e bűncselekmények elkövetőinek a felelősségre vonását ne akadályozza, az elévülési szabályok újragondolására van szükség, immár kifejezetten a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények esetében.

A hasonló jellegű szigorítás nem példa nélküli az Európai Unióban. Jelenleg a német büntetőtörvény is módosítás alatt áll, amely módosítás egyrészt a gyermekek ellen elkövetett szexuális bűncselekmények és a gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekmények tényállásait terjeszti ki újabb magatartásokkal, másrészt az elévülési időt meghosszabbítja. Eszerint a gyermekkel szembeni szexuális bűncselekmények elévülési ideje nyugszik az áldozat 30. életévéig, valamint egyéb bűncselekményekre is kiterjeszti az elévülési időt. Ezzel a módosítással nagyobb hangsúly kerül az áldozat érdekeinek védelmére, ráadásul azok a súlyos szexuális bűncselekmények, amelyeknek az elévülési ideje 20 év alatti, a módosítás értelmében nem évülhetnek el az áldozat 50. életévének betöltése előtt a Német Szövetségi Köztársaságban akkor sem, ha az áldozat kiskorú volt.

A most a képviselő asszony által előterjesztett magyar modell a büntető törvénykönyvnek a gyermekek és kiszolgáltatottak fokozottabb védelme ér-

dekében szükséges módosításáról szóló T/1328. számú törvényjavaslattal kizárja a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények fejezetben szereplő bűncselekmények körében az elévülést. A szigorítás tehát kizárólag a szexuális jellegű bűncselekményekre vonatkozik, a többi, gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmény elévülési ideje változatlan, és az elévülés továbbra is nyugszik a sértett 18 éves koráig.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében megállapítható, hogy a most beterjesztett büntető törvénykönyvi módosító javaslat nemcsak a gyermekeket védi, hanem azokat a nagykorú személyeket is, akik kiszolgáltatott helyzetben vannak például besorozottként, eltartottként, diákként, hallgatóként, tanuló sportolóként, betegként, ápoltként, gondozottként. A kormány támogatja a képviselői indítványt, és ennek megfelelően kérem önöket is, hogy a törvényjavaslatot támogassák.

Hiszem, hogy komoly felelősségünk van abban, hogy ezzel a legalálalóbb bűnözői csoporttal szemben megtegyünk minden olyan intézkedést, amely demonstrálja a már elkövetett cselekményekkel szembeni szigorúbb fellépést, és ennek révén eredményesen lép fel ezen bűncselekménytípusok prevenciója terén is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan már elhangzott, az elmúlt időszak eseményei ráirányították a figyelmet arra, hogy a gyermekek sérelmére elkövetett nemi élet szabadsága, illetve nemi erkölcs elleni bűncselekmények esetén akár több évtized is eltelhet, mire felszínre kerül olyan információ, amely az elkövető felelősségre vonását lehetővé teszi.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ugyanakkor semmiképp sem szabad kizárólag a nyáron kirobbant ügyre koncentrálni, hiszen a bűnügyi statisztikák azt mutatják, hogy évente több tízezer gyermek lesz szexuális vagy agresszív bűncselekmények áldozata vagy szemtanúja. Mind sértettként, mind pedig tanúként a feldolgozás folyamata nehéz, sőt olyan traumát okozhat, ami után nem ritka, hogy az áldozatok maguk is agresszívvá válnak, jellemük torzul. Az ilyen bűncselekmények további

közös jellemzője, hogy a sértett és a családja legtöbbször nem, vagy csak jóval később beszél a történetekről. Vagyis sokszor hosszú évek múlva derül csak ki, hogy ezeket a gyermekeket milyen bántalmazás és milyen sérelem érte.

Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan bűncselekményekről beszélünk tehát, ahol valaki kihasználja azt, hogy más felügyeletére, gondozására van bízva, a másik személy pedig lényegében védekezésre képtelen mind fizikai állapota miatt, mind pedig lelkileg. A Fidesznek, és bízom abban, hogy mindnyájunknak, fontosak a gyermekek és a kiszolgáltatott helyzetben lévők. Éppen ezért hatékonyan, szigorúan, ellentmondást nem tűrően kell fellépniük, és biztosítanunk kell a fokozott büntetőjogi védelmet. A korábban már felismert problémákra reagálva a gyermekek büntetőjogi védelme érdekében már az előző ciklusban elkezdtük az egyes vonatkozó törvények rendelkezéseinek a szigorítását.

(20.00)

Egyrészt célként fogalmazódott meg a megelőzés, másrészt ezen bűncselekménytípusoknál a magas látenciát, rejtettséget, tehát a nem jelent *(Sic!)* bűncselekmények számát csökkenteni, ezzel egyidejűleg pedig minél több bűncselekményt feltárhatóvá tenni.

Ennek keretében módosult a gyermekekkel szemben elkövetett nemi erőszak esetében kiszabható legmagasabb büntetési tétel, bízva abban, hogy a büntetési tétel határának kitolása a potenciális elkövetőket visszatartja a jövőbeni elkövetéstől. A változások továbbá eltörölték bizonyos esetekben a magánindítvány kötelező voltát, így már bárki feljelentése alapján vagy hivatalból is eljárhatnak a hatóságok.

Az elévülési idők két részben is módosításra kerültek. Első körben 2012-ben 23 éves korig, majd később lehetővé vált, hogy a sértettnek a 18. életévének betöltése után is megfelelő ideje legyen arra, hogy feljelentést tegyen, azért, hogy maga az eset elmondása akár szemtanúként, akár sértettként ne okozzon a gyermeknek traumát. Ezért bevezetésre kerültek a gyermekbarát meghallgatósobák, ahol otthonos környezetben tudják a gyermekek elmondani, hogy mit láttak és azt is, hogy mi történt velük.

Végezetül, amikor az elmúlt időszak változásairól beszélek, említést kell tennem azon szabályok bevezetéséről is, amelyek értelmében azokat, akik kiskorúak sérelmére követtek el szexuális bűncselekményeket, el lehet tiltani minden olyan foglalkozástól, tevékenységtől, amelyek gyermekek, fiatalok felügyeletével, gondozásával, nevelésével függnek össze.

Úgy tűnik azonban, hogy az említett szigorítások nem elegendőek. Annak érdekében, hogy a jövőben az elévülés ne akadályozza az ilyen bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonását, az elévülési szabályok újragondolására van szükség. A cél az, hogy akik gyermekek ellen akarnak szexuális bűncselekményt

elkövetni, életük végéig számolniuk kelljen azzal, hogy ha tettük kiderül, bármikor lesújthat rájuk a törvény.

A benyújtott indítvány tehát a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekményekről szóló fejezetével összefüggésben kizárja azon bűncselekmények elévülését, amelyeket a 18. életévüket be nem töltött személyek sérelmére követnek el, és a büntetési tételük felső határa meghaladja az 5 évet. Ugyanez vonatkozik azon súlyosabb, minősített megalapozó esetekre is, amikor a hozzátartozó vagy az elkövető nevelése, felügyelete gondozása, gyógykezelése, illetve egyéb módon a hatalma vagy befolyása alatt álló személy sérelmére követik el a bűncselekményt. A szigorítás alá esik végül a gyermekprostitúció kihasználása és a gyermekpornográfia minden esete, függetlenül a büntetési tételtől.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Mindezek ismeretében kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést, hogy gyermekeinket valóban meg tudjuk védeni az őket ért veszélyektől és a kiszolgáltatott helyzetűtől. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Bárándy Gergelynek, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy ha valamiben egyetértés volt és lesz is ebben a Házban, akkor az az, hogy elsődleges feladatunk közé tartozik a gyermekeink minél hatékonyabb védelme, és az Országgyűlésnek, amit a törvényalkotással ezen a területen el tud érní, azt meg kell valósítania. Ebben, azt gondolom, nincs vita közöttünk.

Talán abban sincsen vita, hogy az elmúlt években, évtizedekben, ahogy egyébként államtitkár úr is utalt erre a felszólalásában, kormányoktól függetlenül nagyon sok jogszabály született ebben a témakörben, és úgy hiszem, hogy a jogrendszer e tekintetben egyre jobbra vált. Amiben egyébként le vagyunk maradva, az nem is a jogalkotás területén kereshető, hanem azon kívül esik, illetve nem kizárólag a jogalkotás területére tartozik, így például a különböző jelzőrendszerek fejlesztése, gyermekvédelmi szolgálatok megerősítése s a többi.

Abban is egyetértettünk, tisztelt képviselőtársaim, és még egyszer mondom, valószínűleg egyet is fogunk érteni a jövőben is, hogy a büntető törvénykönyvben is biztosítanunk kell a kiemelt védelmet a gyermekek számára, megjegyzem egyébként: ugyanúgy az idős és kiszolgáltatott emberek számára is. Én mindig annak a híve voltam és vagyok most is, hogy ezeket a területeket össze kell kötni, hiszen nem lehet élet és élet közt például különbséget tenni, de úgy már lehet disztinkciót felmutatni és tenni, hogy ki az,

aki védekezésre kevésbé képes, és így természetesen a gyermekek és az időskorúak idetartoznak.

Mellesleg megjegyzem, hogy nemcsak a nemi erkölcs elleni bűncselekmények esetében, hanem számos más bűncselekménynél is így van ez, tehát fokozottabb védelemben részesíti már most is a büntető törvénykönyv a gyermekeket, időskorúakat és a kiszolgáltatott embereket. Ahogy államtitkár úr is utalt rá és talán az előterjesztő képviselő asszony is, hogy ma már létezik a büntető törvénykönyvben az elévülés vonatkozásában is egy ilyen megkülönböztetés. Nevezetesen, hogy az elévülés kezdete gyakorlatilag a gyermek 18. születésnapja, azaz attól függően, hogy milyen súlyú bűncselekményt követnek el, már most is nagyon kitolódik az elévülési idő. Hiszen gondoljunk arra, hogy ha egy olyan, akár nemi erkölcs elleni bűncselekményt követnek el, ahol az elévülési idő 10 év, ha mondjuk, azt egy 10 éves gyermek sérelmére követik el, akkor rögtön 18 év lesz már annak a bűncselekménynek az elévülési ideje, mint a legsúlyosabb bűncselekmények akár-melyikének.

Az is helyes, hogy a legsúlyosabb, nemi erkölcs elleni bűncselekményeknél a jogalkotó azon gondolkodik, hogy hogy lehetne még komolyabb védelemben részesíteni a fiatalkorúakat, kiskorúakat, 18. életévüket be nem töltötteket, gyermekkorúakat - attól függ, hogy melyik törvény szóhasználatát idézi az ember.

És itt egy kritikát engedjenek meg rögtön a mostani törvényjavaslattal kapcsolatban! Azt gondolom, hogy ha ad hoc reagálunk bizonyos élethelyzetekre, akkor nem biztos, hogy a legjobb megoldást tudjuk az Országgyűlés elé hozni. Hadd mondjak egy példát! Itt most a képviselő asszony - nyilvánvalóan kizárólag a jó szándéktól vezérelve - nagyobb védelmet kíván nyújtani azoknak a gyermekeknek, akiket valamilyen nemi erkölcs elleni bűncselekmény sértettjeként definiálunk. De kérdezem én, hogy mondjuk, egy olyan esetben, amikor ugyanezt a gyermeket, mondjuk, nem szexuális erőszak éri, hanem úgy megverik, hogy maradandó sérüléseket szenved, hogy soha többet lábra állni nem tud, ott miért nincs el nem évülő bűncselekmény.

Azért nincs, mert most mi erre gondoltunk csak, most egy ilyen élethelyzet volt az elmúlt időszakban a médiában, és nem gondoltunk arra, hogy esetleg adott esetben más bűncselekmények esetén is érdemes ezt átgondolni. Nem azt akarom mondani, hogy akkor most nyújtsunk be egy módosítót, ami erre is reagál, mert lehet, hogy találunk másik öt bűncselekményt, ahol hasonló szituációval kerülünk szembe.

Azt mondom, hogy ha van egy olyan eset, aminek a kapcsán felvetődik a büntető törvénykönyv módosításának szükségessége, akkor érdemes egy picit abban a székben hátradőlni és meggondolni azt, hogy hogyan illesszük a rendszerbe mindezt; természetesen nem késlekedve, hiszen ezek az élethelyzetek megoldást követelnek.

De én például sokkal jobbnak tartanám - ha már itt tartunk, a nemi erkölcs elleni bűncselekményeknél -, hogyha a kirívóan súlyos nemi erkölcs elleni bűncselekményeket - azaz ha nevesítenem kell, akkor a szexuális erőszaknak a gyermekkorúak sérelmére elkövetett minősített eseteit - mondjuk, lehetne életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetni.

(20.10)

S inentől kezdve nem a rendszert erőszakoljuk meg, hanem a rendszerbe illesztjük be ezt a bűncselekményt, hiszen az életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények mindegyike el nem évülő bűncselekménynek számít. Én például ezt egy jobb és hatékonyabb szakmai megoldásnak tartanám, mint kizárólag az elévülési idővel való foglalatosságot. Így aztán nem kivételeket képeznénk, hanem rendszerbe illeszténék azt a jogpolitikai szándékot, amit képviselő asszony is megfogalmazott.

Remélem, tisztelt képviselőtársaim - és ezt most itt a felszólalásom közepébe illeszttem -, hogy ebben a vitában, amikor szakmai kritikát fogalmazunk meg, akkor senki nem fog lealacsonyodni arra a szintre, hogy aki nem támogatja teljes elánnal ezt a javaslatot, hanem bárhol kritizálni meri, az valójában a bűnözők pártján áll. Szó nincs erről. Arról van szó, hogy próbálunk egy élethelyzetet jól megoldani, próbálunk olyan büntető törvénykönyvi tényállásokat alkotni, ami valóban azt a jogpolitikai szándékot valósítja meg és éri el, amit szeretnénk, és nem visszaélésekre ad alapot. Elhihetik, tisztelt képviselőtársaim, hogy kisgyermekes apukaként, egy kislány édesapjaként biztos nagyon fontos téma ez számomra. Higgyék el, és talán így az emóció is hihető az önök számára is tőlem.

Ugyanakkor azt is látjuk - és itt egy mondatlaltalok csak erre, hiszen képviselőtársaim erről bővebben fognak majd beszélni a felszólalásuk során -, hogy a büntetőjog nem jelent gyógyírt mindenre. Éppen Demeter Zoltán képviselő úr mondta el azt, hogy az említett szigorítások nem elegendőek, nem vezettek a megfelelő eredményre. Azt kell mondjam önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha ezt elfogadjuk így, ahogy ez előttünk fekszik, ez sem fog arra az eredményre vezetni, amit önök szeretnének. Ugyanis a büntetőjog mindenhatósága nem igaz, még a súlyos bűncselekmények esetében sem.

Azt gondolom, abban is egyet kell értsünk, hogy elsősorban nem az a cél, hogy 30-40-50 év múlva meg lehessen büntetni azokat, akik ilyen cselekményeket követtek el, hanem az az elsődleges cél, hogy amikor ilyen cselekmények történnek, azt a lehető leghamarabb ismerjük föl, és tudjunk tenni az ellen, hogy további hasonló bűncselekményeket ugyanaz a személy ugyanazon sértettel sérelmére elkövethessen.

Azt hiszem, hogy ez az a jogalkotói szándék, ami elsődleges, és ha úgy tetszik, csak kiegészítő jellegű

tud az lenni, hogy ha már ez megtörtént, és ha már akkor nem sikerült nekünk ezt észrevenni és megakadályozni, akkor legalább évek, évtizedek múltán is elnyerhesse a büntetését az, aki ilyet tett.

Éppen ezért tehát azt javaslom, és azt javasoltam a bizottsági vitában is, hogy elsősorban azon gondolkodjunk, akár ebben a vitában is, hogy hogyan lehetne a gyermekvédelmi szolgálatok rendszerét fejleszteni, hogyan lehetne a jelzőrendszert jobbá tenni, hogyan lehetne ezeket a cselekményeket a korai szakaszukban felismerni és megelőzni.

Higgyék el, képviselőtársaim, ez nem mellébeszélés, hanem éppen hogy ez a dolog lényege. Azt gondolom, hogy itt kell megfogni ezeket a jelenségeket, és emellé mintegy járulékos módosítás, mellétehetjük az elévülési szabályok változtatását, de amíg erről nem beszélünk, addig azt gondolom, hogy a probléma gyökeréig biztos nem érünk el, és legfeljebb - rossz hasonlattal élve - a problémát egy kicsit lekaszáljuk, de a gyökerét nem tépjük ki.

Másrészt, akik most felszólaltak általában - és persze én is ezt a példát követtem, hiszen a javaslat lényege ez -, arról beszéltünk, a képviselő asszony, hogy nevesítsük, a törvény szerint a büntető törvénykönyv 26. § (3) bekezdését egy c), egy d) és egy e) ponttal kívánja kiegészíteni. Eddig nagyjából a c) pontról beszéltünk, ami a nemi erkölcs ellen elkövetett bűncselekmények esetén az ott meghatározott ötévi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő bűncselekmények elkövetésekor, ha a bűncselekmény sértette a bűncselekmény elkövetésekor a 18. életévét nem töltötte be, akkor kizárja az elévülés lehetőségét.

De van ennek a javaslatnak egy d) és egy e) pontja, és én szakmai szempontból ennek az elfogadását ellenzem. Remélem azt, hogy kormánypartii képviselőtársaim is és ellenzéki képviselőtársaim is nyitottak lesznek a kritikai érvekre, már csak azért is, mert ezek nem elvi különbségek a nézeteink között, hanem egyszerű szakmai megfontolások.

A d) pontban azt írja képviselő asszony, hogy azoknál a bűncselekményeknél is - a XIX. fejezet, ahol a nemi erkölcs elleni bűncselekményekről szól a büntető törvénykönyv -, tehát a fejezetben meghatározott azon bűncselekményeknek, amelyeknél „a hozzátartozó vagy az elkövető nevelése, felügyelete, gondozása, gyógykezelése, illetve egyéb módon a hatalma vagy befolyása alatt álló személy sérelmére történő elkövetés, valamint a sértettel kapcsolatban fennálló egyéb hatalmi vagy befolyási viszonytal történő visszaélés a súlyosabb minősítést megalapozza” - bonyolult a megfogalmazás, de szükséges felolvasni -, ott szintén kizárná az elévülés lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én ezt nem tudom támogatni. Azért nem tudom támogatni, mert először is itt már nem a fiatalkorúakról, a kiskorúakról van szó, hiszen nem feltétel itt a 18. életév be nem töltése, hanem bármilyen felnőtt korúak közti relációban ez a magatartás megvalósulhat, és ez esetben is

kizárt lenne az elévülés. Márpedig itt én azt gondolom, hogy ha már túl is lépünk azon, hogy itt ennek semmi köze nincsen a fiatalkorúakhoz és az ő védelmükhöz, ez számos visszaélésre ad alapot.

Ha meggondolják azt, képviselőtársaim, hogy mondjuk, ezek tipikusan munkahelyi szituációk - talán Demeter képviselő úr utalt is erre. Helyes az, és mi is támogattuk, hogy az ilyen jellegű viszonyok esetén is minden szexuális visszaélést a büntető törvénykönyv büntetni rendeljen. De gondolják azt meg, hogy milyen visszaélésekre ad az alapot, hogy valaki 30-40 év múlva fel tudja jelenteni egy volt főnökét, ha éppen most, mondjuk, ő gördíti az akadályt az ő előmenetele útjába, ez alapján a jogszabály alapján.

Kettő. Ha azt mondjuk, hogy az elévülést azoknál a bűncselekményeknél zárjuk ki, amelyek a leg súlyosabb megítélésűek, én úgy gondolom, hogy egy ilyen esetben, mondjuk, egy akkor is két évig, három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény esetén semmi okunk nincs arra, hogy az elévülést kizárjuk, holott egyébként más súlyos bűncselekményeknél, mint a rablás vagy bármi hasonló, nem zárjuk ki az elévülés lehetőségét. Itt én ezt egy kodifikációs hibának tartom inkább, mert kifejezetten nem illik bele abba a képbe, ami a képviselő aszszonynak az előterjesztéssel a szándéka volt. Én ennek a d) pontnak az elvetését javaslom.

Ugyanígy vagyok az e) ponttal. Első hallásra talán meredeknek tűnik - hogy ezt a pesties kifejezést használjam -, hiszen azt mondhatjuk, hogy miért szeretném én a gyermekprostitúció kihasználása és a gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekmények esetén kizárni az el nem évülést, illetve megteremteni az elévülés lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akik régen vannak itt ebben az Országgyűlésben, azok emlékeznek arra a vitára, amit ebben a témakörben lefolytattunk. Most is így néz ki a büntető törvénykönyv. Volt akkor egy olyan felvetés, hogy érdemes volna bizonyos büntethetőséget kizáró speciális okokat meghatározni ennél a bűncselekményi körnél. Ha ezt meg tesszük, akkor maradhat az el nem évülés a leg súlyosabb esetekben. Ha nem tesszük meg, akkor viszont életveszélyes. Már a mostani helyzet is az.

Mert ma - és így szól a törvény, bármilyen furcsa -, ha egy 19 éves ember egy másik 19 éves... (Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.) vagy egy 17 éves emberről - itt direkt nem határozom meg most, hogy melyik a férfi, és melyik a nő, mert teljesen mindegy - készít egy pornográf jellegű felvételt, akkor az ma 2-8 évig terjedő büntetési tétellel fenyegetett... (Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Tizenöt perc? Szoknom kell az új házszabályt, elnök úr. Akkor a következő felszólalásomban én ezt még ki fogom fejteni, mert hosszabb annál, hogy egypár másodperc türelmet kérjek.

Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Vágó Sebestyén képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Természetesen frakciónk támogatja az előterjesztést, ugyanis minden olyan javaslatot támogatunk, ami fokozottabb védelmet adhat a kiskorú személyeknek, a gyermekeknek az ilyen típusú bűncselekményekkel szemben, valamint mindenfajta szigorítást is támogatunk, ami az ilyen elkövetőkkel szemben életbe léphet.

(20.20)

Egyértelmű, hogy miért. Egyértelműek a szakmai okok is, ugyanis nagyon sok esetben, beszélhetünk a 18 éves kortól induló elévülésről is akár, de nagyon sok esetben 18 éves kor fölött is, még akár ha szülő és gyermek között történt meg ez a súlyos bűncselekmény, 18 éves kor fölött még mindig jó pár évig függőségi helyzetben lehet az a gyermek a szülővel kapcsolatban. Tehát ez alátámasztja azt, hogy egyáltalán ne évüljön el. Amúgy is a függőségi helyzet behatározott, hogy mikor szűnik meg.

A másik pedig az, hogy nagyon sok esetben az ilyen bűncselekmények áldozatainál nemcsak felnőttkorúvá kell válni, hanem sok esetben akár több évtizednek is el kell telnie ahhoz, hogy ő ezt feldolgozza magában, és vállalni tudja akár egy büntetőeljárás procedúráját, eljut arra a feldolgozottsági szintre, hogy ki mer állni, és feljelentést mer akár tenni ebben a kérdésben. És ne felejtjük el azt, hogy ezeknél a bűncselekményeknél is előfordulhat az, hogy mintegy poszttraumás stresszként az áldozat eltemeti magában ezeket az emlékeket, és előfordulhat az, hogy több évtized után esetleg egy akármilyen cselekmény, történés kapcsán törnek felszínre ezek az emlékek; tehát ezek mind alátámasztják. Nem beszélve arról, hogy az egyik legbrutálisabb és legaljasabb bűncselekmény-kategória véleményem szerint az - és elképzelhető, hogy ebben szerepet játszik az, hogy én is kisgyermekes családapá vagyok -, az egyik leg súlyosabb és legbrutálisabb bűncselekmény, amit ember elkövethet egy másik ember, egy kiskorú személlyel szemben. Így minél határozottabban fel kell lépni ezekkel a bűncselekményekkel kapcsolatban.

Az, hogy milyen típusú intézkedésekre van még szükség, előterjesztéseink voltak az elmúlt időszakban is ezzel kapcsolatban. Persze, ez mind a büntetés és inkább az elkövetők jogfosztottságával volt kapcsolatos, de azt be kell ismernünk, hogy csak ezen a pályán elindulni nem elég. Természetesen első körben azokat a lépéseket kell megtennünk, ami akár egyik napról a másikra hatályba léptethető, fogantatható. Ebbe a kategóriába tartozik a Btk. szigorítása is ebben a tekintetben. Viszont fel kell ismernünk azt, hogy itt egy komplex tevékenységcsomagra

lenne szükség, hogy ezeket a bűncselekményeket kiküszöböljük.

Szó volt már a gyermekvédelmi jelzőrendszeréről. Én magam a 2000-es évek elején gyermekjóléti szolgálatnál dolgoztam. Akkor még pár éve lépett hatályba a gyermekvédelmi törvény, úgy gondoltuk, hogy a beindulás nehézkes. Azzal indokoltuk azt, hogy nem igazán működik a gyermekvédelmi jelzőrendszer. De ennek a törvénynek a hatálybalépése óta eltelt 17 év, és még mindig ott tartunk, hogy ez a rendszer nem működik. És ha kiragadott példákat akarunk venni, akár a médiában hosszú heteken keresztül taglalt eseteket is, nagyon súlyos és nagyon kétségbeejtő eseteket, ahol a szülők hajtották végre ezeket a cselekedeteket gyermekeik ellen, akkor észrevehetjük azt, hogy azok a gyermekek iskolába jártak. De mielőtt iskolába jártak volna, elvileg jártak gyerekorvoshoz, elvileg a védőnő járt hozzájuk, utána iskolába kerülve elvileg naponta találkoztak ott a pedagógusokkal, és volt olyan eset - nagyon súlyos eset -, ahol még a gyermekjóléti szolgálatnak a gondozottjai is voltak ezek a gyerekek. Tehát tulajdonképpen a gyermekvédelmi jelzőrendszer legfőbb elemei, a legfőbb négy eleme nem működött. És az a kérdés, hogy miért nem működött, és ezt is meg kell vizsgálnunk.

Elképzelhető, hogy a jogszabályokban nincsen rendes keretek közé szorítva, szabályozva az, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszernek hogy kell működnie? Elképzelhető az, és ez nagyon sok helyen előfordulhat, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjait megfélemlítik? És sokszor félelemből nem merik a megfelelő jelzéseket megtenni? Ugyanis annak a védőnőnek sok esetben a település szegregált területén lévő, komfort nélküli körzetébe ugyanúgy vissza kell mennie hétről hétre, annak a gyerekorvosnak ugyanúgy találkoznia kell több szülővel is, így egyrészt, hogy szabályozzuk a gyermekvédelmi jelzőrendszer működését, igenis szigorúbb és hatásosabb védelemre van szükség ezen közfeladatot ellátó személyek érdekében. Meg kell vizsgálnunk azt, hogy a jelenlegi szociális ellátórendszer vagy a gyermekvédelmi ellátórendszer hogyan működik.

Ugyanis, amikor még ott tartunk, hogy Magyarországon a szociális ellátórendszer és a gyermekvédelmi rendszer akár diplomával rendelkező tagjai sokszor nehezebb anyagi körülmények között élnek, mint az ellátottjaik, akkor nagyon sok esetben ne is csodálkozzunk azon, hogy a jó szaktudással rendelkező szakemberek nem maradnak a pályán. Nagyon sok szomorú esetben külföldre menekülnek, és nagyon sokszor ápoló-gondozó feladatot látnak el fogyatékosággal élő vagy idős ember mellett, nagyon jól képzett szakemberek, kiváló szaktudással és rengeteg tapasztalattal. Vagy nagyon sok esetben, ezt is sajnos ki kell mondanunk, azok az emberek választják ezt a pályát, akiknek nincs más lehetőségük. Egyfajta kényszerpályaként mennek el akár a szociális területre, akár a gyermekvédelem területére.

Amíg ez a rendszer fennáll, amíg az ő béreik nincsenek olyan állapotban, amit a szaktudásuk és egyébként a szakmájuk felelőssége és a hivatásuk felelőssége megkíván, addig nem várhatjuk el akár azt sem, hogy a pedofil bűncselekmények visszaszoruljanak. (*Folyamatos moraj.*) Ugyanis a gyermekvédelmi ellátórendszernek és a szociális ellátórendszernek nemcsak abban van komoly feladata és szerepe, hogy ezeket az eseteket feltárja, vagy esetleg még csírájában elfojtsa, vagy csírájában gátat szabjon ezeknek, hanem igenis a megelőzésében is komoly szerepe van. (*Az elnök csenget.*) Ugyanis akár a...

ELNÖK: Bocsásson meg képviselő úr, de sztereóban hallom - és nem hallom a képviselő urat. Tessék, folytassa!

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tehát, ha akár azt nézzük, hogy akár egy elkövetővel szemben is vagy egy elkövetésre hajlamos emberrel szemben is egy normálisan működő szociális ellátórendszerrel még idejében normál életpályára lehet állítani. Vagy egy bántalmazott vagy egy veszélyeztetett gyermeknél, amikor olyan állapotba kerül, hogy a szocializációs életfolyamata rossz irányba indul el, és a jövőben akár egy potenciális elkövető lehet belőle, ha ezt csírájában elfojtjuk, a rendszer idejében felismeri, akkor egy normálisan működő szociális és gyermekvédelmi ellátórendszerrel ennek a gyermeknek a sérüléseit korrigálni lehet. Ennek a gyermeknek az életútját olyan irányba lehet terelni, hogy a későbbiekben ne legyen akár potenciális elkövető.

De ehhez - még egyszer mondom - szükség van a probléma komplex kezelésére, a szakma elismerésére, akár szakmai különprogramok indítására, akár a benne szereplők elismerésére, és ha ezt a rendszert tökéletesen felépítjük és normálisan működtetjük, akkor ennek, igen, csak egy mankója lehet a Btk.-szigorítás.

Én egyébként sok képviselővel, akár szocialista, akár LMP-s, akár liberális képviselővel ellentétben úgy gondolom, hogy amit ők elmondanak, azzal szemben azért erősebben preventív hatása van egy szigorúbb Btk.-nak. Én hiszek a szigorú Btk.-ban, mert tanulmányaim során kellett jogot tanulnunk, és ott a fejünkbe verték, hogy azért ott a büntetési tételeknek és a büntetés szigorításának igenis van preventív hatása.

Mert annak az elkövetőnek, mondjuk, jelen esetben, ha ezt a törvényjavaslatot vesszük vagy ezt a módosítást vesszük, akkor megfordulhat a fejében, hogy neki akár 30 év múlva is szembe kell néznie a cselekménye következményeivel. Vagy akár, ha egy büntetési tétel emelésén gondolkodunk, megfordulhat a fejében az, hogy ennek nagyon súlyos következményei lehetnek, és nem úszhatja meg akár letöltendő büntetés nélkül. Tehát ennek igenis van preventív hatása, és igenis ezekre nagyon komoly szük-

ség van. Csak ez a rendszernek csak az egyik lába. És még van rengeteg láb, amit igenis figyelembe kell venni, és ezek nélkül ez sem fog működni.

Mert a kiragadott példánál maradván, akár amíg ennyi szakember fókuszában lévő eset csak évek múltán kerül napvilágra, akkor addig tényleg nem elég a Btk. szigorítása. Akkor addig tényleg nagyon nagy baj van. És a Btk. szigorításánál, most eltekintve a preventív hatásától, van egy olyan társadalmi igény, hogy egy az, hogy ezek az emberek elnyerjék méltó büntetésüket, kettő az, hogy a lehető legszigorúbb büntetést mérjük ki rájuk. Azért ne felejtjük el azt, hogy ha ezek az esetek megtörténnek, azért egy gyermekben akkora törést okoznak, ami után már nagyon nehezen elképzelhető az, hogy egy egészséges személyiségfejlődésen menjen keresztül.

(A jegyzői székben Földi Lászlót dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

És azért én mint szociális szakember mondom azt, és én mint olyan ember, aki pártfogó felügyelőként is dolgoztam, és nagyon sok életúttal találkoztam, akár bűnelkövetők életútjával is találkoztam, nagyon jól tudom azt, hogy a társadalomnak sem mindegy az, hogy egy ilyen törött szocializációs életpálya hova vezet.

(20.30)

Nagyon sok esetben megfigyelhető az, hogy az a kiskorú vagy az a gyermekkorú, aki szexuális zaklatásnak volt kitéve gyermekkorában, ő már valószínűleg, nagyon sok esetben valószínűsíthető, hogy deviáns életformát folytat felnőttkorában, ugyanis ez az eset egy olyan pályán indította el, ahonnan már nagyon nehéz visszahozni, főleg, ha mondjuk, az az elkövető, aki ezt tette vele, olyan személy, akivel szemben ő kiszolgáltatott helyzetben van, tehát az elkövetés után egy megfelelő gyógykezeléssel erről a pályáról nem lehet letéríteni azt a gyermeket. Ez is indokolja azt, hogy egy komplexebb intézkedéssel ne csak szigorúbban büntessünk, vagy ne csak azt jelentsük ki, hogy ha valaki ilyet követ el, akkor nem úszhatja meg 10-20-30-40 év múlva sem ezt a büntetést, hanem az elsődleges cél az, hogy ezeket a bűncselekményeket megelőzzük.

Amit Bárándy képviselőtársam mondott a d) ponttal kapcsolatban, én nem vagyok jogász, én csak józan - nem paraszti, hanem inkább szociális munkási - ésszel átgondolva a dolgot, azt mondom, hogy ha azon logika mentén indulunk el, ami alapján ön kifogásolta ezt a d) pontot, akkor ennyi erővel kifogásolhatjuk a c) pontot is. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért?)* Mert nagyon sok esetben előfordul, ugyanúgy lehet az, hogy egy szülei megharagudó felnőttkorú ember bosszút akar állni a szülein, és feljelentést tesz az édesapja ellen, hogy őt zaklatta

gyermekkorában. Ugyanolyan visszaélésekre adhat okot, ha ezt a logikát követjük, ugyanis nagyon sok esetben 10-20-30, akár 40 év is eltelhet, amíg ez a függőségi viszony megszűnik, akár az ön által említett példánál, egy alá-fölé rendeltségi viszonyban, egy munkáltató-beosztott szempontjából. Akkor igenis meg kell adni a lehetőséget arra, hogy ez az alkalmazott, akit zaklatott az ő munkáltatója, akár 10-20-30-40 év múlva, amikor ez a függőségi viszony megszűnik, tudjon élni azzal a lehetőséggel, hogy igenis feljelentést tegyen, és igenis az elkövető elnyerje a méltó büntetését. Persze mondom, én nem jogász logikával nézem ezt a dolgot, hanem inkább mint egy szociális szakember vagy mint egy országgyűlési képviselő nézem ezt a kérdést.

Még egyszer mondom, a közeljövőben valószínűleg ugyanúgy, ahogy már elkezdtük, lesznek javaslataink, akár nemcsak büntetőjogi, hanem egyéb javaslataink is, hogy ezt a kérdést kezeljük, és elsősorban a megelőzésre és a rendszer olyatén kiépítésére helyezjük a hangsúlyt, hogy ezek az esetek nagyon minimális mértékben jelentkezzenek, nagyon minimális számban jelentkezzenek. Tehát lesznek javaslataink, amik alátámasztják, akár több lábát is megteremthetik ennek a Btk.-módosításnak, de természetesen, élve azzal a lehetőséggel, hogy módosító indítványokat nyújtunk be, és ezeket meg is tettük, ezekkel együtt természetesen támogatni fogjuk ezt a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP támogatja a javaslatot, mint ahogy támogattuk azt a Btk.-módosítást is, ami az addigi elévülési szabályt felülírva kimondta, hogy csak a nagykorúságtól kezdődik az elévülés. A korábbi elévülési idő valóban komoly akadálya volt az ilyen esetek napvilágra kerülésének, mivel nyilvánvalóan nem volt elvárható egy kiskorú gyerektől, hogy éppen azok ellen forduljon, akiktől függ, akár szülő, nevelőszülő vagy tanár a bántalmazó.

Egyetértünk a mostani javaslattal is, amely teljesen megszünteti az elévülést. A gyerekekkel szemben elkövetett bűncselekményeknél a legnagyobb a látencia, 90 százalékos, és valóban sok esetben több évtized is eltelik, mire ezekre a bűncselekményekre fény derül. Fontos, hogy ilyen esetekben is felelősségre lehessen vonni az elkövetőt a múltban elkövetett bűnökért, azt gondoljuk azonban, hogy önmagában az elévülési szabályok módosítása, a Btk. szigorítása nem elégséges. A legfontosabb az volna, hogy a folyamatban lévő esetek is napvilágra kerüljenek, és a további károkozást az azonnali közbelépéssel meg lehessen akadályozni.

A gyermekvédelmi jelzőrendszernek hatékonyan kellene működnie ahhoz, hogy ne csak évtizedek múltán derüljön ki, ha valaki szexuális erőszakot követett el, vagy bántalmazott egy gyermeket. Jelenleg Magyarországon a szülők kétharmada alkalmaz erőszakot is gyermeke nevelése során, és a gyermekbántalmazás az esetek 90 százalékában rejtve marad, 100 esetből csupán 10 esetben derül ki, és mindössze egyetlen miatt indul büntetőeljárás. A gyermekvédelem statisztikái szerint évente 20 ezer gyerek válik valamilyen lelki, fizikai, szexuális bántalmazás áldozatává, tavaly 371 gyermeket ért szexuális bántalmazás. További sokkoló adat, hogy évente körülbelül 30 gyermek hal meg bántalmazás vagy elhanyagolás következtében.

A gyermekvédelmi jelzőrendszer feladata lenne a gyermekek veszélyeztetettségének megelőzése, vagyis minden olyan tényező feltárása és kiküszöbölése, amely a gyermek testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését gátolja vagy akadályozza. A gyermekvédelmi törvényben meghatározott jelzőrendszeri tagok kötelesek jelzéssel élni a gyermek veszélyeztetettsége esetén a gyermekjóléti szolgálatnál, hatósági eljárást kezdeményezni a gyermek bántalmazása, illetve súlyos elhanyagolása vagy egyéb más súlyos, veszélyeztető ok fennállása esetén. Kötelesek egymással együttműködni és egymást kölcsönösen tájékoztatni.

Mint azt a szigetszentmiklósi eset is mutatja, jelenleg ez a jelzőrendszer nem működik megfelelően Magyarországon, a gyerekekkel kapcsolatba kerülő szakemberek és hatóságok képtelenek megakadályozni vagy érdemben fellépni a gyermekbántalmazás ellen. Rendszerszintű problémák vannak, ami miatt a jelzőrendszerben részt vevők alkalmatlanok arra, hogy felismerjék, ha egy gyerek bántalmazásnak van kitéve. Az esettel kapcsolatos ombudsmani jelentés megállapította, hogy a szigetszentmiklósi gyermekbántalmazás áldozatai nem kaptak valós segítséget a veszélyeztetettségük megszüntetéséhez, a szakemberek nem ismerték fel időben, hogy ki kell emelni őket a családból. A gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai között a jelzésen kívül nem volt érdemi együttműködés, a kiemelés eljárása pedig elhúzódott.

Összefoglalóan tehát azt lehet megállapítani, hogy a gyermekbántalmazási ügyekben indult eljárásokban a helyi ellátórendszer tagjai gyakran nem tudnak a bántalmazásokról, vagy súlyos bántalmazás megelőzése érdekében a beavatkozásuk nem hatékony. A különböző szakmákhoz tartozó szakemberek - tanár, orvos, védőnő, rendőr vagy jegyző - közötti kompetenciahatárok nem tisztáztak vagy nem ismertek a szakemberek előtt. A gyakorlatban ez úgy jelentkezik, hogy vagy nem jeleznek, vagy nem időben jeleznek, vagy nem a valódi problémát jelzik. A mulasztó szakembereket a legtöbb esetben nem marasztalják el. Bár felelősségre vonható az, aki jelzési kötelezettségével nem él, mégis az a

gyakorlat, hogy nincs valódi szakmai utánkövetés és következmény.

A gyermekvédelmi törvény életbelépése óta soha nem álltak rendelkezésre azok a tárgyi, anyagi, személyi erőforrások, amelyek a törvény végrehajtásához szükségesek. Komoly szakemberhiánnyal küzd a gyermekvédelem, magas a fluktuáció. Körülbelül 500 védőnő van az országban, egy-egy védőnőhöz 250 gyermek tartozik, ami lehetetlen feladat elé állítja őket. A kistélepüléseken nagyon rossz munkakörülmények között dolgoznak. 2004-ben készült egy módszertani anyag arról, miként kell felismerni például a bántalmazást, ám ennek betartása nem kötelező és nem számon kérhető. A gyermekvédelmi rendszer leterheltsége, bürokratikus felépítése is az oka annak, hogy a szigetszentmiklósi eset titokban maradt, ráadásul az érintettek gyakran fel sem ismerik az erőszakot. Sok szakember nincs tisztában a bántalmazás tüneteivel, jeleivel és következményeivel.

Amit tehát az LMP a büntetőjogi eszközökön túl fontosnak lát: a gyermekvédelmi szakemberek képzésének megerősítése, a gyermekbántalmazás és családon belüli erőszak felismerésével kapcsolatos ismeretek oktatása, továbbképzések, módszertani útmutatók, gyermekjogok oktatása, beemelése a Nemzeti alaptantervbe, a gyermekvédelmi jelzőrendszer megerősítése, a leterheltség csökkentése, a szakemberszám növelése, a 2008 óta elmaradt béremelés pótlása. A kompetenciahatárok tisztázása nagyon fontos, ugyanúgy, ahogy a felelősségi viszonyok egyértelműsítése is, a jelzőrendszer tagjainak mulasztásával kapcsolatos felelősségre vonási szabályok szigorítása, személyi felelősség megállapítása mulasztás esetén, valamint a szakmai utánkövetés. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót, Széleányi Zsuzsanna képviselő asszony, 15 perces időkeretben.

(20.40)

SZÉLEÁNYI ZSUSZANNA (független): Köszönöm szépen a szót. Kedves Képviselőtársak! Üdvözléssel fogadtuk ezt a benyújtott képviselői javaslatot, mert nagyon világosan és egyértelműen elítéli a gyermekek ellen elkövetett szexuális erőszakot, és a javaslat egy nagyon határozott útmutatást tesz annak érdekében, hogy az elévülés kitolásával ezek a sérelmek ne maradjanak észrevétlenül.

Nagyjából az elmúlt húsz évben kerültek az erőszakos cselekmények a világ figyelmébe, és nagyjából tíz éve világszerte olyan jelentős felmérések és kutatások vannak már, amelyek Magyarországra is érvényesek, és amiből nagyon jól tudjuk, hogy a gyermekek elleni szexuális bűncselekmények elsődleges tere

a család, és azok az elkövetők, akik őket bántalmazták, többnyire azok a felnőttek, akik velük együtt élnek vagy a közelükben, vagy a közeli baráti viszonyrendszerben.

Nagyon durva dolgok azok, amikről tudunk. Ezt mindannyian, önök is elismerték. Az elkövetők 90 százaléka többnyire heteroszexuális férfi, és a legnagyobb kitétségben a 4 és 11 év közötti kislányok vannak. De még azt is mondhatjuk, hogy a felmérések szerint a szexuális bűncselekmények áldozatainak 10 százaléka 5 évnél fiatalabb kislány.

A törvényjavaslat benyújtása tehát mindenképpen nagyon indokoltnak tűnik, annak ellenére, hogy mint már nagyon sokszor az erőszakos cselekmények vonatkozásában, ezt is egy konkrét médiaesemény ihlette. Nem feltétlenül probléma ez, természetesen nagyon is fontos, hogy a médiában napvilágra kerülő esetek kapcsán az emberek széles köre értse meg, hogy mi az, amiről szó van, és világossá lehessen tenni azokat az álláspontokat, amelyeket a politikusok képviselnek. Mindazonáltal én is azt gondolom, amit többen kifejeztek már, hogy pontszerűen hozzányúltni ilyen ügyekhez, az nem mindig feltétlenül célszerű. Azok az adatok, amelyeket ismerünk az erőszakos cselekedetéről, nem feltétlenül ország-specifikusak, a nőkre és a gyerekekre nagyon sokszor egymással párhuzamosan érvényesek.

Magyarországon a helyzet az európai országokénál jellemzően mégis rosszabb, azért, mert az a komplex rendszer, amelyről itt többen beszéltek már, amely a gyermekek előzetes védelmét, a prevenciót a büntetéssel szemben preferálná, az Magyarországon nem működik elég jól. Ezért egy olyan törvényjavaslat, amely a szankcióknál indít, óhatatlanul nem lehet tökéletes.

Egy 2009-ben lefolytatott, 33 európai országban végzett vizsgálat szerint kiderül egyértelműen, hogy Magyarországon fordulnak a nők és a gyermekek, tehát a szexuális erőszak sértettjei legritkábban a bíróságokhoz, mert jellemző módon nem bíznak a hatóságokban. *(Az MSZP képviselői felé fordulva.)* Lehet egy kicsit halkabban, urak? Köszönöm szépen. Bocsánat, de engem is zavart. *(Dr. Bárándy Gergely: Bocsánat, a témáról beszélünk megint.)* Az szuper!

Az előttünk fekvő képviselői törvényjavaslatot természetesen támogatom. Az, hogy a büntethetőség elévülésének korlátját kitolja, szerintem jobb megoldás annál, mint ami itt már a vitában felbukkant, nevezetesen, ami a büntetési tételek hosszabbítására vonatkozik. Bizonyos értelemben, ahogy önök is mondták, ez egy életszerű javaslat, hiszen valóban, a gyermekáldozatok a lehető legritkábban fordulnak segítségért maguktól.

Mindazonáltal azt gondolom, hogy az előterjesztők nagyvonalúbb, eredetibb javaslattal is előállhatnak volna, nevezetesen arról van szó, hogy 2011-ben az Európa Tanács elfogadta a nőket sújtó és a családban elkövetett erőszak elleni küzdelemről szóló úgynevezett isztambuli egyezményt. Ezt az isztambu-

li egyezményt Magyarország is aláírta, még hozzá nem olyan régen, 2014. március 14-én. Ezt a javaslatot azonban még a parlament nem ratifikálta, tehát Magyarországon ennek a nagyon fontos jogszabálynak az érvényesítésére nincsen mód.

Az isztambuli egyezmény egy olyan nemzetközi jogi eszköz, ami hihetetlen kiterjedten kezeli az erőszak kérdését, a családon belüli erőszakot, a nőkkel és a gyermekekkel szembeni erőszakot, mindazt a legsúlyosabb erőszakos cselekedetek egyértelmű példájaként tekinti. Kifejezett célja az erőszak megelőzése, az áldozatvédelem, az elkövetők felelősségre vonása, az erőszakot elszenvedő gyermekek és a nők utógondozása és támogatása. Az egyezmény a zero tolerancia elvét képviseli, amely nagyon egyértelműen fogalmaz a szexuális erőszakot érintően.

Ha a parlament ratifikálta volna az isztambuli egyezményt - amire kíváncsi is vagyok, hogy miért nem került még sor, talán államtitkár úr tud nekem majd válaszolni -, egy komplex és teljes körű szabályozást valósíthatott volna meg, így erre a jelenlegi képviselői indítványra nem feltétlenül lett volna szükség.

Mindazonáltal ezt a jelenlegi javaslatot támogatom, ugyanakkor azt gondolom, hogy egy sokkal kiterjedtebb és kidolgozottabb isztambuli egyezmény elfogadásával nem csupán a jövő nőinek, hanem a jelen gyermekeinek az érdekeit is érdemben tudnánk védeni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót két percben Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak nagyon gyorsan befejezném, amit nem sikerült az előző felszólalásban. Szóval, az e) pont vonatkozásában, ami a gyermekprostitúciót és a gyermekpornográfiát érinti, én ott is egy olyan megoldást javasolnék, hogy annak a legsúlyosabb formáit nyugodtan lehetne életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetni, és ebben az esetben az elévülés lehetősége a jelenlegi jogszabályaink alapján is kizárt.

Az, amiről kezdtem beszélni problémaként, az pedig úgy néz ki, hogy amennyiben nincs meg az a büntethetőséget kizáró ok, amit a vezérszónoki felszólalásomban elmondtam, nevezetesen, hogy abban az esetben, hogy ha ezek a személyek, akik egymásról csinálták a pornográf felvételeket, azok, mondjuk, házastársak - mert 18 alatt is lehet házasodni, és a 18-hoz köti a jogkövetkezményt a Btk. - vagy élettársak esetleg, akkor ott legalább ne legyen büntetendő, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett ez a cselekmény. Mert ha ezt a jelenleg is problémás szabályt ötvözzük az el nem évülhetőséggel, akkor egészen furcsa és bizarr helyzetek tudnak ebből keletkezni. Tehát én azt mondom, hogy vagy gondoljuk

meg, hogy itt a pornográf felvételek készítése kapcsán be tudunk-e vezetni - nyilván közösen és közös akarattal - egy ilyenfajta büntetethetőséget kizáró okot, vagy pedig legalább ne tetézzük a már amúgy sem túl szerencsés helyzetet, azaz legalább ne tegyük elévülhetetlen bűncselekménnyé ennek a témakörnek az összes esetét.

Tehát még egyszer mondom, a kirívó eseteket igen, ott én is azt mondom, hogy egy ilyen szankció, kiegészítés - ha ezt az elévülést annak nevezük - indokolható lehet, de kizáró eset nélkül a teljes körre biztos, hogy nem szerencsés ezt megtenni, sőt nagyon szerencsétlen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, 15 perces időkeretben.

Elsőként az előre bejelentett felszólalóknak adom meg a szót: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Ötből egy gyerek válik szexuális abúzus vagy erőszak valamilyen formájában áldozattá. Bármelyik gyerekkel megtörténhet, függetlenül nemétől, korától, bőrszínétől, családi hovatartozásától, vallásától. Az elkövető sokszor a gyerek által is ismert, szeretett személy és nem feltétlenül felnőtt.

Becslések szerint Magyarországon egy felismert gyermekbántalmazási esetre 25 rejtett eset jut.

(20.50)

A gyermekjóléti szolgálatok által felderített esetek alapján napi 20 gyerek bántalmazására derül fény. A gyermekjóléti szolgálatok által ismertté vált erőszakos cselekmények 85 százalékánál a szülő bántalmazta saját gyermekét, a családon belül 65 százalék a lelki, 32 százalék a testi, és itt kiemelném, az ismert esetek 3 százaléka szexuális erőszak. Az UNICEF a gyermekbántalmazások gyakoriságát és súlyosságát tekintve a világ legveszélyesebb helyei között tartja számon hazánkat. Itt megint elmondanám és kiemelném, hogy általában a bántalmazás komplex. Ha szexuális, akkor lelki és fizikai erőszak áldozata is az a gyermek.

Magyarországon minden hónapban legalább egy gyerek és minden héten legalább egy nő válik áldozattá családon belül erőszaknak, ami azt jelenti, hogy az áldozat meghal. Az igazságügyi statisztikák és a kutatások adatainak összevetéséből arra a becslésre jutottak a szakemberek, hogy a nemi erőszak elkövetőinek közel 99 százaléka Magyarországon büntetlenül marad. Ezért egyet lehet érteni azzal, hogy jó kiegészítő szabályozásnak, de nem oldja meg a problémát.

Amit képviselőtársam előtünk elmondott, nem elég csak egy törvénnyel szabályozni ezt. Gondolja-

nak csak bele, képviselőtársaim, önöknek is vannak gyerekei - én három gyermeket nevelek, kettő kislányt meg egy kisfiút -, hogy meg fogja-e oldani azt a problémát az, ha egy gyermeket 18 éves koráig szexuálisan bántalmaznak akár rendszerességgel. Megoldást fog-e jelenteni ennek a gyermeknek, ha betölti a 18 évet? Nem ez az egyetlen jogszabály fogja a megoldást jelenteni. A mostani tervezett módosítások a gyermekek ellen elkövetett bűncselekmények megelőzéséhez nem elegendőek, mivel a módosítások nem érintik a gyermekvédelmi intézményrendszert. A jelzőrendszer működése, működési hatékonysága javításának elengedhetetlennek kell lennie. Ehhez ezen a területen kiemelt fejlesztésekre van szükség.

Itt kritikaként el kell mondani, hogy ehhez képest az elmúlt években egyre kevesebb pénzt fordítottak fejlesztésre a költségvetésből, legalábbis a szociális és gyermekjóléti szolgáltatások fejlesztése, szakmai feladatuk támogatása címen 2012-ben is csak 144,3 millió forintot szántak, 2014-ben pedig már csak 67,9 millió forintot. Hasonlóan elkeserítő, hogy gyermekvédelmi szolgáltatások fejlesztése módszertani feladatok ellátása címen 2012-ben még 137,9 millió forint támogatást adott a költségvetés, 2014-ben már csak 115 millió forintot adtak a gyermekvédelmi szolgáltatások fejlesztésére, pedig a gyermekvédelem rendszere számos problémával küzd, előttem már sokan elmondták. Erről szolt az ombudsman több jelentése is 2013-ban. Itt ki kell emelni, hogy nem csak a szexuális bűncselekményekről beszélünk. Egy eset kapcsán többek között azt állapította meg, hogy hiányos a gyermekvédelmi jelzőrendszer együttműködése. Az alapvető jogok biztosa megállapította, hogy a gyermekek védelmére hivatott és köteles szolgáltatók és hatóságok szakmai együttműködése vélhetően a módszertani ajánlások, szakmai protokollok ismeretének hiánya miatt nem valósult meg.

Egy másik eset kapcsán, amikor halálra éhezettek egy kisgyermeket, a biztos álláspontja szerint szükséges a módszertani ajánlások körének bővítése, pontosítása, a jogszabályok felülvizsgálata. Sajnos azt látjuk, hogy a kormány számára nem kellően fontos a gyermekek védelme, legalábbis ezt mutatja, hogy miként egy nemrégiben megjelent jelentés rámutatott, a kormány által 2011-ben elfogadott nemzeti felzárkózási stratégia megvalósításából indoklás nélkül elmaradt az iskolai szociális munka feltételeinek kidolgozása és bevezetése, pedig a prevenció, a pozitív iskolai klíma, valamint az időben érkező szakmai segítség jelentős szerepet játszik a kamaszkori problémák megelőzésében.

Itt beszélnünk kell, többen elmondták, a gyermekvédelmi jelzőrendszerrel. A települési önkormányzatok kötelezően ellátandó feladata a gyermekjóléti szolgálat fenntartása, amelynek elsődleges szerepe a családban nevelkedő gyermekek segítése, a veszélyeztetettséget jelentő helyzetek megoldása, a krízisben lévő családok megsegítése. Ennek érdeké-

ben a szolgálatok észlelő- és jelzőrendszert működtetnek az alábbi intézményekkel együttműködve. Most fel fogom sorolni, hogy milyen intézmények foglalkoznak ma Magyarországon ezzel: az egészségügyi szolgáltatást nyújtók, így különösen a védőnői szolgálat, a házi orvos, a házi gyermekorvos, a személyes gondozást nyújtó szolgálatok, így különösen a családsegítő szolgálat, a családsegítő központ, a köznevelési intézmények, a rendőrség, az ügyészség, a bíróság, a pártfogó felügyelői szolgálat, az áldozatsegítés és a kárenyhítés feladatait ellátó szervezet, a menekülteket befogadó állomás, a menekültek átmeneti szállása, az egyesületek, az alapítványok és az egyházi jogú személyek, a munkaügyi hatóságok.

Itt fel kell tenni egy kérdést, hogy hogy lehet az, hogy ha ennyi szervezet foglalkozik gyermekbántalmazással vagy nők elleni, családon belüli erőszakkal, akkor hogy történhet meg az, hogy a szexuális bűncselekmények 99 százaléka felderítetlen marad, családon belül marad, látens marad. Nem elég, ha csak akkor lép a gyermekvédelem, ha már baj van. Szükség van a megelőzésre és a jelzőrendszer fejlesztésére is. A tapasztalatok azt mutatják, hogy hiába fejlett a védőnői rendszer Magyarországon, mégis újra kellene gondolni a védőnői rendszert, a gyermekjóléti rendszert és a civil szféra összefogását. Ráadásul a területi egyenlőtlenségek a védőnői ellátottságra is igazak, éppen ott a kevesebb a védőnő, ahol a legintenzívebb segítséget kellene adni a családoknak.

Az UNICEF felmérése azt mutatja, hogy bár Magyarország viszonylag sokat költ ezekre a szolgáltatásokra, pontosan azért, mert ennyi intézmény foglalkozik vele, a gyerekek deprivációjának szintje és aránya rosszabb, mint Bulgáriában vagy Romániában. A gyakorlat is azt mutatja, hogy hiába van közel 4 ezer védőnő és ugyanannyi szociális munkás, családok tömegei csúsznak bele nagyon nehezen kezelhető helyzetekbe.

Mi lenne a segítség? - fel lehet itt a kérdést tenni. Vannak törvényi szabályozások, és elmondtam, hogy a jelzőrendszer fejlesztése és mindenféleképpen ezeknek az intézményeknek a mindennapos, folytonos együttműködése. De mit tehetünk a gyerekekért? Felteszem a kérdést, hogy a gyerekek tudják-e, hogy hova kell nekik fordulniuk, ha baj van, mert a legtöbb esetben azért marad látens, mert nem tudnak kívül beszélni, mert azt sem tudják, hogy valakihez fordulhatnak. A gyerekeknek tudniuk kell, hogy vannak olyan szakemberek, tanárok, szociális munkások, ha már nagyobb gyerekekről beszélünk, az ombudsman, gyerekjogi képviselők, gyermekorvosok, pszichológusok, iskolapszichológusok, gyermekjóléti felelősök, vannak rendőrök, akikhez odafordulhatnak, ha baj van. Ma azt látjuk, hogy azért ilyen magas a látencia, mert maguk a gyerekek sincsenek tisztában azzal, hogy vannak ilyen szervezetek, amelyek segítséget nyújthatnának nekik.

Mindenféleképpen támogatni kell ezt a törvényt, csak a kormányzat figyelmét arra kell felhívni, hogy

ez nem elég. Nem elég csak törvénnyel szabályozni, hanem igenis ennek a nagyon sok intézménynek, amelyeket felsoroltam, mindennap működnie kéne, és együttműködnie kéne pontosan azokért az áldozatokért, akikről itt szó esett. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Staudt Gábor képviselő úr 15 perces felszólalása következik, a Jobbik részéről.

(21.00)

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány új szempontot szeretnék a vitába beemelni, amit lehet, hogy néhol felhördülés fog fogadni, de nem lesz meglepő a Jobbik által képviselt eddigi programpon- tok alapján. És úgy gondoljuk egyébként, hogy az, amit mi mondunk, nem véletlenül fogalmazódik meg, és valós megoldásokat szeretnénk találni a helyett, hogy a problémát csak szétkennénk. Mert annak ellenére, hogy támogatható ez a javaslat és támogatni is fogjuk, de valójában a helyzeten éppen csak javítani fog. Persze nagyon jó, ha nem évülnek el a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények, de nagyon kevés az az esetkör, ami ebbe beleesik, és ráadásul - és ebben az egyben Bárándy Gergellyel egyet tudok érteni - ha húsz-harminc év után mégis valami igazság születik, az egyrésztől jó, de az lenne a legjobb, ha nem kerülne sor ilyen bűncselekmények elkövetésére, illetve ha azon nyomban lesújtana az igazságszolgáltatás, és megfelelő választ adna.

De mi lehet a megfelelő válasz, ez a kérdés. Mondom ezt úgy, hogy természetesen ez egy kiegészítő javaslatnak jó, amit önök megfogalmaztak. Azzal már nem értek egyet Bárándy Gergellyel, hogy a szigorítás önmagában ne lenne visszatartó erejű. Hozzátennem azt, hogy sok esetben a büntetés-végrehajtással együtt tud megfelelő visszatartó erőt képviselni. Az valóban igaz, hogy leírhatunk akármit a Btk.-ban, de ha nincsenek megfelelő bűnüldöző szervek, amelyek ezt végrehajtják, és ítéletek nem születnek lehetőleg gyorsan és kellő szigorral, akkor a visszatartó erő csorbulni fog. De a büntetőjogi szigorítás a bv-rendszernek vagy a bv-gondolkodásnak az átalakításával már előrelépéseket eredményezhet. Itt akár arra is gondolhatok, hogy pont a büntetés-végrehajtási törvény vitájában talán csak a Jobbik képviselte azt az álláspontot, hogy vannak olyan elkövetők, akik nem feltétlenül szeretnének visszailleszkedni a társadalomba, és kritizáltuk azt, hogy az új törvényben, az új büntetés-végrehajtási törvényben egyfajta alap-kiindulópont az, hogy mindenki vissza szeretne illeszkedni, és elutasították azt, hogy bizony a börtönlakóknak, az elítélteknek egy jó része - azon lehetne vitatkozni, hogy mekkora része, de egy tetemes hányada - nem is szeretne törvénytiszte-

ló életmódot folytatni azután sem, hogy kijön a börtönből. Sokszor ezt meg is mondják bent, akár még a médiának nyilatkozva is - ilyet is láthattunk -, hogy ha őket kiengedik, akkor ugyanott folytatják, ahol azt abbahagyták, és semmiféle elrettentő erővel nem bírt akár még egy közepes vagy hosszabb tartalmú büntetés, szabadságelvonás sem az ő részükre.

Tehát ez már önmagában az új bv-törvény kisiklása volt. Mi úgy gondoljuk, hogy azoknak, akik szeretnének visszailleszkedni, minden segítséget meg kell adni, de vannak olyanok, akikre önmagában a büntetéssel kell hatni. Hozzáteszem, bár nem szeretnék elmenni ebbe az irányba, hogy a munka is lehet büntetés. Jelen pillanatban jutalom a börtönben a munka, de sok embernek, aki bekerül a börtönbe, és világ életében nem végzett munkát, a szigorú munka egy nagyon komoly büntetés, sőt a legnagyobb büntetés, ami létezik, amit ő el tud képzelni. De ebbe tényleg nem szeretnék mélyebben belemenni, ez csak egy büntetőjogi, büntetés-végrehajtási felfogás.

De mi az, ami ezeket az embereket adott esetben elrettentheti, és hogyan lehet őket visszaengedni a társadalomba? Európában létezik - és itt a lengyel példát hoznám fel -, bizony, a kémiai kasztrációnak nevezett eljárás, ami egy tablettás eljárás, még mielőtt úgy gondolnák... Bár amikor ezt lakossági fórumokon elmondtuk, akkor nagyon sokan felhördültek, hogy mi az, hogy kémiai kasztrációról beszélünk, egy ügyes juhász ember a kisbicskájával ezt könnyen meg tudja oldani, mondták ezt a lakossági fórumokon nagyon sokan. Egyébként sajnos a társadalmi visszajelzések alapján okkal gondolhatják, hogy ez is egy megoldás lehet, de mi maradjunk az európai és már bevált gyakorlatnál, a kémiai kasztrációnál, ami egyébként egy visszafordítható folyamat. Tehát most tegyük tisztába ezt a történetet: ha valaki nem szedi ezeket a tablettákat, akkor az ő hormonszintje helyreáll. De miért ne tegyünk meg ezt az olyan elkövetőnél, akinél tudjuk, hogy folytatni fogja, mert a vérében van, ahogy szokták mondani, mert akinek például pedofil hajlama van, az miért ne lenne attól pedofil, hogy tíz évre vagy húsz évre börtönbe zárjuk. Ha kiengedjük, akkor az esetek többségében ott fogja folytatni, ahol abbahagyta, hiszen pont a hasonló jellegű szexuális indíttatású bűncselekmények azok, amelyeknek a legnehezebb gátat szabni.

Mi úgy gondoljuk, hogy ha ez így van, akkor többféle megoldás létezhet. Mi azt támogatnánk leginkább, hogy az ilyen elkövetőket még egy súlyos büntetés után is csak akkor engedjük vissza a társadalomba, ha ezt a tablettás kezelést ők elvégzik. S ezt lehet persze ellenőrizni, vérvétellel vagy egyéb módon ellenőrzésre lehet őket kötelezni, amikor a hatóságok meg tudják nézni, hogy valójában szedi-e ezeket a tablettákat. Egyébként nemzetközi példák alapján ez nagyon hatékonyan csökkentheti a szexuális vágyat, és nem fog arra gondolni, hogy ő kisgyermek után kajtasson. S ez a fő dolog, hogy a jövőben is megelőzzük, hogy ilyet kövessen el. Pont egyébként a

szexuális bűnelkövetőknél más megoldás nem nagyon van sajnos, és ezt a szakma is elismeri.

Ezt egyébként be lehet vezetni olyan módon is - bár mi, ahogy mondtam, ennek a kötelező büntetésként való kiszabását is elképzelhetőnek tartjuk -, hogy azt mondjuk, valaki kap egy szigorú büntetést, és vállalja, hogy ennek a tablettás kezelésnek folyamatosan aláveti magát és az ellenőrzéseknek is, s akkor visszaengedhető a társadalomba, vagy ha ezt önként nem vállalja, akkor egy még szigorúbb büntetés elé állhat, de a legjobb megoldás az lenne, ha csak akkor engednénk vissza ezeket az elkövetőket. Nem látok semmi olyan indoklást vagy magyarázatot, ami ezt felülírhatná. Véleményem szerint azoknak, akik kisgyermekeket zaklatnak, nincs joguk ahhoz, hogy a jövőben arról döntsenek, hogy egy ilyen tablettás kezelésnek alávetik magukat vagy nem. És kizárható a tévedés, mert tudom, hogy a halálbüntetésnél mindig azt szokták mondani, hogy mi van, ha tévedés van vagy minden egyéb, bár ezekben az ügyekben a tévedés elég ritka. De ha mégis tévedés lenne, akkor még abbahagyhatja a kezelést, tehát ha a tablettákat nem szedi, akkor helyreáll az ő hormonháztartása. Tehát nem végleges és nem visszafordíthatatlan a folyamat.

Nagyon kérem, hogy ezen gondolkozzanak el, ezekkel a kifejtésekkel együtt. Én nem látok olyan ellenérvet, amit szembe lehetne ezzel állítani, főleg azért nem, mert - ahogy mondtam - a visszaesési hajlandóság nagyon magas. És sajnos azt is meg kell nézni - s ezek is kimutatások, szakmai tapasztalatok -, hogy akit egyszer zaklattak gyermekkorában, az soha az életben nem tudja ezen túltenni magát. Soha! Nem arról van szó, hogy valakit a kocsmából hazafelé menet megvernek és az ő sebei begyógyulnak, hanem a zaklatások áldozata ezt a terhet egy egész életen át hordozni fogja. Tehát azt kell mondanom, hogy az ilyen bűnelkövetőknél még a sokkal súlyosabb büntetés, akár a halálbüntetés is felvethető lenne, de ebbe most tényleg ne menjünk bele. Ha valaki egy életre megnyomorít egy másik embert, akkor ezen el kellene gondolkodni, de ezt most nem szeretném idehozni; bár idehozhatnám.

A másik téma, amit viszont szintén fel szeretnék vetni: ha önök már megnyitották, nagyon helyesen, azoknak a bűncselekményeknek a körét, amelyek nem évülnek el, akkor - s erre egy módosító javaslatot is benyújtottam, hogy támogatható legyen a tisztelt Ház és a megfelelő szakbizottságok által - azt szeretném, ha a hivatali korrupciós bűncselekmények, s legfőképpen a hivatalos személyek elleni bűncselekmények is abba a körbe esnének, amelyek nem évülnek el. Meg is mondom, hogy miért, egyébként a hivatali visszaélést is ebbe a körbe sorolva: azt láthattuk, hogy az elmúlt időszakban sokszor azért nem lehetett felelősségre vonni közszereplőket, akár aktív politikusokat, mert azt mondták, hogy elévült ez a bűncselekmény. A legtöbb esetben egyébként az MSZP volt embereiről beszélünk, most már lehet,

hogy más pártokban politizálnak, de a parlamentben is vannak olyan képviselőtársaink, akik ellen azért nem indulhatott büntetőeljárás, noha a bizonyítékok megvoltak, mert elévült ez a bűncselekmény. És közpénzeket érintett, korrupciós bűncselekmények voltak, de elévültek. Ezt nem szabad engedni. Az embereket egyébként pont a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények mellett ez az, ami a legjobban bosszantja. Mi az, hogy egy közszereplő kiállhat a tévé elé, és azt mondhatja, hogy nem érdekes, nem érdekel, az a bűncselekmény elévült?!

(21.10)

Én továbbra is honatya lehetek, azzal együtt, hogy ezek megtörténtek, merthogy fél évvel, egy évvel kicsúsztak az elévülési határidőből. Egyébként hozzáteszem, hogy a magyar nemzeti javak ellopása '90-től kezdve hasonló cselekményekkel történt, és azt az összeget, amit elloptak, ezek külföldi és minimális becslések, a jelenlegi államadósság két és félszeresére teszik. Azt az összeget, amit itt offshore irányba, és ez minimális összeg, kiloptak a magyar adófizetőktől és a magyar nemzeti vagyon részeként.

Na most, ha ez így van, akkor kellően hatékony fellépést igényel. Én el is mondanám, hogy melyek azok a cselekmények, amelyeket szeretnénk, ha nem évülnének el, és az, hogy nem évül el, akár egyéb jogkövetkezményekkel is járhat. Ez lehet egy kiindulópont akár a visszakövetelhetősége felé is. Ez lenne a hivatali vesztegetés, a hivatali vesztegetés elfogadása. Ez azt jelentené a vesztegetés esetében, hogy ha az hivatalos személyt érint, az is, aki azt adja vagy felkínálja, és az is, aki azt elfogadja, ebbe a kategóriába esne. Itt nem gondoltam beemelni a gazdasági vesztegetést; persze bele lehetne, de első körben az államra, a hivatalos személyekre, a közpénzekre szeretnék koncentrálni ezeken a szigorúbb szabályoknál.

Idetartozna a vesztegetés bírósági vagy hatósági eljárásban és a vesztegetés elfogadása bírósági vagy hatósági eljárásban. Tehát itt is a passzív és az aktív alak is büntetendő lenne. Azt hiszem, nem kell részletesen elmondanom, hogy a bírósági eljárás, hatósági eljárás miért olyan védendő téma, védendő tárgy, amit így, akár az elévülés félre tételével is meg kell védeni. Illetve a vesztegetés feljelentésének elmulasztása is nagyon fontos szempont, hogy azok a hivatalos személyek, akik tudomást szereznek róla, igenis kelljen hogy ezt bejelentésük. És ha kiderül, hogy egy korrupciós bűncselekményről van szó, akkor őket is, ha ezt elmulasztották, ugyanúgy időkorlától függetlenül meg lehessen büntetni.

Az utolsó, ami csak részben korrupciós, a hivatali visszaélés bűncselekménye. Ezt is úgy gondoljuk, hogy ha valaki előnyért cserébe valamit elfogad, a hatósági eljárásában megszegi a szabályokat azért, mert neki előnyt ígérnek, akkor ez ebbe a körbe eshet, és ezt is tulajdonképpen kapcsolhatjuk a felsoroltakhoz.

Úgyhogy nagyon szeretném, hogy támogassa akár a kormány is és a bizottságok is ezt a javaslatot. És azt szeretnénk, ha tiszta közéletet láthatnánk, és nemcsak hogy tiszta közéletet, hanem akiről kiderül a közszereplő politikusok vagy hivatalos személyek közül, hogy elkövették ezeket a bűncselekményeket, akkor ők elévülés nélkül felelősségre vonhatóak lehessenek.

Még itt hozzá lehetne tenni, hogy persze ezekben az esetekben a büntetési tételeket is lehetne szigorítani. *(Az elnök csenget. - Közbeszólás a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, körülbelül 4-5 percre eltért a tárgytól. Emlékeztetem, hogy...

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): A módosító javaslatról beszélek, amit ehhez nyújtottam be.

ELNÖK: Ez nincs megnyitva, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Elnök úr, azt kérdezem, hogy ha meg van nyitva a büntethetőség elévülése, és ehhez egy módosító javaslatot benyújtottam, és a Ház előtt erről nem lehet szó, akkor ezek szerint ez a tárgytól való eltérés ennek alapján.

ELNÖK: Folytassa! Folytassa, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Akkor lezárom, ennek utána fogunk nézni, hogy ez mennyire, milyen módon. Akkor le is zárnam; majd reagálunk arra, amit hátulról hallottunk a DK-s pad-sorokból.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percben Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Csak röviden arról szeretnék beszélni, amit Bárándy képviselő úr elkezdett, hogy a Btk.-t furkósbotként alkalmazva mennyire jutunk arra a megoldásra, amit várunk tőle. Ugyanakkor azt is gondolom magam is, hogy a társadalomnak egyértelmű jelzést kell adni arra vonatkozóan, hogy a Ház elutasítja az ilyen bűncselekményeket. Éppen ezért magam támogatom ezt az előterjesztést.

Visszont kérem arra a többséget, a Fidesz-frakciót, hogy változtassa meg azt a most is érvényben lévő rendszert, ami 2012 óta létezik, amely szerint gyermekvédelmi felelősöket nem kötelező az iskolákban alkalmazni. Az iskolákban korábban ez kötelező volt, most nem az. A feladat maga kötelező, ezt elláthatja az iskola igazgatója, illetve pedagógust foglalkoztathatnak erre. A KLIK gyakorlata az egyébként, hogy erre külön forrást nem biztosít, vagy szerelemből látja el egy pedagógus ezt a feladatot,

hogy észlelni tudják az adott intézményben azokat a bűncselekményeket is, amiről az előterjesztés beszél, vagy pedig senki nem látja el ezt most az iskolákban.

Szeretném kérni önöket tehát, úgymint a költségvetés lesz előttünk néhány héten belül, hogy gondoljanak majd arra, amikor ezt a költségvetést elfogadják, hogy építsék vissza az intézményekben a gyermekvédelmi felelősöket. Ebben az esetben ezzel a jogszabállyal együtt, amit most alkot meg a Ház, a gyermekvédelmi intézményrendszer megerősítésével el lehet érni azokat a célokat, amelyekkel itt mindenki egyetért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólaló 15 perces időkeretben Korózs Lajos képviselő úr, MSZP.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Nagyon röviden szeretnék fölolvadni két mondatot, mert borzasztóan tanulságos. „A legutóbbi öt év statisztikai adatai és a rendőrségi tapasztalatok nem indokolják, hogy a rendőrségen belül gyermekprostitúció elleni akciócsoportot hozzanak létre. A tapasztalatok szerint a kiskorú prostituáltak nem fenyegetés és kényszer alatt, hanem önként válnak prostituálttá. A megelőzés iskolai feladat, a rendőrség csak jelzőrendszeri tagként tud közreműködni.” Ez az idézet két és fél évvel ezelőtt hangzott el, és meglehetősen heves vitát váltott ki a szakmában. Ezt azért citáltam ide, tisztelt képviselőtársaim, mert szeretném előrebocsátani, hogy az előterjesztéssel egyetértek, és támogatásra is javaslom.

De mégis, ha megnézzük a rendőrségi statisztikákat, én pedig alapos ember vagyok, én megnéztem, rendszerint olyan harminc alatt marad a büntetőeljárás szexuális kizsákmányolás tárgyában. Ugye, a statisztikákat olvasó emberként azt is látom, hogy az ILO-nak volt egy jelentése, amelyben azt rögzítik, hogy közel egymillió gyermek érintett a szexiparban. Kapaszkodjanak meg, egymillió gyermek! Ebből a fejlett országokban az egymilliónak körülbelül 25 százaléka jelenik meg, és rendszerint Kelet-Közép-Európából és Közép-Ázsiából rekrutálódnak az érintettek jelentős része.

Na most, Magyarországon, ha megnézzük a különböző civil szervezetek jelentéseit, illetve voltak azért itt szociológiai felmérések is az elmúlt években, két olyan dolog van, amire érdemes felhívni a figyelmet. Az egyik a rejtőzködés, a másik pedig, hogy mondjam, a szakemberek félrenézése, amikor nem akarnak tudomást venni a dolgról. A rejtőzködésnél, persze, értem alatta az elkövetőt is, az elkövetőknél az úgynevezett futtatókról van szó, a bordélyházak működtetőiről, illetve tulajdonosairól, de sajnos a gyerekek vagy az érintettek, vagy az áldozatok is, pontosabban fogalmazva, sokszor rejtőzködnek, és bizony a kliensek is nagyon gyakran. A szakemberek félrenézésénél pedig ez a „nem veszünk róla tudomást”, a háritás rendszerint jelen van. Szeretném

fölhívni a figyelmet egy olyan bírói határozatra, ahol a bíró, egyébként a közelmúltban, kijelentette, hogy ő a lelki terrort nem tartja családon belüli erőszaknak, sőt egyáltalán, a lelki terrort nem tartja erőszakos cselekedetnek.

Na most, és itt többen is utaltak rá, ha az intézményrendszer oldaláról vizsgáljuk, gyakorlatilag nálunk jogszabályok szintjén többé-kevésbé ez rendben van. Szinte az összes intézmény tudja, hogy mi lenne a kötelessége, csak az intézmények egyrésről nem hajlandók erről tudomást venni, nem érvényesítik a jogaikat, másrésről pedig az intézmények egymás közötti együttműködése nincs összehangolva, és ebből adódik az a mérhetetlen nagy látencia, amire Borbély Ildikó az előbb utalt. És hát persze rengeteg közhely és előítéletek tömkelege. Elég a civil szervezetek különböző konferenciájára beülni néhány órára, és hozzák az élő példákat rá, ilyeneket, hogy nem tehetünk ellene, mert hát ő ilyen, de hallottunk itt az előbb is olyat, hogy benne van a vérében. Én nem akarok eltérni természetesen, elnök úr, a tárgytól, de a nettó náci működéstől az eutanáziaprogramig lehet itt azért mondani, hogy milyen megoldási javaslatok kerülnek napvilágra.

(21.20)

Tulajdonképpen mi a probléma? Nem tudjuk - az előbbiekre utalva -, hogy ki foglalkozik a gyermekprostitúció megelőzésével, mert lehetne hatékonyabban csinálni; nem tudjuk, hogy ki foglalkozik a felismeréssel; és nem tudjuk, hogy ki foglalkozik a kezelésével.

Én a rendőrség választát - amelyet az előbbieken felolvastam, illetve azon a konferencián elhangzott - borzasztó ócska válasznak tartom, mert a rendőrök rendszerint arra hivatkoznak - egyébként a mi időnkben is, amikor mi kormányoztunk, ugyanezt csinálták -, hogy 14 év fölött az önkéntes szex nem büntetendő, és ezzel elintézték az egészet.

Az áldozattá vált gyerekek jelentős része, pontosan tudjuk, hogy intézeti gyerek, és az intézeti gyerekek úgynevezett dossziéjában gyakorlatilag a gyerek teljes előéletének ott kell lenni, hiszen a nevelők, a felnőttek, akik vele kell hogy foglalkozzanak, kéne hogy ismerjék, hogy mi történt a gyerek életében. Amikor rendőrségi eljárás zajlott vagy azt érvényesítették, gyakorlatilag ezek a jegyzőkönyvek mindig hiányoztak ebből a dossziéból. Miért is? Mert a rendőrök nem akarnak vele foglalkozni. Nem akarnak vele foglalkozni, mert nekik ez nyűg a nyakukon.

Szeretném megjegyezni, hogy a gyermekvédelmi törvény szerint minden 18 év alatti fiatal gyermeknek minősül, tehát ebből a szempontból a rendőrség tévesen jár el akkor, amikor azt mondja, hogy 14 év fölött gyakorlatilag mindenki azt csinál, amit akar, és ő még jegyzőkönyvet se hajlandó fölvenni. Tehát van egy olyan - hogy mondjam - rendőrszemüveg rajtuk,

amelyen nem lehet kilátni 14 és 18 év között, tehát valami örület az egész. Majd később utalok rá, hogy itt volt egy olyan nemzetközi egyezmény, amelynek Magyarország meg kéne hogy feleljen.

A szexuális kizsákmányolásról feltétlenül beszélni kell. Ezek a fiatalok - és itt elsősorban gyermekkorúakról is szó van -, ha valamilyen intézményrendszerbe bekerülnek, és az intézményrendszeren belül a gyerekekkel foglalkozni kell, akkor ott egy egyéni gondozási tervet kell készíteni. Az egyéni gondozási terv kapcsán nagyon sok mindennek ki kéne derülni, de nem derül ki, miközben pontosan tudjuk, hogy egyáltalán a prostitúcióval, a gyermekprostitúcióval kapcsolatosan milyen erős dominancia a pénzszerzés, milyen erős dominancia a kábítószer-élvezet, illetve a kábítószer-kereskedelem, amely ezzel összefügg.

Szintén szeretnék utalni arra a néhány héttel előtti, tartalmas riportra - meg nem mondom, hogy melyik újság készítette, de nagyon színvonalas, még szociológiai aspektusból is színvonalas újságicikk volt -, amely a Svájcban élő magyar prostituáltakkal foglalkozik. Rávilágítottak arra, hogy a kábítószer-kereskedelem melegágyai azok a prostituáltak, akik jellemzően magyar anyanyelvűek - mert nem feltétlenül jellemzően Magyarországról viszik ezeket a szerencsétlen fiatal lányokat ki, hanem Erdélyből és Kárpátaljáról is -, és természetesen összefügg az emberkereskedelemmel, és összefügg a pornográf fotók készítésével. Tehát azért hangsúlyozom az egyéni gondozási tervet, mert itt látni kell, hogy a gyermeknek milyen ellátásra van szüksége akkor, amikor szakemberek kezébe kerül.

Ahogy említettem, az intézeti gyerekeknél borzasztó súlyos a helyzet. Felhívnám a figyelmet arra, hogy most többen is arra gondolnak, hogy a lányokról van szó. Kedves barátaim, a prostituáltak közel 20 százaléka férfi prostituált, és ha az ILO egymillió fős becslését vesszük alapul, és annak 25 százaléka gyermek- vagy ifjúsági korú, akkor el lehet képzelni, hogy mennyi kisfiú érintett ebben az esetben. A lányoknál, azt mondják a kollégák, hogy az érintettek körülbelül egyharmada már kicsi korában valamilyen abúzust szenvedett el, és a lányok esetében ezek 12-13 éves korban következnek be nagy mennyiségben - ezt a mennyiséget természetesen idézőjelbe tettem -, de sajnos a kisfiúknál ez 7-8 év. Gondoljanak bele, hogy milyen lelki sérülést szenvednek ezek a gyerekek, amelyet egész életük végéig hordoznak magukkal.

A közelmúltban látott napvilágot egy európai parlamenti jelentés, és az Európai Parlament ebben a jelentésében azt mondja, hogy 25-27 milliárd euróra becsülik azt az összeget, amely a prostitúcióból és az emberkereskedelemből realizálódik Európában. Gondoljanak bele, milyen iszonyatos sok pénz! 8000 milliárd forint! Döbbenetes. És ezt itt van a szemünk előtt, itt játszódik le a szemünk előtt. Tehát én azt gondolom, hogy itt mindenkinek dolga van.

Más szociológiai mérések azt mondják, hogy Magyarországon jellemzően 300-400 eset/év van, amikor a gyermekkorúak prostitúciójával foglalkozni kell. A rendőrségi jelentés meg azt mondja, hogy nem éri el a 30-at. Tízszer annyi ügy van, és a szociológus szakmában vagy a szociálpolitikában szereplők - azért a gyermekjóléti szolgálatoktól kezdve mindenféle szolgáltatón keresztül nagyon sokan kapcsolatba kerülnek ezzel a problémával - egybehangzóan állítják, hogy 300-400 eset/év az, amivel számolni kell, és a rendőrség azt mondja, hogy ő neki nincs tudomása erről, és még a 30-at sem éri el.

Szeretném felhívni a figyelmet az internet szerepére. Itt természetesen dolga van az Európának is meg az Interpolnak is, de kérem szépen, itt látni kellene azt a jelentést, hiszen úgy tudom, hogy itt van vagy egy miniszteri biztos vagy egy kormánybiztos Hatala József személyében, most már másfél éve működik és regnál, csak az Isten meg nem tudja mondani, hogy ez az ember mit csinál ezen a jogcímen vagy ezzel a felhatalmazással, mert erről az égvilágon senki nem tudott egyetlenegy épkezláb adatot sem mondani, sem azt nem tudták elmondani, hogy Hatala úr vezetésével milyen munkát végeznek.

Miért említettem meg az internet szerepét. Szintén nemrégiben volt egy vizsgálat, az internetes trollok személyiségjegyeit vizsgálták, és ezeknek az embereknek jelentős része kizárólag a fiatalokat és a gyermekkorúakat célozza meg, tehát a gyerekeink vannak veszélyben ezáltal is. Ezek jellemzően antiszociális elemek, ezek jellemzően az antiszociális hobbijukat gyakorlatilag az interneten játsszák le, ebbe beletartoznak a pedofilok, beletartoznak a szadisták. Nagyon sokan hallunk róla, tudunk róla, hogy vannak olyan trollok, akik a sérült gyereket öngyilkosságba hajszolják bele az interneten keresztül. Ezt online aljasságnak hívják a szociológus kollégáink, és én azt gondolom, hogy itt nemcsak a Magyar Országgyűlésnek, hanem azoknak a szakmai szervezeteknek is rendkívül sok feladata van, akik nem tudom, hogy az elmúlt években mit csináltak, de nem nagyon hallottam arról, hogy akár az ilyen jellegű internetes bűncselekményekkel valaki érdemben foglalkozna ebben az országban. Magyarul: van még mit tenni.

Én nem vagyok híve az ilyen büntetőpopulizmusnak, itt nem az indokolatlan szigorításáról van szó a Btk.-nak, de azt mindenképp gondolom, hogy a bonyolult társadalmi jelenségekre nem lehet kizárólagosan csak a büntetési tételek emelésével válaszolni. Itt nagyon sok szervezetnek nagyon sok feladata van a közeljövőben, és én, ha szabad ezt mondani, még kezdeményezőként is lépek föl annak érdekében, hogy ezekkel az ügyekkel az Országgyűlés a közeljövőben foglalkozzon. Természetesen ezt az előterjesztést meg fogjuk szavazni és támogatni fogjuk, de csak megismételni tudom magam: nagyon sok szervezetnek nagyon sok dolga van még ezen a területen.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Selmeczi Gabriella tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Annak örülök, hogy az eddigi felszólalások alapján úgy érzem, hogy egy dologban meg lehet állapodni mindannyiunknak: amiről most beszélünk, az az egyik legaljasabb bűncselekményforma. Azt hiszem, ebben egyetértünk.

De azért engedjék meg, hogy felszólalásom elején két eddigi felszólalásra reagáljak! Abban is egyetérthetünk szerintem, hogy a pedofiára való hajlam és az erőszakra való hajlam azért ezekben a bűnelkövetőkben benne van, tehát lehet úgy is mondani, mint ahogy Staudt Gábor képviselőtársam mondta, hogy a vérükben van.

(21.30)

Az, hogy ezt nettó nácinak nevezi, szerintem elég erőteljes. Én akkor azt mondom, hogy én meg nem tudok egyetérteni avval a nettó pufajkás bolsevik gondolatmenettel, amely azt mondhatja, mondjuk, adott esetben, hogy ha szigorítjuk a Btk.-t, akkor büntetőpopulizmusról beszélünk. Ennyit erről, ezt le is zártam.

A másik lényeges dolog, amit el szeretnék mondani csak a jegyzőkönyv számára: Staudt Gábor képviselőtársam felszólalása alatt Varju László bekiabálta, hogy „sokáig hallgatjuk még ezt a hülyeséget”. Akkor mondta ezt, amikor Staudt Gábor arról beszélt, hogy azok a korrupciós bűncselekmények, amelyeket elkövettek, esetleg azok se essenek az elévülés hatálya alá. Tudom, hogy ez neki esetleg nagyon fájhat, hiszen azok a milliárdok lehetnek veszélyben, amelyek, mondjuk, az ő pártvezetőjének a birtokában vannak jelen pillanatban, de ez akkor is egy elgondolkoztató ötlet szerintem, amit a képviselőtársam felvetett.

És akkor beszéljünk arról, amiről szól ez a törvény. Abban is egyetértünk az előttem felszólalókkal - és itt még, azt hiszem, az MSZP felszólalóival is maximálisan egyet lehet érteni -, hogy minden létező eszközt be kell vetni azért, hogy az ilyen bűncselekmények ne történhessenek meg. És valóban, ez ellen a bűncselekményforma ellen való harc több lábon kell hogy álljon. Itt elhangzott már többször, hogy a jelzőrendszernek sokkal hatékonyabban kellene működnie, a gyerekjóléti rendszernek, a védőnői rendszer hatékony működésére szükség van, valóban, ezzel is foglalkozni kell, és ugye, ez a prevenciót is szolgálhatná.

Avval is egyetértünk, hogy a felvilágosító rendszernek is sokkal jobban kellene működnie, tehát

tudják az áldozatok, hogy ha ilyen történik velük, hova forduljanak; tudják azt az áldozatok és felvilágosítást kapjanak, hogy miért fontos az, hogy már az első esetenél lépjenek ebben az ügyben, és ne hagyják, hogy esetleg ez évekig elhúzódó folyamat lehessen. És aminek nagy szerepe van, az pedig még a média, hiszen a médianak sokkal többet kellene foglalkoznia ezzel a kérdéssel, sokkal inkább szerepet kellene vállalnia abban, hogy ez a prevenció meglehessen, és igenis, itt jön az a láb, amiről most beszélünk, hogy a szigorú büntetési tételeknek ugyanúgy visszatartó ereje van, és ezeket meg kell hozni. Amikor szigorú büntetéseket hoznak, akkor természetesen itt jön a média szerepe, aminek ezt be kellene mutatnia.

De abban már nem értek egyet Bárándy Gergely érvelésében, hogy ugye, itt lehetnek visszaélések, vagy pedig mi van akkor, ha majd valakit hamis vádval illetnek. Ez most is fennáll, ezekenél a bűncselekményeknél fenn kell állnia a bizonyítottságnak. Tehát ha most történik ilyen bűncselekmény, és kiderül holnapután, akkor is bizonyítani kell, és akkor fogják elítélni az elkövetőt. Tehát nem elég vádolni, hanem bizonyítani is kell, éppen ezért az elévülhetetlenség szerintem elfogadható, hiszen teljesen mindegy, hogy holnapután kell bizonyítani egy ilyen bűncselekményt, vagy 20-30 év múlva kell bizonyítani, mind a két esetben bizonyítani kell ezt a bűncselekményt. Tehát csupán az, hogy valakit megvádolnak, nem elég.

És az a legfontosabb ebben, hogy ne lehessen elévülhetőség, tehát aki ilyen bűncselekményt elkövet, az utána egész életében ezzel a tudattal éljen, hogy soha nincs biztonságban, bármikor kiderülhet, bármikor megbüntethetik ezért a bűncselekményért. És tudom, 20-30 év után esetleg még nehezebb bizonyítani ezt a bűncselekményt, ez egyértelmű, de azért azt nem tudhatjuk, és az elkövető sem tudhatja, hogy mondjuk, adott esetben a tudomány hogyan fejlődik az elkövetkezendő 20-30 évben. Gondoljunk csak abba bele, hogy 20-30 évvel ezelőtt elkövetett gyilkosságokat ma a DNS használatával - amit akkor még nem ismertek - meg tudnak oldani. Tehát elképzelhető - nem tudhatjuk mi sem -, hogy fejlődik annyit a tudomány, hogy mondjuk, adott esetben ezeket a bűncselekményeket is a későbbiek folyamán sokkal könnyebben bizonyítani lehet.

De mondom még egyszer: az a legfontosabb, hogy az ilyen bűncselekményt elkövető rettegjen egész életében, hogy bármikor kiderülhet ez az aljas tette, és felelősségre is vonhatják. Szerintem ez egy prevenció és ez visszatartó erő, de ha esetleg nem visszatartó erő, akkor se élje úgy az életét, hogy elévült valami, és innentől kezdve engem nem büntethetnek meg.

Azt gondolom, ilyen felvezetés után meg egyébként is mint a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselője és egyébként családapaként is az előtünk lévő törvényjavaslatban foglaltakat én feltétlenül üdvözlöm. Ugyanakkor azonban szeretném fel-

hívni a figyelmet arra, hogy mi ennél sokkal, de sokkal szigorúbb törvényjavaslatot is üdvözlőnk ebben a kérdéskörben. Egyébként azoknak, akik úgy gondolják, hogy ez túl szigorú, ki kellene menni az emberek közé, és meg kellene kérdezni, mondjuk, az állampolgárokat, hogy mit gondolnak akkor, amikor egy gyermek terhére elkövetnek szexuális bűncselekményt, mit csinálnának azzal az elkövetővel. Én is elmondanám szívesen, ha nem a parlamentben lennék, hogy az én saját magánvéleményem szerint mit kellene csinálni olyan emberekkel, akik kiszolgáltatott gyermekekkel, olyanokkal, akik sokszor rájuk vannak bízva, olyan felnőttként, akiben megbízik egy kiszolgáltatott gyermek, visszaélnék ezzel a bizalommal. Én is el tudnám mondani, hogy mit kellene tenni, de szerintem a Staudt Gábor által felvetett kémiai kasztrálásnál egy kicsit még túl is mennék a magánvéleményemmel, de most nem azt mondom el.

Tehát akkor szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét a mostani szigorítás tükrében két olyan momentumra, amelyeket véleményem szerint feltétlenül figyelembe kell vennie a törvényhozásnak.

Az egyik ilyen momentum már közvetlenül a jogszabálytervezet címe és tartalma közötti összefüggésből adódik. A javaslat úgy szól ugyanis, hogy: „A büntető törvénykönyvnek a gyermekek és kiszolgáltatottak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról”, a tartalmát tekintve ugyanakkor a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények tekintetében zárja ki az elévülést, többek között abban az esetben, ha a sértett nem töltötte be a 18. életévét. Nem nehéz belátni ugyanakkor, hogy életkortól függetlenül bárki, aki egy ilyen bűncselekmény áldozatává válik, kiszolgáltatott. Ha például a szexuális erőszak bűncselekményére gondolunk, annak alapesete akkor valósul meg, ha az elkövető a sértett erőszakkal, illetve az élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel szexuális cselekményre vagy annak eltűrésére kényszeríti.

Nyilvánvaló, hogy maga a kényszerítés a másik fél kiszolgáltatott helyzetét feltételezi, márpedig erre tekintettel azt gondolom, teljesen indokolatlan a megkülönböztetés aszerint, hogy az áldozat 15, 25, 35 vagy akárhány éves.

Képviselőtársaim, a benyújtott módosító javaslatunk, amelyet benyújtottunk ebben a témában, arra irányul, hogy a jogalkotó ismerje fel, hogy a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények esetében valamennyi áldozat egyformán és egyaránt kiszolgáltatott, a sértett életkora szerinti megkülönböztetésnek az elévülés szempontjából nincs helye, az elévülést valamennyi esetben ki kell zárni. Tehát aki ilyen bűncselekményt követ el, az ugyanúgy egy olyan személlyel szemben követi el, aki kiszolgáltatott, életkorától függetlenül. Persze minősített eset az, amikor ezt, mondjuk, egy kiskorúval, egy gyermekkorúval követik el, de ugyanúgy egy felnőtt hölgy - és általában az erőszaknál egyéb-

ként mindig gyermekekről és hölgyekről beszélünk. Tudjuk azt, hogy erőszakot el lehet követni férfiakkal szemben is, tehát nehogy az legyen, hogy ez esetleg diszkrimináció. Akárki ellen elkövetnek erőszakot, az abban a helyzetben és abban az esetben kiszolgáltatott, életkorától függően ez csak minősített eset lehet, hogy valaki esetleg kiskorúval szemben csinálja ezt.

Ugyanakkor ki kell emelnem azt is, hogy az életkor szerinti megkülönböztetés nem az elévülésnél, hanem ahogy most is mondtam, a bűncselekmény minősítésénél kap nyomatékot. Megmaradva az előző példánál, a szexuális erőszaknál minősített eset az, és 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ha a bűncselekményt 18. életévét be nem töltött személy sérelmére követik el, és még súlyosabb, 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a cselekmény akkor, ha a sértett a 12. életévét nem töltötte be. Jóllehet az említett büntetési tételek elégséges voltán lehetne vitatkozni, mint ahogy mondtam is, azonban az kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az életkor szerinti fokozott védelem jelenleg is adott.

Összességében tehát bízom abban, hogy a tisztelt képviselőtársaim támogatni fogják azon módosító javaslatunkat, amelynek nyomán a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények valamennyi esete el nem évülő bűncselekménynek számít majd.

A másik olyan momentum, amit ugyancsak különösen ajánlok a tisztelt képviselőtársaim figyelmébe, az az, hogy a teljes büntetőjogi kódexnek követnie kell az arányosság elvét. Az imént kifejtettem, hogy a szexuális bűncselekmények esetében messzemenően támogatjuk az elévülés teljes körű eltörlését, ugyanakkor lássuk be, ha ez a helyzet a jogalkotó örvendetes döntése nyomán előáll, akkor egyfajta aránytalanság is bekövetkezik: nem megengedhető ugyanis, hogy míg a szexuális bűncselekmények nem évülnek el, addig az emberi élettel és szabadsággal szembeni legsúlyosabb bűncselekmények elévülhetnek. Jelenleg ugyanis elévül az emberölés alapesete, a bűnszövetségben, fegyveresen vagy felfegyverkezve elkövetett emberrablás, de az üzletszerűen vagy erőszakkal, fenyegetéssel elkövetett emberkereskedelem is.

(21.40)

Azt gondolom, nem kell különösebben ecsetelnem, hogy ezeknek a bűncselekményeknek a súlya, a társadalomra való veszélyessége ugyancsak megköveteli azt, hogy pusztán az elévülés ne lehessen akadálya az elkövető felelősségre vonásának. E tekintetben is éltünk tehát módosító javaslattal, ezt is benyújtottuk, és bízunk abban, hogy ha önök valóban magukénak vallják azokat a szakmai büntetőjogi érveket, amelyeket a törvényjavaslat megfogalmazásánál papírra vetettek, akkor a mi mostani érvelésünket is elfogadják és támogatják szigorító javaslatainkat.

Kérjük önöket, hogy fontolják meg, legfőképpen az államtitkár urat szeretném arra kérni, hogy fontolja meg ezeket a lehetőségeket. Hiszen itt semmi másról nem beszélünk, mint arról, hogy nagyon-nagyon súlyos bűncselekmények esetében, és ideveszem az életellenes bűncselekményeket, ne legyen elévülési idő. Tehát bármikor, amikor erre a bűncselekményre fény derül, bármikor, amikor az elkövetőket sikerült az igazságszolgáltatás kezébe adni, akkor ezek az emberek bűnhődjenek azért a bűnért, azért a súlyos bűncselekményért.

Kérem, hogy fontolják meg a módosító javaslatokat, és remélem, hogy a támogatásukat meg tudjuk kapni ezekhez a módosító javaslatokhoz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Lukács László György jobbikos képviselő.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömhírt kell közölnöm az MSZP-s frakcióval. Ugyanis szólhatnak és hívhatják nyugodtan az MSZP Retkes Attilájaként nyilvántartott Tóbiás elnök urat, mert mégis megalakulóban van a DK-MSZP-együttműködés, hiszen az önök és a saját mundér becsületét is védte a hátsó sorokból Varju László képviselő úr a beszólásával, amikor Staudt Gábor felvetését méltatta. De Korózs képviselőtársam sem jutott sokkal többre, mint hogy a bíróságot, a rendőrséget és a Jobbikot, tehát a rendpárti erőket, intézményeket próbálta a földre gyalulni. Egyébként öngól volt annyiban, hogy amiket elmondott a rendőrség kapcsán hiányosságokat, azok pont - Staudt Gábor képviselő úr vázolta ezt - el nem évülő cselekmények folytán bármikor felderíthetőek lettek volna.

De térjünk a témára, illetve ahhoz ragaszkodjunk, hiszen így Bárándy képviselőtársam ki fog jönni a sodrából, ami engem cseppet sem zavar, de most legalább tud majd *(Dr. Bárándy Gergely: Miattad? Viccelsz! Na, ne hülyéskedj!)* kicsit figyelni is. Ami eddig volt, az áldozatvédelemről szólt és az áldozatvédelem mezsgyéjén mozgott, azonban mindenképpen szükség van a modern büntetőpolitika másik vívmányára, a társadalomvédelemre is hangsúlyt helyezni. Mindazok, amik itt elhangzottak, helyénvalóak voltak. Úgy gondolom, egy irányba gondolkodott ebben a tisztelt Országgyűlés. Viszont egy olyan társadalomvédelmi hiányosságra és egy továbbgondolkodásra szeretnék rátérni, ami szintén fontos lehet. Nyugodtan beszélhetünk erről is tabuk nélkül. Ez pedig nem más, mint az ilyen elkövetők nyomon követése, illetve a nyilvántartása lehet.

Ugyanis el kell gondolkodni azon a gyakorlaton, ami egyébként Nyugat-Európában, de a tengerentúlon is elterjedt. Szó volt róla, Selmeczi képviselőtár-

sunk elmondta, németországi példákat hozott arra, hogy az elévülést miként lehet megoldani. Pontosan németországi példák vannak arra, hogy bizonyos szövetségi tartományokban már működik a szexuális bűncselekményeket elkövetők nyilvántartása, amely egy hozzáférhető és követhető nyilvántartást jelent, csakúgy, mint az Egyesült Államokban. Ez egy XX. századi büntetőpolitikai elvárás a társadalomvédelem érdekében, és egyébként az áldozatvédelmet is szolgálja.

Hogy ezt milyen eszközökkel lehet megvalósítani? Mielőtt a liberális jogvédők nekünk rontanánk, hogy mindenkinek az adatát nyilvánosságra akarjuk hozni, és hogy szerencsétlen bűnözők adatai hozzáférhetőek lennének, elmondom, hogy bizony ennek van olyan megoldási módja is, ami teljesen kulturált és európai. Ez pedig az, hogy a bíró kezébe tesszük a döntést, ő maga döntheti el, hogy bizonyos ügyekben ehhez mintegy extra intézkedésként folyamodik, tehát ahhoz, hogy személyi adatok, mint a lakcím, illetve a későbbi lakcímváltozás, bekerüljenek egy központi rendszerbe. Ez a bíró kezében lenne, nem automatikusan járna, ezzel is esetleg ki lehetne szűrni azokat az eseteket, amelyek kapcsán egyébként Staudt képviselőtársunk mondta, hogy ritkán téved ezekben az ügyekben a jog. De ha mégis tévedés van, mégis jól ki lehet zárni ezeket az ügyeket.

A másik, amire kevésbé figyeltünk, hogy egy nemzetközi kötelezettségvállalásunk írja elő pontosan azt, amiről beszélek, hogy egy adatbázist vezessünk. Ugyanis 2007-ben Lanzarote településen kötött egyezmény alapján, ez a Kanári-szigeteken van, létrejött egy olyan együttműködés, amely a kifejezetten a gyermekek ellen elkövetett szexuális bűncselekmények vonatkozásában kiemeli és aláhúzza ennek fontosságát, egy ilyen nyilvántartás létrehozását szorgalmazza. Ez alapján indult el egyébként 2010-ben az az Európa tanácsi program is, az „ötből egy” nevezetű kampány, amely szintén ezt a célt szolgálja és ezt támasztja alá. Tehát ezekkel a nemzetközi eszközökkel, európai, Európa tanácsi eszközökkel élünk, és tovább kell gondolni ezt a javaslatot. Így lehet lényegében abba a kontextusba helyezni, amiről már többször szó volt, a jelzőrendszerekkel, a büntetéssel együtt és az utána való visszacsatolással, tehát a társadalomvédelmi visszacsatolással együtt lehet egy teljes, holisztikus képet kapni erről. Így hát valóban vannak hiányosságai ennek a javaslatnak. Ezzel érdemes lenne mindenképpen kiegészíteni, illetve ezen mindenképpen érdemes további vitát folytatni.

Ami pedig Bárándy képviselő úr felvetése volt, az már csak egy technikai kérdés, az elévülés vonatkozásában úgy kerülnénk meg, hogy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéssel sújtjanánk. Talán ez azért lehetne elhibázott - de erről is lehet érdemi vitát folytatni -, mert úgy gondolom, hogy ezeknél a cselekményeknél pontosan az el nem évülés kimondása, a büntetés el nem maradása jelentené a követ-

kezetességet. Tehát az igazi fenyegetettség lenne, míg a másik, az életfogytig tartó szabadságvesztés ebben az esetben inkább a tartama és a súly szerinti mérése lehetne. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* Azért mondom, hogy erre még nyitottak vagyunk vitában, ez egy jogtechnikai kérdés volt. Úgy gondoljuk, hogy ettől függetlenül a jelenlegi vagy a mostani szabályozás így helyesebb lenne, de ennél is van egyébként jobb mód.

Összegzésül azt lehet elmondani, hogy ezekkel az eszközökkel meg kell tanulni dolgozni. A kormánynak is meg kell hallania és saját magának is meg kell tudnia gondolni azt, hogy ezt az egészet abba a rendszerbe helyezze, amit egyébként baloldali, jobboldali, bármilyen politikusok elmondtak. Tehát egy sokkal komplexebb javaslatot kellett volna kapnunk, ami nemcsak egy Btk.-módosítást, hanem sokkal több törvény módosítását is érintette volna. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Sallai Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elnézést kérek lányos zavarom miatt, nem vagyok hozzászokva, hogy ilyen sok fideszes benn legyen az általános vitákon, azért van enyhe lámpalázam, hogy öt-hat kormánypárti képviselő előtt kell beszélnem.

De elsőként is Selmeczi Gabriellának szeretném megköszönni ezt az előterjesztést, szeretném megköszönni, hogy ezt a parlament tárgyalhatja. Nagyon nagyon hálás vagyok ezért, teljesen őszintén, mert azt tapasztalom, mióta itt vagyok a parlamentben, hogy ha ugyanezt egy ellenzéki képviselő vetné fel, odáig sem jutna el, hogy egyáltalán tárgysorozatba vegyék. Tehát tényleg hálásak lehetünk azért, hogy egyáltalán ez szóba kerülhet.

Nem akarom ismételni a frakciótársam által elmondottakat, viszont elhangzott néhány olyan felszólalás, amelyre jó lenne, ha tudnék reagálni, mert fontosnak tartom annak a hangsúlyozását, hogy mindez a téma, amiről beszélünk, nyilvántartjuk, nem tartjuk nyilván, így büntetjük vagy nem így büntetjük, mindez alapvetően már egy olyan csővégi gondolkodást jelent, ami azt feltételezi, hogy bekövetkezett egy bűncselekmény, bekövetkezett egy emberi tragédia. Mindezt a kezdeményezést akkor látnám további örömmel, ha ehhez olyan kormányzati intézkedések sokasága tartozna, ami a megelőző intézményrendszerhez hozzájárulna. És nemcsak úgy járulna hozzá, hogy szavakban arról beszélünk, hogy mit tehetünk, hanem infrastrukturálisan hozzájárulna.

Örömmel látnám, hogy a kormányzat és a Miniszterelnökség alá tartozó strukturális forrásokban, akár a humán erőforrás-fejlesztéssel foglalkozó forrásokkal, akár a közigazgatással foglalkozó forrásokkal szóba kerülhetne minél szélesebb körű ismeretter-

jesztés, szemléletformálás a bíróktól egészen a szülőkhöz a teljes láncon. Az lenne jó, ha a nyugat-európai infrastrukturális lehetőségekre - detektív-üvegek és minden olyasmi, amit arra használnak sok helyen, hogy a gyermekeket a lehető legkevésbé terhelje meg lelkiileg az, amit el kell mondaniuk, és ne kelljen újraélniük a tragédiát - meglenne a forráshátér a következő időszakban.

Amikor azt mondtam, hogy reagálni akarok, Korózs képviselő úrra gondoltam. Mondta ezt a statisztikai adatot, amely azért veri ki nálam a biztosítékot teljes mértékben, mert ha egy statisztika azt mondja, hogy nagy része önkéntes, akkor ez a statisztika úgy el van cseszve, hogy mindenestül, mert a gazdasági kényszer nem tekinti kényszernek. Miért gondolja azt bárki, hogy csak a fizikai kényszer lehet az, és miért gondolja azt, hogy mindenki más önként és dalolva, pusztán a jobb haszonszerzés miatt áll egy ilyen iparágba?

(21.50)

Az ilyen statisztikusok kezdjenek valami más munkát vagy keressenek más feladatot, mert ezek semmilyen formában nem alkalmasak arra, hogy bármit szemléltessünk. Ugyanakkor arra is szeretnék reagálni, amit Lukács képviselő úr mondott a Jobbik soraiból. Teljes mértékben megértem az érzelmeit, ugyanakkor igenis szerintem ki kell mondani, hogy a végrehajtói rendszernek, a rendőrségnek van felelőssége. Igenis azt gondolom, hogy felelőssége van abban, hogy a feltáratlanság aránya ennyire magas.

Igenis felelőssége van a teljes oktatási rendszernek, a védőnői hálózatnak és a sokszor emlegetett egész jelzőrendszer minden elemének azért, hogy ilyen kicsi arányban kerülnek ezek felszínre, ilyen kicsi arányban derül ezekre fény, és nagyon sokan életük végéig úgy hordozzák magukkal, hogy nem tudják, hogy hogyan kezeljék ezt.

És ha a Btk. módosításáról beszélünk, akkor felmerül bennem, hogy ha már a Btk. módosítása egy jó eszköz, vajon a feltárás elmulasztásának bűncselekménnyé emelése, a jelzőrendszer bármelyik elemének mulasztása miért ne lehetne bűncselekmény. Miért nem felelősség az, ha képzetlen, felkészületlen védőnői hálózat, rossz, hibás gyermekorvosi szemlélet, ostoba, buta pedagógus, aki nem jelzi, nem veszi észre a gyermekkel szembeni bármilyen erőszakot, ha nem teszi szóvá, ha nem hívja fel a figyelmet? Milyen magatartás az, amit oly sokszor tapasztalunk, hogy le akarjuk vetni a felelősséget, hogy majd hátha a jelzőrendszerben bárki más akar jelezni és inkább másra hárítjuk át? Ez kisközösségekben még inkább jellemző, hogy nem vállalja fel személyesen annak a konfliktusnak a tényét, hogy ezeket a jelzéseket megtegye. És ez ügyben szerintem nagyon nagy lehetősége van a Fidesz-kormányzatnak.

Azt gondolom, hogy a Fidesz kétharmada nagyon-nagyon nagy lehetőséget teremt. És mindig az,

hogy mire használja ezt a kétharmadot, minősíti azt a politikai pártot, hogy mire tudja ezt. Azt kívánom Selmeczi Gabriellának, hogy vigye végig ezt az ügyet, és ahhoz kívánok erőt, hogy mindezt teljes infrastrukturális háttérrel, forrásháttérrel, személyi képzetekkel, ismeretterjesztéssel végig tudja vinni, hogy ehhez legyen forrás. Legyen hozzá politikai szándék és akarat, hogy ezt végigmenjen elejétől, és ne arról kelljen beszélnünk, hogy hogyan tartsuk nyilván, mennyire büntessük, hanem arról, hogy hogyan szorítottuk vissza, mivel előztük meg mindezeket, hogy ne következzenek be.

Mert lássuk be, hogy az, ami előttünk van, természetesen támogatandó dolog és természetesen még egy olyan párt esetében is, mint az LMP, aminek más a Btk.-ról alkotott képe alapvetően, azt mondjuk, hogy ezt csak támogatni lehet. Nem lehet mást tenni, mint hogy elfogadjuk ezt az indítványt, ugyanakkor azt mondjuk, hogy mindez nagyon-nagyon kevés. Ez a cső legvégén egy póttintézkedés egy olyan rendszerben, ami már azt kezeli, hogy bekövetkezett valami.

Arra kérem tehát a kormánypárti képviselőket és a képviselő asszonyt nagy tisztelettel, hogy ha felvállalta ezt az ügyet - amiért, még egyszer mondom, hálámat fejezem ki -, akkor vigye végig annak érdekében, hogy a Miniszterelnökség minden forrást, minden erőt és minden infrastrukturális háttérrel megteremtsen ahhoz, hogy a megelőzésre a lehető legnagyobb erőforrásokat tudjuk fordítani. Tehát ez az, amit kérek. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sallai képviselő úrra szeretnék reagálni, amikor ő a rendőrségről beszél és arról, hogy mennyire kellene a médiát kihasználni. Itt jön az, amiről eddig is beszéltünk, hogy a médiának nagyon nagy szerepe van.

Hadd említsek két dolgot! A médiának sokkal nagyobb terjedelemben kellene beszámolnia arról, amikor például sikeres és nagyon gyors felderítések történnek, mondjuk, ilyen bűncselekményeknél; amikor nagyon gyorsan elkapja, mondjuk, a rendőrség adott esetben azt a szatírt, aki egy városrészt vagy területrészt rettegésben tart. És itt még meg kell említenem azt, hogy nem kellene üldözni a kormányzatnak azokat a különféle önvédelmi mozgalmakat vagy civil kezdeményezéseket, akik ilyenkor öntevékenyen, amikor ilyen bűncselekmények vannak egy-egy városrészben, ott részt vesznek és hajlandóak vigyázni, védeni a városrészben élőket vagy azokat, akik arra közlekednek.

De itt jön a negatív példa, hogy nézzük meg, hogy amikor egy bűncselekménynek nem találják

meg sokáig az elkövetőjét - és sajnos ilyen a soroksári gyilkosság, ami, tudni lehet a híradásokból, szexuális indíttatású gyilkosság volt -, és ha hosszú időn keresztül a rendőrség nem találja meg az elkövetőt, akkor az negatív példaként jelenik meg folyamatosan a sajtóban. Kérdés az én véleményem szerint, hogy ilyenkor a potenciális elkövetőkre milyen hatással van. Mert ez bátorítólag hathat az elkövetőkre, hogy lám-lám, itt egy ilyen gyilkosságot, egy ilyen szexuális indíttatású gyilkosságot most már több mint egy éve nem sikerül felderíteni.

Tehát az egyik oldalon, amikor a rendőrségnek - kérdés, hogy szakmai hibák miatt vagy ilyen nehéz esetről van szó, ezt nem lehet meghatározni - nem sikerül gyorsan felderíteni a bűncselekményt, akkor arról a média nagy terjedelemben számol be, ahol viszont sikeres az ilyen megelőzés, vagy amikor már sikeresen elkapják az elkövetőket, arról pedig kisebb terjedelemben. Tehát itt a médiának is nagy szerepe van abban, hogy az emberek felé milyen üzeneteket továbbít és milyen üzeneteket képvisel. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, a szót. Igazából nagyon fura helyzetben vagyunk így, mert ropant könnyű számunkra minden kritikát megfogalmazni az ellátórendszer munkatársai felé, ugyanakkor azt is látni kell, hogy a szociális ellátórendszer problémái a gyermekvédelmi területen is besűrűsödnek. Ezért értek egyet mindenkivel, aki arról beszél, hogy ez egy komplex kérdés, ez nem büntetőjogi kérdés. Ennek kapcsán senki nem beszélt arról - és ezelőtt sem beszélt senki arról -, hogy a szociális szférában elmaradt a bérrendezés. Senki nem beszélt arról, hogy a gyermekvédelmi felelősök lába alól hogy húzták ki a szőnyeget.

Ez azért nagyon lényeges, mert a végeken dolgozó szakemberek lehetetlen helyzetben próbálnak helytállni, és amikor azt mondják tisztelt képviselőtársaim, hogy gyakran előfordul, hogy tehetetlen pedagógusok lehetetlen szituációkat asszisztálnak végig, nagyon sok esetben azért van ez, mert a túlterhelt szakemberek, azok, akik maguk is szociális krízishelyzetben kénytelenek élni, azok a szakemberek, akik egyébként szerelemből látják el a gyermekvédelmi felelősi munkakört, mert az állam nem biztosít számukra forrásokat, ilyen munkakörnyezetben vannak.

Nem lehet elmenni emellett. Ha arról beszélünk, hogy meg kell erősíteni a gyermekvédelmi intézményrendszert, ebben mindenki egyetért, ha arról beszélünk, hogy a büntetőjogi törvény módosítása csak az egyik eszköz, de számos másik van, akkor ebben a Házban ki kell mondaní, hogy amíg nem történik meg a végeken dolgozók helyzetének javítása, addig pusztán ettől a jogszabálytól senki ne vár-

jon semmit. Kérem, hogy ez ezzel az előttünk álló költségvetési törvénnyel is majd történjen meg. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Sor kerül a büntető törvénykönyv ismételt módosítására, amit általában a Jobbik Magyarországért Mozgalom, amikor szigorításról van szó, amikor arról van szó, hogy a rend növekedjen, a közbiztonság, a biztonság, ezt mindig el szoktuk mondani, hogy ezt mi a magunk részéről mindig támogatjuk.

Sokszor esett már szó az elmúlt négyéves ciklusban is az elévülésről, és egy része a bűncselekményeknek ma már elévülhetetlen, tehát nem évülnek el ezek a bűncselekmények. A jelenlegi törvénymódosítás pedig pontosan arról szól, hogy ezt szeretnénk tovább bővíteni, illetve az előterjesztője ezt kívánja bővíteni, amit - amint látszik - gyakorlatilag a maga részéről minden frakció támogat. Apróbb bírálati vannak ennek, illetve mi nyilván ettől szélesebb körben szeretnénk az elévülhetetlenséget kiterjeszteni, de mindamelllett azt látni kell, hogy erre a módosításra mindenféleképpen szükség van. És ennek a módosításnak a legjelentősebb része az, amikor a kiskorúak esetében az elévülés gyakorlatilag a kiskorúság időtartama alatt szünetel, és az elévülés akkor kezdődik, amikor valaki betölti a nagykorúságát.

Hogy miért nagyon fontos ez? Ha kiindulunk a statisztikából, azt kell hogy lássuk, ami döbbenetes, hogy az ilyen szexuális tartalmú bűncselekmények 10 százaléka 5 év alatti gyermekekkel szemben történik meg. Döbbenetes! Nyilván egy 5 év alatti gyermektől nem lehet azt elvárni, hogy feljelentést tegyen, sőt még azt sem lehet valószínűleg elvárni, hogy akár a szüleinek szóljon, mert még lehet, hogy azt sem tudja elmondani, hogy mi történt adott esetben vele, és nem fog megmaradni benne csak egy nagyon rossz érzés ezzel kapcsolatban 5 vagy 10 év múlva, de az benne lesz valószínűleg egész életében.

Nagyon érdekes, hogy ezután is, az 5 év fölöttieknél a 6-12, 12-14, 14-18 éves korosztályig nagyjából egyenlően egyharmad-egyharmad-egyharmad arányban oszlik meg, akik ezen bűncselekményeknek áldozataivá válnak.

(22.00)

Tehát ez azt jelenti, hogy hatéves korban már nagyon sokszor bűncselekmény áldozataivá válnak. És milyen érdekes, amikor ezzel kapcsolatban az iskolákban folytattak vizsgálatot, és anonim módon kérdőíveket töltettek ki a gyermekekkel itt Magyarországon, akkor ezen témakörben a gyermekek több mint tíz százaléka jelezte azt, hogy őt már érte valamilyen formában valamilyen szexuális zaklatás vagy

szexuális bűncselekmény. Tehát tíz százalék fölött van ezeknek a gyermekeknek az aránya.

Ugyanez a kérdőív azt is kihozta, hogy a gyermekeknek közel egyharmada az, aki bárkinek is szól arról, hogy vele szemben valamilyen szexuális zaklatás, szexuális bűncselekmény történt. Ezek általában a szülőknek szólnak, de már ez itt azt jelenti, hogy a gyermekek kétharmada semmilyen formában nem is teszi szavá, tehát ez már úgy, ahogy volt, titokban marad. Tehát ezektől a korosztályoktól, a 14-18 között természetesen már jobban elvárható lenne, de kisebbektől egyáltalán nem várható az el, hogy egyáltalán tudja azt, hogy mi ilyenkor a tennivaló, mi is történt vele.

A másik legnagyobb probléma, az éppen ez az, hogy még ha tudja is, és tisztában van vele, akkor sem tudja, hogy kihez lehet fordulni és hová lehet fordulni, hiszen azt is a statisztikákból lehet megállapítani, hogy ezeknek a bűncselekményeknek a nagyon nagy többségében ismerős, hozzátartozó, családtag, rokon az elkövető. Döbbenetes szám, amikor azt mondjuk, hogy a gyermekkorú és fiatalokú áldozatok 80 százaléka a rokonoknak, a barátoknak, a közvetlen hozzátartozóknak esett áldozatul. Tehát 20 százalék, ahol ténylegesen az idegenek követik el ezt a cselekményt. Tehát amennyiben 80 százalék családtag, rokon, családi barát követi el, abban az esetben nagyon sokszor a család tagjai is fedezik ezt a bűncselekményt, egyrészt szégyellik, nem akarják, hogy kitudódjon.

Másrészt mi történik a gyermekkel? A gyermek természetesen, aki átesett egy ilyen életre szóló, döbbenetes negatív, életét meghatározó élményen, az amellett, hogy rendkívül megijed, ezt fogja hordozni az egész élete során, és benne marad végig, és saját magát is bűnösnek fogja tartani; egy kicsit abba az irányba fog eltolódni, hogy biztos ő is az okozója és a kiváltója volt ennek a cselekedetnek, és valahogy ezt sem fogja merni elmondani, hiszen azt mondja, hogy ebben az esetben ő is bűnös volt, és a saját bűnösségét nem meri bevallani, holott ez valójában nem történt meg, és semmiben nem volt bűnös, csak és kizárólag áldozat.

Ami még érdekes és statisztika, hogy ezekben a bűncselekményekben 94-95 százalékban általában férfiak az elkövetők.

Mi történik tehát, ha családtag, ha rokon? Akkor ez valahol elraktározódik. És ami még nagyon érdekes, hogy ezek a bűncselekmények nagyon-nagyon gyakran ismétlődnek. Tehát ezek sorozatosan, sőt adott esetben akár évekig elhúzódó folyamatban zajlódhatnak le, amelyből végképp nem tud a gyermek kilépni.

És itt jön be az az egyetlen lehetőség, ami a nagykorúvá válástól, amikor kikerül abból a közegből, abból a társadalmi csoportból, abból a családból, abból a közösségből, ami ott tartotta, tehát esélye van egyáltalán, hogy kikerüljön, akkor következik be, hogy abba a helyzetbe kerül, hogy talán végig tudja

gondolni, hogy mi is történt vele, és akkor lesz abban a helyzetben, hogy akár feljelentést tegyen, hogy elindítson egy ilyen büntetőeljárást.

Csak mi ezzel a probléma? Nagyon szép maga az elv, és sokszor beszéltünk már itt a családon belüli erőszakra is az elmúlt négy esztendőben, ahol nagyon szép elveket fogalmaztunk meg, és akár a családon belüli erőszaknak a lelki terror részére - éppen Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam volt az, aki rengeteget hangoztatta ennek a jelentőségét itt, a Parlament épületében, hogy ezek a bűncselekmények, mint ahogy ezek a szexuális bűncselekmények is, évek múltával rendkívül nehezen vagy egyáltalán nem bizonyíthatóak. Illetve hogyan is lehet ezeket bizonyítani?

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nyilván a tárgyi bizonyítási eszköz gyakorlatilag egy 5-8-10 év távlatából már szinte lehetetlen, hogy fennmaradjon. Másrészt általában egy ilyen szexuális bűncselekmény két ember részvételével zajlik, az áldozat és az elkövető részéről, tehát tanú ilyenkor általában nincsen. A rendőrségi statisztikák viszont azt bizonyítják, hogy ezek a szembesítések, amelyek ilyenkor be szoktak következni a feljelentő és a feljelentett, állítólagos elkövető között, az esetek 12 százalékában vezetnek csak eredményre. Azt mondhatnánk, hogy egy nagyon nagy szám a 12 százalék is, hisz ilyen esetekben bevallják, azonban látni kell, hogy ez a 12 százalék is csak azon elkövetők közül kerül ki, akik már maguk is bevallották a bűncselekmény elkövetését, tehát a szembesítés azért vezet eredményre, mert ők már korábban beismerő vallomást tettek, akik viszont tagadásban vannak, ott gyakorlatilag nulla százalék az esélye, hogy a szembeállítás eredményre vezessen.

És ha esetleg lenne is tanú, ki lehet a tanú, ha azt beszéljük, hogy 80 százaléka családon belüli, vagy rokonságon belüli vagy a közvetlen családi barátságon belüli? És legtöbb a családon belüli - ott pedig mi a probléma? Ha családtag tud is róla, ott van a mentesség intézménye, hogy mentes a vallomástételi kötelezettség alól mint közeli hozzátartozó. Ez esetben a statisztikák azt mutatják, hogy ezekben az esetekben a közeli hozzátartozók bizony szinte mindig élni szoktak ezzel a mentességi lehetőséggel, és nem tesznek vallomást, ezáltal a bizonyítás szintén nagyon nehézkesé válik. Mindebből következik az, hogy szinte lehetetlen már évekkel később vagy 10-15 év múlva ezt bizonyítani.

És még mindig bejön annak a lehetősége is, hogy adott esetben egy megromlott családi közösségben már éppen azért tesz, mondjuk, egy volt házastárs hamis tanúvallomást a rendőrségen, mert éppen azzal a volt házastársán akar valamilyen formában bosszút állni, és amiatt áll be a feljelentő mögé. Tehát már nagyon nehéz kérdés a sok év el-

múltával a bizonyítás, mindemellett a lehetőségnek meg kell lennie, hiszen, ahogy Szilágyi György képviselőtársam is elmondta, nagyon fontos az, hogy azoknak, akik ezeket a szörnyű bűncselekményeket elkövetik kiskorúak sérelmére, soha életükben egyetlen perc nyugtuk ne legyen, hogy ezért ők valaha nem fognak megbűnhődni, nem fognak ezért valamilyen formában meglakolni. Tehát ennek az érzésnek a fenntartására mindenképpen szükség van, és már ezért is jó az, ha ezt bevezetjük a magyar jogrendszerbe.

Mindazonáltal ezen indokok alapján is támogatjuk ezt a módosítást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismételten üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkát.

Gúr Nándor képviselő úr következik, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva a vitát, nagyon sok pontban egyetértve, megpróbálok nagyon sok ismétlésbe nem bocsátkozni.

Azt szeretném mondani, hogy számomra nagyon kellemes meglepetés volt, hogy Selmeczi Gabriella jegyzi ezt az előterjesztést. Azt hittem, hogy vele majd akkor találkozom előjegyzések kapcsán legközelebb, amikor az egyéni nyugdíjszámlák ügyével fogunk foglalkozni. De hál' isten nem, van más téma is *(Halász János közbeszól.)*, és fontos téma is, ami az ő nevéhez kötődik előterjesztőként. Ezt szeretném megköszönni így személyesen is.

Azt gondolom, hogy az az ügyhalmaz, amiről itt most elég régóta, olyan két órája eszmecsere folytatunk, valójában a mindennapokat... - megnyomórító? Hiszen olyan élethelyzetek sokaságát kialakító, ami gyakorlatilag olyan beavatkozások sokaságát kívánja meg, amely az én értékrendem, értékítéletem szerint akár a Btk. vonatkozásában is maga után vonhat olyan lépéseket, amelyek a maitól szigorúbb feltételeket hívnak életre.

Nem mindegyikünk ért ezzel egyet, nyilván akár még a szocialista frakción belül sem, de más frakciók viszonylatában sem. Én sem azt hiszem, hogy a büntetési tételeknek a mindenképpen emelése és növelése az egyetlen, ami megoldja a helyzetet. Nem. De azt hiszem, azt gondolom, hogy egymás mellé illesztve a soklábúság elve alapján a különféle lehetőségeket, megoldásokat, ez is segíthet abban, hogy visszatartó erőként is hathassék. Önmagában biztos, hogy nem. Önmagában a helyzet megoldásához nem vezet.

(22.10)

Az valójában, hogy olyan borzalmas állapotok hívódhatnak életre, amiről már itt Korózs Lajos is, de Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam is beszélt, hogy valójában a mérési, igazából nem is mérés-

si, hanem a jó értelmű feltételezési adatsorok figyelembevétele mellett 250-300 esetből nagyjából tíz jut el odáig, hogy a felszínre jut, és a következményekkel párosítottan meg egy-kettő az, ami a végkifejletig elmegy, és szembe is kell nézni az elkövetőnek az elkövetés tényével, ez borzalmas. Ez borzalmas, mert 250-300 eset gyakorlatilag elesik, tudomást sem szerzünk róla, nincs következménye, miközben a végén egy-két eset példaértékűen, gyakorlatilag büntetési konzekvenciákkal párosul.

Ezen a helyzeten mindenképpen változtatni kell. Változtatni kell a tekintetben is, hogy egyrészt el kell tudni jutni oda, hogy a feltárásnak az intenzitása valamilyen formában növekedjék. Számptalan szó esett itt ma arról, hogy persze nyilván a kiskorú esetében hogyan és miképpen képzelhető el, amikor - az előbbi megszólalás kapcsán - az öt év alatti gyermekek, akik tíz százalékban érintettjei az ilyen elkövetett sérelmeknek, igazából nem is tudják, hogy mi történik velük. Nyilván ennek a feltárásában csak a közösség erejében lehet bízni. Tehát abban, hogyha az emberek önmaguk nem félnek attól, hogy ilyen eseteket érzékelve, már azt nem is merem mondani, hogy látva, érzékelve eljutnak odáig, hogy nekik ott tennivalójuk van. Tehát hogyha nem jutunk el egyenként arra az állapotra, hogy ha ilyen torzókkal találjuk magunkat szemben, akkor beavatkozási kényszer feszüljön bennünk, és lépéseket fogantassunk, akkor ez a helyzet önmagában nem fog változni. Szerintem összességében a társadalom, az emberek sokasága tud a legtöbbet tenni ennek a helyzetnek a kizárása, minimalizálásának csökkentése érdekében.

Hajlamosak vagyunk, hajlamos az ember arra, hogy jobb nem tudomást venni róla. Jobb nem észrevenni, jobb elmenni mellette, nem velem történik, nem az én közvetlen környezetemet érinti, ezért hagyjuk figyelmen kívül, nem lesz belőle konfliktusom, de nemcsak az ember, a mindennapjait élő ember, hanem adott esetben még a feladataikat ellátó, úgymond hivatalnokok is adott esetben átlépnek bizonyos korlátokat, és szemet hunynak bizonyos dolgok felett. Ez nem jó. Ezen változtatni kell.

De ez szoros korrelációban van azzal, nagyon erős az összefüggés, itt ül mögöttem Kiss László képviselőtársam, aki elmondta, hogy azok az emberek, akik gyakorlatilag akár a gyermekvédelmi, akár a gyermekjóléti szolgálatok keretei között végzik a mindennapi tevékenységüket, ezek mennyire vannak gyakorlatilag szakmailag 1. felkészítve, 2. forintálsan, bérben, fizetésben megerősítve. Nem akarok a részletekbe menni, de előterjesztő asszony, képviselő asszony is tudja, hogy az elmúlt esztendő, az elmúlt négyéves kurzusnak a története nem arról szól, hogy az ezen a területen dolgozó szakemberek, mondjuk, jövedelmi pozícióbeli növekedésről tudnának számot adni, hanem sokkal inkább reálbéri csökkenésekről. És ha az ember nehéz feladatok megoldása előtt áll, márpedig ezek nehéz feladatok,

akkor, hogyha nincs meg az erkölcsi motiváción túli anyagi motiváció, akkor bizony eljuthat arra a következtetésre, hogy nem biztos, hogy neki ezt tennie, csinálnia, az összes ezzel járó feszültséget vállalnia kell.

Összetett ez a probléma, mert a többszereplős léte okán nagyon sok mindenkinek van, lehet dolga ebben a történetben. A prevenció, a megelőzés a legfontosabb ebben a kérdéskörben. A megelőzés egyik lábaként nagyon fontosnak tartom azt, amiről az előbbieken néhány gondolattal szóltam. Az pedig az, amit ma még csak a Költségvetési bizottság ismerhet. Emlékképeim szerint ők már ma látták vagy láthatták a költségvetéssel kapcsolatos előszámokat vagy konkrét számadatokat. A parlament falai között is nemsokára megismerhetjük, de ez az egyik. A prevencióhoz elengedhetetlen feltétel a forrásoknak, a pénznek a megléte ezen a területen. Hogyha van, ha a szakszolgálatokat, azokat a gyermekjóléti szolgálatokat - ezeket értem ilyen értelemben szakszolgálatnak -, gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgálatokat meg lehet finanszírozni, és a benne dolgozó embereket is olyan anyagi ellátással lehet párosítani, ami nem veszteséget jelent a múlthoz képest, hanem növekményt, akkor nyilván ez is segíthet a folyamatok, a dolgok alakításában.

De a prevenció gyakorlatilag nemcsak ebben áll, nemcsak pénzről szól. Szerintem ilyen értelemben legalább olyan fontossággal bír az, ami a gyermekek, az érintettek felvilágosításának a szélesítésével, a bővítésével párosul. Igen, az, amit megint csak emlékképeim szerint Kiss László említett, hogy az iskolában a gyermekvédelmi intézményrendszernek az újra meghonosítása, bevezetése elengedhetetlen kategória. Hogy a gyermek, hogyha elszenved valahol ilyen sérelmeket, mint amiről szó esik, akkor valahol legyen terepe annak, hogy ezt el merje mondani. Ha nem tudja elmondani, mert nem tudja közvetlen formában megfogalmazni azt, hogy mi is történik vele, csak ráutaló a magatartása, vagy olyan kisegítő gondolatokat mond, ami a hozzáértő ember számára evidencia, akkor már közelebb vagyunk a dolgokhoz, a megoldáshoz. Mert akkor van beavatkozási lehetőség, mert akkor az intézmény, az iskolán keresztül vissza lehet fordítani a folyamatokat, és akár még egy olyan fázisba kerülést megelőzően el lehet jutni odáig, hogy a gyermek bizonyos sérelmeket már elszenvedett, de ne kerüljön olyan mély sérelmek elsajátítására, elszenvedésére sor, amelyek adott esetben irreverzibilisek, visszafordíthatatlan folyamatokat indítanak el.

És hát persze hozzá kell tenni, még egyszer megismételve azt, hogy mindenkinek, akinek ezen a terepen lehetősége és szerepe van, azoknak az anyagi és az erkölcsi elismerésének a biztosítása elengedhetetlen feltétele annak, hogy egy ilyenfajta megelőzési folyamat erősödni tudjon az elkövetkezendő időszakban. És ez azért fontos, mert a megtapasztalt, a megtört életek nagyon nehezen tudnak kisimulni, kiegyenesedni azt követően, ha ilyen gyermekkori

sérelmeket szenvednek el ezek a fiatalok. Minden bizonnyal egy életen keresztül magában hordozza azokat a sérelmeket, amelyeket gyermekként fel sem tudott dolgozni. Felnőttként már tudja, visszatekintve, hogy mi történt vele, de feldolgozni már szinte képtelen. Sérültté válnak ezek az emberek. Sérültté válnak; az meg megengedhetetlen az én értékrendem szerint, hogy az, aki ezeket a sérüléseket okozza, okozta, büntetlenül el tudjon menni ezen kérdések mellett.

Ilyen értelemben tehát arra akarok visszatérni, hogy a Btk.-beli szigorítások, a jogkövetkezmények, a büntetési tételek emelése az én értékrendem szerint nem elutasítandó, de hozzáteszem rögtön, hogy nem tartom egyedüli megoldásnak. Nem hiszem azt, hogy ezzel mindent meg lehet oldani. De az aljassággal szemben, az aljas cselekedetek életre hívódásával szemben, ha szükség szerű, akkor ennek az érvényre juttatására is szükség van, minden sok egyéb más, említett tényező mellett.

Összegezve mindössze annyit szeretnék mondani a dologhoz illesztetten még, hogy nyilván rengeteg létező eszköz van, amelyen keresztül változtatni lehet ennek a kérdéskörnek a megoldásában. Az előbb említett prevenciótól a felvilágosításon keresztül, a szakmai tevékenységet folytató gyermekvédelmi, gyermekjóléti szolgálatok megerősítésén keresztül. Én jó értelemben a rendőrség szerepének a közvetlen beavatkozási szükségességének a létéről, vagyis épp a büntetési tételek mikéntjéről is beszélnék itt ennek a kérdéskörnek a kapcsán. De nem hagyám figyelmen kívül az előbb említett, mindennapjait élő ember közvetlen beavatkozási lehetőségein túl a különféle civil szerveződések és a média szerepvállalási hajlandóságának a növelését sem. Egyszerűen azért, mert minél több olyan sajnálatos és elkerülendő helyzet feltárásával találjuk magunkat szemben, amelyek elfogadhatatlanok a józan gondolkodású és a mindennapjait józanul élő ember számára, annál inkább ébreszti fel mindannyiunkban azt, hogy van tennivalónk ezeknek az ügyeknek a kiküszöbölése, elkerülése érdekében.

(22.20)

Azt hiszem, hogy a védtelenekkel szembeni aljas cselekedetek vonatkozásában egy életre szóló konzekvenciának kell érvényesülni azok irányában, akik ezeket az aljasságokat elkövetik; összességében az én konklúzióm ez a dolog kapcsán. Nem mehetünk el tétlenül ezek mellett a történések mellett, és nem várhatjuk azt, hogy ezek maguktól fognak megoldódni. Nem fognak, soha nem fognak maguktól megoldódni, mindenfajta beavatkozási lehetőséget meg kell keresni annak érdekében, hogy ezen változtatni lehessen, s még egyszer, bár nem hiszem, hogy az egyetlen megoldás a Btk., nem hiszem, hogy a büntetési tételek emelése csakis, vagyis annak a kérdéskörnek a rendezése, hogy ne legyen elévülhető

egy ilyen dolog, ez önmagában megoldja a dolgokat, de én azt hiszem, hogy segíteni biztos segít, csak a többi lábról sem szabad elfeledkezni. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: No, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, van-e további hozzászólás? A felszólalás lehetőségével kíván-e valaki élni? (*Nincs jelzés.*) Gyorsan megállapítom, hogy nem. Ennek alapján, további felszólalásra minthogy nem jelentkezett senki, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, képviselő asszonyt, kíván-e válaszolni most a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Igen, Selmeczi Gabriella képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni a rendkívül konstruktív hozzáállást ehhez a javaslatához, és szeretném megköszönni azt, hogy ilyen széles körben sokan, illetve nagyon sok szempontból és nézőpontból szóltak hozzá ehhez a súlyos témához. A vita konstruktív volt és széles körű. Ez az önálló indítvány, ez a módosító javaslat bevallotta azt, hogy ha kiderül egy bűncselekmény, akkor az elévülési szabályok miatt ne álljon elő az a helyzet, hogy ne lehessen büntetni. Tehát jelen pillanatban ennyit vállaltunk Bánki Erik képviselőtársammal, hogy ezt orvosoljuk, hiszen a nyári események - amint azt már a bevezetőben elmondtam - azt mutatták, hogy lehetnek olyan elkövetett bűncselekmények, kiskorúak kárára, sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények, amelyek kiderülnek, de nem indulhat el a büntetőeljárás, mert már elévült a cselekmény. Tehát ez a javaslat ezt célozza orvosolni. Tudjuk, hogy ezzel a javaslattal, ezzel az indítvánnyal minden problémát nem oldunk meg, tehát ezzel tisztában vagyunk.

Képviselőtársaimnak szeretném jelezni, hogy megfontoljuk az összes hozzászólást és az összes olyan javaslatot, amely házzabályszerűen is ehhez az önálló indítványhoz kapcsolódik. Itt tehát például Bárándy képviselőtársam vitában elmondott észrevételeit meg fogjuk mindenféleképpen fontolni, természetesen a többi képviselőtársam hozzászólását is meg fogjuk fontolni, és hogyha lehet, akkor beépítjük ebbe a javaslatba. Egyetértek például Korózs Lajossal, aki elmondta a vitában, hogy ebben a témában mindenkinek dolga van. Én azt a megelőző sajtótájékoztatókon is elmondtam, hogy itt rendkívüli szerepe van a politikusoknak is, hogy beszéljenek ezekről az ügyekről, problémákról, nagyon nagy felelőssége van a médiának, egyetértek képviselőtársaimmal, ezt sokan elmondták, és nagyon nagy szerepe van a társadalomnak.

Nem tudom, hogy önök észrevették-e, nyilván észrevették, hogy ezeknél az elkövetett bűncselekményeknél megdöbbenő az a - nem tudom, mi a jó szó rá - talán közöny, önök is elmondták, de a csa-

ládból jövő közöny is, amikor sok okból kifolyólag, de nem lépnek, semmilyen módon nem lépnek. És itt nemcsak arról van szó, hogy feljelentést kell tenni vagy nyilvánosságra kell hozni, hanem egész egyszerűen nem akar tudomást venni a társadalom ezekről a bűncselekményekről, vagy nagyon sok esetben nem akar tudomást venni a társadalom. Szerintem nekünk élen kell járni, és én ezt a vitát abból a szempontból is jónak tartom, hogy megint felhívtuk a figyelmet arra, hogy léteznek ilyen emberek, léteznek ilyen bűnelkövetők, és nagyon sok feladatunk van ezzel kapcsolatban. S mint mondom, ez még nem elég, amit itt az önálló indítványban lefektettünk, de ez most más célt szolgál, ez az elévülési szabályokat korrigálja.

Szilágyi képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy a jelen pillanatban is a büntető törvénykönyvben az elévülési szabályok között szerepel az, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekményeknél nincs elévülés, tehát nem évül el a büntethetőség. Tehát az elmúlt években nagyon sokat szigorodott és fejlődött a büntető törvénykönyv, ezt csak így megnyugtatásképpen mondom, hogy azért nem ugyanaz a helyzet, mint 10-15 évvel ezelőtt volt.

Nem tudok most minden egyes hozzászólásra reagálni, de még egy érdekes dolgot szeretnék itt a figyelmükbe ajánlani, hogy a Jobbik felvetette a viselkedésoldalról ezt a problémát, a pedofil bűncselekményeket. Én itt olvastam a sajtóanyagok között, hogy a németek nemcsak hogy szigorították az elévülési jogszabályokat, hanem például a megelőzésoldalról - amiről LMP-s képviselőtársam is beszélt - kiterjesztenek egy klinikai projektet az egyik berlini egyetem klinikáján, amely a pedofil hajlam korai szűrését és kezelését célozza. Szerintem érdemes odafigyelni, hogy mi lesz ennek a kutatásnak a vége, és ha nem is nekünk, politikusoknak, de a szakembereknek fel kell hívni a figyelmüket arra, hogy vajon a berlini egyetemen ez a klinika mire jut majd ezzel a kutatással.

Még egyszer szeretném megköszönni a konstruktív hozzáállást és az igazán alapos és mélyreható vitát. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, a munkaszüneti napokra figyelemmel, október 27-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bíró-sági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Csöbör Katalin képviselő asszony, Fidesz, önálló indítványa T/1427. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Csöbör Katalin képviselő asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/1427. számon benyújtott törvényjavaslat a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítását célozza. Ez a nem túl terjedelmes és jogtechnikailag sem túl bonyolult, látszólag egyszerű módosítás valójában egy komplex helyzet megoldására irányul. A baloldali pártok által olykor hevesen támadott kezdeményezés nem titkoltan Miskolcra ered, és az ottani ingatlanok teljes amortizációját, ezáltal egyes városrészekben tapasztalható, a lakókörnyezet szinte visszafordíthatatlan pusztulását igyekszik megakadályozni és kezelni.

Borsod megyei képviselőként kötelességemnek érzem, hogy olyan módosító javaslatot terjesszek a Ház elé, amelyik segítséget jelenthet a miskolci városvezetés elképzeléseinek a megvalósításához. Miskolc városának érdekeivel összhangban teszem mindezt úgy, hogy az ellenzék konstruktív javaslatok benyújtása helyett igyekszik etnikai konfliktusként bemutatni a történéseket, mely gondolatot a lehető leghatározottabban visszautasítok.

Ahogy említettem, összetett kérdésről van szó, amelyhez szorosan hozzátartozik a devizahitelek problémája is. 2010-ben a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség Magyarország egyik legsúlyosabb szociális, gazdasági és pénzügyi problémáját örökölte a szocialista-szabad demokrata kormánytól - bármennyire is el akarják feledtetni -, a nehéz helyzetbe került devizaalapú lakáshitelekkel kapcsolatos problémáért elsősorban ugyanis a szocialista kormányokat terheli a felelősség. Egykori hatalomra jutásukat követően, előzetes ígéretükkel ellentétben fokozatosan megszüntették a támogatott forinthiteleket, és tevékenyen közreműködtek abban, hogy helyette devizahitelből vagy magas kamatú forinthitelből oldják meg az emberek a lakásproblémájukat.

(22.30)

Az embereket becsalták a devizaalapú hitelezési rendszerbe, és nem figyelmeztették őket kellő súllyal a komoly kockázatokra, valamint nem nyújtottak nekik védelmet a hitelintézetekkel szembeni egyenlőtlen helyzetükben.

Az előző ciklusban az Országgyűlés több törvényjavaslatot fogadott el, új jogintézmények kerültek bevezetésre. A kormány számos intézkedést hajtott végre a devizahitelek megsegítése érdekében. Az otthonvédelmi akcióterv keretében az árfolyamgát intézményének bevezetése, az egyösszegű végtörlesztés lehetőségének megteremtése, a Nemzeti Eszközkezelő felállítása a lakosság százezreinek segített. Az Országgyűlés a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló 2014. évi XVII.

törvény elfogadásával a devizahitel-adósok védelmében rendelkezett a kilakoltatási moratórium meghosszabbításáról, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény új 303. §-ának megalkotásával.

Ebben a ciklusban a fogyasztói hitelekhez kapcsolódó kérdések jogi rendezésének első lépéseként az Országgyűlés 2014. július 4-i ülésnapján elfogadta a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényt. Ez jogszabályi szintre emelte és ezáltal általános érvényűvé tette a Kúria 2/2014. számú jogegységi határozatában foglalt polgári jogi rendelkezéseket. Ezzel összhangban kimondta az árfolyamrés semmisségét, illetve felállította az egyoldalú szerződésmódosítási jog kikötésére vonatkozó tisztességtelenség vélelmét.

2014. szeptember 29-én pedig az Országgyűlés elfogadta a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényében rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló törvényjavaslatot. Tehát a jogszabály értelmében 1,3 millió család kaphatja vissza a bankoktól a tisztességtelenül elvett összegeket. A javaslat 680 ezer devizaalapú és 650 ezer forintalapú hitelt érint. A törlesztőrészek átlagosan 25-30 százalékkal csökkenhetnek. A 400 érintett pénzintézetnek minden deviza- és forinthitellel el kell számolnia. A túlfizetéseket tőke-előtörlesztésként kell figyelembe venni, ami az adósok számára a legnagyobb visszatérítést jelenti.

Tehát az elszámolási törvény alapján a bankoknak vissza kell térniük a tisztességes kamatszintre. Mindezek mellett kamatemelési és kilakoltatási moratórium lesz érvényben 2016. április 30-ig, illetve december 31-ig. A kamatemelési moratórium értelmében pénzügyi intézmény egyoldalú kamat-, költség- vagy díjemelésre nem lesz jogosult. Megjegyzném, hogy 2010 óta az otthonvédelmi akcióprogram keretében eddig több mint 500 ezer család jutott valamilyen formában segítséghez, 170 ezren éltek a végtörlesztés lehetőségével, közel 180 ezren jelentkeztek eddig az árfolyamgátba, és több mint 20 ezren ajánlották fel ingatlanukat a Nemzeti Eszközkezelőnek, míg 150 ezer családnak nyújtott érdemi védelmet a kilakoltatási moratórium.

Van azonban egy speciális helyzet, olyan speciális helyzet, és vannak olyan állampolgárok, amit a miskolci Avason uralkodó állapot is tükröz, akiknek különböző okokból kedvezően nem lehet az említett módszerekkel segíteni. Állandó jövedelem nélkül nincs olyan alacsony törlesztőrészlet, nincs az a közüzemi szolgáltatás, amit ki lehet fizetni. A sokszorosan eladósodottak ingatlanjai lepusztulnak, és az enyészet a környezetükre is kihat, a településrész élehetlenné válik. Ezt nem hagyhatjuk, az önkormányzat lépésenként van, olyan élhető környe-

zetet kell teremtenünk, amely megfelelő infrastruktúrális környezetet is biztosít a munkahelyteremtéshez.

Az e célok teljesülése érdekében benyújtott törvényjavaslat elfogadása esetén a kilakoltatási moratóriumra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni, ha a lakóingatlan árverési vevője vagy átvevője helyi önkormányzat vagy olyan gazdálkodó szervezet, amelyben az állam vagy a helyi önkormányzat külön-külön vagy együtt százszázalékos részesedéssel rendelkezik, és írásban kötelezettséget vállal arra, hogy a birtokbavételtől számított két éven belül a lakóingatlant felújítja vagy felújíttatja, s a munkahelyteremtés és a munkaerő-megtartás, a helyben maradás elősegítése céljából pályázatot ír ki a lakóingatlanok a lakóingatlan fekvése szerinti településen munkát vállaló személy részére az önkormányzat bérbeadásáról szóló rendeletében meghatározott feltételek szerinti bérbeadására.

Az önkormányzati választások alkalmával október 12-én a miskolci választópolgárok már döntöttek. Most rajtunk a sor. Azt várják tőlünk, hogy folytassuk a megkezdett munkát. Ezért kérem a kedves képviselőtársakat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e most államtitkár úr szólni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Igen.

ELNÖK: Ön é a szólás lehetősége. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az előtünk fekvő törvényjavaslat a bírósági végrehajtásról szóló törvény kiegészítését kezdeményezi, azonban szorosan kapcsolódik az első devizahiteles törvényhez, a 2014. évi XXXVIII. törvényhez, amelynek alapján az ott meghatározott szerződéseket érintő ügyek esetében a végrehajtások fő szabály szerint megakasztásra kerültek, azaz végrehajtási cselekmény nem végezhető. Azonban ha a törvény hatálybalépése előtt már egy lakóingatlant értékesítettek, úgy az annak kiürítésével kapcsolatos cselekmények foganatosíthatók. A kiürítés foganatosítása során ugyanakkor a bírósági végrehajtásról szóló törvénynek a kiürítési moratóriumra vonatkozó 2014. május 16. napjától hatályos rendelkezéseit alkalmazni kell.

A kiürítési moratóriumra vonatkozó szabályok elfogadásakor a tisztelt Ház egy, a közösség érdekében többletterheket vállaló önkormányzatok, köztülajdonú gazdálkodó szervezetek sajátos helyzetét értékelő speciális rendelkezést is elfogadott. E kivételes előírás alapján a kiürítési moratórium nem alkalmazható, ha a lakóingatlan árverési vevője vagy

átvevője helyi önkormányzat vagy köztulajdonú gazdálkodó szervezet, és vállalja, hogy a birtokbavételtől számított két éven belül a lakóingatlant felújítja vagy felújíttatja. Vállalja továbbá azt is, hogy a munkahelyteremtés, munkaerő-megtartás és helyben maradás elősegítése céljából pályázatot ír ki a lakóingatlanok a településen munkát vállaló személy részére történő bérbeadására.

Tisztelt Országgyűlés! A Csöbör Katalin képviselőtársunk által benyújtott törvényjavaslatban a következő cél került megfogalmazásra, nevezetesen az, hogy az első devizahiteles törvény, a 2014. évi XXXVIII. törvény szabályozási körébe tartozó végrehajtások tekintetében is valósuljon meg tulajdonszerzés esetére az a kivételes szabályozás, hogy a helyi önkormányzat vagy köztulajdonú gazdálkodó szervezet a lakóingatlan felújítására és annak a településen munkát vállalók számára történő bérbeadása esetére kötelezettségvállalást teljesít. Ennek lényege, hogy azokban a végrehajtási eljárásokban, amelyekben a végrehajtást kérő helyi önkormányzat, illetve köztulajdonú gazdálkodó szervezet a már jelzett kötelezettségvállalást megteszi arra az esetre, ha a végrehajtás alá vont lakóingatlan tulajdonát ő szerezne meg, nem akad meg a végrehajtási eljárás, hanem azt folytatni kell akkor is, ha még nem került sor a lakóingatlan értékesítésére. Az első devizahiteles törvényben megfogalmazott célhoz hasonlóan ezzel a szabályozással is elő kell segíteni a településeken a munkahelyek, vállalkozások létesítését is azáltal, hogy az önkormányzatok bérlakások biztosításával ösztönzik ezt a folyamatot.

Tisztelt Ház! A kormány támogatja az önálló képviselői indítványt, ezért kérem én is tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

(22.40)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Most megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról és annak szükségességéről, tekintettel arra, hogy valójában jogtechnikai módosításról van szó. Az ügy tartalmi kérdéséről a Ház korábban már határozott. A kormány szeptemberben nyújtotta be azt a törvényjavaslatot, amely a devizahiteladósok védelmében rendelkezett a kilakoltatási moratórium meghosszabbításáról oly módon, hogy a

bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt új szakasszal, a 303. §-sal egészítette ki.

E szakasz azonban egy kivételi szabályt is megfogalmazott, amely szerint a szóban forgó szakasz rendelkezéseit nem lehet alkalmazni, ha a lakóingatlan árverési vevője vagy átvevője a helyi önkormányzat vagy olyan gazdálkodó szervezet, amelyben az állam vagy a helyi önkormányzat külön-külön vagy együttesen százszázalékos részesedéssel rendelkezik. E rendelkezés előírja továbbá, hogy az árverési vevőnek vagy átvevőnek írásban kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy a birtokbavételtől számított két éven belül a lakóingatlant felújítja vagy felújíttatja, és munkahelyteremtés, munkaerő-megtartás és helyben maradás elősegítése céljából pályázatot ír ki a lakóingatlan fekvése szerinti településen munkát vállaló személy részére, az önkormányzat bérbeadásáról szóló rendeletében meghatározott feltételek szerinti bérbeadására.

Annak érdekében, hogy ez a rendelkezés valóban érvényesülni tudjon, és azt ne akadályozzák a Kúria pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsön szerződésére vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény 17. §-ában foglalt rendelkezései, a benyújtott törvényjavaslat elfogadása elengedhetetlen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ismert, az előbb említett törvény 17. §-ával biztosítottuk, hogy a helytelenül kiszámított követelésen alapuló, folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszakadjanak mindaddig, amíg a törvény az elszámolást lehetővé tevő jogszabályok alapján a jogviszonyok megfelelő rendezése, a követelések tényleges összegének megállapítása megvalósul. Így akadályozható meg, hogy ne alakuljon ki olyan méltánytalan vagy visszafordíthatatlan élethelyzet, amelynek bekövetkezése esetén az eredeti állapot helyreállítása már nem lehetséges, vagy indokolatlan nehézséggel járna.

A szabályozás tárgyát képező végrehajtási eljárásokban e törvény hatálybalépésétől kezdődően, külön törvényben később meghatározott időpontig az eljárási cselekmények, intézkedések nem fogantathatók. Mindez azt jelenti, hogy az adott végrehajtási eljárási folyamat az eljárási cselekmények túlnyomó többségének vonatkozásában megszakad, függetlenül attól, hogy az eljárás mely szakaszában tart. Az elhangzott kivételi szabály is ez alól enged eltérést, amelynek alkotmányosan igazolható indoka az, hogy a települések és az ott lakók ott maradásának feltétele, hogy a jogalkotó minden lehetséges eszközzel segítse a munkahelyek odatelepülését. Segítse továbbá vállalkozások létesítését, ehhez pedig szükséges, hogy a településen lakó, ott munkát végző, a közterhekhez hozzájáruló családokkal bővüljenek a közösségek.

Mindezekre tekintettel olyan, a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályaitól eltérő, speciális szabályozás megalkotására van szükség az érintett végrehajtási eljárásokkal összefüggésben, amely

biztosítja az önkormányzati célok megvalósulását az élhető környezet megteremtése és a családok megsegítése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja részéről, aki elmondja a frakció álláspontját vezérszónokként.

Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nem az első alkalom, hogy bizonyos ingatlanokat érintően vagy akár a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítása kapcsán miskolci képviselő szólal meg, vagy miskolci képviselő ad be módosító indítványt. Vagy nem az első alkalom, ha ugyan direktben nem is hangzik el, de mégis a Fészekrakó-ügyről esik szó az Országgyűlés előtt. Nagyon sok ilyen alkalom volt, nagyon sok ellenzéki indítvány is volt még az előző ciklusban is. Erre majd részletesen kitérek.

Lehetett volna ez a vita olyan is, vehetett volna olyan irányt, amikor tényleg csak a törvényjavaslat szövegéről, annak szó szerinti mivoltáról esik szó. Beszélhettünk volna erről is. Azonban képviselő asszony, az előterjesztő részletesen taglalta az ő szempontjából az ügy előzményeit, illetve azt, hogy mi inspirálta arra, hogy ezt a törvényjavaslatot benyújtsa. És ő maga mondta azt, hogy elsősorban itt nyilván Miskolcon, Miskolc egy részén, elsősorban az Avason látható, tetten érhető áldatlan állapotok motiválták akkor, amikor ezt benyújtotta.

Azt hiányolta, hogy konstruktív javaslatok nem érkeztek ellenzéki részről, ezért egy picit erről mondanék én is néhány mondatot, mert egészen más a valós helyzet, és azt gondolom, ha önt természetesen a miskolci választók az 1-es körzetben megbízták, és túl vagyunk egy választáson és most egy másikon, akkor mondjuk el, hogy a 2-es körzetben meg engem bíztak meg azzal, hogy képviseljem őket. Ebből kifolyólag azt gondolom, feladatomból is bemutassam a miskolci helyzetet.

Azt tudom önnek mondani, hogy az a fajta helyzet, ami kialakult az Avason, 2006-2007 táján kezdődött. Bünszervezetben, vélhetően bünszervezetben, hiszen itt még zajlanak eljárások, több száz ingatlant érintően bűncselekmények valósultak meg. Ezáltal olyan személyek, olyan családok kerültek Miskolcon elsősorban az Avas-lakótelep hétköznapjaiba, egyes lakásokba, akik nem fizették a közös költséget, eleve bűncselekmény révén jutottak lakóingatlanhoz, és hát a lakókörnyezetet ellehetetlenítették. Ez a Fészekrakó-ügy, így nevesült ez a hétköznapokban, ezt hívjuk annak.

Az igazsághoz hozzátartozik az, hogy 2008-ban egy MSZP-s önkormányzati képviselő tett feljelentést ebben az ügyben először az Avason, elindult ebben az ügyben a nyomozás, és világossá vált már akkor, hogy egy jelentős visszaélésről van szó. Azóta is zajlik eljárás, történt ebben már sok minden, jogerős ítélet is van az ügyek egy részében, hiszen több ügy is zajlik egyszerre. Azonban az látszik, hogy ez az elhúzódo bírósági szakasz nyilvánvalóan nehezíti, illetve akadályozza az ottani probléma megoldását. Ezért lépett már akkor, 2009-2010-ben a városvezetés, több ingatlan tulajdonosaként belépett, tulajdonjogot szerzett. Itt felújításokra került sor. Örömmel látom itt az előterjesztésében egyébként azt a kötelezettségvállalási feltételt, ugye, az önkormányzatok részéről, hogy fel kell újítani ezeket az ingatlanokat vagy felújíttatni, támogatni kell a munkahelyteremtést, munkaerő-megtartást, a helyben maradáást.

Ezek nagyon fontos célok. Ezeket a célokat tartotta szem előtt 2009-2010 táján is az akkor MSZP-s többségű önkormányzat, amikor az így kiürített, majd felújított ingatlanokba rendőröket költöztetett. Tehát rendőrlakások jöttek létre az Avason. Azt gondolom, ez fontos ügy volt, a közbiztonság szempontjából sem volt elhanyagolható. Ezért a 2010-es költségvetésben elkülönített az önkormányzat 300 millió forintot ennek a programnak a folytatására. Ezt az önkormányzata, az önkormányzat többsége már 2010 őszén, az önkormányzati választás után nem használta föl, azóta sem használta föl, leállította ezt a programot. Ez szerintem hiba volt. Ezt csak azért mondom, mert így kerek az ügy. Az akkori folyamatokat folytatni kellett volna.

2010 nyarán, amikor először tárgyalta az Országgyűlés a kilakoltatási moratóriumot, rögtön a kormányváltás után, akkor több ellenzéki képviselőtársammal együtt jeleztük, hogy itt gond lesz, hiszen a kilakoltatási moratórium ezekre az ingatlanokra is vonatkozni fog, ez akadályozni fogja ennek a problémának a megoldását.

(22.50)

Ezért már akkor módosító javaslatot nyújtottunk be ehhez a jogszabályhoz, ezt önkormányzatuk leszavazták. Folyamatosan javasoltuk a moratórium ezekre az ingatlanokra való kiterjesztésének megakadályozását; nyitottak voltunk mindenféle jogi konstrukcióra, nem rejtettük véka alá, hogy azért teszünk javaslatokat, hogy ezt az ügyet megoldjuk, önkormányzatuk leszavazták ezeket a javaslatunkat.

Aztán továbbmentünk, hiszen ahogy teltek az évek, a probléma egyre jobban eszkalálódott, és látszott, hogy a miskolci közéletet meghatározó témáról van szó, az avasi hétköznapokat ellehetetlenítő problémáról. Ezért egy javaslattal éltünk, azt mondtuk, hogy nagyon sok mindenre költ a központi költségvetés, nagyon sok felesleges dologra, luxuskidadásokra is fordítja ezeket az összegeket, ezért azt gondol-

juk, hogy talán annyi egy ilyen feszült szociális helyzetben járhat Miskolc megyei jogú városnak, hogy egy elkülönített összegből próbálja ezt a problémát kezelni. Ennek két célja lett volna; egyrészt, hogy az ingatlanokat megszerezze valamilyen módon az önkormányzat. Itt nagyjából kétszáz ingatlanról beszélünk, csak azoknak mondom, akik talán nincsenek benne ezekben a hétköznapiakban. A másik, ami az évek során egyre súlyosbodó probléma volt, hogy a társasházak működésképtelenné kezdtek válni. Nyilván ezek a lakók nem fizették a közös költséget sem megfelelően, egyre komolyabb tartozások halmozódtak fel, és bizony a közüzemi szolgáltatásokra is kihatással volt már ez, nem egy olyan házban jártam én magam is, ahol már a lift sem működött, kikapcsolták a folyosón a világítást. Nyilvánvalóan egy ilyen épületben, egy ilyen folyosón ellehetetlenül a hétköznapi emberek számára is, akik tisztességgel fizetik a számláikat. Én magam több ilyen ingatlanban jártam az elmúlt időszakban, komolyan mondom azoknak, akik hozzászólnak majd ehhez a témához, hogy ez a speciális élethelyzet nyilvánvalóan az ottani többség számára nem elfogadható, és teljesen ellehetetleníti az ő hétköznapijait. Ebben talán képviselő asszonnyal is egyetértünk.

És azt kell mondjam, hogy én teljesen jóhiszeműen tettem ezt a 2012-es javaslatot is képviselőtársaimmal, azért, hogy igaz, költségvetési forrásból, de induljon el az a folyamat, amely segíti a társasházak működőképessé válását, illetve az ingatlanok megszerzését lehetővé teszi az önkormányzatnak. Ezt a parlament elé sem engedték az ön képviselőtársai. Ezt én nagyon-nagyon komoly problémának tartom, mert végül is ebbe az irányba indult el az önkormányzat, igaz, későn és saját forrásból. Egyrésztől 173 esetben itt végrehajtási jogot szerzett egy banktól, amit kifejezetten érintett - nem mondom ki a nevét itt a parlamenti vitában, de kifejezetten érintett - ez az egész ügy, illetve létrehoztak egy alapot kifejezetten az önkormányzat pénzéből, amely a társasházak működőképességének a helyreállítását szolgálta volna.

Hogy konstruktív indítványaink nem voltak, azt tehát ezért utasítanám vissza, egyrésztől azért, mert folyamatosan jeleztük a moratóriumnál, hogy probléma lesz, amíg az önkormányzatban többségi szocialista vezetés volt, addig folyamatosan lépéseket tettünk. Azzal, hogy önök ezeket folyamatosan visszautasították, ezzel az évek alatt egy komoly probléma alakult ki a társasházak működőképessége és a hétköznapiak tekintetében.

Ha nem így kezdi a felszólalását... - ezt még nem tettem volna hozzá, de hozzáteszem, nagyjából kéthárom hete egyébként a Népszabadságban nyilvánosságra került egy olyan információ ennek az ügynek a kapcsán, amire azóta sem választottak, pedig többször tettünk fel kérdést ennek kapcsán. Ez a cikk nem kevesebbet állít, mint hogy a Fidesz alelnöke, Pelczné Gáll Ildikó egyik ingatlanában dolgozott

üggyvédként R. Gyula, az egyik ilyen ügycsoport elsőrendű vádlottja, és felmerülhet a kérdés, hogy nem onnan szervezte-e ezt a fajta tevékenységet, ami ezt az állapotot okozza az Avason. Több olyan fénykép is napvilágot látott, amelyen ez az úriember Fideszrendezvényen, különböző bálokon az ön korábbi fideszes képviselőtársainak társaságában látható. Felmerül ennek az ügynek a kapcsán sok minden. És valóban döntöttek Miskolcon. Talán nem mindenkinek jutott el - például az Avason sem - ez a kérdés, ez a helyzet, ez a Népszabadság-értesülés, amit bármikor tettünk fel kérdésként, hogy mi van ezzel az ügygel, azóta sem sikerült cáfolnia egyetlen érintettnek sem. Remélem, egyszer tisztán fogunk ebben az ügyben látni, képviselő asszony. Ezt azért mondom, mert az avasiak érdeke is ez, és a miskolciak érdeke is ez, azért, hogy ilyen többé ne fordulhasson elő.

Ennyit talán az előzményekről, és igazából arra már ki sem térek, hogy mondott ilyet is, hogy devizahitel-csapdába csaltuk többek között akkor Kósa Lajost meg Rogán Antalt is, és azt meg nem jelezte, hogy a kormányváltáskor nagyjából 185 svájci frank volt az árfolyam, amely azóta jócskán romlott. Tehát ezt az egész devizahitelezési problémát - de az előterjesztése közvetlenül nem erről szól, tehát erre csak röviden térnék ki - azért bizony néhány kormányzati intézkedés is nagyon mélyen okozta, szóval, nem ennyire fekete-fehér a világ. Én azt gondolom, hogy talán nem is kellett volna ebben a tekintetben ezt a kérdést felhozni.

Ami meg szó szerint az előterjesztést illeti, én azt gondolom, hogy ez részint visszakanyarodik oda, ahonnan 2009-2010 táján eljöttünk az Avas kapcsán, valóban lehetőséget ad arra, hogy ha az önkormányzat vállalja például, hogy felújítja az ingatlanokat, és ott munkahelyteremtés, munkaerőmegtartás, helyben maradás elősegítése céljából pályázatot ír ki arra, hogy oda bérlők költözzenek, akkor az egy normális és elfogadható cél lehet. Még egyszer mondom, akkoriban minket is ez motivált, amikor rendőrlakások jöttek létre az Avason. Menynyivel előrébb tarthatnánk, hogyha ez folytatódott volna, és lehet, hogy már ez az egész kérdés is kezelhetővé vált volna.

Azonban egyetlen aspektust felvetnék. Ugye, jó tíz perce beszélek én is Miskolcra, és ön is elsősorban ennek kapcsán hozta ide teljesen jogosan ezt a javaslatot, azonban ez a jogszabály nagyon sok embert érint, több százezer embert is ebben az országban, az ez alóli kivétel is érinthet olyan állampolgárokat, akiket ma nem feltétlenül tudunk beazonosítani, az ország számos pontján lehetnek ilyen állampolgárok. Lehetnek olyan állampolgárok, akik egyébként jóhiszeműen jártak el a saját sorsukat érintően, nem mondom, hogy önhibájukon kívül, de mondjuk, mindenképpen jóhiszeműséggel együtt kerültek adósságcsapdába. Ezek az állampolgárok szembekerülhetnek ennek az ön által javasolt módosításnak a kapcsán adott esetben - hogy fogalmaz-

zak? - nem annyira empátikus önkormányzattal, és most nem rosszindulatút mondom, de mondjuk, vannak olyan önkormányzatok, amelyek nem annyira empátikusak, és ilyen ellehetetlenült adósok is kerülhetnek nehéz helyzetbe.

Tehát én azt javaslom, hogy a Törvényalkotási bizottság, amikor a jelentését készíti, akkor azért mérlegelje majd azt - nyilván lesz számos javaslat még, és az általános vitában is sok minden elhangozhat -, hogy hogy lehet ezt a jogszabályt úgy pontosítani, képviselő asszony javaslatát úgy pontosítani, hogy semmiképpen ne fordulhasson elő az, hogy jóhiszemű magyar állampolgárok kerülnek nehéz helyzetbe azért, mert egyébként remélhetőleg jó szándékkal és nyilvánvalóan a miskolciak akaratából is próbálja a politika ezt a kérdést megoldani az Ávason, ha megkésve is, de legalább most már próbálja megoldani.

Úgyhogy én ezzel együtt azt mondom, hogy ha sikerül ezt a pontosítást megtennie, akkor ez mindenképpen egy olyan módosítási irány, amely egy fontos lépés lehet a miskolci Fészekrakó-probléma felszámolása kapcsán. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportját illetné a szó, de nincsen részükről senki jelen. Így aztán a Jobbik képviselőcsoportja következik. A Jobbik jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Értelemszerűen ugyanannyi idő áll rendelkezésre, mintha egyikük szólna csak.

Először megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Amint láthatjuk, ebben a törvénymódosító javaslatban két nagyon súlyos probléma keveredik, két olyan súlyos probléma, amely már hosszú évek óta itt hever az Országgyűlés asztalán, illetve részben a miskolci önkormányzat asztalán. De ez folyamatosan bekerült már az előző ciklusban is, a miskolci Fészekrakó-programmal kapcsolatos problémák, kérdésekben, interpellációkban, megoldási javaslatokban és a többi. Tehát ez is idekeveredett. De a legsúlyosabb, ami itt volt, az a devizahitelek problémája, amit immáron több mint négy éve nem tudott a Magyar Országgyűlés megoldani.

Mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom leszögeztük a legelején, amikor bekerültünk a parlamentbe, hogy mi hogyan próbáljuk, hogyan szeretnénk ezt megoldani. Erre vonatkozó javaslatainkat megtettük.

(23.00)

Ezzel szemben folyamatosan mindig csak egy pici-pici szegmensét, a kétharmados többség pici-

pici szegmensét próbálta megoldani, azt is nagyon lassú lépésben, elhúzva, immáron négy és fél éve zajlik a kétharmados többség alatt ennek a megoldásnak a keresése. Még azt is láthatjuk, hogy fél éven belül nem lesz megoldás, illetve ami lesz, az is csak félmegoldás lesz, és az sem lesz igazságos. Talán még azt is elmondhatjuk, még az sem biztos, hogy jogszerű lesz, és igazságos döntés ebből így nem fog születni, míg amennyiben a Jobbik javaslatát megfogadta volna a tisztelt Ház, akkor egy év alatt le lehetett volna zárni, és valóban igazságos, megnyugtató helyzetet lehetett volna kihozni ebből.

Tehát most jelen pillanatban két súlyos probléma van, amit ebben a kis törvényjavaslatban valamilyen módon megpróbálunk orvosolni. Egyrészt hogy meghoztuk azt a döntést, a parlament gyakorlatilag szinte egyhangúlag, hogy moratóriumot rendeltünk el a lakások kiürítésére, a végrehajtási eljárások folytatására, ez gyakorlatilag a törvény erejénél fogva szünetel. Egy megoldás, egy félmegoldás látszólag megszületett, és itt van a miskolci probléma, amely pedig azt szeretné megoldani, hogy több lakás legyen, a lakásokat lehessen felújítani, tisztességgel rendben tartani, ezekbe a lakásokba költözzenek be olyan emberek, akik Miskolcon élnek, Miskolcon dolgoznának, akik helyben végeznének munkát. Nagyon szép elvek. Nagyon szép elvekről beszélünk, hiszen az önkormányzatnak feladata a lakossága otthonhoz jutása, hogy mindenkinek megfelelő otthona legyen. Feladata az, hogy a környezetünk élhető legyen, ezek a lakások élhetőek legyenek, a környezetüket rendben tartsák. Ez minden esetben egy fontos folyamat. Ez egy nagyon szép elv. Nagyon szép elv az is, hogy ne kerüljenek utcára emberek, hogy mindenkinek meglegyen a fedélhez való joga, hogy moratórium legyen, amíg nem lesz meg a végső döntés, addig senkit ne lakoltassanak ki, azonban itt ez a két elv összeütközik. Összeütközik, és ezt próbálja valamilyen módon a törvényjavaslat feloldani, hogy van-e erre megoldás, a kecske is jóllakjon és a káposzta is megmaradjon. Hát egy biztos, hogy erre megoldás, jó megoldás jelen esetben nincsen.

S ha itt nézzük, akkor még két alapvető összeütközést is láthatunk, illetve két alapvető ütközik össze ebben az esetben. Annak idején, amikor a rendszerváltás lezajlott vagy elkezdődött, hatalmas társadalmi viták folytak a tulajdonjogról. A szocializmusban nyilván a társadalmi tulajdon, tehát az állami tulajdon, illetve az azt megtestesítő tulajdoni formák, mint a tanácsi tulajdon, ezek kiemelt tulajdonnak minősültek, amely gyakorlatilag magasabb rendű tulajdoni forma volt, mint a saját, mint a magántulajdon, amit majdhogynem nem is lehetett így nevezni.

Azt gondolom, jelen pillanatban ez a törvényjavaslat az 1988-89-90-ben kikristályosodott tulajdonjogi egyenlőségi jogelvet fogja megsérteni, hiszen valahol visszatérünk ahhoz, hogy igen, vannak azok az emberek, akiknek volt tulajdona, volt egy lakásin-

gatlana, és azokat jelen pillanatban végrehajtás alá vonták. Van egy másik része, egy kisebbik része, ahol a végrehajtást kérő nem egy magánszemély, nem egy bank, nem egy cég, hanem egy önkormányzat, és ezt kiemeljük az összes többi közül, és azt mondjuk, hogy ebben az esetben azt az elvet, hogy moratórium van a kilakoltatásra, nem fogjuk figyelembe venni, csak azért, mert önkormányzati, illetve állami tulajdonjogi igény áll mögötte, a végrehajtást kérő mögött. Akkor vehetjük-e azt, hogy különbözőnek tekintjük a tulajdoni igényeket? Különböző-e, ha én magántulajdonosként, cégeként, kft.-ként vagy bármiként kérem, mint ha az önkormányzat vagy az állam teheti meg? Ha ezt megteesszük, akkor milyen alapvető jogelvet fogunk megsérteni ezzel, súlyosan megsérteni, illetve áthágni? Ez egy nagyon fontos kérdés, mindamelllett ahogy elmondtam azt is, hogy nagyon szép, ami le van írva ebben a törvényben. Nagyon szép az, hogy felújítást vállal az önkormányzat. Felújítja, felújíttatja, hogy a munkahelyteremtést, az otthoneremtést fogja ezzel támogatni, hogy a településen munkavállalók számára biztosítja ezt a lehetőséget, hogy ott fognak dolgozni, bérlakást fognak kapni. Ez a gyermekvállalást is elő fogja segíteni a településen. Lakhatóbbá, élhetőbbé válik a település. Minden szempontból egy jó dolog. De lehet-e egy alapvető tulajdonjogi elvet ezáltal áthágni?

Ha megnézzük, hogy kinek az érdeke mindez az új jogszabály, egyértelműen azt látjuk, hogy önkormányzati érdek. Láttuk azt is, hogy sokszor egyéni érdekből is születtek jogszabályok, születtek nemcsak az elmúlt négy évben, hanem születtek azóta is. Itt most egy miskolci érdek miatt lenne kérésülhágva egy országos elv, hogy szabad-e ezt megtennünk ebben az esetben, ez is szintén egy olyan kérdés lesz.

Az előző felszólalásból végül is hallhattuk az érdekeket, amelyek ennyire nem lettek eklatánsan megfogalmazva még, hogy ha jól értettem, tulajdonképpen 173 lakás végrehajtási jogát vásárolta meg a helyi önkormányzat. Ebben az esetben látjuk, hogy van egy ilyenfajta igény, ami miatt 173 esetben áthágnánk ezeket a tulajdonjogi alapelveket. Kérdés, hogy így kell-e ezt megoldani. Ez lesz a legfontosabb kérdésem, hogy valóban lehet-e egy ilyen alapelv áthágásával megoldani, nem lehet-e más módszert kitalálni arra, amelyet itt most ebben a törvényjavaslatban előterjesztettek. Megmondom őszintén, nehéz kérdés, hogy milyen döntés is szülessen ebben a kérdésben, hiszen ott van a miskolciak érdeke, és ott vannak a jogi alapelvek. Tehát lehet politikai döntést hozni, lehet jogi döntést hozni ebben a témakörben. Nem biztos, hogy bármelyik is jobb lesz.

A következő dolog az, hogy lehet-e ezzel visszaélni. Én most nem akarom ezzel mondani, hogy azt feltételezném, hogy Miskolc város önkormányzata ezzel akár visszaélne, de akár egy ilyenfajta felhígítással az alapelveknek vagy megszegésével adott esetben előállhat egy olyan állapot is, amely sorozatos jogszabálysértést vagy nem a jogalkotók akaratá-

ból bekövetkező, nem kívánt eseményeket indítana el. Egyet azonban látnunk kell. Egyet látnunk kell: ez a kilakoltatási moratóriumot megszünteti. Amit Csöbör Katalin képviselőtársam mondott, hogy etnikai konfliktusként kezelik ezt egyesek, azt gondolom, ezt nem lehet etnikai konfliktusként kezelni, hiszen mind a jogszabályoknak, függetlenül attól, hogy milyen etnikumot érint, hogy kiket érint, biztos, hogy több etnikumot is érint, egyformán kell érvényesülnie mindenkire, és egyformán kell minden városban és minden településen az országban. Ezt semmiféleképpen sem lehet etnikai konfliktusként kezelni. Ez egyrészt egy ország problémája, a devizahitelek problémája, másrészt Miskolc város problémája, amiről nem gondolom, hogy egy központi törvényhozással kellene megoldanunk ez esetben Miskolc város problémáját, főleg nem egy ilyen alapelv áthágásával.

De mivel még szeretnék adni időt Z. Kárpát Dánielnek is, ezért átadom neki a szót. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, hogy segíti a munkámat is, így aztán Z. Kárpát képviselő úr a szó. Valamivel több mint öt és fél perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen érdekes és sajtóságos javaslat van előttünk, amely valóban a helyi viszonyokból kiindulva kiengedi a szellemet a palackból, legyünk őszinték. Itt felsejlenek az emberben igen csúnya gondolatok. Még egy miskolci városrendezési tervet egy őszinte indoklással adott esetben támogatnék is, ha valóban a munkahelyteremtési, otthoneremtési célszavak papírra lettek volna vetve, kiegészítve tényanyaggal, konkrétumokkal, szándékokkal, víziókkal, azt mondanám, hogy támogatható lenne. De gondoljuk végig azt a helyzetet, hogy mi történhet országosan, ha az önkormányzatok olyan jogosultságot szereznek, hogy az érintett bedőlt hitelek mögött álló ingatlanokat, adott esetben a bankokkal kötött háttérmegegyezések folytán nagyon nyomott áron, mondjuk, 10-15 százalékos áron megvásárolhassák. A bankoknak ez jó, hiszen jellemzően eladhatatlan követelésről van szó, és bár nem gyanítom azt, hogy a magyar önkormányzatok többsége dúskálna a pénzüsszegekben, és hatalmas, adott esetben tízezres ingatlantömeg cserélhetne gazdát, de azt azért állítom, hogy vannak olyan helyhatóságok Magyarországon, amelyek meggyőzhetőek, banki, pénzintézeti háttérlobbi van rá, és erőszakolható főleg eladósodott önkormányzatok esetében arra, hogy itt bizony egy bankmentőcsomag készüljön.

(23.10)

S azáltal engedik ki a szellemet a palackból - nemcsak azzal, hogy a kilakoltatási moratóriu-

mot felfüggesztik, hiszen a Jobbik mindig elmondta, hogy támogatja a moratóriumot minden egyes jogkövető magyar állampolgár esetén, és itt nagyon fontos kiemelni azt, hogy önkényes lakásfoglalók esetében értelemszerűen nem, a társadalmi együttélésre képtelen személyek esetében sem támogathatunk ilyesmit -, itt látni kell azt, hogy a gazdasági háttérrel tekintve bizony elindulhatnak olyan káros folyamatok, olyan lobbierők mozdulhatnak meg ezen szellem palackból való kiengedése által, amelyek a jövőben veszélyeket rejthetnek magukban. És el kell hogy mondjuk, nagyon komolyan kell vacillálni az embernek a tekintetben, hogy támogathatóvá minősítse ezt a javaslatot vagy sem.

De mégiscsak az indoklás rész volt az, ami igazán felháborította az embert, mégpedig azért, mert említették önök az árfolyamgátat, a Nemzeti Eszközkezelőt. A Nemzeti Eszközkezelő kapcsán államtitkári szinten az is elhangzott, hogy az Magyarország utóbbi idejének a legnagyobb bérlakás-építési vagy bérlakásszerzési programja, miközben annyi történt, hogy magyar emberektől vették el a saját otthonuk, a saját élőhelyük tulajdonjogát.

De ha otthoneremtésről beszélünk, akkor jó lenne országosan és egyébként jó lett volna helyi szinten is látni azt, hogy hogyan épülnek bérlakások, a majdnem félmilliónyi üres ingatlantömegekről ki hoz létre egy olyan kimutatást, amely által feltárható lesz, hogy mennyi hozható vissza ezekből a mindennapi életbe, a fiatalok kivándorlását hogyan lehet általuk lassítani, hogyan lehet átgondolt és strukturált programokkal valóban munkahelyeket odavinni. Tehát itt most kilóg a lóláb egy kissé a tekintetben, hogy itt nem egy átgondolt koncepció nagyon fontos részéről van szó, hanem bizony helyi érdekek érvényesüléséről, és még egyszer mondom, olyan életveszélyes lobbierdekek megmozdulásáról, amelyek ellen a Jobbik értelemszerűen mindent meg fog tenni, ami erejéből telik.

A bankoknak nyújtott mentőöv vállalhatatlan volna nyilván az önök számára is, de az a gond, hogy amikor kiderülnek ezek a folyamatok, és adott esetben több év távlatából visszamenőlegesen látjuk csak, hogy „ez volt az a pont, amikor”, akkor önök már vélhetően nem is lesznek kormányon. Tehát a helyzet az, hogy most kell nagyon okosan megfontolni, hogy ha az ember otthoneremtési programra adná a fejét, akkor tegye azt a mostani kétharmados kormányzat országosan is, hiszen van a költségvetésnek otthoneremtési sora. De önök ebből építettek egyetlen árva új lakást is? Dehogy építettek! Önök az árfolyamgát 2.0-soknak az állami lábát teszi a szerződések mellé, szintén a bankok zsebébe ezzel, és jelen esetben is felmerül az, mi történik a nagyobb önkormányzatok, eladósodott önkormányzatok esetében. A hitelező pénzintézet, mondjuk, kedvezőbb feltételekért, hosszabb futamidőért cserébe egy háttéralkura kényszeríti a helyi vezetőket a tekintetben, hogy igen, itt 10 vagy 15 százalékos

értékárón a bedőlt tartozások megvásárolhatók az önkormányzat által, még talán az ingatlantömeg is nő, a fő probléma ezzel kapcsolatban az, hogy megint csak nem a rászoruló, a produktív, termelőszférában dolgozó magyar fiatalokhoz jut el a lehetőség, hanem megint csak elúszik kézen-közön. Ezek azok a lobbierők, amelyeket a Jobbik minden erejével elutasít.

Nyilvánvaló módon azt tudjuk támogatni, hogy otthoneremtési program induljon, munkahelyteremtésre kerüljön sor, és azt is, hogy bizonyos esetekben társadalmi együttélésre képtelen vagy bűnelkövető elemeknél a kiűritési moratóriumot oldjuk fel átmenetileg vagy véglegesen, de akkor az indoklás tartalmazza azt, ami a valóságnak megfelelő. Jelen esetben nem véletlen talán az, hogy az általános indoklás egyfajta általánosításoktól mentesen csak azt írja le, ami előttünk fekszik, de semmiféle ideológiai háttérrel a jövőre nézve, stratégiai víziót nem tartalmaz, éppen azért, mert ott le kellene írni, hogy ezt, amit élénk betettek, valójában milyen okból, valójában milyen céllal és milyen veszélyek tudatában tették le élénk. Amíg ez elmaradt, addig jó szívvel nagyon nehéz lenne támogatni ezt a javaslatot.

Nyilvánvalóan az önök feladata lenne meggyőzni bennünket erről, érdemi vita hiányában erre az esély minimális, de azért a reményt adjuk fel utoljára a tekintetben, hogy a bankok számára önök azért mégsem fognak mentőövet dobni már 2014-ben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat természetesen teljes egészében elfogadhatatlan, az indokokat részben az előttem szóló ellenzéki képviselőtársak elmondták.

Előljáróban viszont szeretnék utalni arra, hogy az elmúlt években többször több ellenzéki frakcióból elmondtuk azt, hogy nem kéne tovább hegesztgetni a '94. évi LIII. törvényt, egy új végrehajtási törvény kéne, de legalábbis a végrehajtási szervezetrendszer alapjaiban kéne megváltoztatni. Tudniillik a toldozgatás-foldozgatás folyamatosan elfedi azt a problémát, hogy az a változtatás, amit '94-ben végrehajtott az Országgyűlés, hogy eloldották az állami intézményrendszerrel a végrehajtási szervezetrendszerrel, létrejött a végrehajtói kamara, ez melegágya annak a sok visszaélésnek, ami kicsúcsosodott az egész devizahitel-krízisben. Nyíltan kell beszélni arról, hogy ma a végrehajtói szervezetrendszer átszövi a korrupció, rengeteg család életét nem pusztán a devizahitel-csapda keserítette meg, hanem az is, ahogyan a végrehajtói szervezetrendszer közreműködött ennek

a válságnak nem is a kezelésében, hanem inkább a tetézésében.

Úgyhogy én arra szeretném kérni az államtitkár urat, miután azt gondolom, ha jól emlékszem, talán Tarnai képviselő úrnak egy indítványa kapcsán már tett egy ígéretet, hogy előkészítik; bocsánat, nem Répássy államtitkár úr volt az, hanem Rétvári Bence akkor még multifunkcionális államtitkár úr, akkor még éppen igazságügyi államtitkárként tett egy könnyelmű ígéretet arra, hogy a kormány át fogja gondolni a végrehajtási szervezetrendszer átalakítását, és fontolóra veszi azt, hogy a végrehajtási szervezetet újra az igazságszolgáltatás felügyelje. Jó lenne, ha erre vonatkozólag egy indítvány már a Ház elé is kerülne.

Tisztelt Országgyűlés! Az első számú és legfőbb kifogásunk a javaslattal szemben - hasonlóan ahhoz, amit Gyüre képviselő úr már az imént elmondott -, hogy láttunk már sok személyre szabott törvényjavaslatot a Fidesz részéről, mindig valamelyik furfangos képviselő jött elő egy ilyen ártatlannak tetsző indítvánnyal, és természetesen nem ismeretlen az, hogy önök lokális érdekeknek megfelelően, egy helyi problémára próbálják az egész országot átszövő jogszabályrendszert átalakítani. Ez egy teljes tévedés.

Akkor, amikor nem egy helyi képviselőtestületben ülünk, hanem a Magyar Országgyűlésben, és nem egy helyre vonatkozó törvényt - mint például a Margitsziget- vagy a Városliget-törvényt - alkot meg az Országgyűlés, hanem minden városra, minden településre Soprontól Kisvárdáig érvényes jogszabályt alkotunk, akkor nem lehet egy avasi, egy miskolci problémából kiindulva, mindenféle hatástanulmány nélkül egy végrehajtási törvénymódosítást idehozni a Ház elé; illetve lehet, csak azt nem kell megszavazni.

Ez a törvényjavaslat kizárólag egy városnak egy egyébként valóban súlyos problémájából indul ki, és erre nézvést akar alapvetően változtatni a végrehajtási szabályokon, legalábbis, ami a devizahitelkárosultakra vonatkozó, speciális végrehajtási normákat illeti, anélkül, hogy megvizsgálná azt, hogy ez a változtatás az ország különböző pontjain mivel jár. Ez egy súlyos felelőtlenség, és ahogyan semmilyen személyre szabott törvény kapcsán nem voltunk partnerek, nyilvánvalóan nem tudunk elfogadni egy olyan jogszabályt, amelyik kizárólag egy helyi képviselő egyéni politikai érdekeitől vezérelve egy helyi probléma megoldása miatt próbál egy országos szabályon változtatni.

A következő probléma pedig az, hogy nem igazán világos, egyáltalán hogyan gondolja ezt képviselő asszony, illetve a kormány. Annak idején, talán egy évvel ezelőtt az LMP előjött egy olyan megoldáscsomaggal a devizahitel-krízis kapcsán, amelynek az egyik eleme az volt, hogy a bankok számára a parlament mondjon ki egy tilalmat arra, hogy a követeléseiket átruházhassák. Önök ezt a javaslatot lesöpörték az asztról, majd most a faktorálás nyitva ha-

gyott lehetőségén egy kiskaput nyitnak a bankok számára. Lássunk világosan: ez a törvényjavaslat erről szól. Ezzel a törvényjavaslattal önök nem munkahelyeket akarnak teremteni, ezzel a törvényjavaslattal önök azon a kiskapun engedik át a bankokat, amit az LMP javaslata egyébként be kívánt zárni.

Mi már januárban idetettünk a Ház elé egy törvényjavaslatot, hogy azok a bankok, amelyek ilyen tisztességtelen ügyletekkel zavartak devizahitelcsapdába embereket, fogyasztókat, nézzenek szembe a hitelkárosultakkal, és ne ruházhassák át a követeléseiket.

(23.20)

Mert miről szól ez a javaslat? A devizahitelmentő törvénycsomag kifejezetten a devizahitelkárosultak esetére szűkítve egy végrehajtási moratóriumról rendelkezik. Ez a javaslat, amelyet Csöbör Katalin elénk terjesztett, föloldja ezt a végrehajtási moratóriumot, viszont a bankok a devizamentő csomag alapján nem is juthatnak olyan helyzetbe, hogy ők végrehajtást kérők legyenek, hiszen egyáltalán nem kerülhetnek a bankok olyan helyzetbe, hogy ők egyáltalán elárvereztethessék a lakóingatlanokat. Egy dolgot viszont tehetnek a bankok: átruházzák a követelésüket, faktorálják azt a követelést, ami a devizaalapú hitelügyletből ered, és ezt a követelést szépen átruházzák akár félbűnöző behajtó cégekre, de átruházhatják önkormányzatokra, állami, önkormányzati cégekre.

Na most, én azt gondolom, hogy miután az a javaslat, amit letettünk a parlament asztalára januárban Ertsey és Vágó képviselőtársaimmal annak idején, pontosan abból a megfontolásból indult ki, hogy ha egyszer éveken keresztül tisztességtelen ügyletekkel bolondították az embereket, akkor a bankok ne menekülhessenek ki kiskapukon keresztül, hanem igenis vigyék végig ők az ügyleteket, adott esetben nézzenek ők szembe azokkal a családokkal, akiket megnyomorítottak. Nem tudunk elfogadni semmi olyan javaslatot, ami ezen a nyitva hagyott kiskapun kívánja a bankokat átsegíteni.

Harmadrészt, a legfontosabb jogi kifogásunk a törvényjavaslattal kapcsolatban szintén kapcsolódik ahhoz, amit Gyüre képviselőtársam már itt az imént pedzegetett: ez a törvényjavaslat az Alaptörvény jogegyenlőséget biztosító klauzúlijával ellenkezik. Ha ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés elfogadja - és nagyon csodálkozom azon, hogy az államtitkár úr támogatásáról biztosította ezt a törvényjavaslatot -, akkor tömegével lesznek alkotmányjogi panaszok az Alkotmánybíróság előtt, és az Alkotmánybíróság nem kétséges, hogy hogyan fog dönteni.

Abban talán egyetértés van a frakciók között, hogy a devizahitelkárosultakat tekinthetjük az adósok tekintetében egy homogén csoportnak. De az, hogy egy homogén csoporton belül aszerint külön-

böztetünk, ami nem áll összefüggésben a homogén csoport tagjainak semmiféle tulajdonságával, hanem egy tőlük teljesen független csoport, a végrehajtást kérők személyével van összefüggésben - hiszen nincs is hatása arra a homogén csoport tagjának, nevezetesen a hitelkárosult fogyasztóknak, hogy a követelésüket a bank hogyan, kikre ruházza át, egy behajtó cégre ruházza át vagy egy önkormányzatra, önkormányzati cégre -, egész egyszerűen alkotmányellenes megkülönböztetés a homogén csoport tagjain belül.

Én nagyon csodálkozom jogtudós képviselőtársamon, Vas Imrén, hogy ezen az alkotmányértő gubancon nem akadt fenn itt a nagyívű hozzászólásában. Hogy gondolják ezt? Miféle alkotmányos alátámasztása van annak, hogy a hitelkárosultak csoportján belül aszerint tesznek megkülönböztetést, hogy most ugye, kijár-e a kilakoltatási moratórium vagy sem, vagy adott esetben a végrehajtást kérő kicsoda. Ha a végrehajtást kérő egy magáncég, magánszemély, akkor nem lehet kilakoltatni, akkor - hogy úgy mondjam - jól jár, élvezi a törvényt, a parlament adta előnyöket egy hitelkárosult; az a hitelkárosult, akinek szerencsétlenségére történetesen a faktorálási lánc végén egy önkormányzati, állami cég vagy állami, önkormányzati szerv áll, így járt, ő jól megszívja az egész történetet. Ezt hogy gondolták? Hogy gondolták?! Mi ennek a megkülönböztetésnek az alkotmányos alátámasztása túl azon, hogy Csöbör Katalin miskolci képviselő lévén nyilván már tud valamit a miskolci önkormányzat terveiről, viszont őt nem zavarja, hogy egy végrehajtási törvény területi hatálya általában nem Miskolc, Avaslakótelep?

Tehát nyilvánvaló, hogy ez a Vht.-módosítás el fog vérezni előbb-utóbb az Alkotmánybíróságnál, lesz olyan joghátrányt szenvedett hitelkárosult, aki szépen ezt az egész történetet el fogja vinni alkotmányjogi panasszal. Önöket nyilván nem zavarja, amikor itt a politikai babérok learatása miatt nyújtanak be egy ilyen törvényjavaslatot, hogy ez mennyi pluszszenvet okoz majd egy ilyen családnak, és az Alkotmánybíróság szépen ki fogja kukázni ezt az egész törvényjavaslatot. Hogy aztán abból majd milyen új helyzet kerekedik, amikor az alkotmányjogi panasz sikeres lesz, és lezárt végrehajtási ügyeket kell adott esetben majd újra felnyitni, ez nyilván már önöket újfent nem nagyon fogja zavarni.

És hogy a jogi érveken túlmenően nézzünk azért bele egy kicsit ennek az egész javaslatnak a társadalompolitikai céljaiba is: tökéletesen elfogadhatatlan ez az egész szemlélet. Lehet, hogy nagyon vicces a képviselő asszony számára, viszont én azt gondolom, hogy olyan eszközt adni bármelyik önkormányzat kezébe, hogy szociális alapon lakosságcsere-t hajtsa végre, tökéletesen elfogadhatatlan, mert lássunk tisztán: itt nemcsak Miskolcra alkotunk törvényt, ez azt jelenti, hogy inentől kezdve bármelyik önkormányzatnak, ha úgy gondolja, hogy kicsit át akarja rendezni a viszonyokat városon belül, ez egy eszköz erre.

Menjünk tovább! Miért gondolják azt, ha úgy mond kipucolják a fészekrakókat az Avaslakótelepről, ezzel bármilyen szociális problémát megoldottak? A miskolci önkormányzati kampányban pontosan azt mondtuk el, hogy először nem városrehabilitációban kéne gondolkodni, hanem egy szociális rehabilitációban. Lehet, hogy önnek nagyon vicces, de végiggondolták-e azt - nem szokták végiggondolni, mert általában úgy hoznak ide törvényeket, hogy önöket nem érdeklik a következmények -, hogy azok az emberek, akiket kipaterolnak, mondjuk, az Avaslakótelepről, és elköltöznek pár településsel arrébb, akkor ezek a szociális problémák, úgy mégis, egy éven belül, három vagy öt éven belül fognak visszazúdulni Miskolcra? Honnan lesz ezeknek az embereknek munkájuk? Hogyan fognak ezek az emberek pluszképzéshez jutni? Egyáltalán, hogyan fognak ezek az emberek bármifajta képzéshez jutni? Önök lelkiismeretlenül próbálnak nekikimenni egy problémának úgy, hogy a problémának nem a gyökereit próbálják meg kezelni.

És arról is nyilván beszélni kell, hogy ennek a törvényjavaslatnak az egész okfejtése, szellemisége mélységesen álszent. Munkahelyteremtésről beszélnek? Képviselő asszony! Vannak az ön kezében adatok, amikor egy ilyen törvényjavaslatot idehoz, hogy az országnak mely térsége az, ahol a munkahelyteremtésnek valóban a mobilitás hiánya a gátja? Van önnek fogalma arról, hogy mely városok, mely vidékek azok, ahol a foglalkoztatási problémák pontosan abból adódnak, hogy nincsen nagy közösségi bérlakásállomány?

Mert abban természetesen önöknek igazuk van, hogy az elhúzódó foglalkoztatási krízisnek ez az egyik oka, csak éppen az a helyzet, hogy ez a nagymértékű közösségi bérlakásállomány hiányzik Budapestről, hiányzik Győrből, hiányzik azokból a városokból, ahol adott esetben lenne munka, ahol van fejlődő ipar, és történetesen éppen Borsodban nem tudnak a tartósan munkanélküli emberek ott megtelepedni, mert nincs olyan közösségi bérlakásállomány, ahol ők megfizethető áron lakást tudnának bérelni. Ez pont nem Borsodnak, Miskolcnak az elsődleges problémája, túl azon, hogy a közösségi bérlakásállomány fejlesztését nem a végrehajtási törvény hegesztgetésével, egy speciális problémára vonatkozó hegesztgetésével lehetne kezelni.

Pontosan tudja, hogy az a lakásállományszám, amiről itt szó van, semmit nem fog megoldani a magyar közösségi bérlakásállomány fejletlenségét illetően. Ebben egyébként történetesen az önkormányzatoknak, a Miskolc városi önkormányzatnak is lenne tennivalója, ehhez nem a végrehajtási törvényt kellene módosítani. Ez egy alkalmatlan tárgyon elkövetett alkalmatlan kísérlet, hogy egy klasszikust idézzek.

Egyetlenegy cél világlik ki ebből a törvényjavaslatból: a képviselő asszony teljesíteni akar, ez politikailag teljesen érthető, de ezért szétbarmolni a vég-

rehajtási törvényt *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* a 93 ezer négyzetkilométer teljes egészére úgy, hogy a hatásait nem mérik fel, egész egyszerűen lelkiismeretlenség, és ez a törvényjavaslat még vissza fog köszönni az Alkotmánybíróságról. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most lehetőség van független képviselő számára, hogy szóljon, ha ezzel élni kíván. *(Varju László: Nem.)* Ezzel nem kíván élni.

Ebben az esetben kétperces felszólalásra van mód. Varga László képviselő úr jelentkezett, MSZP. Parancsoljon!

(23.30)

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Fura helyzetben vagyok, és biztos voltam benne, hogy ez előbb-utóbb eljön, hiszen ellenzékiként mégiscsak Miskolc képviselője vagyok, és sok olyan helyzetben kell megnyilatkoznom, amikor elsősorban a miskolciak érdekét kell szem előtt tartanom. Ezt tettem akkor is, amikor látszólag komoly konfliktusba kerültem az előterjesztővel, hiszen elmondtam, hogy a Fidesz alelnökétől bérelte az egyik ügy elsőrendű vádlottja azt az irodát egy cikk állítása szerint, amelyben adott esetben még ez a bünszervezet kialakulhatott, és ez az elképesztő állapot az Avason eltervezésre került.

Ebben a kérdésben nyilván változatlanul fenntartom akár a képviselő asszonnyal szemben is, hogy válaszokra van szüksége az avasiaknak és a miskolciaknak. Azonban több ellenzéki képviselő vádjaitól, furán hangzik, de megvédeném a képviselő asszonyt, én nem hiszem, hogy a bankoknak akart volna kis-kaput nyitni. Azt sem hiszem, hogy, mondjuk, szét akarná verni a Vht.-t. Komolyan azt hiszem, hogy egyébként azért tette ezt a javaslatot, mert meg szeretné oldani adott esetben ezt a kérdést. Nyilván ebben politikai érdeke is van, de azt hiszem, hogy akik miskolci szemszögből nézik ezt a kérdést, és voltak már ilyen ingatlanok közelében, ilyen ingatlanokban, vagy tisztában vannak ezzel a problémával, függetlenül attól, hogyan alakult ki ez a probléma egyébként, nekem erről más véleményem volt, kérdéseket tettem fel, ez egy más kérdés, de azt kell mondanom, a megoldásra szükség van.

Azt hangsúlyoznám még egyszer, ezért kértem két percben szót, amit a felszólalásom végén mondtam, hogy a Törvényalkotási bizottság jelentéséig van lehetőség arra, hogy próbáljunk ebből egy olyan előterjesztést, egy olyan jogszabályt csinálni talán, amely adott esetben az alkotmányosság próbáját is kiállja. Tudom, hogy nagyon nehéz. Nagyon nehéz. De arra kérek mindenkit, hogy tegyünk erre kísérletet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)*, mert ez mégiscsak egy olyan

fontos ügy, ami nagyon sok miskolcinak segítene. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kormány nevében Répássy államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Azért kértem szót, bár nem biztos, hogy meg tudom győzni Schiffer András képviselő urat, frakcióvezető urat, mert mindketten tudjuk, és elmondtam a felszólalásomban, ez a bizonyos kivétel a végrehajtási moratórium alól már most is létezik a végrehajtási törvény 303. § (10) bekezdésében. Tehát a képviselő asszony által javasolt jogi megoldás nem új keletű, hanem a Vht.-ben ismert megoldás. Ezt ő következetesen továbbvívta végig az érintett jogszabályokon. Tehát fel lehet vetni azt, hogy vajon alkotmányos-e ez a rendelkezés, de az biztos, hogy nem a képviselő asszony által benyújtott önálló képviselői indítvánnyal szemben kell először megfogalmazni, hanem a hatályos Vht.-vel szemben. Ezért kértem egyrészt szót.

Másrészt pedig óvatosan akartam szerepet vállalni, lévén, hogy én magam is miskolci volnék. Nem tudom, hogy László és Katalin képviselőtársam hozám hasonlóan lakott-e az Avason, mert én laktam az avasi lakótelepen, tehát egészen pontosan ismerem a környezetet. Mindegy, a lényeg az, hogy nem akartam a miskolci problémára fókuszálni. Azt gondolom, nagyfokú rosszhiszeműséget kell feltételezni, ha valaki azt gondolja, hogy ezzel a szabállyal visszaélhet egy önkormányzat. Nyilvánvalóan tömeges visszaélésnek kellene bekövetkeznie, és az önkormányzat területén élők észre fogják venni, ha az önkormányzat vissza akar élni ezzel a szabállyal.

Azt gondolom, tételezzük fel erről a törvényjavaslatról, hogy ez jóhiszemű célokat szolgál. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lám-lám, egy ilyen késői órán kiderül, hogy még egymás keresztnévét is tudják. Ez roppant dicséretes. Így aztán Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót, aki szintén kétperces hozzászólásra kért lehetőséget.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úrnak tulajdonképpen akár igaza van azzal, hogy igen, valóban maga a konstrukció a Vht. egészét tekintve felvet alkotmányossági problémákat. Azt fűzném csak hozzá, hogy amikor a devizamentő csomag továbbviteléről van szó, akkor azt különösen meg kellene indokolni, hogy a törvény hatálya alá tartozó személyi körön belül egyébként miért indokolható alkotmányosan egy ilyen megkülönböztetés pusztán a végrehajtást kérők személye alapján.

Egyébként még annyit hadd fűzzek hozzá, hogy ami egy ilyen jellegű javaslatnál hiányzik, az az, hogy

ha a társadalmpolitikai oldalát nézem, talán nem ártana ilyenkor pontos számokat látni. Látni kellene, hogy a bérlakásállomány hiánya az ország különböző régióiban mekkora probléma, melyik városban, megyében, régióban egyáltalán hány százalékot tesz ki a közösségi bérlakásállomány a lakástulajdonon belül, és ezt össze kellene vetni a foglalkoztatási mutatókkal. Enélkül hivatkozni, hiszen a törvényjavaslat szövege a foglalkoztatási szempontokra hivatkozik, egész egyszerűen szemfényvesztés.

Nem tudjuk, hogy mennyiben megalapozott ez a hivatkozás, nincs bemutatva a törvénnyel kiváltani kívánt cél. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padso-raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most visszatérünk a képviselői normál hozzászólásokhoz. Először az előre bejelentett felszólalók következnek. Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megvan az oka annak, hogy megvártam a hosszú vitát, és a késői óra ellenére hozzá kívánok szólni. Mindjárt a részletekre rá is fogok térni.

Viszont hadd mondjam azt, hogy amikor először megláttam a napirendi javaslatot, és azt láttam, hogy a bírósági végrehajtásról szóló törvényhez hozzányúlnak, nagy várakozással nyitottam meg a napirendet. Egy vaskos anyagot vártam volna a minisztériumtól, amelyben legalábbis az egész rendszer átalakítására tesznek javaslatot, akár már egy nonprofit állami bírósági végrehajtás irányába, megszüntetve ezzel a profitorientált bírósági végrehajtások rendszerét, ezt a gazdasági vágóhídként működő rendszert, amely jelenleg a bírósági végrehajtások körében tapasztalható. Nem ezt találtam. Remélem, majd egyszer ez is eljön az Országgyűlés elé, amit most elmondtam, és nagyon bízunk benne, hogy a kormány nem fog késlekedni.

Amit viszont találtunk, az egy korábbi javaslat felmelegítése vagy továbbvitele. Ennyiben az államtitkár úrnak igaza van, hasonló már volt itt, az Országgyűlés előtt. De azért néhány újdonság most elhangzott.

Egyébként Schiffer Andrással sok jogi érven egyet tudnék érteni. Mondtam közben Schiffer képviselőtársamnak, hogy ameddig a jogász szolt belőle, addig egyet tudtam érteni, amikor az LMP-s frakcióvezető, azt a részét, főleg a szociális kérdések boncolgatását vagy a témának szociális kérdésként való beállítását máshogy látom. De annak idején, amikor Csöbör Katalin ezt előterjesztette korábban, rögtön, már a bizottsági szakban az volt a felvetésünk, nem ismerve, hogy ez Miskolcra szól - természetesen attól, hogy ön miskolci képviselő, nem csak Miskolc érdekében nyújthat be törvényjavaslatot -, ezt nem tudtuk, mondom, de a bizottsági ülésen pont ugyanezeket mondtuk el, amit részben most Schiffer kép-

viselőtársam, hogy miért teszünk különbséget adós és adós között.

Tehát valaki nem vonható felelősségre, vagy nem helyezhető rosszabb helyzetbe azért, mert ő, mondjuk, az önkormányzatnak tartozik, vagy az ő devizahitel-tartozását az önkormányzat megvette egy banktól, és ezért ő végrehajtható és kilakoltatható lesz a szomszédjához képest, akinek a tartozása megmaradt a banknál. Ez egy hatalmas különbségtétel a két adós között, ami szerintem jogilag nehezen megalapozható. Még úgy sem, hogy önök próbálják az indoklásban igazolni, mert érezhetik, hogy itt gond van, alkotmányos deficit lehet, hiszen leírják, hogy az alkotmányosan igazolható indok az, hogy a település és az ott lakók fennmaradásának, ottmaradásának feltétele a munkahelyek odatelepülése. Ha a mérleg két serpenyőjébe belerakjuk az indokokat, akkor ez önmagában még nem alapozza meg, hogy adós és adós között különbséget tegyünk. De amikor a bizottsági ülésen ez először felmerült, itt az Országgyűlésben sem hangzott el, hogy konkrétan Miskolcra és a Fészekrakó kilakoltatásáról van szó.

(23.40)

Ez egy óriási különbség, mert egyébként ami Miskolcon az Avason kialakult és egyéb területeken - jómagam is jártam jó néhányszor Miskolcon -, az elfogadhatatlan. Ez ellen valamit tenni kell! Ebben mi is egyetértünk. Az egy másik kérdés, hogy ezt milyen módon teszik meg, és jó lett volna egyébként, ha ebben az indokolásban és az előző esetében is, amit Csöbör képviselőtársunk beterveztett, ott lett volna, hogy ennek a legfőbb célja a miskolci helyzet rendezése. Hogy miért probléma ez vagy milyen galibákat okozott az, hogy ezt nem tudhattuk itt az Országgyűlésben, azt most idézném egy sajtóhírből vagy a helyi Fidesz sajtótájékoztatójából, hiszen az ottani jobbikosok meg lettek vádolva azzal, hogy itt az Országgyűlésben a Jobbik nem támogatja a miskolci helyzet rendezését és a fészekrakók kilakoltatását, miközben itt el sem mondták, hogy valójában erről van szó. Akkor még el tudtuk volna dönteni, hogy ez egy megfelelő eszköz, vagy esetleg mérlegelni tudtuk volna, hogy mégis támogassuk a javaslatot, ha ez esetleg valóban Miskolc városának érdekében áll.

Itt muszáj idéznem Soós Attilát, a Fidesz-KDNP miskolci frakciójának szóvivőjét, aki egészen demagóg módon támadta be a Jobbik parlamenti frakcióját és azon keresztül a helyi jobbikosokat. Ő azt mondta a városházán tartott sajtótájékoztatójában, nyílt levélben fordult Vona Gáborhoz, a Jobbik elnökéhez, személyes felháborodásának adott hangot, miszerint a Jobbik országgyűlési képviselői az anti-szociális elemek Miskolcra való kiközösítésének... - bocsánat, lehet, hogy elszólás -, kiköltöztetésének ügyében átálltak az MSZP és Gyurcsány Ferenc oldalára. Elfogadhatatlannak és gyalázatosnak tartja - mármint Soós Attila -, hogy a miskolciak számá-

ra annyira fontos ügyben, mint a fészekrakók kilakoltatása, a Jobbik és az MSZP összhangban utasította vissza a miskolciak többségének akaratát, amikor a bizottsági ülésen és a plenáris ülésen is nemmel szavaztak Csöbör Katalin módosító javaslatára.

Még tart tovább a közlemény, tulajdonképpen annyit mondanak még el, hogy felszólítják Vona Gábort, hogy kérjen bocsánatot a miskolci, avasi és diósgyőri lakosok tízezreitől.

Nagyon furcsa ez a közlemény annak tükrében - mondom -, hogy önök nem jelezték sem a bizottsági ülésen, sem itt az Országgyűlés ülésén, hogy erről van szó. Tudom, mert ott voltam a bizottsági ülésen, és direkt rá is kérdeztünk, hogy van-e esetleg olyan indok, ami túlmutat ezen a javaslaton. Én ezt nem tartom korrektnek, és akkor még politikailag finoman fogalmaztam.

Úgyhogy ezt mindenképpen a parlamenti jegyzőkönyvben, és aki esetleg most még nézi vagy az interneten keresztül nyomon követi, le szeretném szögezni, hogy azok a vádak, amelyek a helyi Fidesztől elhangzottak, azok vagy amiatt hangozhattak el, mert a helyi Fidesz nem olvasta azt a javaslatot, amit Csöbör Katalin beterjesztett, ezt is el tudom képzelni, vagy ha olvasták, akkor szimplán ez egy aljas politikai támadás volt a miskolci jobbikosok ellen.

De lezárva ezt a részt: önök most a beterjesztett javaslattal ezt a gondolatmenetet szeretnék továbbvinni, és most itt elértük ahhoz a problémához, hogy nekünk itt az Országgyűlésben valahogy erről dönteni kell. Ebbe az indokolásba sem írták bele, hogy ez Miskolcra szól. Legalább most már itt elhangzott - ez már előrelépés az előzőhöz képest -, de nem tudom, hogy hogy fogjuk tudni feloldani ezt a dilemmát. Nyilván ez már a mi frakciónknak legyen a problémája - gondolhatnák önök -, hogy a miskolci folyamatokat szeretnénk támogatni, már ami a fészekrakók megengedését és a normális körülmények megteremtését illeti, viszont ez a javaslat túl tágra nyitja valóban a kaput, és nem csak Miskolcra lesz alkalmazható. És bizony, lesznek olyan esetek, amikor különösen sérelmes bizonyos adósok irányába, és esetleg más önkormányzatok is élhetnek majd azzal a lehetőséggel, hogy felvásárolnak bizonyos követeléseket.

Ezért pendítette meg egyébként Schiffer András azt - jogászként ezt tökéletesen értem -, hogy mi van akkor, ha az önkormányzatok... Ki tudja, meddig tart ez a moratórium, mikor lesz ennek esetleg vége, vagy esetleg meghosszabbítják még, vagy meddig tart a helyzet rendezése, de azok az önkormányzatok vagy állami cégek, amelyek élhetnek ezzel a lehetőséggel, lehet, hogy fel fognak vásárolni követeléseket a bankoktól, és ezáltal egy kiskaput találnak a rendszeren, mert utána már megindítható ez az eljárás.

És hangsúlyozom, hogy itt arról beszélünk, amikor egy banktól vagy egy devizát hitelező pénzügyi intézménytől az önkormányzat átveszi ezt a tartozást, hiszen alapesetben, mondjuk, egy lakbértartozás

nem devizában van, tehát ezeket faktorálni kell az önkormányzat felé, mert itt csak a devizatarozásokról beszélünk. Az egyéb tartozásoknál, amelyek mondjuk, az önkormányzat felé fennállhatnak egy adósnál, azoknál jelen pillanatban is működhetett a kilakoltatás.

Úgyhogy ennyit szerettem volna elmondani. Hangsúlyozottan a miskolci esetet és az ottani nemtelen fideszes vádakot el szerettem volna mondani, és azt kérem, hogy találjanak egy olyan megoldást - nem tudom, hogy ebből a javaslatból ezt hogyan lehet kihozni -, ami a kiskapukat bezárja, és ráadásul nem maradnak benne olyanok, mint ebben a javaslatban. Ez is elég erős diszkrimináció, ha eljut odáig a bank, hogy a banktól megveszi az önkormányzat a tartozást, elindítja a végrehajtást, de ha nem ő lenne a vevő, akkor rögtön leáll a folyamat. És itt nem feltétlenül a folyamat leállása, hanem megint a különbségtétel a kérdés. Akit éppen kilakoltatnak a lakásából, annak szerintem teljesen mindegy - most általánosságban, nem Miskolcra beszélek, ha félreértenék -, hogy tulajdonképpen a két vevő közül ki vette meg: az önkormányzati cég vagy egy magánszemély, neki ahhoz képest kell távoznia a lakásból. Ez ebben az esetben az adósokkal szemben szerintem méltánytalan, de ahogy mondtam, ez különbözik a miskolci eset megoldásától.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérő képviselői felszólalások következnek. Először Gúr Nándor képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először az előzményekkel kezdeném, mert Csöbör Katalin képviselő asszony is hasonlóképpen vezette fel a devizahitelezés kérdéskörével ennek a törvénytervezetnek a dolgait.

Ha jól emlékszem - azt hiszem, igen -, akkor 2001 az az időpont, amikor a devizahitelezés felüti a fejét, gyakorlatilag elindulnak a folyamatok. Ha jól emlékszem, Orbánnak, Matolcsynak meg Járainak hívták azokat az embereket, akik miniszterelnökként, miniszterként meg pénzügyi vezetőként, bankvezérként *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: A Nemzeti Bank elnöke.)* részesei voltak a folyamatok előkészítésének, jóváhagyásának. Ezt csak azért mondom, mert érdemes tudni mindig a dolgok eredőjét, honnan indul, hova jut, és közben ebben a folyamatban, a „honnan indul, hová jut?” kapcsán ki mit tesz az ügyek tekintetében. *(Dr. Staudt Gábor: Ki mint vet, úgy arat.)*

2001, 2010 - a 2010-es kormányváltáskor hallgatom a Parlament falai között Kósa Lajost. Nem vagyok benne biztos, hogy Szijjártó Pétert mellette vagy Rogán Antalt, de Kósa Lajosban biztos vagyok: kvázi csődvizionálás, elszáll a forint. Ismerik a 2010 előtti svájcifrank- vagy épp az euróárfolyamokat:

180, 260, ha jól emlékszem. Talán tudjuk a maiakat is. A svájci frank 250, az euró 310 környékén mozog ide-oda.

Nyilván a devizahitelesek tekintetében ez a folyamat mértékadó módon megnövelte menet közben a terhek nagyságrendjét. Nem 5-10 százalékkal, 30-50 százalékkal, mértékadó módon.

Hozzátenném azt is, hogy a devizaárfolyamok alakulása mellett, négy év eltelte után, 2014-re érve még mindig nem kívánták forintosítani ezeket a hiteleket. Beszélnek arról, hogy majd 2015-ben, '18-ban, '23-ban, '72-ben. Erről nem beszélnek, csak vizionálok én is, mert látom, hogy négy éve mi történik, mit csinálnak e tekintetben.

(23.50)

S közben még talán egy apróság ennek a gondolatmenetnek a végére: csináltak végtörlesztést, aminek haszonélvezői leginkább azok voltak, akik nem 1-2 millió forintcskákát, hanem 30-50 millió forintokat fizettek vissza. Megint csak, ha jól emlékszem - és azt hiszem, igen -, itt, a parlament falai között is találhatók olyanok, akik ily nagyságrendű összegeket fizettek vissza. Nincs is ezzel baj. Nincs azzal baj, hogy és ennek kapcsán megkíméltek maguknak 5-10 millió forintot. Nem, nem ezzel van a baj. Erkölcseleg, morálisan legkiváltképp azzal, hogy megint csak, ha jól emlékszem - és azt hiszem, jól emlékszem -, akkor hoztak egy olyan törvényt, ami arról szólt, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ezen forrásoknak az eredetét nem vizsgálhatja. Mármint ezeknek a 30-50 millió forintoknak az eredetét nem vizsgálhatja.

Elég furcsa törvények ezek. Elég furcsa intézkedések ezek, már csak azért is, mert megint csak nem azokról az emberekről szóltak, akik - idézőjel - nyomorúságos helyzetben, elszegényedett helyzetben, beszorított állapotban kellett hogy megoldják ezeket a problémákat, hanem megint csak azokról szólt, akik bizony jóval, de jóval tehetősebbek az előbb említett embereknél.

No, ennyit az előzményekről. Mivel Varga László képviselőtársam szólt arról, hogy hogyan és miképpen jutottak ezen Fészekrakó keretei között az ingatlanokhoz sokan, ami gyakorlatilag büntetőjogi eljárásokat kíván meg, és hogyan és miképpen és kiknek a segítségével sikerült ezt realizálni, ezért erről sok szót már nem ejtenék, de azért jó szívvel ajánlom képviselőtársaimnak azt a Népszabadság talán két héttel - nem vagyok benne biztos - ezelőtti időpontban megjelent interjúját, nem is interjúját, cikkanyagát végigolvasni.

Az érintettség vonatkozásában sokan valószínűleg ebből kifolyólag nem felelőtlenül mondták azt, hogy: van valami Fidesz közeliség ebben a történetben, hogy ez a helyzet kialakult? Hát, nagyon nem tudom megkérdőjelezni mindezt! A lényeg a dologban tehát az, hogy valami olyan helyzet alakul ki,

amikor önök életre hívnak egy problémát, majd a probléma életre hívása után, miután eszkalálódik ez a történet, akkor utána a végfelé megjelennek mint a megmentők, hogy akkor majd mi megoldjuk és megmentjük.

Emlékeztetni szeretnék megint csak arra, amit Varga képviselőtársam mondott: 2008. 2008-ban a Magyar Szocialista Pártnak egy képviselője tett feljelentést ebben az ügyben. Majd 2012, Varga László, más képviselők, jómagam tettünk egy törvényjavaslatot, amely gyakorlatilag arról szólt, hogy hogyan és miképpen lehetne ezt a kérdést kezelni, és ha annak a kezelési módját a parlamenten belül elfogadták volna, támogatták volna, segítették volna, akkor Schiffer András és mások azon aggályainak a sokasága ma nem kerül ide a terítékre, mert a probléma mára már megoldottá vált volna.

Az önök számára nem az volt a kérdés és nem az volt a lényeg, hogy a probléma megoldásában hogyan és miképpen haladjunk előre, hanem az, hogy ne egy ellenzéki politikus vagy ellenzéki politikusok javaslatára szülessen megoldás a történetben. Nem számít, hogy két évvel később, mint ahogy ez megtörténhetne, az a lényeg, hogy majd a Fidesz valamely képviselője vagy képviselői tegyenek valamilyen szintű megoldási javaslatot erre a történetre, és annak a medrében haladva oldódjon meg ez a kérdés.

Megint csak azt kell mondjam, hogy úgy látom, nem az emberek érdeke motiválta elsődlegesen a cselekedeteiket. Az én értékítéletem szerint ez a kérdés rég megoldható lett volna akkor, ha ebben a dologban önök nem politikát akarnak csinálni csak ennek kapcsán, hanem az ott élő emberek dolgait szem előtt tartva, mindennapi szenvedéseit - nyugodtan mondhatom - szem előtt tartva akarták volna kezelni ezt a kérdést.

S ha egy kicsit más aspektusból nézem, magáról a bírósági végrehajtásról szóló '94. évi törvénynek a figyelembevétele mellett, ami a devizahitelesek helyzetének a kezelése miatt már többször módosításra került gyakorlatilag a kilakoltatási moratórium és sok minden egyéb más bevezetése tekintetében, 2014. május 15-e volt az az időpont, amikor azon az indokon alapult, hogy a devizahitel-adósok segítésére tervezett törvény megszületéséig védjék a lakáshitelesek. Nem terjedt ki ez a fajta védelem arra vagy azokra az adósokra, akiknek a lakóingatlanát a végrehajtási eljárásban ki kell üríteni, és a lakás az azt megvásárló önkormányzat esetében - mint amiről most beszélünk -, forrásainak felhasználásával a településen munkát vállalók számára elhelyezkedésre szolgál.

Szeretném jelezni, az a világ legtermészetesebb dolga, hogy minden magyarországi település életében a fókuszban, a középpontban, a legelső kérdések egyikeként az jelenik meg, hogy legyen munkahelye az embereknek, minél több olyan ember éljen a településen, aki adóforintokat képes termelni, befizető-

ként jelenik meg, közterhek viselésében jelen van. Természetes.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De ehhez azt is szeretném hozzátenni, hogy önök az elmúlt négy évben olyan politikát folytattak, hogy ha már a parlament falai között most speciálisan Miskolcra beszélünk, egy miskolci problémáról, akkor azt is el kell mondjam, hogy az elmúlt négy esztendőben a gazdasági menekültek száma Miskolcot és Borsod-Abaúj-Zemplén megyét érintően igen jelentős. Nem tíz, nem száz, nem ezer, több tízezer főt érintő. Abból az egy megyéből. Miskolcot érintően.

Azt akarom ezzel mondani, hogy önök kreálnak egy helyzetet. Önök azt mondják, hogy munkahelyet kell teremteni, miközben a politikájukkal ebből az országból kvázi elüldöztek Miskolcra tízezres nagyságrendben, Borsod-Abaúj-Zemplén megyéből több tízezres nagyságrendben munkavállalási képességgel bíró embereket. Most pedig ez áll az indoklás tekintetében a középpontban, hogy munkahelyeket teremtve, és ezen feltételen alapulva olyan helyzetet vizionálni, ami gyakorlatilag a felszabaduló lakások révén ad majd letelepedési lehetőséget a munkavállalással bíró, ilyen szándékú embereknek.

Összességében azt akarom mondani ehhez illesztetten, hogy az a kitétel, ami arról szól, hogy a lakóingatlanokra eladósodottak ügyében a végrehajtási eljárás általános szabályai fognak érvényesülni, ha a végrehajtást kérő - és itt ez a két feltétel vagy három - helyi önkormányzat vagy százszázalékos köztulajdonú gazdasági társaság tekintetében két éven belül felújításra kerül, és munkahelyteremtési céllal bérbeadásra kerül, ennek a garanciái nem látszik, hogy megalapozottak lennének.

A dolog lényege az, hogy a bíróság dönt arról, hogy a végrehajtást kérő önkormányzat vagy a gazdasági társaság által beterjesztett iratok alapján alkalmazhatók-e az adósra a kedvezőbb, úgymond megmentési csomagok. Azt szeretném kérdezni önöktől, hogy hol van a garancia arra, hogy ha ez bekövetkezne, ezek az ingatlanok az önkormányzat vagy a gazdasági társaság kezébe kerülnének, és ezen feltételek nem teljesülnek, nem kerülnek felújításra, nem kerülnek bérbeadásra munkahelyteremtési szándékkal, akkor mi történik. Semmi nem történik, merthogy a feltételek tekintetében nem az van kiszabva, hogy ennek meg kell valósulni, hanem az, hogy ezzel a szándékkal kell nekiindulni a történetnek.

Összességében, magyarra fordítva a szót, azt akarom mondani, hogy ez egy létező probléma, amiről beszélünk, ráadásul egy megoldandó probléma a város életében. Igen, merthogy azt az élethelyzetet, ami adott esetben az Avas bizonyos területein kialakult, normális viszonyok között, hosszú távon fenntartani nem lehet.

(0.00)

Róbert képviselőtársamnak mondom, aki egyben államtitkár is - merthogy mi is ismerjük egymást, mint ahogy ő is ismeri a Katalint és a Lászlót -, hogy én hét évet éltem az Avason, tehát elég jól ismerem az Avas belső szerkezetét és problematikáját, ebből kifolyólag nyugodt lelkülettel merem állítani, lehet, hogy nem törvényi megoldásokat kell találni feltétlen módon a probléma kezelésére, specifikusakat, esetleg ellentmondásosakat, esetleg olyanokat, amelyek megkérdőjelezhetővé válnak, de hogy a probléma megoldását meg kell tenni, ebben biztos vagyok. S még egyszer hangsúlyozom, ennek a problémának a megoldását rég meg lehetett volna tenni. 2008 után, amikor a feljelentés elindult, 2012-ben, amikor a Parlament falai közé jött a javaslat és költségvetési segítséget kért a dologban, s ha ezekben önök, fideszes képviselőtársaim, akiknek fontos Miskolc városa és Borsod-Abaúj-Zemplén megye, akkor támogatólag léptek volna fel, akkor ma nem ilyen típusú kinkeserves, erőltetett megoldásokat kellene megpróbálni átvinni a Parlament falai között, amelyeket a későbbiekben majd adott esetben más parlamenti képviselők ellenzéki oldalról, nem feltétlen szocialisták elkezdenek vitatni, és utána az alkotmányosság színterén kell majd beszélgetni ezekről a kérdésekről, hogy rendben van-e a dolog.

Egy biztos, a kérdést meg kell oldani, de még egyszer hangsúlyozom, önök nem a kérdés megoldásában voltak érdekeltek az én értékítéletem szerint, hanem abban voltak érdekeltek, hogy egy politikai felfújt luftballont csináljanak, megcsinált problémából - az eredetét elmondtam 2001-től indulva -, és most úgy tüntessék fel magukat, mintha önök lennének a megváltók. Nem, nem a megváltók, önök időben kitolták a probléma megoldását. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzájáruló Kiss László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából én egy kicsit megértem az előterjesztőt és Schiffer meg Staudt képviselőtársaimtól egy kicsit meg is védeném. Én egyéni képviselőként megértem azt, hogyha olyan előterjesztéseket tesz bármelyik országgyűlési képviselő ebben a Házban, amely a saját választókerületét érinti. Én magam Óbuda képviselőjeként az 1-es villamos meghosszabbítását, a gázgyári lakótelep felújítását és a Hajógyári-sziget felújítását javasoltam, ezért én bárkit meg tudok érteni, akik hozzám hasonlóan választókerületet képviselnek és a választókerület problémáira reflektálnak.

Ezzel a javaslattal meggyőződésem szerint nem ez a probléma, hanem az, hogy túlterjeszkedik ezen. Túlterjeszkedik ezen a helyzeten, mert olyan kérdéseket is érint, amelyek túlmutatnak az Avas problé-

máján, és ezekre a kérdésekre megítélésem szerint nem ad megnyugtató választ. Az, hogy egy egyéni képviselőnek kötelezettsége is a választóköri képviselő, az alól nem menti fel, hogy a jogalkotás szakszerűségét is be kell tartania. Azért kell betartania, mert nem véletlenül ír a jogalkotásról szóló törvény olyan feltételeket, amelyek arról szólnak, hogy például hatástanulmánnyal kell rendelkezni. Ez egyéni javaslat kapcsán nyilván nem feltétel, ám ez a jogszabály mégsem véletlenül írja elő ezeket a dolgokat, ugyanis ebben az esetben jól látható, hogy amennyiben ilyen hatástanulmányok vannak, akkor képviselőtársaim egy sor kérdésére nem került volna sor. Nem került volna sor olyan kérdésekre, amelyek arról szóltak, hogy vajon egyéb területeken milyen hatással lesz ez a jogszabályváltozás. Nem került volna sor olyan kérdésekre, hogy vajon a bankokkal kapcsolatban mit fog ez jelenteni. Nem került volna sor olyan kérdésekre, ami a hitelező személyével kapcsolatos alaptörvényi problémákat feszeget. Ezeket mind-mind meg lehetett volna oldani akkor, ha az előterjesztő ezzel a körültekintéssel bír. Úgy gondolom, hogy ez mindenképpen hibája ennek a törvényjavaslatnak.

Hibája a törvényjavaslatnak az, hogy ha egy kicsit túlterjeszkedünk ezen és megnézzük, hogy mire is lő valójában ez a törvényjavaslat az Avas-lakótelep problémáin kívül, akkor láthatjuk, hogy a díjhátralékosok kérdéseinek a rendezése kerül fókuszba, hiszen ennek a kérdése is szóba kerül, és bizony a díjhátralékosok helyzetének a rendezését is meg fogja változtatni ez a törvényjavaslat.

Ha pedig idejutunk, akkor jól látszik, hogy maga az irány is téves. Ahelyett, hogy arról beszélünk, hogy vajon hogy oldhatnánk meg azt a szociális krízist, amely a díjhátralékosok nagyszámú és egyre nagyobb számú gyarapodását mutatja, arról beszélünk, hogy hogyan tudunk embereket kitenni az ingatlanjuktól és hogyan tudunk velük így elbánni. Az a helyzet, hogy általános érvényű tapasztalat, hogy azok az emberek, akiknek köztartozásuk, lakbértartozásuk vagy díjhátralékaik vannak, nagyon ritka az, amikor ez csak egyik szolgáltató felé áll fenn. Nagyon ritka az, amikor arról van szó, hogy valaki az önkormányzatnak tartozik több százezer forinttal, de egyébként a közműszolgáltatóknak nem. Ez egy komplex probléma, általában akinek valamiféle köztartozása van, annak hatalmas díjhátraléka is van a legtöbb szolgáltató felé.

Engem egyéni országgyűlési képviselőként gyakran keresnek meg mind a békásmegyeri, mind az óbudai lakótelepen hasonló problémával, tehát azt tudom mondani, hogy átérzem az önök helyzetét és az ön helyzetét is, hiszen nap mint nap ütközünk ebbe a helyzetbe, de nem mindig a társasház oldaláról, amikor arról panaszkodik több lakó, hogy az érintett társasházban sokan vannak, akik nem fizetik a lakbért, nem fizetik a közüzemi számlákat és ezt ráterhelik a közösségre, hanem a másik oldalról na-

gyon sokan keresnek meg bennünket azzal, hogy egész egyszerűen olyan szociális krízishelyzetbe kerültek, amikor már nem tudják tovább fizetni ezeket a terheket. Olyan szociális krízishelyzetbe kerültek, hogy nem tudják tovább fizetni a számláikat, és minden hónapban eldöntik, hogy éppen melyik számlát egyenlíti ki. Olyan becsületes és tisztességes munkában megőszült emberekről van szó, akiket vagy hirtelen szociális krízis ért, elbocsátottak az állásukból, vagy pedig nem tudnak kijönni abból a szűkös nyugdíjból, amit kapnak. Ezeknek az embereknek a problémáját ez a megoldás csak súlyosbítja. Súlyosbítja azért, mert olyan generációval önti le a díjhátralékosokat, amivel a helyzetük csak a kárukra tud rendeződni.

Persze, voltak jó gyakorlatok. 2010-ig a fővárosban olyan rendszer működött, amikor a fővárosi közműcégek és az önkormányzatok, a Fővárosi Önkormányzat közösen működött együtt a díjhátralékosok helyzetének rendezésére. Úgy működött ez a program, hogy a fővárosi közműcégek egymással is kapcsolatban voltak, a Fővárosi Önkormányzat pedig egyfajta gesztorként, illetve a projekt felügyelőjeként biztosította mind a törvényességi felügyeletet, mind pedig a garanciát arra, hogy az ügyfelek, a díjhátralékosok helyzete javulni fog. A kezelés nem volt túl bonyolult, a fővároshoz forduló, krízishelyzetben lévő emberek vállalták, hogy részt vesznek a főváros díjhátralék-kezelési programjában, együttműködnek, cserébe pedig a szolgáltató cégek vállalták azt, hogy egymástól függetlenül nem járnak el, és partnerek voltak abban, hogy ezt a krízishelyzetet enyhítsék.

Mellesleg ezt a programot 2010-ben a Fidesz fővárosi frakciója egyik első intézkedéseként szétverte, megszüntette. A fővárosban azóta nincs ilyen program, amióta önök vannak ott hatalmon. Az egyik első intézkedés volt az, hogy ez megszüntették. Ennek nyilvánvalóan az lett a következménye, hogy a díjhátralékosok helyzete csak tovább romlott. Ha visszatekintünk az előző hónapokra, évekre, azt látjuk, hogy nemcsak az Avas-lakótelep problémája - nyilván ott más módon alakult ez ki -, hanem valamennyi lakótelep problémája az, hogy a díjhátralékosok száma folyamatosan nő. Miként nő a díjhátralékosok száma? Úgy, ahogy az önkormányzat felé való nem fizetők száma is. Ez egy szociális krízis, amelyet azonban ilyen adminisztratív intézkedésekkel kezelni nem lehet.

Önök a közműcégektől rendkívül jelentős mennyiségű különadót szednek. Felmerül a kérdés sokakban, többekben, hogy mire fordítják ezt a pénzt.

(0.10)

Ha ez a pénz arra menne, amire önök szánják, névleg, vagyis a díjhátralékosok helyzetének a rendezésére, akkor valójában az látszik, hogy semmi akadály nem lehet annak, hogy nemcsak a fővárosban, hanem az ország minden területén ilyen vagy ehhez

hasonló programok működjenek. A helyzet azonban nem ez. A feneketlen kalapban eltűnik a közműcégek különadója, miközben a díjhátralékosokat magukra hagyták.

Szeretném azt kérni önöktől, tisztelt Ház, hogy a szabályozások célját semmiképpen se felejtjük el. Ez a javaslat ugyanis nemcsak az Avasról szól, hiszen generális problémát érint. Ebben a formájában azonban tovább növelheti azt a szociális krízist, ami ebben az országban van. Szeretném azt, ha azok a programok, amelyek a díjhátralékosok helyzetét javítani képesek, azok a programok, amelyek integráltan kapcsolják össze a szociális ellátórendszert, a közműcégeket, adott esetben az önkormányzatokat, azok integráltan tudjanak működni.

A Szocialista Párt meggyőződése szerint az ilyen modellek azok, amelyek csökkentik a szociális krízist, csökkentik a díjhátralékosok számát, egyúttal megoldást jelentenek. Ehhez azonban egy kicsit nagyobb ívű látásmód kell. Ehhez nem elegendő egy jogszabály félcelgetése vagy néhány jogszabály félcelgetése, ehhez az egész rendszert kell átalakítani. Átalakítani vagy visszaalakítani úgy, ahogy ezt a fővárosban 2010 előtt ez a példaértékű modell megmutatta. Úgy gondolom, nem szégyen visszatérni korábban jól működő gyakorlatokhoz, nem szégyen visszatérni kipróbált, jó modellekhez. Ezért javaslom mindenkinek, hogy a fércmunkák helyett inkább a már bevált dolgokat próbáljuk megvalósítani.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. További felszólalásra tehát senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom, és megkérdezem Csöbör Katalin képviselő asszonyt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Ön a szó, képviselő asszony.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Először is köszönöm szépen a kedves képviselőtársaknak a hozzászólásaikat. Természetesen, ahogy a szocialista képviselőtársamtól hallottuk, a problémát nem életre hívtuk, hanem a probléma él. 2014 áprilisától vagyok az Avas egyéni országgyűlési képviselője, és hiába beszélünk arról, hogy hogy lett volna vagy hogy nem lett volna, itt a probléma, és én szeretném megoldani. Úgy gondolom, másik miskolci képviselőtársammal együtt szeretnénk megoldani. Ezért arra kérem, hogy a helyzet egyedi értékelése helyett vagy mellett adjon be módosító javaslatot. Ne csak beszéljünk róla, mert sok beszédnek sok az alja.

Úgy gondolom, hogy a miskolciak jól döntöttek, amikor nem választottak jobbikos vagy LMP-s országgyűlési képviselőt, mert úgy tűnik, hogy ők nem akarják és nem is tudják megoldani ezt a problémát.

Természetesen köszönöm a felvetéseket, meg fogom őket fontolni. Ennek ellenére kérem önöket, hogy támogassák majd a javaslatomat. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, a munkaszüneti napokra figyelemmel, október 27-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. A Költségvetési bizottság önálló indítványa T/244. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottsággént a Kulturális bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, a Költségvetési bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Ön a szó, képviselő úr.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvényben megjelölt határidőig benyújtotta a 2013. évi, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának költségvetését is magába foglaló egységes költségvetésről szóló törvényjavaslat-tervezetét az Országgyűlés akkori nevében Számvevőszéki és költségvetési bizottságához. A bizottság a hatóság 2013. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslatot az Országgyűlés elé terjesztette, amelyet a megtárgyalást követően el is fogadott.

A zárszámadási törvényjavaslat négy külön költségvetés végrehajtásáról számol be, amelyek a következők. Az első a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság beszámolója, amely a teljes felügyelt hírközlési piacról származó bevételeket és a hatósági működés kiadásait tárja az Országgyűlés elé. A második az NMHH Médiatanácsának beszámolója a működési költségvetésének végrehajtásáról. A harmadik a Médiatanács 2012. évi, médiapiacról származó, költségvetésen kívüli bevételeinek és kiadásainak alakulásáról szóló beszámoló. A negyedik az állami közszolgálati hozzájárulás alapján működő Médiaszolgáltatást Támogató és Vagyonkezelő Alap mérlege.

A hatóság a törvényi előírásoknak megfelelően az egységes költségvetés végrehajtásáról zárszámadási törvényjavaslatot készített, amelyet a tárgyévet követő május 31-ig nyújtott be az Országgyűlés költségvetési ügyekben illetékes bizottsága elé. A Költségvetési bizottság június 10-ei ülésén döntött a törvényjavaslat benyújtásáról. A hatóság kiadási és bevételi főösszege 35 milliárd 26 millió forintban

került jóváhagyásra. A Médiatanács működési költségvetését pedig 126,1 millió forintos összeggel hagyta jóvá az Országgyűlés. A Médiatanács kezelésében költségvetésen kívüli bevételek és kiadások 2013. évi főösszege 4519 millió forint a jóváhagyott előirányzatok szerint.

Az Mttv. 136. § (15) bekezdése alapján a hatóság egységes költségvetésének mellékleteként a Médiaszolgáltatást Támogató és Vagyonkezelő Alap 2013. évi költségvetését 78 milliárd 337 millió forint összeggel hagyta jóvá a törvényhozó testület. A hatóság bevételeit és működését meghatározó törvényben foglalt 35 milliárd forinttal szemben több mint 47 milliárd forintos teljesítést ért el. Ennek fő oka, hogy olyan tartalékokat is igénybe vettek bevételként, amelyeket előzőleg a parlament jóváhagyott.

Két fő feladatát teljesítette a hatóság 2013-ban. Az egyik a digitális átállás állami feladatainak támogatása volt, a másik pedig a Médiaszolgáltató és Vagyonkezelő Alap működési költségeinek kiegészítésére a törvényben megadott lehetőség biztosítása. Ez a két összeg mintegy 14,5 milliárd forintot emésztett föl. Önmagában a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetése a 35 milliárd forintos bevétellel szemben mintegy 20 milliárd forintos kiadással zárult, tehát 2013-ban is több mint 14 milliárd forint az a tartalék, amit a kiadásokban elért a hatóság. Ez valamennyi fő előirányzatban megtakarítást jelent. A Médiatanács működési költségvetése is 7,5 millió forintos maradvánnyal zárult.

A költségvetésen kívüli bevételek 4519 millió forintos eredeti előirányzatán mintegy 28,6 százalékos, közel 1,3 milliárd forintos elmaradás mutatkozik, amelynek alapvető oka a médiaszolgáltatási díjak nettó összegének mintegy 906,5 millió forintos, új szerződéseken alapuló csökkentése, valamint a kötbér és bírság előirányzatokon jelentkező 300 millió forintos elmaradás.

A 2012. évben az MTVA megvásárolta a Kuni-gunda utcai székházat. A székház megvételére, valamint az ahhoz kapcsolódó tranzakciós kiadásokra hitelt vett fel. A komplex hitel 36 milliárd 629 millió forint beruházási hitelből, valamint 20 milliárd forint forgóeszközhitelből és 4 milliárd forint folyószámlahitelből állt. 2013. január 1-jén a hitelek nyitóállománya 58 milliárd 445 millió forint volt, míg az év végi záróállomány 57 milliárd 259 millió forint volt.

(0.20)

Megállapítható, hogy az NMHH alapvetően saját bevételeiből fedezi a kiadásait, és ezáltal biztosított a hatóság intézményi autonómiája. A magas szakmai színvonalú munkavégzéshez szükséges tárgyi és humán erőforrások adottak. Az MTVA gazdálkodását mind az Állami Számvevőszék, mind a Közszerződések Tanácsa vizsgálta, könyvvizsgáló és a felügyelőbizottság is áttekintette. Az

MTVA kétféle módon készíti gazdálkodási számainak, egyrészt a kettős könyvvitel alapján, eszerint közel 4 milliárd forintos eredményt értek el 2013-ban, a zárószámadásban lévő dokumentum pedig azt mutatja, hogy a pénzforgalmi kimutatás szerint a gazdálkodásuk egyensúlyban volt.

Összességében a bizottsági ülésen is kevés vita övezte a beszámolót, ezért kérem képviselőtársaimat, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatnom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kormány előzetesen jelezte, hogy nem kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Halász János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HALÁSZ JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvény kapcsán igen, valóban úgy van, ahogy az előterjesztő is fogalmazott: jól tagolt törvényről van szó. Négy, illetve néha három költségvetési végrehajtásról számol be, attól függ, hogy a Médiatanács beszámolóját milyennek tekintjük. De a lényeg az, hogy most is elmondható, ami az előző években, hogy az egységes költségvetési törvényjavaslat - mert ez az - a hírközlési és a médiapiacra annak idején, 2010 augusztusában bekövetkezett változásokat képezi le, és a ma már kormányhivatalként gazdálkodó Nemzeti Hírközlési Hatóság jogutódja a konvergencia, a megalakulásakor autonóm, ma önálló szabályozó szervként működő NMHH, amely a hírközlési piacról származó saját bevételből és a Médiatanács hivatali szervezetének kiadásait fedező alaptól utalt hozzájárulásból fedezi a kiadásait.

A hatóság költségvetését tartalmazó, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetéséről szóló 2012. évi CXCV. törvényt az Országgyűlés még 2012 végén, december 3-i ülésén fogadta el. A tervezett 35 milliárd forinttal szemben a tényleges pénzforgalmi bevétel 32,8 milliárd forint, ami 6,5 százalékos különbséget jelent. Az NMHH pénzforgalom nélküli bevételként vett igénybe az előző években keletkezett maradványokból és tartalékokból - ahogy hallottuk az idén is - közel 14,6 milliárd forintot. Ezek nyújtottak fedezetet a digitális átállási programra, az MTVA részére történő működési célú pénzeszközátadásra.

A hatóság költségvetésének bevételi főösszege mindösszesen közel 47,4 milliárd forint volt. A takereskedés gazdálkodás eredményeként a kiadások 33,1 milliárd forintban teljesültek, ez az érték a módosított előirányzat kétharmada. A kiadások között jelentős tétel az MTVA részére átadott 7 milliárd forint

működési célú támogatás és az említett digitális átállítás állami feladataira fordított 7,5 milliárd forint.

A dologi kiadások, annak áfája és a pénzeszközátadás törvény szerinti összegének túlteljesítése mellett jelentősek a megtakarítások a többi fő előirányzat esetében, például a személyi juttatások és járulékok esetében 1,2 milliárd, a bruttó felhalmozási kiadásnál pedig 1 milliárd forint. A takarékos gazdálkodás eredményeként 14,3 milliárd forintos bevételi többlet keletkezett, amelynek felhasználását a törvényjavaslat szabályozza.

A második részben az NMHH Médiatanácsa, amely a költségvetési szervekre jellemző gazdálkodást folytat, bevételét az alap forrásai biztosítják, ezt találhatjuk ebben a részben. A vonatkozó médiatanácsai határozat alapján a transzparens működés elvét figyelembe véve ez a költségvetés csak a tagok tiszteletdíjait és a szakértői kiadások fedezetét, valamint a társaságalkalmazók működési támogatására fordított összeget tartalmazza. A 7,5 millió forintos megtakarítás a kötelezettségvállalások fedezetére fordítható. A médiapiacról befolyt bevételeket és az alaphoz történő utalásokat a Médiatanács kezelésű költségvetésen kívüli előirányzatok tartalmazzák.

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetését a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetéséről szóló, már említett 2012. évi CXCV. törvény 3. melléklete tartalmazta, amelyben a közszolgálati hozzájárulás összegét az NMHH a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény alapján tervezte inflációkövetés alapján 68,6 milliárd forintban.

A benyújtott zárszámadási törvényjavaslat alapküldetésének számító intézmény éves elemi költségvetési beszámolóit a gazdálkodás megnyugtató ellenőrzésének elvét szem előtt tartva a hatóság és a Médiatanács által felkért független könyvvizsgálók véleményezték, mely szerint a költségvetések teljesítéséről, valamint a 2013. december 31-én fennálló vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetről a beszámoló megbízható és valós képet ad.

Hasonló könyvvizsgálati jelentés és vélemény készült az alap költségvetésének és gazdálkodásának vizsgálatáról, így megállapítható, hogy az érintett intézmények a számviteli és államháztartási előírások betartásával átlátható módon hajtották végre a törvényekben meghatározott feladataikat. Mindezek alapján kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

LUKÁCS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! A Nemzeti Média- és Hírközlési

Hatóság beszámolója természetesen nem értelmezhető önállóan, hiszen a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság gyakorol felügyeletet, befolyást az MTVA, az MTV, a közrádió, a köztelevízió, a Duna Televízió, a Magyar Rádió fölött is. Ezért ennek a médiahatóságnak a működése és költségvetésének teljesítése csak ezekkel az intézményekkel együtt értékelhető.

A mi véleményünk az, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságra nem 35 milliárd forintot, hanem egy forintot nem kellene költeni Magyarországon. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot úgy kéne elfelejteni, ahogy van. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot ugyanis a mi nézeteink szerint egyébként törvénytelenül egy szuperhatóság helyzetébe hozták, sem a parlament, sem a kormány, sem a felelős minisztérium nem tud fölötté befolyást gyakorolni, és akkor a társadalomról már nem is beszélünk.

Tulajdonképpen az egész hírközlési hatóságnak az a feladata, hogy a kormányt kiszolgáló, kormányzati propagandát folytató közmédiákat olyan helyzetbe hozza, hogy ezt mindenképp megtehessék, a másik feladata pedig az, hogy azokat a médiumokat pedig, amik ezt nem teszik, a lehető leginkább kiszolgáltatott és hátrányos helyzetbe hozza. Ezt a munkáját egyébként végzi is nagyon szorgalmasan.

Ennek a hatóságnak a működése nemhogy hatékony, hanem felesleges és pazarló. Túl van méretezve, semmi nem indokolja, hogy 650 embert foglalkoztasson. Ennek a 650 embernek csak a személyi kiadása egy évben 8,3 milliárd forint. Ez azt jelenti, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnál átlagosan 800 ezer forintos fizetések vannak. Nyilván vannak kisebbek meg nagyobbak, de ha a két számot megnézzük, akkor átlagosan 800 ezer forintos fizetéseket látunk. Ennyivel fizetik meg azokat, akik Orbán Viktor utasítására gyakorlatilag fenntartják a médiaszabadság elnyomását Magyarországon.

Nincsen személyi függetlenség a hatóság által felügyelt szerveknél, és nincsen gazdasági függetlenség ezeknél a szerveknél. Az MTI gyakorlatilag megszűnt hírügynökség lenni, és egy kormányzati szócső lett. De ebből az MTI-ből szerkesztik a közmédiák műsorait, és az MTVA társadalmi kontroll nélkül gyakorol felügyeletet, és ő az, aki a vagyonnal is teljes mértékben rendelkezik. Ezért aztán a közmédiákhoz nincsen gazdasági szabadság vagy gazdálkodási szabadság sem.

(0.30)

Érdemes szót ejteni az EGSM-árverésekről és erről a problematikáról, ami annyira rosszul sikerült, hogy bizonyos részletszabályokat kénytelenek voltak törvényi szintre emelni azért, hogy a Kúria ítéletét és az abból adódó kormányzati hatósági követelmény-rendszereket, mivel nem tudták betartani, ezért tettek kísérletet arra, hogy így a Kúria elmarasztaló ítéletét fölülírják. Fölül is írták törvényekkel, de így sem tudták leplezni azt, hogy a sikertelen frekven-

ciaárverés 12 milliárdos kárt okozott a negyedik mobil tekintetében, és összességében, költségvetési szinten 41 milliárd forintos kárt okozott. Erről itt most nem esett szó, de azért nem árt, hogyha erről is beszélünk.

Aztán nem ártana beszélni a szélessávú gazdasági operatív programban kiírt pályázatról, amire 20 milliárdot írt ki ez a hatóság a gazdasági operatív program keretében. 12 cég nyert 33 kistérség szélessávú fejlesztésére, ebből a 12 cégből 5 teljesen újonnan alakult, és ezek kapták a pályázatok kétharmadát, és azt is tudni kell róluk, hogy ez több mint 12 milliárd forint. Ez az 5 cég azonos cégalapítási dátumokkal, azonos tulajdonosi körrel rendelkezik, azonos cégbejegyzési adatokkal és azonos ügyvezetőkkel is jött létre, és egyébként az 5 cég az adott kistérségnek egyáltalán nincs még a közvetlen közelében sem, ezért aztán nem voltak kevesen azok, akikben felmerült a gyanú, hogy ez a pályázat sem tudott tisztességesen folyni az Orbán-kormány alatt, mint ahogy általában a pályázatok már gyakorlatilag semmilyen szinten nem tudnak tisztességesen folyni.

Aztán megszűnt az állami mobilcég, amit önök hoztak létre szintén, azzal a céllal, hogy egy közvetett állami tulajdonban lévő mobilszolgáltató, állami mobilszolgáltató jöjjön létre. Aztán megszűnt ez a cég, és a kimutatás szerint a 2013-as évet egymilliárd forint mérlegvesztéssel zárta; erről sem esik nagy szó.

Hölgyeim és Uraim! A médiahatóság ahelyett, hogy örködné a pártatlan tájékoztatás felett, pontosan az ellenkezőjét teszi, biztosítja azt, hogy a közmédiában gyakorlatilag csak a kormánypárt szerepel. Attól sem riad vissza, hogy híreket hamisítson, attól sem riad vissza, hogy különböző hírműsorokban meghamisítson tudósításokat, közszereplőket takarjon ki a tudósításból, és természetesen az sem baj, hogyha egy bizonyítottan tudósítást meghamisító munkatársát képes kinevezni a teljes hírszolgálat élére. Tulajdonképpen a Magyar Távirati Iroda is a Fidesz sajtóosztályának a meghosszabbított kezévé vált, az MTVA pedig társadalmi kontroll nélküli felügyeletet gyakorol és rendelkezik mindezek fölött, és efölött áll az a hírközlési hatóság, amelyről most beszélünk, amire elköltünk 35 milliárdnyi adóforintot.

Természetesen az már csak hab a tortán, hogy a médiahatóságnak ahhoz sincsen különösebben szava, hogy az MTV-t, az MTVA-t és a különböző közmédiákat kifizetőhelynek is használja a Fidesz. Megbukott produkciók, sok százmillió kidobása az ablakon, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság egy szót nem szól ebben az ügyben, nem indulnak vizsgálatok ezekben az ügyekben, gyakorlatilag szemet hunynak mindezek fölött. A Fábry-show, ami jövőre újabb 440 millió forintért fog a Magyar Televízióban menni, most már a négy évben összesen 1,7 milliárd forintot költenek erre, miközben rohamosan csökken a nézettsége. Mondhatjuk az udvari énekes, Ákos esetét, aki a Magyar Televízió szignáljait 26

millió forint plusz áfáért írta meg. A művészeti értékét én itt most nem elemezném, az én kislányom ilyeneket tud csinálni xilofonon, hogyha a kezébe adom, és ennél jóval olcsóbban is megszámitaná szerintem. És a Marslakók című csodálatos sorozat, amiért a Magyar Televízió és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság jóváhagyásával kifizetett mintegy 841 millió forintot. Gyakorlatilag a kezdettől fogva a kutya nem nézte ezt a sorozatot, akkorát bukott, hogy elhallatszott egészen messzi, de azért 800 milliót kidobtunk az ablakon érte, illetve közel 850 milliót.

Szóval, ez a közmédiának csúfolt hazugsággár így működik, ahol a Legfelsőbb Bíróság elnökét egyszerűen kiretusálják a hírműsorokból, ahol a hírhamisítók hírosztály-igazgatók lehetnek, ahol Rákay Philip vezető lehet, az a Rákay Philip, aki az „Itthon vagy - Magyarország, szeretlek!” című csodálatos műsorfolyamot kitalálta, amire 992 millió forintot költött a Magyar Televízió és az MTVA, majdnem egymilliárd forintot, és azon a héten a húsz legnézettebb műsorba nem tudott bekerülni egymilliárd forintért, és most azt hallani, hogy mivel ilyen jól sikerült, most még nagyobb költségvetéssel jövőre újra meg akarják ezt ismételni; akkor valószínűleg már az első harmincba se fog tudni bekerülni.

Szóval, ebbe az intézménybe, tisztelt hölgyeim és uraim, egyetlen forintot se kéne beletenni, inkább azoknak kellene fizetni, akik ezt a velejéig romlott rendszert fenntartják. Természetesen nem adjuk meg a felmentést a 2013-as gazdálkodás visszasságai miatt, természetesen nem fogjuk megszavazni ezt a törvényjavaslatot, mert az az érzésünk, hogy amikor az MTVA-nak, az NMHH-nak és ennek az egész - visszafogottan fogalmazva - elnyomó rendszert kiszolgáló médiahálózatnak pénzt adunk, akkor olyan érzésünk van, mintha az adóforintokból még egy rémhírtérjlesztőnek fizetnének az emberek azért, hogy őket félrevezeti nap mint nap.

Én elhiszem, hogy a könyvvizsgáló rendben találta számszakilag a költségvetést, én elhiszem, hogy ez a költségvetés átlátható vagy legalábbis nyilvános, ez attól van, hogy törvény szerint nyilvánosnak kell lennie, elég nehéz lenne nem nyilvánosnak lenni egy ilyen költségvetésnek. Mindezeket én mind elhiszem, én az egész médiahatóság működését és az egész médiahatóság által fémjelzett kormányzati médiapolitikát tartom teljesen elhibázottnak, és ezért aztán a médiahatóság költségvetésére egyetlen forintot sem adnánk. Ezt a médiahatóságot meg kell szüntetni, demokratikus alapokra kell helyezni, a társadalmi kontrollt meg kell a közmédiára fölött teremteni, és akkor majd lesz arra mód, és lesz értelme, hogy ezekre a feladatokra ilyen mértékű és mennyiségű adóforintot fordítsunk. Mindaddig, tisztelt hölgyeim és uraim, ez csak arra van, hogy a hírközlési hatóság végrehajtsa a párt utasítását, és ezt átnyomja a magyar közmédiára, a közmédiára meg arra van, hogy ezt végrehajtsa, ezenkívül pedig mellesleg kifizetőhelyül szolgáljon a fideszes haveroknak meg a barátoknak.

Ezért az NMHH itt benyújtott törvényjavaslatát a Magyar Szocialista Párt frakciója nem fogja megszavazni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Öné a szó.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az az eljárás, amelynek során egy fontos állami intézmény, amikor az adófizetők pénzét költi, önmagát ellenőrzi, az elfogadhatatlan. A Költségvetési bizottságnak az az ülése, amelynek napirendjén szerepelt az NMHH 2013. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, mindössze 42 percig tartott - ez áll a jegyzőkönyvben, nem vagyok a bizottság tagja -, sőt ennek a napirendi pontnak a tárgyalása pedig talán tíz percig sem tartott. A Médiatanács elnök asszonya - elhunyt elődje gyakorlatához hasonlóan - sajnos nem jelent meg, ezzel is mutatva, mennyire fontos számára az általa irányított szervezetről szóló összesen négy beszámoló fogadtatása, a jelenkori magyar parlamenti elszámoltatás, ha lehet ezt ennek nevezni.

(0.40)

Legalábbis Hegedűs Lorántné szakmai szempontból jogosan vetette fel, hogy vajon mennyire lehet megalapozott a költségvetés. Ha igen, jelentős összegű maradványok keletkeztek.

A bizottság alelnökének, dr. Szűcs Lajosnak volt egy talányos megjegyzése: „Mi csak gazdatestei vagyunk ennek a dolognak.” Aztán a bizottság a vak ló bátorságával 10 igennel, 4 tartózkodó szavazattal magáévá tette a mediaszervezet pénzügyi beszámolóját, pedig megint nem kapunk részletes elszámolást, csak fejezetekhez kapcsolódó számokat. Ez különösen az MTVA esetében problémás, ahol egyetlen 60 milliárdos tétellel rendezik el az elszámolást. Ezt a Fidesz a második Orbán-kormány kezdete óta előszeretettel alkalmazza a költségvetési javaslatokban. Tehát míg az előttem szóló Lukács Zoltán azt mondta, hogy ő elhiszi, hogy átlátható ez a költségvetés, egyrészt ez nem költségvetés, hanem zárszámadás, másrészt korántsem átlátható a megítélésem szerint.

Az alap gazdálkodása továbbra is teljességgel átláthatatlan, pusztán kormánypárti felügyelet alatt álló működése eleve elfogadhatatlan. Az alap hatékony működéséhez a közszolgálati közalapítvány irányítása alá kell térnie, mely működése körüli kétségek javát legalábbis eloszlatná, felügyeletét olcsóbban és sokkal hatékonyabban tudná ellátni.

Egyébként általánosságban alapvetően a kapott pénzzel, elmondhatjuk, hogy jól gazdálkodtak, de talán ez az összes, ami jót mondhatunk. Talán az NMHH dologi kiadásait sokallhatjuk kicsit, 9 milliárd forintról van szó. Bár ezt, mint az indoklásból kiderül, jórészt a digitális átállás hirdetése

dobta meg, de azt gondolom, hogy ezt társadalmi célú hirdetésként is lehetett volna közölni szerintem.

Az NMHH 6 milliárd forintos tartalékképzésén még mindig nem tudok napirendre térni, hiszen ezt már az NMHH 2013-as költségvetésének vitájában előre jeleztem 2012-ben, hogy szinte már pofátlan, hogy az NMHH 35 milliárd forintos költségvetéséből, akkor azt mondhattuk, hogy 12 milliárdos tartalékot képez, ahelyett, hogy ezt az alap számára különítené el, és ezzel csökkentené a költségvetési hozzájárulás mértékét. Miközben tehát mindenhol elvonnak, megszorítanak, ez a szektor annyi pénzt kap, hogy azt szó szerint el sem tudja költeni, több mint harmadát.

Elkeserítő az is, hogy mindössze 57 millió forintnyi bírságot sikerült kiszabnia a Médiatanácsnak. Eredetileg 245 millió forintot terveztek egész évre, majd ezt 153 millióra módosították. Végül tehát 57 millió forint az eredmény, miközben nyilvánvalóan tele vannak a hazai médiaszolgáltatások tömeges törvénysértésekkel. Sokkal proaktívabbnak és szigorúbbnak kellene lenni, de ez majd legyen a Médiatanács éves beszámolójának egyik fő tárgya, így nem kívánok most e napirendi ponton túlterjeszkedni.

A székházvásárlásos 63 milliárdos óriáshitel is, úgy tűnik, mégsem volt elegendő, hiszen még pluszban közel 2 milliárd forintnyi hitelt kellett felvennie, amint azt látjuk a beszámoló 36. oldalán.

Most van tehát napirenden a nagy központi költségvetés végrehajtásáról szóló zárszámadás is ezzel párhuzamosan, ezért joggal merülhet fel a kérdés, miért nem annak részeként, azzal együtt, azon belül foglalkozik az Országgyűlés a médiahatóság pénzügyi beszámolójával. Miért hoz az utóbbiról önálló törvényt, amelynek a javaslatát ráadásul nem a kormány, hanem egy parlamenti bizottság nyújtja be, miért éppen ennek az állami - pardon, nemzeti - intézménynek a zárszámadásáról születik külön jogszabály? Miért más, normális az eljárás például a Magyar Tudományos Akadémia, az Alkotmánybíróság és több alkotmányos intézmény, ügyészség, bíróság, Számvevőszék és hasonlók esetében?

Az NMHH miért lehet állam az államban? Már az ORTT 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat számvevőszéki és költségvetési bizottsági tárgyalása kapcsán a vitát képezte az, tehát a Jobbik megjelenése után itt az Országgyűlésben, hogy a Műsorszolgáltatási Alap által megbízott könyvvizsgáló a pénzügyi beszámolóról korlátozott minősítést adott, ami a szakma szabályai szerint azt jelenti, hogy a beszámoló egészen egyszerűen nem hiteles. Az alapprobléma az, hogy a szervezet de jure nem része az államháztartásnak, és nem fejezete a központi költségvetésnek. Akárcsak jogelődje, 1996 óta az állami központi költségvetésen kívül gazdálkodik. Mindegyik kormány előkelő idegenként szemlélte vagy szemléli ezt a dilemmát, egyik sem tekintette, nem tekintette semmiféle kötelességének megoldani ezt az unortodox helyzetet. Ehhez arra lenne szükség, hogy a törvényalkotó az államháztartásba integrálja a médiaintézményt, a kormány pedig

a központi költségvetés elemeként, tehát fejezeteként mind az éves költségvetés, mind pedig a pénzügyi beszámoló, tehát a zárszámadás készítésekor; végül az Országgyűlés saját, arra hivatott pénzügyi ellenőrző szervével auditáltassa az NMHH zárszámadását.

Tanulságos elolvasni a fideszes Babák Mihálynak a számvevőszéki és költségvetési bizottságban négy évvel ezelőtt elhangzott véleményét. Idézem a jegyzőkönyvből: „Jobb megoldást kell keresni az ORTT-nek. Ezzel kapcsolatban a törvény be van nyújtva, úgyhogy bizakodunk abban, hogy az állami költségvetésnek ez része lesz, és a törvényi szabályozással a specifikumát is meg fogja találni. Az más kérdés, hogy vannak koherenciazavarok. Úgy gondolom, fontos számunkra az a megjegyzés, ami itt elhangzott többek szájából, hogy ezt a törvényhozói munkát el kell végezni. Valami miatt nem volt fontos az előző kormányban nyolc éven keresztül, hogy ezt rendbe tegye.” - mondta Babák Mihály, és folytatta is: „De eljött az idő, és ebben teljesen egyetértünk az ellenzékkel, köszönjük javaslatukat, szabályozni kívánjuk, mert kormánypárti szándékunk az, hogy ez is rendben legyen. Bizakodással nézünk a jövőbe. A mögöttünk lévő 2009-ről csak annyi van, hogy megtörtént, és kész. Ezért támogatjuk, és elfogadásra javasoljuk a zárszámadásról szóló törvényjavaslatot.” Nos, azóta Babák Mihály nincs itt, de ami viszont probléma, hogy az általa említett törvényjavaslat sincs sehhol.

Az új médiatörvény lényegében ugyanúgy hagyta ezt a kérdést, ahogy korábban is szabályozva volt, sőt még rosszabb is a helyzet, ugyanis a korábbi előírás legalább arról rendelkezett, hogy a médiahatóság zárszámadását könyvvizsgálóval meg kell vizsgálni. A hatályos törvény erről már nem beszél, az Országgyűlés semmiféle szakmai ellenőrzésről, tehát mondjuk, Állami Számvevőszékről, független könyvvizsgálóról nem gondoskodott.

Az NMHH menedzsmentjének javára írandó, hogy törvényi előírás hiányában is a szakmai tisztesség jegyében könyvvizsgálót bízott meg, a nemzetközi szakmai szabályok szerint vizsgálja meg a beszámoló szakmai korrektségét, tehát hogy az valós, megbízható, hű képet ad-e a hatóság pénzügyi és vagyoni helyzetéről, nincsenek-e a gazdálkodásában lényeges hibák, hitelesnek minősíthető-e a zárszámadás. Mi akkor a probléma? Az, hogy a médiainstítúción által megbízott könyvvizsgáló egyébként hasznos szakmai véleménye, akárcsak a felügyelőbizottságé, mint eddig, most sem nevezhető független pénzügyi ellenőrzésnek, csak belső, tehát önellenőrzésnek. A könyvvizsgáló megbízója maga az intézmény, amely a számadást, a beszámolót készítette, ő fizeti az auditálás díját, neki jelent a könyvvizsgáló. A formálógika alapján is belátható tehát, hogy miért tekintik a szakma szabályai a függetlenség kritériumainak azt, hogy a könyvvizsgálót az intézménytől független szervezetnek, tehát a tulajdonosnak kell megbízni és annak is kell díjaznia. Az ÁSZ könyvvizsgálóját például az Országgyűlés elnöke bízta meg.

Ne kételkedjünk a könyvvizsgáló véleményének szakszerűségében, ne tegyünk fel kérdéseket. Az általánosan elfogadott szakmai sztenderdeknek - mintavétel, lényegességi küszöb, ellenőrzési kockázat, véletlen és szándékos hiba, hanyag közpénzkezelés, és még sorolhatnánk -, eljárásoknak megfelelően ellenőrzött-e? Ne tegyük fel ezt a kérdést. Vagy azt, hogy elegendő bizonyítékot gyűjtött-e annak kinyilvánításához, hogy a zárszámadás hű és valós képet ad az auditált szervezet pénzügyi és vagyoni helyzetéről. Egyáltalán kitől, hol kérdezhetne ilyesmit egy képviselő, ha erre lenne kíváncsi?

Elsősorban az Országgyűlés hibája, hogy nem gondoskodott arról, az NMHH zárszámadását a menedzsmenttől, illetve a hatóságtól független szervezet vizsgálja meg. Erre volna hivatott az Állami Számvevőszék, a parlament pénzügyi és gazdálkodási ellenőrző szerve, amely - nevében - a parlament és nem a médiahatóság számára vizsgál és jelent. A Számvevőszék azonban most sem auditált. A róla szóló törvény szerint nincs is ilyen kötelezettsége, legalábbis ilyen konkrét kötelezettsége. Le lehet ugyan vezetni a számvevőszéki törvényből ilyen feladatot, de az ÁSZ elnöke ezt az inget nem veszi magára. Miként a költségvetési szervek, közalapítványok százainak, a helyi és nemzetiségi önkormányzatok ezreinek a médiahatóság a zárszámadását sem vizsgálhatja.

(0.50)

Az Országgyűlés ezt természetesen túri, mert nem érdeklí a közpénzekkel való elszámoltatás, nem tudja, mire való a Számvevőszék. Fel sem merül a kérdés, hogy mit kapnak az ÁSZ-tól az adófizetők évi 8 milliárd forintért.

Nyikos László, az Országgyűlés Számvevőszéki és költségvetési bizottságának korábbi elnöke már 2010 júliusában kezdeményezte ennek a problémának a megoldását, 2012 szeptemberében pedig határozati javaslatot is nyújtott be, amelynek tárgysorozatba vételét a bizottság persze elutasította. Idézem ezt röviden: „Az Országgyűlés felkéri az Állami Számvevőszék elnökét, hogy az általa vezetett intézménnyel végeztesse el az NMHH, valamint a hatóság Médiatanácsa 2011. évi elemi költségvetési beszámolójának auditálását, és annak eredményéről 2012. október 20-áig tegyen jelentést az Országgyűlésnek.” Ennyiről lett volna szó. Ezt azonban az illetékes bizottság lesöpörte, tárgysorozatba venni sem volt hajlandó.

Az Országgyűlés posztszocialista jellegű elszámoltatási, zárszámadási joggyakorlásának színvonala sajnos változatlan, minősíthetetlenül alacsony. Szakmai nemtörődömség, legalább kétharmados politikai kollektív felelőtlenség jellemzi. Sem elvi, sem gyakorlati szempontból nem fogadható el az eljárás, amely szerint az Országgyűlés a saját bizottságát a postás szerepébe kényszeríti, arra, hogy törvényjavaslatot terjesszen be olyan ügyben, amely kifejezetten szakmai, számviteli, auditálási természetű.

Az az eljárás, amely szerint egy fontos állami intézmény, amikor az adófizetők pénzét költi, önmagát ellenőrzi, mert mást nem tehet, teljességgel elfogadhatatlan. A pénzügyi kormányzat nemtörődömségénél csak az Országgyűlés komolytalansága nagyobb, mivel mind a törvényalkotási, mind az ellenőrzési jogosítványát felelőtlenül használja. Ha ezt a törvényjavaslatot elfogadja, akkor szakismeretének teljes hiányát a kollektív felelőtlenséggel fogja megint csak párosítani.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bár a frakció nem jelezte, de a szándékból az tűnik ki, hogy az LMP vezérszónoka Ikotity István képviselő úr. Tessék!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elektronikus hírközléssel összefüggő 2013. évi tevékenységéről és a Médiatanács 2013. évi tevékenységéről szóló beszámolókat lehetőséget adtak a 2013. évre nagyon is irányadó rendszerszintű kritikára, a magyar médiarendszer problémáinak felvázolására. Sajnos ezek a problémák nem csupán a tavalyi esztendőre vonatkoztak, hanem ugyanúgy ma is aktuálisak. Engedjék meg, hogy az LMP nevében elmondjam, ami a beszámolókból ugyan kimaradt, mégis nagyon fontosnak tartjuk, hogy beszámoljunk ezekről.

A médiarendszer súlyosan átpolitizált; ez az első pont. A magyar médiarendszerben a frekvenciapályázatok nyomán egyre nagyobb teret nyertek a nyíltan politikai kötődésű médiavállalkozások vagy világnézeti szempontból egyértelműen elkötelezett médiumok.

Ami az igazi baj, hogy mindezt felülről gerjesztik. Új eleme a folyamatnak az érintett médiumok agresszív terjeszkedése is.

A szerkezeti szintű átpolitizáltság ráadásul már a szórakoztató tartalmakat közlő médiumokra is kiterjed. Ez a negatív tendencia többféle veszélyt is rejt magában. Egyrészt megjelenhet a korrupciós kockázat, ami legfőképpen az állami reklámbevételek átláthatatlan felhasználásának köszönhető. Másrészt mindez fontos mozgatója a politikailag elkötelezett mediabirodalmak gazdasági megerősödésének, hiszen a kereskedelmi bevételeket a kifejezetten politikai jellegű médiumokhoz csatornázzák át. Harmadrészt ott van a politikai manipuláció lehetősége is: a szórakoztató tartalmak között és azokban elrejtve olyan részét is el tudják érni a közönségnek, amire egyébként nem volna lehetőség, hiszen ezek a médiafogyasztók egyébként nem foglalkoznak politikával, kiábrándultak az elmúlt 24 év politikai mocsarából. Ez a folyamat korántsem ért a végéhez, de erről nem ír a beszámoló. A kereskedelmi televíziós piacon való pozíciószerezést az állam a jogalkotás eszközeivel megtámogatta, illetve bizonyos esetben korlátozta is, láthattuk.

A második pontunk a manipulált reklámpiac. Magyarországon a politika és a sajtónyilvánosság világának egyik legérzékenyebb pontja az állami forrásokból származó reklámbevételek alakulása. Minél nagyobb összegű az ebből származó bevétel, annál nagyobb a sajtóorgánum előnye az árversenyben a vetélytársakkal szemben, másrészt minél nagyobb a kormányzattól származó bevételek aránya az adott sajtóterméket produkáló cég bevételein belül, annál nagyobb lehet a kormányzat közvetett befolyása az adott cég által kiadott sajtótermékek tartalmára is. A kormányzat képletesen szólva lefizeti a média-vállalkozást, ezáltal hatékonyan korlátozza a sajtószabadságot. Szintén kimaradt ez a beszámolókból.

Az egyre bizonytalanabb gazdasági alapok évek óta növelik a kormányzati befolyás kockázatát és rontják a politikai és gazdasági érdekektől független, átfogó tájékoztatás esélyeit. A magyar médiarendszerben az elmúlt időszak egyik meghatározó médiapolitikai eszközévé vált kormányzati hirdetések, illetve az állami tulajdonban lévő vállalatok reklámköltségeinek elosztása. Ez legnyilvánvalóbban a rádiós piacon hozott létre teljesen torz viszonyokat, de ez mostanra már teljes egészében érezhető a kereskedelmi televízióknál is, ahol az egyes szereplők teljesítménye, látogatottsága, hallgatottsága teljesen elvált a reklámbevételek nagyságától, az országos kereskedelmi rádiós piacon jelentős mértékben hozzájárult egy politikailag támogatott szereplő monopóliumának kialakulásához. Az állami reklámköltségek ráadásul a piaci reklámozók számára is üzenetértékűek. A kereskedelmi reklámok követik az állami reklámokat a preferált médiumokhoz. A gyenge reklámpiac és a torz reklámpiaci viszonyok mindezen túl növelik az egyes médiumok kiszolgáltatottságát a piaci reklámozók irányában is.

A gyenge közszolgálati elkötelezettség a harmadik. A szerkesztőségek és az újságírók politikai elköteleződése és a saját politikai oldal harcra való elköteleződése és a saját politikai oldal harcos védelme hosszú ideje akadály a normális társadalmi párbeszédnek. Ez még akkor is súlyos kudarca a nyilvánosság működésének, ha egyenes következménye az ellenségeskedő politikai kultúrának, illetve a politikai kultúrával szoros összefüggésben a közönség közélettől való teljes elfordulásának. Az ezen túllépni képes újságírói teljesítmények a közönség meglehetősen kis részét elérő médiumokban kaptak csupán helyt. Az ezzel azonosulni nem akaró kereskedelmi médiumok pedig teljesen a politikus működés mellett döntöttek.

Az erős politikai elkötelezettségen túl az igazi baj mégis a közszolgálati elkötelezettség alacsony mivolta. Ez egyenesen az újságírói szolidaritás gyengeségéhez vagy éppen hiányához, valamint ezzel összefüggésben a közös szakmai minimumok hiányához vezetett. A közszolgálati elkötelezettségben mintaként szolgálni hivatott közszolgálati intézményrendszerben az új médiaszabályozás a végletekig felerősítette a nagyrészt korábban is jelen lévő szervezeti, műsorkészítési és gazdálkodási zavarokat, hiszen az új szabályozás politikailag jól irányítható,

átláthatatlan, a minimális szakmai normákat is kiiktatni képes rendszert hozott létre, amely talán végleg lehetetlenné tette, hogy a közszolgálati média hiteles hírforrásként jelenjen meg.

Negyedik pontként - és utolsóként - átpolitizált és kiszámíthatatlan felügyeleti rendszer. Az elmúlt évek nyilvánosságot torzító folyamatai nem mehetek volna végbe a médiatörvényekkel létrehozott szabályozási környezet és a Médiahatóság hathatós segítsége nélkül. A médiaszabályozásban továbbra is jelen vannak a szerkesztőségeket és az újságírókat folyamatos bizonytalanságban tartó, önkényes értelmezésnek teret adó előírások, illetve a kilátásba helyezett súlyos szankciók. A bírságok összegei indokolatlanul és lényegesen magasabbak, mint amit a jogrend más esetekre előír. Sem a hitelezők milliárdos vagyoni érdekeit érintő felszámolási és végrehajtási eljárásokban, sem a polgári peres bíróság előtt nincs lehetőség 500 ezer forintnál magasabb pénzbírság kiszabására.

A Médiatanács továbbra is politikailag egyszínű, működésének számos pontján átláthatatlan, Európában példa nélküli hatalommal működő szervezet. A fenti folyamatokban játszott szerepét legnyilvánvalóbban az átláthatatlan frekvenciapályázatok mutatták, amelyek fontos eszközei a politikailag elkötelezett médiavállalkozások terjeszkedésének.

(1.00)

A meghatározott médiumok és vállalkozások előnyben részesítése a pénzügyi támogatások elosztásánál is látható volt. A médiatartalom felügyeletében pedig a hatóság nem alakított ki olyan gyakorlatot, amely a szabályozásból eredő bizonytalanságokat képes lett volna eloszlatni. Ezekről a problémákról és hiányosságokról nem lehetett a beszámolóban olvasni.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a független képviselő úr kíván-e hozzászólni. (*Varju László nemet int.*) Nem.

Akkor most az előre bejelentett felszólaló következik, Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat egyik fontos eleméhez, alappillérehez, az MTVA 2013. évi költségvetésének végrehajtása fejezetéhez kívánok hozzászólni.

Megállapítható a törvényjavaslatból, hogy az MTVA a 2013-as üzleti évet a tervezett szintnél eredményesebben, 3 milliárd 897 millió forint nyereséggel zárta. A likviditási helyzet a tervnek megfelelően alakult. Az időszak zárónapján a főszámla egyenlege 2 milliárd 610 millió forint volt. Ebből 2,1 milliárd forint adósságszolgálatra van elkülönítve.

De még mielőtt a zárszámadási számokra térnék, engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy néhány gondolat erejéig kitérjek az MTVA nézettségi adataira. Az M1 - hasonlóan a másik két országos adóhoz - veszített a közönségarányából, de összességében így is elmondható, hogy a harmadik legnézettebb adó maradt a TV2 és a piacvezető RTL Klub mögött. A digitális átállás eredményeképpen mindhárom kisebb közszolgálati adó növelni tudta nézettségi részesedését. 2013. december 15-én új televíziós csatornát indított a közmédia M3 néven, amely már a bevezetési időszakban népszerűvé vált.

A Kossuth rádió napi hatóköre hétköznapokon 1,5 millió fős volt, hétvégenként pedig átlagosan 1,2 millió napi hallgatót ért el. Ennél magasabb napi eléréssel csak az országos zenei kereskedelmi rádió, a Class FM rendelkezik. A Petőfi rádió 940 ezer fős szinten stabilizálta a napi hallgatótáborát, amivel továbbra is a második leghallgatottabb zenei rádiónak számít. A Bartók rádiót az új mérés szerint naponta körülbelül 180 ezren hallgatják, ez 1,9 százalékos közönségarányt jelent. A korábban mértnél lényegesen jobb eredményt mutat a Dankó rádió napi átlagban 190 ezer hallgatójával.

Ez után a rövid kitekintés után nézzük meg, hogy a költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat milyen konkrét számokat tartalmaz. A Magyar Média Mecenatúra program keretében 11 új pályázati felhívás jelent meg 3 milliárd forint keretösszeggel. Év végéig 431 nyertes pályázatra több mint 2,5 milliárd forintos támogatást ítélték meg: 1,2 milliárd forint értékben filmkészítésre, 1,3 milliárd forint pedig médiaszolgáltatók támogatására. A támogatások odaítélése és a pénzügyi folyósítás időben elválik egymástól. 2013-ban összesen 2 milliárd 879 millió forint került kifizetésre.

Az MTVA bevételeinek jelentős részét, 80 százalékát a központi költségvetésből folyósított közszolgálati hozzájárulás adja, 12,5 százaléka az MTVA egyéb bevételeiből, míg 7,5 százaléka, 6,2 milliárd forint származik reklám- és egyéb kereskedelmi bevételekből.

2013-ban 82 milliárd 985 millió forint bevétel szolgált az alább felsorolt kiadások fedezetéül. Továbbbutalások. A Médiatanácsnak, a hivatalának, a Közzolgálati Közalapítványnak, a közszolgálati médiaszolgáltatóknak a saját bevételei terhére továbbutalja a működésükhöz szükséges forrásokat. Ezek 2013-ban 5 milliárd 200 millió forintot tettek ki. Az MR zenei együttesek működtetésére éves szinten 846 millió forintot utalt át az MTVA. A Digitalizációs Kft., a NAVA működtetésére 291 millió forintot fordított az MTVA. A kiadások legnagyobb részét a médiaszolgáltatás-támogatási és vagyonekezelési tevékenység teszi ki. Ennek keretében merülnek fel a műsorgyártási, műsorterjesztési, személyi jellegű, ingatlanfenntartáshoz és -működéshez kapcsolódó kiadások, valamint a beruházások.

E tevékenységgel kapcsolatban 58,5 milliárd forint kiadás teljesült a tavalyi évben, 2013-ban. 21 milliárd forintot fordítottak a tartalmak előállítására,

illetve vásárlására, 14 milliárd forintot a műsorterjesztési költségek, 16,6 milliárd forintot a személyi jellegű költségek, 3,1 milliárd forintot pedig a beruházások tettek ki. A 2013. évi műsorrács előállításának költségei - a saját műsor-előállításban részt vevők közvetlen létszám- és eszközparkköltségén felül - 22,8 milliárd forintot tettek ki. Ez 1,6 milliárd forinttal alacsonyabb az előző évi összegnél. A teljes összegből sportjogra 4,6 milliárd forintot, hírigyűnőségi szerződés, tudósítói hálózatra 1,9 milliárd forintot, szerzői jogvédő hivataloknak fizetett összeg 1,25 milliárd forint volt, és vásárolt filmjogokra 2,6 milliárd forint költött.

A műsorköltségek egy része korábbi évekbeli kifizetés eredménye. 2013-ban a műsoros számlákra kiáramló cash 21 milliárd forint volt. Ha a személyi jellegű költségeket vizsgáljuk, akkor megállapíthatjuk, hogy személyi jellegű költségekre az MTVA 2013-ban 16,6 milliárd forintot fordított. Ebben benne szerepelnek az MTI-től átvett munkatársak és a közmunkások költségei is. Ezeket a tételeket leszámítva a létszámcökkentés 900 millió forintos megtakarítást hozott 2012-höz képest.

Ha az adósságszolgálatot nézzük, az MTVA gazdálkodásában 2013 volt az első, a hitelszerződések miatti adósságszolgálatot terhelte év. Összesen 8 milliárd 313 millió forintot, a teljes bevételi főösszeg 10 százalékát fordították adósságszolgálatra. A kamat 5 milliárd 155 millió forint volt, a forgóeszközhi-tel tőketörlesztése 3 milliárd 158 millió forint. 2014 végétől, vagyis ennek az évnak a végétől az ingatlan-hitel tőketörlesztése is megkezdődik.

A hitelfelvételhez kapcsolódó előírás, bizonyos eredménytermelő képességet mérő mutatószámok teljesítése. A cashflow-korlátok mellett ezek az előírások jelentik az MTVA költséggazdálkodásában a szűk keresztmetszetet. A 2013. év gazdálkodása biztosította mindhárom mutató előírásainak betartását.

És most, tisztelt képviselőtársaim, engedjék meg, hogy rátérjek néhány olyan kérdésre, amelyet fórumokon, folyosókon, de akár választókerületemben is meg szoktak kérdezni az emberek, Rákostentén is többen fordultak hozzám afféle kérdésekkel, hogy vajon mennyi jutalmat fizetett az NMHH. Azt gondolom, hogy erre érdemes most itt a tisztelt Házban kitérni.

(1.10)

Ha ezeket a számokat vizsgáljuk, akkor a következőket látjuk a beterjesztett törvényjavaslatban. Az NMHH 2013. évi 35 milliárdos költségvetése a törvény szerint 1,7 milliárd forintos jutalom kifizetését tenné lehetővé. A Médiahatóság ennek csaknem a negyedével csökkentett, alacsonyabb szinten maximalta a felhasználható keretet, 23,5 százalékkal a megengedettnél és a rendelkezésére álló összegnél kevesebbet használt fel erre a célra. A korábbi évekhez képest a kifizetések szabályait jelentősen szigorították, mértékének megállapítását szigorúan a célfel-

adatokon alapuló teljesítményértékelés eredményéhez kötötték. *(Lukács Zoltán párttársaival beszélget.)*

A gazdálkodási autonómia a hatóság függetlenségének egyik legfontosabb garanciája, és hogy az NMHH alapvetően saját bevételeiből fedezi a kiadásait. *(Az elnök csenget.)* A fentebb említett intézményi autonómia és törvényi előírás fontos eleme és egyik alapvetése tehát, hogy a hatóság rendelkezzen a magas szakmai színvonalú munkavégzéshez szükséges szakembergárdával. Ennek a megtartóereje, azt gondolom, minden televíziónéző számára fontos.

Egy másik ilyen kérdés, hogy az NMHH bevételei jelentősen meghaladják kiadásait: a bevételei 49 milliárd 600 millió forint, a kiadásai pedig 33 milliárd 1 millió forint. Mihez kezd a hatóság ezzel a nagymértékű pénzmaradvánnyal? A mai vitában is már elhangzott, a különbségből a hatóság tartalékot képez, azt nem költi el. Ennek felhasználására minden évben elnöki rendelkezés kerül kiadásra, amelyben a konkrét célok meghatározása szerepel. A jelen törvényjavaslat szöveges indoklása öszszegszerűen tartalmazza a javasolt célokat.

És egy harmadik kérdést még engedjenek meg! Hogyan érinti a hatóságot a 900 megahertzes pályázattal kapcsolatos bírósági ítélet? Ezt is nagyon sokszor szokták kérdezni. Fontos hangsúlyozni, hogy a fenti koncessziós bevételek nem a hatóság költségvetésének részei, hanem ezek állami bevételek, amelyek a jogerős ítéletig az NMHH koncessziós számláján voltak. Az NMHH ebből nem költött egy fillért sem, nem is költhetett volna, és ezt a Magyar Államkincstárba átutalta.

A fentiek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott zárszámadást támogassa. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces hozzászólások következnek; elsőként Ikotity István, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az NMHH-beszámolóban olvasható, hogy az NMHH dologi kiadásai között a „kiküldetés, reklám, reprezentáció” sorokon a korábbi években elköltött összeg tízszerese került végül felhasználásra 2013-ban. Az előző évi 188 millió forinttal és az eredeti 2013-as előirányzat eredetileg 250 millió forintban meghatározott összegével szemben végül 1784 millió forintot költöttek el ezen a jogcímenen, tehát közel 2 milliárd forintot. Majd egy évközi módosítás során ezt a keretet emelték 1852 millió forintra.

Az LMP szerint ez a jelentős módosítás, illetve végül annak az elköltési módja felveti annak a gyanúját, hogy a digitális átállásra költött közpénzek is a Fidesz közeli oligarchákat gazdagították. Mi utánajártunk ugyanis, hogy minek köszönhető ez a jelentős kiadásnövekedés. Az LMP korábbi közérdekű adatkérésére az NMHH megküldte részletes kimutatását, amely szerint több mint 200 millió forintot költöttek el kiküldetésekre, utazásokra, de a tetemes

kiadásnövekedést a tavalyi évben mindössze egyetlenegy tétel magyarázza: az országos digitális átáláshoz kapcsolódóan a Simicska-birodalomból jól ismert IMG, Inter Media Group Kft. közel 1,6 milliárd forintot kapott egy úgynevezett kommunikációs kampány lebonyolítására. Ismeretes, ugyanez a cég nyerte el a Paks II. kommunikációjára szánt több mint félmilliárd forintos megbízást is, ami miatt az LMP idén áprilisban az államnak vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés gyanújával tett feljelentést.

Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács Zoltán képviselő urat illeti kettő percre a szó.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyrészt a képviselő asszony felszólalásához: tényleg köszönjük szépen mindenkinek a nevében, hogy nem 1,7 milliárdot osztottak ki jutalomként, csak 425 milliót, ez tényleg gyakorlatilag mármár kínos szerénység. Én azt javasolnám, hogy egy forint jutalmat ne osszanak ki jövőre, és még akkor is sok lenne, mert a fizetésük is túl magas ahhoz képest, amit csinálnak. Emellett pedig azt is megköszönjük, hogy a koncessziós díjakat, amit nem költöttek el, nem is költötték el; ez tényleg derék dolog, azt gondolom, ezért is köszönet.

Ami pedig a nézettségi adatokat illeti, elmesélem önnek, hogy hogyan csál a nézettségi adatokkal a Magyar Televízió, ha meghallgatja. Vegyük ezt az ominózus műsort, amit úgy hívtak, hogy „Itthon vagyunk”, nem tudom, „Magyarország, szeretlek”, azt hiszem, aminek a vége az volt, hogy 1600 helyen meggyújtották a tüzet, ami egy nagyon okos ötlet volt.

Azt mondta a Magyar Televízió, hogy délelőtt 522 ezer embert értek el, a Duna Worldön ugyanebben a műsorsávban 255 ezer embert értek el. Szakmai nyelven az elérés azt jelenti, hogy odakapcsol, és legalább egy percig nézi a műsort, ezt jelenti az „elérés” szaknyelven. Tehát összesen 522 ezer plusz 255 ezer ember legalább egy percig nézte a műsort a délelőtti műsorsávban.

Aztán délután folyamatos műsor volt, 110-143 ezer ember nézte folyamatosan, mondta az M1, egyébként egész délután 761 ezren érték el és néztek bele ebbe a műsorba. Aztán a csúcspont, amikor 1600 településen meggyújtották a lángot, arra 329 ezren voltak kíváncsiak. És ezt az egészet összeadta a Magyar Televízió, és azt mondták, hogy 1 millió 700 ezer ember látta a műsort. Egyébként akik meg megmérték, független mérők, azt mondták, hogy 300-400 ezer néző látta ezt a műsort. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Sajnos, aki egy percet belenézett délelőtt meg egy percet belenézett délután, azt nem kell kettő darab nézőnek számolni. *(Az elnök ismét csenget.)* Ilyen egyszerű. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kettő percre megadom a szót Halász János képviselő úrnak.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Lukács Zoltán képviselő úr az előző hosszabb hozzászólásában is - már ne haragudjon, képviselő úr - sok sületlenséget mondott, most is sikerült neki, de a képviselő úr ráadásul cinikus is. Három vesztes választás után ilyen mélységes cinizmussal beszélni a közmédiáról, szerintem nagy tévedés az ön és az önök részéről.

De tudja, 2010-ben volt egy választás, akkor kétharmados többséggel bizalmat szavaztak az emberek a Fidesznek és a KDNP-nek, nyilván önök ellenében is; tudjuk, mit tettek a kormányzatuk nyolc évében. Elindultak rendszer-átalakítások, köztük a közmédia szabályozása is. Erről lehetett mondani sok mindent abban a négy évben, önök akkor is elmondták a most is hangoztatott sületlenségeiket. Még lehet, hogy igazuk is lehetett volna, de volt egy választás 2014-ben is, amikor az emberek véleményét mondtak arról az új közmédia-szabályozásról is, amiről igen sokat hallhattak, például a közmédiában önöktől, amikor nagyon sokszor ott szerepeltek. És az emberek megint azt mondták, hogy kétharmaddal támogatják ugyanazt a közösséget, aki addig is ezt a szabályozást is megalkotta, mert azt mondja Magyarország nagy közvéleménye - az országgyűlési választáson mondták ezt most, 2014 áprilisában -, hogy ez így jó, maradjon így.

Képviselő úr, legalább ezt vegye figyelembe, amikor ezt a sok sületlenséget hangoztatja! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. 15 perces időkeretben Kiss László MSZP-s képviselő úré a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy kicsit elmerengtem így hajnali negyed kettő felé, hogy mikor lesz már végre ez az elmúltnyolcévezés, de hála istennek azért sikerült ezt is megkapni. *(Lukács Zoltán: Jánosnak ez szakmája!)*

Szeretném a képviselőtársamnak azért azt elmondani, hogy a hülyeség alól azért a demokratikus felhatalmazás még nem ment föl.

(1.20)

De örülök annak, ha érdemi válaszokat kap akár Lukács képviselőtársam, akár én, mert nyilván mindenki előfordulhat, hogy téved, még akkor is, ha a lakosság kétharmada támogat bennünket. Mint ahogy lehet, hogy igazat mond valaki annak ellenére, hogy kétharmad támogatja őt. Ez azért nem egészen ilyen kérdés, ahogy önök ezt szemlélik, de ezt megszokhattuk.

Én a III. kerület egyéni országgyűlési képviselője vagyok. A Kunigunda utcai székház az én választókerületemben van. Ez a székház több mindenről nevezetes. Az egyik az, hogy itt tüntetnek már több mint négy éve azok a törvénytelenül elbocsátott médiamunkások, akiket önök rúgtak ki. A másik, hogy

rendkívül kreatív technikákat kívánnak mindig bevetni annak érdekében, hogy megakadályozzák ezt a tüntetést. Egy hasonló kreatív technikát hadd mondjak el önöknek, amelynek a forrását valahogy nem tudtam megtalálni a zárszamadásban. Nyilván az én hibám, hogy nem szerepelt az a köztéri installáció, hogy teljesen véletlen módon a tüntetés helyére köztéri szobrokat rendelt meg az MTVA. Ez nyilvánvalóan a műsorszóráshoz is illeszkedő tevékenység, hiszen nem létező köztéri szobrok felállítása szervesen kapcsolódik az MTVA műsorszórási tevékenységéhez. Ezt kár cáfolni, nyilván a kétharmad miatt ebben is igazuk van az MTVA-soknak, nem létező szobrokat felállítanak csak azért, mert egy tüntetést meg kell akadályozni. Ez nyilván tetsző, a kétharmaddal egyeztetett dolog. Bármennyire is keresem a postládámat, azért nemzeti konzultációt nem tartottak még ebben a kérdésben, de lehet, hogy én nem vagyok rajta a listán, ezért nem kaptam ilyen levelet.

Igazából, ha megnézzük, hogy milyen csatornák is vannak és a nézettséget is megnézzük, azért egy praktikus tanács eszébe ötlük az embernek. Ha például elindulna az MTV 5-ös csatornája, akkor rögtön már eggyel előre ugrana az MTV 1-es csatornájának a nézettségi sora, mert az biztos, hogy lenne egy csatorna, ami biztosan kevésbé nézett, mint az MTV 1. Hasonló technikákkal bármeddig lehet előretornázni az MTV nézettségét. Azonban a helyzet az, hogy az erőfeszítés, amit a kormányzat tesz annak érdekében, hogy bárki is nézze ezt a csatornát, az eredménnyel nincs arányban. Szerintem, ha egy fordított előfizetői díjat vezetnének be, és annak adnának pénzt, aki nézi, sokkal hamarabb fel lehetne tornázni ennek a csatornának a látogatottságát és nézettségét. Egyébként szerintem más módon vagy legalábbis ezen a módon, mondjuk úgy, hogy ez menni nehezen fog.

De nyilván ez szubjektív, hogy ki mit néz, kinek mi tetszik, el lehet mondani, hogy a kétharmad erre is felhatalmazást ad. Akár még döntést is hozhat a Ház kétharmaddal, hogy de, akkor is nézik a parlamenten kívül is 5 millióan, 10 millióan, akár 4 milliárdan, vagy 20 milliárdan is. Teljesen mindegy, bármit el lehet dönteni kétharmaddal, hiszen győzhetünk, és ebben az esetben a valóság nem számít.

Ez a hatóság, ahogy elmondta Lukács képviselőtársam is, egy furkósbot az önök kezében. Egy olyan furkósbot, amely, mondjuk úgy, nem feltétlenül arra üt, amerre kell ütnie. Abban biztosan nincs vita köztem és azok között, akik azt gondolják, hogy valamilyen médiaszabályozásra szükség van, hogy bizony helyes, ha olyan törvényeket, olyan jogszabályokat alkot a Ház, ami valamilyen módon korlátok közé szorítja a közmédiát. Ebben senkivel nincs vitám. De azzal már van vitám, hogy van egy olyan médiahatóság, amely nemhogy eltűr, hanem támogat olyan jelenségeket, amelyeket büntetni kellene, mint más jelenségeket, amelyeket mások oldalról büntetnie kellene, ott pedig nem várt szigorral sújt le. Abban az esetben, ha nem a kettős mércét látnánk, hanem azt látnánk, hogy valamely médiumnak szinte bármit szabad, míg másoknak semmit, akkor akár még azt

lehetne mondani, hogy ez a szigorúság, amellyel önök szemlélik a médiaviszonyokat, még adott is lehetne.

De nézzünk néhányat ezek közül! Lukács képviselőtársam ezeket átvette, én azonban nem lennék ennyire nagyvonalú ezen a területen, kevesebb példát szeretnék említeni. Megnézzük az MTV híradóját. Az, hogy a híradóban kiretusálják a képeket, nem létező interjúkat készítenek vagy hamis híreket közölnek, gyakorlatilag mindennapos, és az üzenet erre a technikára az, hogy igen, még jelentősebb szerepet kell adni a hírhamisítóknak, ki kell nevezni akár hírigazgatónak is azokat, akik ilyen hamis híreket közölnek. Nyilvánvalóan azért beláthatjuk, hogy tényleg sokkal könnyebb álintertjút készíteni, mint hogy találjunk valakit, aki végre azt mondja a kamerának, amit mi hallani szeretnénk. De azért mégiscsak, ha azt gondoljuk, hogy a független újságírást legalább minimális követelménynek tekintjük, akkor illik megvárni, ha valaki, egy kósza vendég legalább odatéved, aki azt állítja, amit mi hallani szeretnénk. Ezzel együtt néhány hete előfordult például, hogy egy banki hitelügyben, illetve egy ATM-ügyben is egész egyszerűen nem létező szereplőket szólaltatott meg az MTVA híradója. Onnan derült ki a turpisság, hogy valaki felismerte, hogy az illető az ő kollégiumi szobatársa, nem pedig a cím alatt szereplő X. Y. Ez roppant kínos.

Roppant kínos az is, amikor egy független blogoldal, amely egyébként nem hírműsorok elemzésével foglalkozik, egy átlagos híradót megnéz, és három hírről belátja, hogy hazugság; a híradóban leközölt három hírről belátta, hogy hazugság. Mondani sem kell, hogy nem arról volt szó, hogy a budapesti állatkertben negyedik panda született, és valójában a hazugság az volt, hogy a nyíregyházi, hanem ehhez képest nyilvánvalóan politikai jelentőségű ügyekről volt szó. Az, hogy a Magyar Televízió, a közszolgálati televízió híradója gyakran nem mond igazat, meggyőződésem például, hogy olyan szituáció, amelyben egyébként el kellene járnia ennek a hatóságnak, amit ezért is hoztak létre. Ha itt látnánk ebben az előterjesztésben, hogy mennyi ilyen csapás történt, amikor egyébként bárkire, aki valótlant állít a híradójában, lesújt a teljes törvényi szigorral a hatóság, akkor azt mondanám, hogy teljesen rendben lévő dolog. Hiszen aki nem mond igazat, valótlant állít a hírműsorban, arra valóban a törvény teljes szigora sújtson le.

Deák Ferenc mondta, hogy az általa írott média-törvény egy mondat lenne: hogy igazat kell írni. Itt is ez a helyzet. Ha azt látnánk, hogy az M1 hírhamisítóira lesújtana a médiahatóság, akkor semmi probléma nem lenne azzal kapcsolatban, hogy van ilyen hatóság. Hasonlóan, ha azt látnánk, hogy a M1 becsődölt, senki által nem nézett sorozatait egyébként görcső alá vennék pénzügyi szempontból, és megvizsgálják azt, hogy vajon ezek jó költségek voltak-e, és ez egy olyan normális auditvizsgálat keretében történne, aminek az eredményessége is nyilvános lenne, akkor valóban nem lenne semmi probléma. De amikor

önök arról beszélnek, hogy megszigorította a hatóság az ellenőrzést, akkor valójában arról beszélünk, hogy saját maga ellenőrzését szigorította meg. A lelki szemem előtt felmerül, hogy miként történt ez az ellenőrzés. Saját magát ellenőrzi a rendszer, és azt mondja, hogy igen, nem volt annyira jó ötlet erre kifizetni, legközelebb nem ezt kellene csinálni. Roppant szigorú ellenőrzés lehetett. Olyannyira szigorú, hogy az MTV azóta sem változtatott azon a gyakorlatán, hogy saját műsorokat készít olyan gyártó producerek gyártásában, akik korábbi műsorokat buktattak meg. Persze nyilvánvalóan, ahogy a régi viccbe is van, egyszer csak sikerül a műsor. Itt is lehet, hogy majd a huszadik sorozat csak nézett lesz. Közpénzből nyilván sok mindent lehet fizetni.

Hasonlóan szégyenletes az, amit a frekvenciamoratóriumok kapcsán műveltek. Erről kevésbé volt szó. Örvedetesnek tartom görög katolikusként, hogy egy vasárnap akár három-négy rádióműsorban is tudok istentiszteletet hallgatni egy időben, bár csak két fülem van, de ezen hiányosságokon lehet dolgozni, hogy a kétharmaddal megoldjuk a négyfülü embert. Ugyanakkor azonban azt kell mondanom, hogy a rádiófrekvenciák és a televízió felosztásánál, mondjuk úgy, nem sikerült a szektorsemlegességet elérni. Persze, lehet cinikusan azt mondani, hogy a legjobb pályázók kapták meg a frekvenciákat, de azért látjuk azt, hogy korábban nagy múlttal rendelkező rádióadók szűntek meg vagy váltak lokális rádióvá. Elég, ha csak a Klubrádióra gondolunk például.

Felmerül a kérdés persze, hogy mi van azokkal a tartalmi ügyekkel, amelyekben valóban lenne a hatóságnak szabályozási kérdése. Olyan szakmai kérdések ezek, amelyek folyamatosan felmerülnek a szakmai fórumokon, és úgy tűnik, hogy mégsem lép ebben semmit.

(1.30)

Például itt van a reklámok kérdése. Az a kérdés, miért van az, hogy nagyon sok reklámozó televíziós csatorna visszaél azzal, hogy hangosabban sugározza a reklámokat, mint ahogyan a televízió műsora a reklámok között szól. Ez a jelenlegi szabályok értelmében is tilos, és kiszabnak érte 2 millió forintos bírságot, amit egyébként - mondjuk úgy - nevetve kifizet mindenki, aki ebben érintett, hiszen ennél sokkal nagyobb előnyre tesz szert. Bár az folyamatos probléma, és folyamatosan visszajelzi a hatóságnak azt a problémát, ebben semmiféle előrelépés nem történt. Nyilvánvalóan gondolni sem merek arra, hogy miért ez a helyzet.

Aztán hasonlóan itt van a feliratos filmek kérdése. A szakma folyamatosan apellál abban az ügyben, hogy a csapnivaló külföldi, angol nyelvtudás lehetne olyan javítani, ha nagyobb arányban vetítenének olyan filmeket, amelyek nem szinkronizáltak, hanem feliratosak. Ebben eddig semmiféle előrelépés nem történt, miközben a szakma tíz éve beszél erről a kérdésről.

Ezeket a példákat csak azért mondtam el önöknek, hogy megmutassam, vannak olyan tartalmi kérdések, amelyekben egy hatóságnak valóban lenne dolga, tényleg lenne dolga. Ebben azonban rejtélyes módon a magyar médiahatóság semmilyen módon nem vállal szerepet.

Végezetül azt tudom erre mondani, hogy abban az esetben, ha ez a médiahatóság egy transzparens, átlátható hatóság lenne, amelynek a beszámolója a rendes törvényi kereteken belül a többi állami intézményrendszerrel együtt működne, amely nem ilyen pazarló, pocskoló módon működne, amelyben a reklámfelületek hirdetése nem olyan lenne, amilyen, ahol négy éven keresztül ne üldöztek volna ki valamennyi embert, akik nem osztották ezt a fajta felfogást, ahol a hírhamisítás ne lenne mindennapi gyakorlat, ahol azokat a szabályokat, amelyeket másra érvényesít, saját magára is érvényesítene, akkor kellemes vitát folytathatnánk itt arról, hogy mi a médiahatóság szerepe, és az a közpénz, amit erre költünk, helyesen érvényesül-e.

De mivel ez nem így van, ezért azt kell mondanom, hogy Lukács Zoltán képviselőtársamnak tökéletesen igaza van, hogy ez a pénz olyan, mintha a tengerbe szórják, sőt annál is rosszabb, mert még ártanak is vele. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak annyit mondanék államtitkár úrnak, hogy ez nem cinizmus. Tudok én cinikus lenni, de most nem voltam az, csak egész egyszerűen felsoroltam tényeket. Lehet azt mondani, hogy sületlenségeket mondok, de akkor mondja meg, hogy mi a sületlenség. Én tényeket mondtam, ténytámadásokat mondtam, elmondtam, hogy melyik produkció mennyibe kerül. Akkor mondja azt, hogy tévedek, mert nem annyiba kerül, hanem ennyibe kerül. Vagy mondja azt, hogy ahogy a nézettségről beszéltem, az a számítás nem úgy van, hanem máshogy van, és mondja el, hogy van. Vagy mondja azt, nem igaz, hogy a Mobil Zrt. 1 milliárdos mínusszal lett felszámolva. Vagy mondja azt, nem igaz az, hogy 12 milliárdos kárt okozott az EGSM 2, és hogy teljes egészében 41 milliárdtól esett el a költségvetés és mondja el, hogy végül is mennyi hasznot hozott. Akkor így lehet vitatkozni, de az, hogy az ember ezeket elmondja, majd ön feláll és azt mondja, hogy Lukács képviselő úr sületlenségeket beszél, ezt lehet mondani, de én azt gondolom, hogy az nem vita, hanem minősítgetés, és annak túl sok értelme nincs az én meglátásom szerint.

Emellett arra büszkének lenni, az önök újra kétharmados győzelme okán azt mondani, hogy ez azért van, mert rendben van a televízió, ezzel engem erősít meg. Én is erről beszélek. Miért tudtak önök újra ilyen mértékű győzelmet aratni? Két dolog miatt. Egyrészt azért, mert úgy van, ahogy én mondom:

manipulált televízió- és rádióműsort szól a köztelevízió és a közzérádió. Ezt nem én mondom, hanem független elemzők is ezt mondják, és a különböző politikai pártok szereplése is ezt mutatja arányában. A másik pedig az, hogy átírták a választójogi törvényt. Ez nem ennek a vitának a része, na de hát képviselő úr, 1 millió szavazattal kaptak kevesebbet, mint az előző választáson, és így lett önöknek újra kétharmaduk.

Ha ön szerint ez nem a törvény átírása miatt van, akkor ez a történet így van. Ha ön azt mondja, hogy én cinikus vagyok, akkor én azt mondom, hogy ez a mondat a cinikus. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. 15 perces időkeretben Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nekem több időm van kifejni mindazt, amit Lukács képviselőtársam az utolsó mondataiban megfogalmazott. Csak hogy Halász képviselőtársam számára is tiszta és világos legyen, csak azért szenteljünk egy percet erre a történetre. Az nem kétséges ön előtt sem, hogy jelentős, közel 1 millióval kevesebb szavazatot kaptak és mégis kétharmaduk van, mert hogy olyan mandátumszámítást hívtak életre. Nem akarom a részleteket elkezdni... *(Novák Előd: Médiatörvény!)* Igen, médiatörvény. Tehát nem akarom a részleteket elkezdni, hogy a határon túli szavazatok és a gazdasági elüldözöttek közötti szavazatok hogyan és miképpen értek össze, vagy éppen nem. *(Novák Előd: Lesz szó a médiatörvényről is?)* Igen lesz, van 15 perc, úgyhogy nyugodt légy.

ELNÖK: Képviselő úr, térjen a tárgyra!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Én csak azzal a bevezető gondolattal kezdtem, amivel Halász képviselőtársam foglalkozott. De elnök úr intelmét figyelembe véve áttérek a jelen témára.

ELNÖK: Köszönöm.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Én köszönöm, elnök úr. Lukács képviselőtársam úgy fogalmazott első megszólalásának az utolsó mondataiban, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot meg kellene szüntetni. Én az első mondataim között mondom ugyanezt. Miért? Nagyon egyszerű a történet. 35 000 millió forint nem kevés pénz, ha már a 2013-as meg a 2015-ös költségvetésről beszélünk. 650 fő foglalkoztatása, s ehhez illesztetten 8000 millió forint feletti bérjellegű kiadás nem kevés. 6000 millió forintos nagyságrendű tartalékpénz megint csak nem kevés. Foghatatlan, követhetetlen pénzügyi felhasználások, az legalább kérdőjelessé teszi azt, hogy hogyan és miképpen, milyen típusú gazdálkodás zajlik. Lehet persze olyan könyvvizsgálói jelentést előállítani, amely számszakilag helytálló és hiteles, a kérdés az, hogy a hasznosság szemszögéből nézve hogyan néz ki mindez a kérdés.

Nézze, képviselőtársam, az én értékítéletem szerint mára a Fidesz - nem tudok mást mondani - szerintem a médiát a legsötétebb sarokba, a legsötétebb verembe kergette. Olyan helyzetet hívott életre, amely tekintetében mozgásszabadsága nem túl sok van. Én úgy látom, azt tapasztalom, hogy olyan szintű politikai befolyás érvényesül ma a kormányzó pártok részéről, ami a kiegyensúlyozottság kérdéskörét - nem is tudom, hogy szabad-e ezt a kifejezést használni - gyakorlatilag kőkeményen megkérdőjelezi.

Lehet-e ma közszolgálati médiáról beszélni? Hosszan értekezhetnénk róla; szerintem igazából nem. De ha nem a közszolgálati, hanem a kereskedelmi médiumokat nézzük, akkor hogy néz ki ez a szituáció? Mi történik velük? Én azt gondolom, hogy a teljes megszorítottság keretei között működnek és élnek az életüket. És hát persze ehhez minden eszközt használnak. Vagy ellehetetlenítenek ezen a piacon, vagy jutalmaznak. Az ellehetetlenítés nyilván azoknak szól, akik nem az önök politikáját támogatóan lépnek fel, vagy csak megpróbálnak reális képet alkotni a világról és azt közvetíteni; hát jutalmazni meg azokat nyilván, akik hűbéres módon beállnak ebbe a történetbe.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság kinek is tartozik bármifajta beszámolási vagy éppen elszámolási kötelezettséggel? Amennyiben jól tudom, akkor gyakorlatilag a felettesi szerepet ellátó minisztériumnak sem igazából. A kormánynak sem nagyon, a parlamentnek sem. Kinek valójában? Egy egyszemélyes, egy orbáni kézben tartott folyamat zajlik a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság tekintetében? Jól van ez így, ha így van? Jól van ez így, ha ezt az utat járjuk? Ahol a politikai manipuláció lehetősége is adottá válik? *(Megszólal egy mobiltelefon. - Novák Előd: Hív az asszony!)* Parancsolsz? *(Novák Előd: Mondom, hív az asszony.)* Nem engem, lehet, hogy téged. Tehát ahol a politikai manipuláció lehetősége is adott esetben valós helyzetként fogható meg? Ahol a sajtószabadság kérdéskörét kétséggel lehet csak megállapítani?

(1.40)

Ahol a korrupciós kockázatok is felüthetik a fejüket? Most nem akarok egészen más vizekre evezni a mai nap eseményei kapcsán, de hát látható, hogy átszötte a korrupció ebben az időszakban Magyarországot, amikor kormánytisztviselők kerülnek olyan helyzetbe... - és akkor nem térek ki, és akkor visszatérek, jövök megint csak vissza 2013 költségvetéséhez. Szóval, azt gondolom, hogy egy Orbán-vezérelt folyamatról van szó, amely tekintetében vannak, akik kiszolgáltattak, és vannak, akik kiszolgálók ebben a történetben.

Halász képviselőtársam azt mondja, hogy Lukács képviselőtársam sületlenségeket beszél. Akkor csak néhány gondot, általam vélt problémát vetnék fel, és akkor azt szeretném kérni majd Halász képviselőtár-

samtól, hogy reagáljon, ezek tényleg sületlenségek-e, vagy épp valós problémák és valós gondok, amikről beszélünk. Tudja ön is, meg hát megerősítő jelleggel képviselőtársam is szóba hozta a gazdasági operatív program keretei közötti 20 milliárd forintos, 20 000 millió forintos nagyságrendű pályázatot. Tudja? Tudja, miről beszélünk, ugye? A 33 kistérség széles-sávú fejlesztéséről, amely kapcsán 12 nyertes pályázó közül öt elvitte a források kétharmadát, több mint 12 milliárd forintot. Ismeri, ugye? Ezek sületlenségek?

Azt már nem is kezdem el mondani, amiről képviselőtársam beszélt, hogy ezen cégek esetében azonosnak mondható cégalapítási dokumentumok, a bejegyzések helyszínei, az ügyvezetési, a tulajdonosi háttér hogyan és miképpen néz ki. Ez sületlenség vagy létező gond, létező probléma? Az sületlenség-e vagy létező gond, létező probléma, hogy a Magyar Távirati Iroda a kormány „szócsövévé válik”? (*Halász János: Ez is sületlenség.*) Ha ön szerint sületlenség, akkor meg kell nézni azt, hogy mi zajlott az elmúlt esztendőkből e tekintetben. Szerintem ez létező probléma.

De ilyen létező problémákról nemcsak a gazdasági operatív fejlesztési program 20 milliárdos szélessávú fejlesztését érintően vagy az MTI megszűnésével kapcsolatosan, hanem akár a megszűnt állami mobilcég kérdéskörével is lehetne foglalkozni, amely beolvadt a Magyar Postába, vagy a Kúria elmarasztaló ítéletének felülvizsgálásával is, amellyel ugyan nem tudták elleplezni mindazt, hogy a sikertelen frekvencia-árverés mintegy 12 milliárd forintos kárt okozott a negyedik mobilszolgáltatónál.

Azt gondolom, ezek végképp nem sületlenségek, ezek létező problémák, olyan gondok, amelyekkel szembe kell nézni. Nem véletlen, hogy a 2013-as költségvetés tekintetében azt mondjuk, hogy nem kívánjuk megerősíteni támogatásunkkal mindezt, merthogy úgy ítéljük meg, hogy rengeteg torzó van ebben a rendszerben. És hát 2015 tekintetében is, ami a következő napirendi pont kapcsán hangzik el, nem kívánok okfejtésekbe bocsátkozni, ott is nyilván ugyanaz a mondatom, hogy akkor és amikor látható módon szakmai beszélők, illetve szakmai előkészítések nélkül a Parlament falai között kellene dönteni ilyen típusú és nagyságrendű forrásokról, akkor ehhez nem lehet igent nyomni.

Nem szeretnék visszaélni ezen késői időpontban a türelmükkel, ezért nem fogok részletekbe menően kitérni azokra a kérdésekre, amelyekről Kiss László képviselőtársam szólt, csak megerősítő jelleggel teszem hozzá. Azt hiszem, ezeket érdemes lenne számba venni, ezekkel kapcsolatosan érdemes lenne képviselőtársaimnak is meggondolni azt, hogy ezek a felvetések tényleg valóban sületlenségek vagy létező problémák. Azt gondolom, létező problémák, ezekre kellene megoldásokat adni, akár a költségvetésen keresztül is. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségé-

vel. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt a képernyőn nem látok.

Ezért az általános vitát lezárom, és megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, aki jelzi, hogy az előterjesztő nevében válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Őszinte leszek, kedves képviselőtársaim. Azt gondolom, jól látszik, hogy mindenkinek az álláspontját az ülésponjtja határozza meg. Ebből azért elég nagy furcsaságok jöttek ki itt a mai estén. Hiszen egy költségvetési beszámoló helyett egy NMHH-beszámolóról folytattak általános vitát. Azt gondolom, ez eléggé félrevitte a történetet. Néhány felvetésre azért szeretnék válaszolni itt ezen a késői órán, mert önök igazából a költségvetéshez nem nagyon tudtak hozzászólni.

De hogy Lukács képviselőtársam ebben a bizonyos műsorban, amit ön jó néhányszor megidézett, nem igazából a televíziót, hanem azt a sok ezer települést és az ott élő embereket sértette meg, abban abszolút biztos vagyok. (*Lukács Zoltán: Majd az emberek eldöntik.*) Igen, eldöntötték, képviselő úr. Eldöntötték. (*Lukács Zoltán: Mit? Amit most mondtam? - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Én is végighallgattam önt, hozzászólásába nem beleszólva. Természetesen megértem, hogy ön nem akarja ezt elviselni, de attól még a tények tények.

Köszönöm Novák Előd képviselő úrnak, hogy azért hozzászólásában mértékletes volt, és a gazdálkodást meg is dicsérte. Ezt is köszönjük természetesen. Ikotity képviselő úr szintén az NMHH beszámolójához fűzött hozzászólást és nem a költségvetési beszámolóhoz. Kiss László képviselő úr, úgy látszik, már nem bírta ezt a napirendet, de azért nekem a bajai videóhamisítás után egy kicsit nehézkes volt, amit ő elmondott a Magyar Televízió híradójáról. Azt gondolom, ha ő bármilyen módon sérelmezi a televízió műsorának igazságtartalmát, akkor mint állampolgár, képviselőként meg még inkább beadványt tehet a médiahatóságnak, amely azt utána ki kell hogy vizsgálja. És ha ilyen módon ezt megteszi, akkor utána nemcsak vádaskodhat, hanem be is mutathatja az egész dolgot.

A késői órán azt szeretném mindenkinek mondani, hogy a 2013. évi beszámolóról szóló általános vitában a legkevésbé a költségvetési beszámolóról esett szó. Ettől függetlenül javasolom az Országgyűlésnek a beszámoló elfogadását.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, a munkaszüneti napokra figyelemmel, október 27-én, hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1577. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Kulturális bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, a Költségvetési bizottság elnökének, a napirendi előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 134. § (3) bekezdése alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság egységes költségvetést tartalmazó törvényjavaslatát az Országgyűlés Költségvetési bizottsága a tárgyévet megelőző év október 31-ig nyújtja be az Országgyűlésnek.

(1.50)

A hatóság elnökének szeptember 15-éig megküldött javaslata alapján történik ez, amely tartalmazza a Médiatanácsnak a Médiatanács által jóváhagyott költségvetés-tervezetét is. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke a törvényben előírt határidőben, szeptember 11-én benyújtotta a Költségvetési bizottságnak a törvényjavaslat-tervezetet. A Költségvetési bizottság az október 13-ai ülésén megvitatta a törvényjavaslatot, vita nélkül döntött annak benyújtásáról.

Az NMHH 2015-re tervezett bevételi főösszegének előirányzata 32 milliárd 409,3 millió forint. Az NMHH közhatalmi bevételeit az igazgatási, szolgáltatási díjak, a frekvenciahasználatért, az azonosítók lekötéséért és használatáért fizetett díjak, a felügyeleti díj, valamint a beszedett bírságok képezik.

A hatóság költségvetésének kiadási főösszegén belül jelentős arányt képvisel a személyi juttatások és az ehhez fűződő, munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó előirányzati összege, ami összesen 8,3 milliárd forint.

A kiadási oldal 2011 óta tömegében és összességében is hasonló nagyságrendű. A megállapított létszámmal hatékonyan dolgozik a hatóság. A Médiatanács működési költségeinek fedezetére fordítható tervezett összeg 173,9 millió forint. Ennek fő előirányzatai az öttagú Médiatanács személyi juttatásait, a járulékokat, a szakmai működésüket segítő szakértői kereteket, valamint a társhatósági működésre tervezett támogató összegek fedezetét tartalmazzák. A Médiatanács működési költségvetésének bevételi előirányzata az alap forrásai terhére került tervezésre.

Médiatanács-kezelésű előirányzatként a Médiatanács által kiszámlázandó, de véglegesen az alapot

illető médiaszolgáltatási és pályázati díjakat, a kötbér, bírság és késedelmi kamat, bankköltség összegeit, valamint ezek forgalmi adóját tervezi a törvényjavaslat. A médiaszolgáltatási díjak tervezett bevételi összege az országos kereskedelmi televíziók digitális átállását követő szerződéseiből eredő kötelezettségeket is feltételezve került megállapításra. A kiadási főösszegek a médiaszolgáltatási és pályázati, frekvenciátámogatási díjakat és az ezekkel kapcsolatos általános forgalmi adót, valamint kötbér, bírság, késedelmi kamat és bankköltség tervezett előirányzatait is tartalmazzák. A költségvetés bevételi és kiadási főösszege 1 milliárd 433,9 millió forint.

A Médiaszolgáltatást Támogató és Vagyonkezelő Alap 2015. évi költségvetése bevételi és kiadási főösszege 80 milliárd 497 millió forint. A legjelentősebb bevételi forrás a közszolgálati hozzájárulás, ami több mint 70 milliárd forint. Saját bevételi források között a körülbelül 5 milliárd forintot kitevő kereskedelmi, vagyongazdálkodási és egyéb bevételek szerepelnek. A kiadási oldalon a legnagyobb tétel a tevékenység finanszírozása, a műsorkészítés, műsorgyártás, vagyongazdálkodás. Ez több mint 61 milliárd forint.

A költségvetésen kívüli tételek tartalmazzák a felvett hitelek törlesztőrészletét, valamint a beszedett óvadékokat. A székházvásárláshoz felvett beruházási hitel tőketörlesztésére 2015-ben 2 milliárd 7 millió forintot, míg az ehhez kapcsolódóan felvett rulírozó hitelből a tárgyévben 4 milliárd 210,5 millió forintot fog törleszteni a hatóság.

Mindezekre tekintettel kérem a médiahatóság 2015. évi költségvetésének megtárgyalását, majd elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány előzetesen jelezte, hogy nem kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Halász János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HALÁSZ JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi költségvetéséről tárgyalunk, és ahogy erről a médiatörvény is szól, ez egy egységes szerkezetben az illetékes országgyűlési bizottság által elénk terjesztett törvényjavaslat, merthogy a médiatörvény így írja ezt elő.

Az anyag, hasonlóan az előző évekhez, ugyanolyan tagolásban van előttünk. Láthatjuk, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetésénél a közhatalmi bevételek, az igazgatási szolgáltatási díjak, a frekvencia használatáért érkezett díjak, az azonosítók lekötéséért és a használatáért fizetett díjak szerepelnek, bírságok, felügyeleti díj és különböző eljárásdíjak. Ahogy hallottuk, a 32 milliárd forintot némileg meghaladó bevételi előirányzat szerepel a javaslatban, és ezzel összhangban szerepel a kiadási főösszeg is.

A Médiatanács működési költségvetése esetén pedig az alap forrásai terhére a működési költségek fedezetére fordítható a tervezett összeg, 173,9 millió forint, ami az öttagú Médiatanács személyi juttatásait, a járulékokat és a szakmai működésüket támogató szakértői kereteket és a társhatósági támogatások tervezett összegeit tartalmazza.

A Médiatanács-kezelésű előirányzatoknál pedig a tanács által kiszámlázandó, de véglegesen az alapot illető médiaszolgáltatási és pályázati díjakat az NMHH mint a Médiatanács hivatali szerve kezeli. Itt a médiaszolgáltatási díjak tervezett összege valamivel több mint 1 milliárd forint, és az összeg az országos kereskedelmi televíziós és rádiós jogosultságok szerződéseiben foglaltak alapján kerül megállapításra.

Az MTVA, a Médiaszolgáltatást Támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetésénél pedig közel 80,5 milliárd forint a bevételek tervezett összege. Ezzel összhangban tervezték a kiadásokat is. A médiaszolgáltatási díjak, a pályázati díjak, és ahogy hallottuk, a legnagyobb összeg a közszolgálati hozzájárulás a bevételi oldalán.

A kiadási oldalon engedjék meg, hogy megemlítsem azt a támogatási rendszert, amit nagyon fontos tartalmilag is, amit ez az alap működtet, amely a magyar filmgyártás új finanszírozási rendszerének az egyik pillére. Nagy eredményeket értek már el ezzel eddig is, és örömmel üdvözlöm, hogy a jövő évi költségvetés-tervezetben is megtalálhatjuk ezt az összeget.

Javaslom, hogy mivel ez egy részletesen kidolgozott és a hatóság takarékos, költséghatékony hozzáállását is bizonyító költségvetés-tervezet, kérem, hogy az Országgyűlés, illetve a képviselők ezt a javaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mire költ el az NHH évi 20 milliárd forintot? Ez volt a kérdés, amit Nyitrai Zsolt, akkor még ellenzéki képviselő tett föl ebben a Házban. Akkor ezt ebben a Házban még meg lehetett kérdezni, ma én nem kérdezhettem meg. Nem kérdezhettem meg azt sem, hogy miért tartalékol ennyit. *(Halász János közbeszól.)* Nem vártam most még rögtön választ, szerintem lesz majd erre lehetőség. Akkor még erről talán volt is vita, és talán egy picit hadd utaljak vissza az előző vitára.

Persze, játszhatunk úgy, hogy mi könyvelők vagyunk. Játszhatunk úgy, hogy a sorokat egymás mellé illesztjük, és megnézzük azt, hogy a bevétel meg a kiadás egymással egyensúlyban vannak, és egészen biztos vagyok benne, hogy van arra a 650 főnyi szakapparátusban elegendő szűrkeállomány, hogy ezt indokolható módon elénk is tudják tenni, és a tartalomról pedig nem fogunk vitatkozni.

De az, hogy e mögött a hatalmas mennyiségű pénz mögött teljesítmény kell hogy legyen, eredmény kell hogy legyen, célszerűség kell hogy legyen, abban teljesen biztos vagyok. Szerintem erről is kell ejteni egy-két szót, és talán nem baj, és biztos vagyok benne, hogy nem sületlenség, ha erről beszélünk. Ha könyvelőkkel akarunk beszélgetni, akkor el kell menni egy könyvelőirodába. Itt mi országgyűlési képviselők vagyunk, ahol úgy gondolom, a tartalmat, a mögöttes tartalmat is szeretnénk látni.

(2.00)

De akkor beszéljünk egy kicsit a számokról - én többet fogok beszélni a számokról. Az új mediarezsim négyéves működése alatt meg is vonható ez az egyenleg. Azt látjuk, hogy az NHH feladatait átvevő NMHH láthatóan tartósan nagyobb költséggel, immár több mint 32 milliárd költséggel és sokkal nagyobb apparátussal, tehát 400 fő helyett 650 fővel dolgozik, ami jövőre valószínűleg ismét emelkedik, amely 8,3-8,5 milliárdos bérterhet ró ki, ami alapvetően azt mondja, hogy járulékok nélkül évente egy főre mintegy 13 milliárd forintnyi kiadás az, amit betervezték. *(Sic!)*

Amit még látunk, az az, amit képviselőtársam is elmondott, hogy szerkezetében és tagoltságában nem sok minden változott a tavalyi költségvetés óta. Ez önmagában talán nem is volna baj. Amit látunk ebben, az az, hogy ez a tagoltság talán egy kicsit még kevésbé lett tagolt, még kevésbé átlátható az a bevételi, s még kevésbé látható az a kiadási oldalon, hogy mit mire költenek. Hogy úgy mondjam, egy kicsit tágultak a sorok. Ezeket érdemes magyarázni, nem szabad mindent a hatékonyság oltárán, ennyire hatékonyan nem kell még használni a papírt és a tintát is, nyugodtan ki lehetett volna osztani ezeket a rácsokat még az Excel-táblázatban.

Tavaly még láttuk azt, hogy hogyan akar bevételhez jutni az NMHH, amikor szépen, concessziós és blokkpályázati frekvenciadíjakra, UMTS pályázati frekvenciadíjakra, egyéb frekvenciadíjakra és új frekvenciadíjakra bontotta szét azt az usque 18 milliárd, egészen pontosan 18 milliárd 16 millió forintot. Idén már nem látjuk, hogy mi alapján kívánják beszédni azt a 18 milliárd 538 millió forintot. Gondoljuk, hogy hasonló tagoltságban, de ez ugye nem derül ki a benyújtott költségvetésből. Úgy gondolom, hogy ez nem trehányosság volt, úgy gondolom, hogy ez a szerkezet üzen. Ez a szerkezet üzen, még hozzá egyfajta központosítást üzen ez a szerkezet. Látjuk azt, hogy akár a rádiók, akár természetesen a televíziók sugárzásával is, illetve azok frekvenciáinak a csökkentésével, az üres frekvenciákkal mind a kommunikációt, mind pedig annak a médiumait, amelyek ezeket közvetítik, egy irányban kell hogy hassanak, és most már nem akarják valójában részletezni azt, hogy mondjuk, láthatnánk azt, hogy új frekvenciadíj címén mennyit szeretnének beszédni, mi lesz azzal a nyolc vidéki megszünt rádióállomásnak a

frekvenciájával, és mi lesz azokkal a rádiókkal, azok működnék-e majd a jövőben.

Látjuk, hogy takarékosabban működnek. A Médiatelefon takarékosabban működik; 1 milliárd 528 millió forint helyett 1 milliárd 433 millió forintot költ magára ez a tanács, amely egészen biztosan jól végzi a munkáját, de úgy gondolom, hogy ők az egyetlenek, akik ebben a költségvetésben a számok alapján takarékosabban látják el a munkájukat.

Itt újra felhoznám a célszerűség, az eredményesség és a mögöttes tartalom kérdését, amit ugyancsak látni kell ebben. Úgy gondolom, hogy erre kell még majd időt szánnunk, és kell még majd a vitára időt szánnunk, hogy esetleg mi is talán jobban megértsük azt a fajta érvelést, hogy ennek egyetlenegy szem eredményessége van, az egy kétharmados győzelem lehetett.

Amit mi látunk, hogy mások viszont nem tudnak ilyen takarékosan gazdálkodni. Nem tudnak azok takarékosan gazdálkodni, akiknek többet kell fizetniük jövőre. Ez nagyon-nagyon meglepő módon az RTL és a TV2, amelyeknek a 25-25 millió forintos médiaszolgáltatási díját 65 millió forintra emelték. Akiknek még nem sikerült nagyon hatékonyan üzemelni, az az MTV, a Duna TV és a Rádió, amelyeknek 70-70-70 millió forinttal emelkedik a kiadása. Illetve, amit még látunk, hogy az MTI mintegy 200 millió forinttal költeget többet a következő évben.

Azt is látjuk, hogy kevesebb pályázat lesz, hiszen a pályázati támogatási díjakat, legalábbis azok bevételeit 75 millió forintról 48 millió forintra csökkentették. Itt azért el kell mondani, hogy a helyi nyilvánosság szempontjából nagyon fontosak a helyi médiumok, a helyi rádiók, a helyi tévék. Én értem azt, amit ez a költségvetés sugallni akar: mindent egy irányba, minél átláthatatlanabbul, minél jobban kódosítva, minél kevesebb számmal dolgozva, és mindent egy irányba, egy központba kell tolni. Úgy gondolom, hogy ennek a hatóságnak talán az is volna a feladata, ami korábban is a feladata volt, csak akkor még jóval olcsóbban működött, amikor még ORTT volt, hogy azért egy színes, plurális palettát, ha már a demokráciáról annyi szó esett, egy olyat is hozzon létre, hogy helyben talán lehessen elmondani azokat a véleményeket, amelyek a helyieket is érdeklik. Nem biztos, hogy országosan mindenkit érdekel, hogy mi történt éppen Debrecenben vagy az én hazámban, Komlón, Pécsen, de az ottaniakat bizony ez érdekli, még akkor is, ha erre önök nem fordítanak, illetve az NMHH erre nem fordít ekkora figyelmet.

Amit már korábban Novák Előd képviselőtársam is mondott, az pedig a tartalék kérdése. A következő év működési tartaléka 5 842 200 000 forint. A tavalyi összeg, ami tény lett a tervhez képest, az 5 746 800 000 ezer forint. Egy önök által is elismert, kimondott és leírt 32 milliárdot alig meghaladó költségvetésű kormányzati intézményben, hiszen azért ez persze független, de közpénzből gazdálkodik, és az államháztartás része, és ezért itt a parlamentben nekünk ennek az eredményességéről, illetve a tervezéséről, költségvetéséről beszélnünk kell: hogyan

lehet az, hogy ennek a 32 milliárd forintnak közel az egyharmada, kicsit több, mint az egyharmada most már tartalék lesz?

Ha most kint lennénk a piacon, ahol azt szokták mondani, hogy ha egy társaságnak 90 napi működését meghaladó készpénztartaléka van, akkor az valójában már nem tartalék, az már intervenció keret. Mire akarunk beavatkozni? Hova akar beavatkozni az NMHH ekkora tartalékkal, és egyáltalán miért van szükség ekkora tartalékra, ha rulírozó hitelt is persze föl kellett venni, ha mellette hatalmas beruházási hitelt is föl kellett venni? Akkor miért nem tervezték ezt meg korábban jobban? És mondjuk, akkor nem lenne szükség 4 milliárd 200 millió forint rulírozó hitel magunk előtt görgetésére, még akkor sem, ha most azt hallottuk, hogy ebben a költségvetési évben ebbe be is törlesztenek 4 milliárd 200 millió forintot. De e fölött még mindig marad 5 milliárd 842 millió forint - akkor mire való ez a tartalék? Hiszen a támogatásokra nem adják ki, mert látjuk, hogy nem akarunk színesebb és plurálisabb médiateret magunk körül, nem akarjuk támogatni a kisebb médiavállalkozásokat, a nagyobbaktól lehetőség szerint többet veszünk el. Nem akarnak bírságot sem, hiszen a tervezett bírság összegét 150 millióról immár csak 21 millió forintra csökkentették. Akkor mire tartalékolnak, és mire halmozzák fel ezt a hatalmas összeget, még akkor is, ha ez természetesen a jogszabály szerint megfelelően van számon tartva, és gondolom, hogy úgy is történik? Ha véletlen nem úgy történne, akkor gondolom, hogy megváltoztatnák a jogszabályokat.

Az új médiatörvény bevezetése óta a hatóság és a közmédia belső működéséről, átláthatóságáról nekünk, ellenzéki képviselőknek nagyon nem lehet képünk. Az, amit kívülről látunk. A regnáló hatalom kizárólag a saját delegáltjaival töltötte fel a hatóságot, egypártivá vált a médiatelefon, felügyelőbizottságban és a közmédiában immár pályázat nélkül, azt kell mondanom, hogy kiválasztott, de talán jobb szó az, hogy kijelölt vezetői rendelkeznek minden felett anélkül, hogy tevékenységükről, a közpénzfelhasználásukról bármilyen módon számot kellene adni, bármilyen módon arra rá lehetne látni.

Saját magát ellenőrzi ez a hatóság, urak. Most sem vitatkozhatunk róla akkor, amikor ezt közvetíti a közmédia, tudom, azért, mert mindenkinek haza kell érnie az önkormányzatok alakuló ülésére, de most sem vitatkozhatunk akkor, amikor ezt közvetíti a közmédia, hanem éjjel, most már lassan negyed háromkor vagy hajnali negyed háromkor vitatkozhatunk erről.

(2.10)

Én úgy gondolom, hogy mindez, mind a tartalom, mind a struktúra és annak az üzenete azt hordozza magában, hogy amik elhangzottak a múlt évben is, a múlt év beszámolójáról is, azok igazak lesznek a jövő év beszámolójára is. A költségvetésről is

vitatkoztunk, a költségvetésről is elmondtam a véleményünket, de kérem önöket, hogy legyenek abban partnerek, hogy ne könyvelők legyünk, hanem országgyűlési képviselők, és próbáljuk meg a mögöttes tartalmat, az üzenetet, a struktúrának az üzenetét is megtalálni, meghallgatni, és ha az is megvan, akkor - úgy gondolom - a végén még egy érdemi vita is kialakulhat belőle, nem pedig az, hogy fogjuk már fel, hogy választások voltak, és azt önök nyerték. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sajnos, az előző napirendhez hasonlóan megint nincsenek kibontva az egyes tételek rendszeren az NMHH jövő évi költségvetésének tervezetében. Csak fejezetcímeket olvashatunk. Legkirívóbb megint a 62 milliárdos MTVA-kiadási előirányzat. Nem láthatjuk a részkiadásokat, amihez akár módosító javaslatokat is fűzhetnénk, hiszen például régi vágyunk, hogy kötelezzük a közmédiákat, hogy hozzanak létre, például készítsenek saját gyártásban akár történelmi tematikájú filmeket, hiszen sajnos mind az előző, mind a jelenlegi Orbán-kormány alatt is azt látjuk, hogy erre semmiféle szándék nincs sem a kormánybiztos részéről, sem a közmédiák keretein belül.

Sok egyéb módosító javaslattal is élhetnénk, ha egyáltalán lennének a 62 milliárd forintos MTVA-előirányzatnak olyan sorai, amelyekhez fűzhetnénk módosító javaslatot. Ez azonban így egyáltalán nem kellőképpen kibontott, egy sorral elintézni ezt a 62 milliárd forintos kiadást. Ennek az iszonyatos összegnek ráadásul csak a töredéke jut műsorkészítésre, bár ez sem derül ki a javaslatból, de egyéb információkból megtudtam, hogy 25-27 milliárd forintot fordítanak csak műsorkészítésre, beleértve a belső és külsős produkciónak egyaránt. Ezt osztják el tehát a televíziók és rádiók között. Ennek ellenére ezt a durván 25 milliárd forintos összeget nem olvashatjuk itt, azonban mégiscsak fájó, hogy egy ilyen hatalmas összegből végső soron műsorkészítésre ennek csak tulajdonképpen a töredéke fordítódik.

Az előző napirendben a tavalyi év zárszámadása kapcsán úgy fogalmaztam, hogy elkésztő, hogy mindössze 57 millió forintnyi bírságot sikerült kiszabnia a Médiatanácsnak, főleg annak fényében, hogy eredetileg egyáltalán nem sok, 245 millió forintot terveztek, majd ezt csökkentették 153 millióra. Nos hát, jelen napirendben láthatjuk, hogy a hatósági puhulás legegységesebb jeleként jövőre már csak 21 millió forintnyi bírság van betervezve. Tehát így lett a tavalyi 245-ből 153 millió, végül tényszerűen 57 millió forintnyi megvalósult bírságból jövőre már előirányzatként is csak 21 millió forint. Ennyit a nagy kereskedelmi médiumokkal való keménykedésről,

hogy gyakorlatilag a törvények betartása érdekében sem hoznak semmiféle szankciókat, pedig sorozatosak és általánosak sajnos a törvénytársítások.

Különösen Szűcs Lajos figyelmébe ajánlanám azért a kritikáimat, hiszen örülök, hogy azt elismerte, hogy igyekeztem a tárgynál maradni, akármekkora is volt a kísértés, és egy száraz zárszámadásnál is csak a száraz tényeknél maradni. Azonban tulajdonképpen csak azt az egy pozitívumot emelte ki, ami néhány másodperc volt az amúgy 15 perces beszédemben, amikor azt mondtam, hogy nagyjából jól gazdálkodott az NMHH. De amellett azért nagyon sok kritikát megfogalmaztam. Itt a kritikák között is hadd emeljem ki elsősorban azt, hogy ha már a zárszámban ön nem is fogja kiemelni, hogy az, hogy 21 millió forintnyi bírság van betervezve az előzőleg tárgyalt... - és annak a tervezetének kevesebb mint 10 százaléka, hogy miért változhat így, miközben nyilvánvalóan nem mondhatjuk azt, hogy rendet tettek a médiában. Még talán Pintér Sándor sem merne ekkora hazugságra vetemedni, pedig ő azért merész kijelentéseket tesz a rendteremtéssel kapcsolatban, de hogy egyik évről a másikra tulajdonképpen kevesebb mint tizedére esik vissza a bíróságok előirányzása, az elfogadhatatlan.

Az MSZP azért aggódott, hogy még mindig milyen sok médiaszolgáltatási díjat kell fizetni, én azt gondolom, hogy látható az a csökkenés, ami a korábbi években elképzelhetetlen lett volna. Most már csak 65 millió forint a médiaszolgáltatási díja a TV2-nek és az RTL Klubnak. Egészen egyszerűen nevetésges.

Ami pedig ismét a műfaját illeti ennek a napirendnek, ugyanazon a napon kezd meg az Országgyűlés az NMHH jövő évi költségvetésének parlamenti vitáját, amelyen a múlt évi zárszámadását is tárgyalja. Ez arra utal, hogy a Fidesz gyorsan le akarja darálni az aktuális médiapénzügyeket. Egyébként logikus, igen, hogy először a zárszámadáson szeretne túl lenni a Ház, az viszont nem indokolt, hogy a pénzügyi beszámoló elfogadásával egyidejűleg születessen döntés a költségvetésről is, hiszen így elvi esélyt sem adnak arra, hogy az Országgyűlés nem fogadja el a médiahatóság zárszámadását, ugyanakkor jóváhagyja a jövő évi költségvetést, ami egyébként nem okozhatna zavart, csak némi időcsúszást a számok esetleges módosítása miatt. De ennek elvi lehetőségét sem adják meg az összeállított napirendtervezet szerint, hogy itt az Országgyűlés és a képviselők saját belátásuk szerint akár ne fogadják el, mint ahogy mi jobbikosok nem is fogjuk tudni elfogadni sem a zárszámadást az előző napirendben ismertettek miatt, sem a jövő évi költségvetést, előbbi és még megfogalmazandó kritikáink miatt.

Fontosabb az előbbi kritikánknál, hogy a törvényhozás ismét negligálja az egység és teljesség költségvetési elvét, mivel továbbra is két állami költségvetést alkot Magyarország számára. Az egyik, a kisebbik a média költségvetése lesz, a másik pedig a decemberben megszületendő központi költségvetés. Először a gomb, az NMHH, aztán a kabát, a központi

költségvetés. Ez máshol azért nem így van. Az egység és teljesség évszázados költségvetési elv, ami azt jelenti, hogy az államnak egy költségvetésben kell az összes bevételét és az összes kiadását összefoglalnia, prezentálnia, hogy ezáltal az államháztartás egész terjedelemben áttekinthető legyen. Ezt a követelményt az EU pénzügyi rendelete is deklarálja. Eszerint az EU költségvetésében minden közösségi bevételt és kiadást szerepeltetni kell, ezért valamennyi pénzügyi műveletet egyetlen helyre telepítik, a költségvetésbe integrálják.

Egyébként Magyary Zoltán közel száz esztendeje fogalmazta meg ezt az elvet, úgyhogy nem kell mindig azért az Európai Unióra tekinteni. Sőt, a kormány Magyary nevét használja egy projektjéhez, de a névadó tanításait, úgy tűnik, hogy nem nagyon veszi közben figyelembe.

Az alapprobléma abból ered, hogy de jure az NMHH nem része az államháztartásnak, és nem része a központi költségvetésnek sem, 1996 óta azon kívül gazdálkodik. Az a törvényi szabályozás, amely szerint külön törvényt kell alkotni az éves költségvetésről, ráadásul a törvényjavaslatot nem a kormánynak, hanem egy parlamenti bizottságnak kell benyújtania, szakmailag nem elfogadható. Minden költségvetés egy pénzügyi terv, a Költségvetési bizottság azonban tervezéssel nem foglalkozik. Nincs elegendő információja, a bizottságai között nincsenek szakmai referensek, akik több héten át részletesen elemzik, vizsgálják a törvényjavaslat kiadási és bevételi előirányzatait, pénzügyi és más szakértőkkel konzultálnak.

A törvényjavaslatot benyújtó bizottság tagjainak nincs kellő szakmai rálátásuk arra, hogy milyen feladatot kell megoldania a médiaintézményeknek, és e feladatokhoz mekkora költségvetési támogatást célszerű rendelni, illetőleg a támogatáson kívül reálisan mekkora bevételek milyen forrásokból tervezhetők.

Eltérően a központi költségvetési törvényjavaslat tárgyalási gyakorlatától, a média-költségvetést sem az Állami Számvevőszék, sem a Költségvetési Tanács nem véleményezi. Azt meg végképp nem tudja a Költségvetési bizottság, hogy mik rejlenek a részletekben. Kénytelen rábízni magát a médiaintézmény szakapparátusára, amiben vakon megbízik, és végül olyasmire adja az áldását, aminek belső összetételét egyáltalán nem ismeri, hiszen a tervezésében nem vett részt.

A médiahatóság vezetője nem kérdezhető, ezt az előbb említett MSZP-s képviselőtársaink is azért - azt gondolom - joggal tették szóvá, még ha nem is egészen értette talán államtitkár úr, hogy mire céloznak. Arra, hogy miközben a kormány mossa kezeit és azt mondja, hogy ez egy független autonóm szerv, aközben, mondjuk, az ügyességgel szemben nem interpellálható. Bocsánat, most már az ügyész sem interpellálható, ezt is megváltoztatták, de még csak nem is kérdezhető itt az Országgyűlésben. Márpedig egyelőre erre még van lehetőségünk, még ha elég pökhendi válaszokat is kapunk, mondjuk, egy legfőbb ügyésztől, de a médiahatóság, a Médiatanács

esetében még erre sincs lehetőségünk, hogy kérdéseket tegyünk föl itt az Országgyűlésben, hiszen a kormány visszautasítja az ezzel kapcsolatos kérdéseket. Részt sem vesz a parlamenti vitán, hiába van rekordszámú államtitkára az Orbán-kormányoknak, egyetlen államtitkár sem vesz részt államtitkári rangjában az ilyen, efféle vitákon.

(2.20)

A médiahatóság vezetője tehát nem kérdezhető, médiaügyben nincs kit interpellálni, az NMHH pénzügyei fölött a parlament gyakorlatilag semmiféle kontrollt nem gyakorol, természetesen szakmai, egyéb más, tartalmi kontrollt meg aztán pláne nem, de hát erről most e napirendben nem tudunk szót ejteni.

A Költségvetési bizottság elnöke által jegyzett törvényjavaslat előirányzatai lógnak a levegőben, nem tesznek eleget az összehasonlíthatóság elvének sem. Egyetlen számoszlopot látunk, az egyes kiadási és bevételi előirányzatok nem mérhetőek sem a tavalyi tényszámokhoz, sem az ideai tervadatokhoz, tehát az n-2-es szabály nem érvényesül. A törvényjavaslat ebben a formájában tárgyalásra alkalmatlan. Az előterjesztő a jogalkotási törvény előírásait is figyelmen kívül hagyja, nincs elegendő háttér-információ, háttástanulmány.

Nem is véletlen, hogy az ilyen kínban fogant törvényjavaslatához az előző ciklusban nem adta a nevét Nyikos László, a Költségvetési bizottság akkori elnöke, az aláírást átengedte a fideszes alelnöknek, mert ez vállalhatatlan.

Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki a vezérszónoki körben felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, ezért a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem a független képviselő urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, van-e valakinek igénye még a hozzászólásra. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom, s megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, aki az előterjesztő nevében kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. A maradványok felhasználásával kapcsolatban arról szeretnék tájékoztatni, hogy az elnöki hatáskörben van, és a mostani tudásunk szerint a tavalyi maradvány a digitális átálláshoz került felhasználásra, a jövő évi maradványt pedig az elektronikus közműnyilvántartás kialakítására szeretné felhasználni. Nyilván ennek a feltételeit a beszámolóban meg lehet majd találni, és erre vonatkozó kérdéseket föl lehet tenni.

Én azért Szakács képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy szerintem a költségvetésben pontosan szerepelt az, hogy a személyi előirányzat 8,3 milliárd forint, az a teljes közterhekkkel és mindenfél-

ével együtt van, azt nem lehet fölszorozni ezekkel az összegekkel.

Novák Előd képviselő úrnak pedig azt tudom mondani, hogy soha többet nem fogok az ön korrektségéről nyilatkozni, nehogy azt gondolja, hogy ez egy olyan dolog, amit ki lehet érdemelni, azért erre nem került még sor. Csak szeretném elmondani önnek, hogy június 10-én nyújtotta be a tavalyi évi beszámólót az NMHH, szeptember 11-én pedig a 2015. évi költségvetést, tehát nem egy időben történt meg ez a két dolog. Az a parlament ülésrendjéből adódó probléma, amelyik összezúszta ezt a két dolgot, ezt nem verném az NMHH nyakába.

Mindezzel együtt azt gondolom, hogy egy korrekt költségvetési javaslatot nyújtottak be, és kérem a tisztelt Országgyűlést ennek megtárgyalására, részletes vitájára és utána pedig elfogadására. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, a munkaszüneti napokra figyelemmel, október 27-én, hétfőn, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László független képviselő úr: „Melyik a nagyobb, füstje vagy a lángja?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Országos jelentőségű ügyben szeretném ismételt felhívni a nyilvánosság és a tisztelt Ház figyelmét, hiszen a kormány 2013-ban megkezdett dohányértékesítésre vonatkozó átszervezésének anomáliái egyre nagyobb csúcsokat döntögetnek, és ezt az elmúlt hónapok eseményei hűen bizonyítják.

Szeretném felhívni a figyelmet, illetve emlékeztetni szeretnék arra, hogy valamikor, amikor ez a téma szóba került, akkor eredetileg a törvény, a címében legalábbis azt a szándékot fogalmazta meg, hogy a fiatalok egészségének megóvása érdekében születik ez az átszervező munka. Ehhez képest a valóság az lett, hogy több ezer vállalkozás szűnt meg, több mint tízezer vállalkozás szűnt meg, lehetetlenül el ennek a törvénynek a nyomán, és mintegy 40 ezer ember munkahelyét érintő beavatkozásra került sor. Ez azt jelentette, hogy itt egy teljes körű átalakításra került sor, amelynek következménye az lett, hogy a kormány egy általa kiírt pályázat keretében több mint 5 ezer helyre nyújtott olyan lehetőséget, akik a kereskedelmet ezt követően folytathatták Nemzeti Dohánybolt Hálózat néven. Ez a Nemzeti Dohánybolt Hálózat 5 ezer helyen gyakorlatilag pártlerakatként működik azóta is, és lényegében azokat a célokat szolgálja, hogy területi munkában a Fideszt mint pártot kiszolgáló egységekként működnek jelentős részükben. Működésüket tekintve is

jelentős anomáliákat hordoznak, de önmagában a boltokhoz való, a gazdasági lehetőségekhez való hozzájutás, azt gondolom, az igazi nagy mutyi, az igazi nagy csalás, amit a kormány e tekintetben elkövetett. Így nem csoda, hogyha trafikormány néven híresül el az Orbán-kormány elmúlt ciklusban zajlott működése, mert teljesen egyértelművé vált, hogy akkor, amikor ezt a bolthálózatot és ezt a lehetőséget felosztotta azok között, jelentős részben azok között, akik politikai tevékenységük nyomán erre rászolgáltak, azok kaptak gazdasági lehetőséget, ez általában 4-5 vagy annál sokkal több bolt üzemeltetésére való lehetőséget jelentett. Viszont az e boltokhoz való hozzájutás lehetősége is kizárólag csak akkor történhetett meg, ha ehhez a politikai helyi jóváhagyás is megtörtént. Ennek egyik sajtónyilvánosságot kapott, volt fideszes képviselő által kirobantott botránya Szekszárdon történt, ahol teljesen egyértelművé vált, hogy csak ennek megfelelően kaphatott valaki ilyen lehetőséget.

Mára eljutottunk odáig, képviselői adatkikérés nyomán, de ezt is csak bírósági döntésre volt hajlandó kiadni a kormány, hogy tulajdonképpen kik is ezek, akik ezekhez a boltokhoz hozzájuthattak. Ez a 30 ezer oldalnyi dokumentumcsomag most már bizonyítja azt, hogy lényegében pályázati bírálatra nem került sor, ezért én azt gondolom, hogy az ügyességnek meg kell fontolnia, hogy igenis közérdektől vezérelve ezt a csalássorozatot vagy ezt a pályázati elbírálást igenis górcső alá veszi. Látható, hogy ha településeket kiemelünk, akkor teljesen egyértelmű, hogy azok, akiknek nyertessé kellett válni, kétszer annyi pontot kaptak, mint azok, akik vesztesévé váltak. Ez nyomon követhető Szekszárd, Gödöllő, Csömör, Dunakeszi, Baja, és még sorolhatnám azokat a településeket, ahol ez egyértelműen történt, és mindez azonban véletlenszerűen, biztosan állíthatjuk, hogy nem lehetséges.

(2.30)

Éppen ezért az üzleti tervre kapott pontok, amelyek ilyen módon túlpontozottak az előre eleve elrendelten győzteseknél, ezért a trafikormány ilyen működése ilyen módon valósult meg, és azt gondolom, hogy ennek megfelelően a hatóságoknak fel kell lépni.

Ezennel a figyelemfelhívást ismételtel megtettem. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket, reggel fél három órakor. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László MSZP-s képviselő úr: „Október 23., egy ünnep, ami összeköt” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Jó reggelt kívánok mindenkinek! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Holnap-

után van az '56-os forradalom és szabadságharc ünnepe, és mivel addig nincsen ülése a Háznak, ezért a szocialista frakció fontosnak tartotta, hogy megemlékezzen az ünnepről a parlament falai között is.

1956 üzenete, ennek a forradalomnak és szabadságharcnak a legfontosabb üzenete mindenki számára az, hogy a történelem pillanataiban nem az a fontos, hogy ki honnan indult, hanem az, hogy ki hova érkezik.

Az 1950-es évek közepére Magyarország élhetlenné vált, a fiatalok csak azért nem hagyták el tömegesen az országot, mert nem lehetett utazni sem. Az államot uraló párt jelszavak mögé bújva leplezte a diktatúrát, ezeket a jelszavakat harsogták az ellenzéki hangot meg nem szólaltató újságok és a rádió is.

A pártállam működése egyszerű volt: újabb és újabb harcokat hirdetett, ezekre a harcokra az álcivil szervezeteivel csatlakozott a megfélemlített lakosság is. Volt harc a földet állítólagosan visszavenni akarók ellen, de békeharc és szencsata is.

Ahol harc van, ott van ellenség is. Ellenség volt az, aki nem volt elég lelkes; aki nem szolgálta a kiépülő új hatalom helyi oligarcháinak rendszerét; aki felemelte szavát a törvénytelenések ellen; akik tudták, az állandó hivatkozás a népre és az üres jelszavakra csak a cinizmus megnyilvánulásai. Ők voltak a sokszor megfoghatatlan, láthatatlan belső ellenség.

De ellenség volt kívül is. Ellenségek voltak azok az országok, amelyek a szabadság értékeinek folyamatos képviselésével árnyékot vetettek a névleg nemzeti felhatalmazás alapján működő kormányzatra.

A hatalom lecsapott az ellenségekre. Lecsapott azokra, akik külföldi, nemzetközi szervezeteknél, esetleg cégeknél dolgoztak, vagy az volt a bűnük, hogy külföldi rádióadókat hallgattak. Lecsapott a másként gondolkodókra, a túl önállóakra, azokra, akik egy igazságos világot szerettek volna.

Tisztelt Ház! Mindez nagyon sokáig folytatódhatott volna, így mehetett volna ez bármeddig, hacsak 1956. október 23-án nem szerveződnek össze azok, akiknek nem az volt a fontos, ki honnan érkezik, hanem az, ki hova tart.

1956 hősei, Nagy Imrével az élen abban voltak egyek, hogy közösen vessenek véget az önkény uralmának, ez a törekvés egyesítette őket. A halált is vállalták azért, hogy hazánk hátat tudjon fordítani a zsarnokság világának. Munkás, jogász, orvos, földműves, kommunista, szociáldemokrata, liberális, konzervatív, vallásos és ateista - szinte mindenféle ember található 1956 hősei és mártírjai között, különböző előéletű, vallású, politikai hovatartozású emberek voltak egyek a magyarságért folytatott küzdelmükben.

Nagy Imre, a forradalom mártír miniszterelnöke az első naptól kezdve az utolsóig pontosan tudta, milyen nehéz feladatra vállalkozik. Tudta, hogy a megfélemlített, elnyomott és megtévesztett nemzetet kell egyesítenie.

Amikor szembesült azzal, hogy a forradalmat a szovjet beavatkozás eltiporja, a mártírságot is vállalta a nemzet egyesítéséért. Kegyelmet nem kért, mert

azt is tudta, mártírsága alapja lesz egy új nemzetnek, egy új Magyarországnak.

Tisztelt Ház! Nekünk több mint fél évszázaddal az 1956-os forradalom és szabadságharc eltiprása után sohasem szabad felednünk Nagy Imre üzenetét: „Nem az a fontos, honnan jössz, hanem hogy hová tartasz.”

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP részéről: „Jönnek vagy mennek?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm annak a néhány képviselőnek, aki még ebben a hajnali órában itt tartózkodik a parlamentben.

Ha már '56-ról beszélünk, a mai nap többször elhangzott e Ház falai között, hogy vajon hányan is hagyták el mostanában ezt az országot. Abban megegyezhetünk, hogy többségében mindenki egyetértene vele, hogy többen, mint '56 után.

Az elmúlt öt-hat évben indult meg a fiatalok tömeges kivándorlása Magyarországról. Egy szakértő szerint ma már a gyermekvállalási korban lévők 7-8 százaléka külföldön tartózkodik, míg egy évtizede ez az arány 1-2 százalék volt. Ezzel kapcsolatban az utóbbi hónapokban én több kérdést is feltettem Balog miniszter úrnak. Miniszter úr azt állította a „Mit tesz a kormány azért, hogy ne növekedjen tovább a szülőképes korú nők kivándorlása, illetve hogy több gyermek szülessen?” címmel beadott kérdésemre adott válaszában, hogy 94,7 ezer magyar dolgozik külföldön. Ehhez képest a kormány honlapján éppen a válasz megküldésének napján az jelent meg, hogy Nagy-Britanniában a magyar állampolgárok száma meghaladja a százezret, a nem magyar állampolgárságú magyarokkal együtt pedig a 200 ezer felé közelít. Emlékszünk, hogy korábban Matolcsy György félmillióra becsülte a kivándorlók számát. Mindezek miatt újabb kérdést tettem fel, hogy most akkor csökken vagy nő a kivándorlók száma. Akkor azt a választ kaptam Rétvári államtitkár úrtól, hogy a külföldön dolgozó magyar állampolgárok létszámát kutatói becslések - az Európán belüli országokat is figyelembe véve - összességében mintegy 280-300 ezerre teszik. Akkor pontosan hányan is dolgoznak külföldön, 95 ezren vagy 300 ezren? Mert a két válasz nem egyezett sehogy sem. Majd a KSH 2014. október 15-ei sajtótájékoztatóján 350 ezer emberről beszélt. Már most tényleg zavarban vagyok, hogy melyik adat lehet vajon az igaz.

Az is meglepő, hogy a kormányzat szerint a Németországból hazatérők száma dinamikusabban növekszik: 2010-ben 20 ezer, 2011-ben 24 ezer, 2012-ben 27 ezer és 2013-ban 34 ezer magyar állampolgár tért vissza Németországból. Hozzátette, hogy nincs

okunk feltételezni, hogy más országok esetében ettől eltérő tendencia lenne érvényben. Lehet, hogy Németországból visszajönnek, de például Angliába növekszik a kivándorlók száma.

Szeretném felhívni a figyelmét egy nemrég megjelent felmérésre a kormányzatnak, amely bár nem reprezentatív, de érdekes információkat tartalmaz a kivándorlók egy csoportjáról. Eszerint az átlagos magyar, aki a szigetországba kivándorolt, iskolázott, fiatal és alig két éve költözött ki az Egyesült Királyságba. A kutatás szerint a gazdasági helyzet miatt elvándoroltak egyáltalán nem akarnak hazajönni, legalábbis a következő öt évben semmiképpen.

Ma már nem minden harmadik 30 év alatti fiatal gondolja úgy, hogy külföldre akar távozni, hanem minden második, 50 százaléka a magyar fiataloknak. Nagyon sok kérdést lehet ezzel kapcsolatban feltenni, hogy akkor most jönnek vagy mennek a fiatalok; hányan is akarnak kivándorolni; hányan vannak kint ténylegesen külföldön; hány család költözött el az elmúlt négy évben.

Itt még, mert lassan lejár az időm, ebből a sajtótájékoztatóból néhány mondatot idéznék, amit a KSH tartott: „A migrációs statisztika rendszerszerű fejlesztéséhez az adminisztratív adatrendszerek integrálására van szükség. Javasoljuk egy olyan, az államigazgatás különféle szereplőiből létrehozott állandó, a migrációval és annak társadalmi hatásaival foglalkozó testület létrehozását, amelyik össze tudja hangolni a szerteágazó államigazgatási és más nyilvántartásokat, valamint támogatni, kezdeményezni képes a statisztikai és egyéb vizsgálatok adatrendszerének folyamatos felülvizsgálatát.”

(2.40)

Felvetődik a kérdés, hogy a KSH el tudja látni a feladatát, vagy nem tudja ellátni a feladatát, valós adatokat közül nekünk hónapról hónapra, vagy folyamatosan kozmetikázza az adatokat, és miért van szükség egy újabb szervezet létrehozására. Reméljük, hogy erre majd valamikor választ fogunk kapni a mostani kormányzattól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd jobbikos képviselő úr: „Miért nem szólhat hozzá egy képviselő az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára által öt évenként benyújtott beszámolóhoz, s mi az, ami abból kimaradt?” címmel. Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak öt percben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tabudöntő beszéddel, a kormány által felemelt ügynökök megnevezésével készültem az Országgyűlés Kulturális bizottságában, ahol az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára öt évenkénti beszámolója került napirendre múlt

hétfőn. A politikai szokásjogot azonban felrúgta a Fidesz, amikor nem engedélyezték, hogy a Jobbik álláspontját ismertethessem a nemzeti ellenzék témafelelős szakpolitikusaként úgy is, hogy nem vagyok a bizottság tagja, de sebjaj, kikerültük a tiltást, Farkas Gergely frakciótársam felolvasta ott a beszédtervet. Most pedig - mivel plenáris ülésen egyáltalán nem kerülhet napirendre ez a beszámoló, és az időhúzást szolgáló Nemzeti Emlékezet Bizottságának tevékenysége sem - igyekszem az ÁBTL jelentését legalább egy néhány percben szóvá tenni, még ha csak most, hajnali fél három után jutunk is csak ide.

A bőkezű állami támogatáson túl az elhíresült norvég alap támogatásával is élő levéltárnak élen kellene járnia az állambiztonsági múlt feltárásában, de sajnos nem ezt teszi. Az ÁBTL felhasználásával is folytatja sajnos az Orbán-kormány 2010 óta az átmentett állambiztonsági múlt rehabilitációját, az egykori hivatásos állomány és az ügynökhálózat egyes tagjainak pozícióba helyezését. Kormányzati funkciót is kaphatnak, megbecsülik és kitüntetik őket. Tasnádi László egykori III/II-es főtiszt, Pintér Sándor kabinetfőnökének kinevezése belügyi rendszeti államtitkárrá végleg kiverte a biztosítékot. Megjegyzem, Pintér Sándor nemzetbiztonsági főtanácsadója, Kocsis Kálmán vezérőrnagy a III/I. csoportfőnök-helyettese is.

Már az első Orbán-kormány kinevezéseinél, személyzeti politikájában, káderfejlesztési terveiben versenyelőnyt jelentett az állambiztonsági múlt. Ezt bizonyítja Martonyi János, Boros Imre, Nógrádi László, Járai Zsigmond, Kopátsy Sándor vagy Szita Károly esete. Orbán Viktor miniszterelnök máig megkülönböztetett kapcsolatot ápol Báthori és Lawrence ügynökökkel. Az előbbi egy református, az utóbbi egy katolikus püspök. Ezeket hiába vettem ma a kormányfő szemére egy azonnali kérdésben, nem tartotta szükségesnek, hogy reagáljon rá, pedig lett volna még beszédideje a mellébeszélő válaszában.

A múlt vétkeseinek leleplezése és félreállítása helyett ma elismerés és felemelés jár. Mindegyik volt szocialista ország előbbre tart a sötét történelmi örökség kezelésében. Az 1990 utáni politikai elit visszaesően bűnös az ügynökügyek megnyugtató törvényi rendezésének elmaradásáért.

Gyarmati György, az ÁBTL főigazgatója a beszámolóban csatlakozott azon elvont fogalmakban gondolkodó akadémikusokhoz, egyetemi oktatókhoz, akik néha arra intik a kutatókat, hogy ne ügynökökben gondolkodjanak, hanem struktúrákban. Tehát semmi konkrétum, csak elvi megközelítés. Ezzel szemben a hétköznapi valóság, hogy már pontosan ismerjük az állambiztonságot működtető struktúrát a pártközponttól az Állambiztonsági Főcsoportfőnökségig, oda és vissza, de tudomásul kellene venni, hogy nem struktúrákat, hanem ügynököket küldtek a Magyar Országgyűlésbe, az állami és végrehajtó szervezetekbe, és az emberek 24 év elteltével neveket szeretnének hallani és nem pedig struktúrákat. A múltat bevallani, bocsánatot kérni, információs kárpótlást nyújtani, erkölcsi elégtételt adni csak konkrét

személyek tudnak és nem elvi struktúrák. Az efféle maszatolást hagyjuk meg a Nemzeti Emlékezet Bizottságának.

Végül már csak címszavakban arról, amit hiányoltunk a levéltári beszámolóból. Milyen javaslatokat tett az ÁBTL az ügynökügyek megnyugtató, a társadalom igényeit kielégítő törvényes rendezésére az Országgyűlés vagy a kormány irányába? Pontosabban: miért nem tettek ilyeneket? Milyen mennyiségű iratot tartanak vissza indokolatlanul a mai titkosszolgálatok, és ki kényszeríthetné őket a mielőbbi törvényes átadásra? Milyen iratokat selejtezt ki és zárolt az intézmény a 15 év alatt, illetve 2012-ben? Végül: nem tartanak-e attól, hogy a kormánypárti Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amely a mai napig sem foglalkozik az ügynökügyekkel, egyszer csak felsőbb döntésre magába olvasztja az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárát, mint annak fiókintézményét és kiszolgálóját? Ismerünk hasonló példát, így lett az Országos Széchényi Könyvtár egyik osztálya az '56-os Intézet.

Az efféle kérdésekre nem kaphatunk választ, csak majd ha a Jobbik kormányra kerül. Addig is szeretettel várjuk minden magyar honfitársunkat a Corvin közbe most, október 23-án, délután négy órára is, ahol a Jobbik központi megemlékezése lesz, Pongráz Gergely szellemét is felidézve. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak napirend utáni felszólalásukat visszavonták.

Végezetül napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs jobbikos képviselő úr: „Somogyország felszámolja magát, avagy Somogy megye népesedési katasztrófája - I. rész” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Novák és Kiss Képviselőtársam! A külpolitikát is figyelmesen nyomon követők talán még emlékeznek arra, hogy micsoda óriási botrány robbant ki 2010 augusztusában Németországban, amikor Thilo Sarrazin, a Szociáldemokrata Párt oszlopos tagja, aki civilben egyébként bankár, a Bundesbank elnökségi tagja, megjelentette a politikai korrektség pudvás falait megrengető könyvét. „Németország felszámolja magát” című, adatokkal bőségesen alátámasztott, 464 oldalas, vaskos tanulmánya provokatív brutalitással vett górcső alá olyan, egymással szervesen összefüggő és egész addig a fejét a homokba dugó strucc öngyilkosan ostoba stratégiájával elkerült témákat, mint a bevándorlók német társadalmon belül növekvő aránya és azok integrációs problémái, úgymint átlag alatti oktatási eredmények, átlag alatti munkaerő-piaci mutatók, átlag feletti bűnözés és szintúgy átlag feletti függés a szociális ellátórendszerektől.

A könyv valóságos sokkot okozott, de igen gyorsan bestsellerré is vált. Viszont Sarrazint párttársai, a polkorrekt szemellenzőt levedleni képtelen és gondolkodni túlságosan ostoba vagy gyáva, toleranciára oly kényes, dogmáikba savanyodott balliberálisok kicsinálták. A szélsőliberálisok által örökös bűnös nemzeti státusban tartani kívánt magyar társadalom esetében is hasonló jelenségek tanúi lehetünk.

Magyarország egyik legnagyobb tabuja, miszerint a magyar nemzet demográfiai leépülése és az ezzel együtt járó előregedés és etnikai átstrukturálódás olyan, könnyen félremagyarázható, politikailag szenzitív téma, amelyről a politikai korrektség jegyében nem szabad diskurzust folytatni. Aki pedig mégis megpróbálja a bajokra legalább csak felhívni a figyelmet, azt nálunk is hamar a partvonalon kívülre szorítják a hungarofób megmondóemberek.

A népesedési trendek alapján felvázolt valós demográfiai perspektíva olyan összetett problémahalmazzal való szembesítésre kényszeríti a gondolkodni képes és merő, felelősségteljes embereket, hogy az általuk törvényszerűen felvetett kérdések és válaszok szinte determinálják a rájuk sütemdő billotgot: nacionalista, magyarkodó, rasszista.

Pedig ahogy Balás Béla megyés püspök fogalmazott a Somogyi Hírlap 2014. április 19-ei számában: „Száz évvel az Ormánság kipusztulása után beköszöntött a halál Somogyba is. Éveként kapom a jelentéseket, miszerint kétszer-háromszor, néha tízszer több a temetés, mint a keresztemelés. Ez nemcsak az egyház meghátrálása, hanem a vidéki népesség eltűnése is.”

Ami a népesedési folyamatokban már évtizedek óta megfigyelhető Magyarországon, az példátlan egész eddigi történelmünkben. Nemzetünk tragikus fogyását nem külső erőszak, hanem a magyar édesanyák termékenységének döbbenetesen drasztikus hanyatlása okozza.

(2.50)

A Magyarország első sorskérdéséből fakadó probléma súlyával tisztában levők mára nem a népességrobbanás, hanem a demográfiai összeomlás szerteágazó s roppant pusztító következményeitől tartanak, hiszen a népesedéspolitika összetettségénél fogva kölcsönhatásban áll az egészségpolitikával, a szociálpolitikával, a foglalkoztatáspolitikával, a lakáspolitikával és az oktatáspolitikával is, ezért mélységeiben csak ezek komplexitásában szemlélhető.

A magyar nemzetre nehezedő demográfiai katasztrófa szinte megoldhatatlannak tűnik, az azonnali cselekvés mindennél sürgetőbb. A veszély súlyát érzékelve, politikusi felelősségünkötől vezérelve egyetértünk nemzetünkért aggódó íróinkkal, költőinkkel. Mert hogyan is fogalmazott Illyés, Babits vagy éppen Fekete Gyula? „Beszélni kell, kiáltozni, sírni, míg valaki a védekezést meg nem találja. Nem fajvédelem ez. Egy nagyra törő és épp testvértelenségében nagyra hivatott, értékes szellem megmentése volna ez, melyet azonban csak úgy menthetünk meg,

ha legelőbb eleven testét, a népet mentjük meg. Ha egyszer a magyarság elpusztul, el fog pusztulni emléktelenül, nyomtalanul. A kutya sem ugat utánunk. A varjú sem károg utánunk.”

Osztjuk a Százak Tanácsának demográfiai helyzetünkről kiadott, 2009-es állásfoglalását is, amely szerint szoros összefüggés tapasztalható a magyar gazdaság gyenge teljesítménye, sajnos, csődhez közeli állapota és a népesedési válság között is. „A magyar népnek le kell számolnia egy illúzióval: a népesedési csőd további mélyülésével - amin a születések számának továbbra is mélyen a reprodukciós szint alatt maradását és az öregek arányának további emelkedését és a fogyást kell érteni - reménye sincs a gazdasági csődből való kilábalásra és egyáltalán

semmi jóra. Sőt, az élet minden területén további hanyatlással kell szembenéznie.”

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. (Novák Előd tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander képviselő úr. Tájékoztatom, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére várhatóan 2014. október 27-én kerül sor.**

Megköszönöm munkájukat. Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok! Az ülést bezárom.

(Az ülés 2 óra 52 perckor ért véget.)

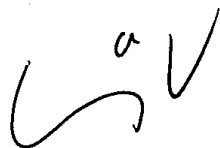
Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)